

รายงานการประชุมรัฐสภา

ครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๑๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดทั้งสิ้น ๖๑๒ คน

(เนื่องจาก พลอากาศเอก หะวิน พงศ์กุล ประธานรัฐสภา ไม่อยู่
พิจารณา นายบุญเพ็ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภา จึงทำหน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุม
แล้วนะครับ ยินยอมเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องด่วน การพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป
ซึ่งอภิปรายค้างมาตั้งแต่เมื่อวานนี้ เมื่อวานนี้ก็ได้มีการอภิปราย เกี่ยวกับ
กระทรวงพาณิชย์ไปบ้างแล้ว ก็ได้ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ขณะนี้
ชี้แจงไปเสียก่อนหนึ่งครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงกระผมได้กล่าวไว้ว่า เมื่อวันก่อนว่า
กระผมไม่ชินกับพูด แล้วมีอะไรกระผมก็พูดด้วยความจริงใจ พูดน้อย ๆ สั้น ๆ ไว้
กระผมขอกล่าวเพิ่มเติมว่า นอกจากกระผมไม่ชินกับพูดแล้วกระผมไม่ชินกับการเมือง
เมื่อวานนี้กระผมถูกกล่าวหา ถูกสาปแช่งว่า กระผมรู้อยู่แล้วว่า ไม่เป็นธรรมแก่กระผม
ถูกสมประมาทอย่างมาก ท่านเลขาธิการพรรคกิจสังคม ได้กล่าวหากระผมว่ากระผม
เป็นเลือนนอนกันในเรื่องของเมล็ดพันธุ์ ท่านบอกว่าเดี๋ยวนี้เมล็ดพันธุ์ภายนอก

ประเทศนั้น ก็โลกรับละ ๔ บาท กระผมให้รัฐบาลประกันเพียง ๗ บาท แล้วก็
กระผมเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทสยามน้ำมันตะลุง ฯ กระผมจำเป็นต้องขอเวลา
หาหนทางชักชวนผู้ถือหุ้นด้วยกัน ทั้งข้อเท็จจริงซึ่ง เมื่อวันก่อนกระผมก็ไม่อยากจะทำ
นักว่าจะเอาเรื่องส่วนตัวมาเล่า บริษัทสยามน้ำมันตะลุง ฯ โรงงานที่ทำการ
มีน้ำมันตะลุงจากเมล็ดตะลุงนี้ถึงสามล้านบาทเงินสัก ๕๐ ล้านบาท เงินกู้ประมาณ
๒๐ ล้านบาท กระผมมีเงินเพียง ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่เรียกว่า เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่
หรือรายย่อยก็แล้วแต่ในคุณพินิจของท่าน

ข้อที่ ๒ ในตอนที่เริ่มดำเนินการไปในเงินทุน ๕๐ ล้านบาทนี้ คณะ
กรรมการเห็นว่าไม่เพียงพอให้เพิ่มขึ้นอีก ๕๐ ล้านบาท คณะกรรมการไม่
เพราะไม่มีเงิน ส่วนบริษัทพวกมาก ๆ ที่กระผมถือหุ้นไว้ แล้วจะไม่มีเงินเท่าไรนั้น
กระผมไม่ทราบ เพราะกระผมได้ลาออกในเดือนมกราคมปีที่กระทรวงพาณิชย์ อันนี้
เป็นข้อเท็จจริงซึ่งจะเช็กได้

ข้อที่ ๓ เมล็ดตะลุงอย่างที่กระผมเคยกราบเรียนเมื่อวันก่อนแล้วว่า ใน
ประเทศไทยเราเอาปลูกโดยประมาณละ ๕๐,๐๐๐ ตัน ถูกทางฝ่ายญี่ปุ่นซึ่งเป็น
ผู้รับซื้อเรามีอยู่หนึ่งกองกรากาเรามาก เมล็ดตะลุงนี้ เราเอาไปปลูกตามหัวไร่
ปลายนาอะไรต่าง ๆ นานา มีปลูกอยู่จังหวัดมากที่สุด คือที่เมืองกาญจนบุรี
ประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ ไร่ เพราะปลูกง่าย เพราะว่ามันมาอยู่รวมกันแล้ว
แมลงต่าง ๆ นานาวิธยาลำบาก ของปลูกห่างจากกัน เราเอากรากาของ
เมล็ดตะลุงนี้ทั่วทั้งประเทศมาอีกจำนวนแล้ว ตกรากาเฉลี่ยประมาณ ๓.๕๐ บาท
ต้นทุน ต่อ ๑ กิโลกรัม รากานี้ไม่ใช่กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้คิดค้นเกี่ยว มีหน่วย
ราชการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่นสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ธนาคารชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต่าง ๆ นานาไม่มาอีกจำนวน
แล้วก็เนื่องจากประเทศไทยไม่ใช่ประเทศที่ผลิตน้ำมันตะลุงได้มากที่สุดในโลก ขอ

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้รับทราบไว้ด้วย ผู้ที่ผลิตน้ำมันและพลังงานมากที่สุดในโลกนั้น
คือประเทศบราซิล ผลิตได้ประมาณปีละ ๔๐๐,๐๐๐ ล้าน เนื่องจากมีการวิกฤติการณ์
ทางดินฟ้าอากาศขึ้น บราซิลจำนวนผลิตกลั่นน้อยลงไปประมาณ ๒๐ เปอร์เซนต์
เหลือ ๓๘๐,๐๐๐ ล้าน ประเทศที่ ๒ ที่ผลิตน้ำมันและพลังงานมากที่สุดในโลกคือ
ประเทศอินเดียผลิตได้ ๒๐๐,๐๐๐ ล้าน เพราะฉะนั้นเมล็ดกลั่นในโลกจึงมีราคามหา
ขึ้น ปกติแล้วราคามะล็ดกลั่นจะอยู่ในราคา ๕ บาท ไม่เกินประมาณนั้น แล้วใน
การที่รัฐบาลได้ประกาศโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกันราคา ๗ บาท เป็น
ธรรมหรือไม่เป็นธรรมต่อเกษตรกร ท่านลองศึกษา กรมบัญชีกลางไว้
ท่านนายกรัฐมนตรีในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่า
ในการประกันราคานี้ ถ้าในปีหน้าปี ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔ นี้ถ้าต้นทุนการผลิตเมล็ด
และพลังงานขึ้นแล้ว ราคายประกันนั้นแล้วรัฐบาลจะต้องชดเชยบ้าง ท่านก็กรุณา
รับทราบไว้ นี่เป็นข้อเท็จจริงเรื่องเมล็ดกลั่น

เรื่องที่ ๔ ที่กระผมจะต้องขอทราบไว้บนคอก็คือ เรื่องข้าวโพดที่มอคว่า
กระทรวงพาณิชย์ได้สั่งให้ผู้ผลิตไปหาใจความผูกขาดขายข้าวโพดละ ๑,๕๐๐,๐๐๐
ตัน ในญี่ปุ่น • ลานตันให้ที่สวนประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตัน เป็น ๑,๕๐๐,๐๐๐ ตัน
ในเมื่อข้าวโพดเราผลิตได้มากมายต้องส่งเสริมให้มีการค้าโดยเสรี ท่านผู้ที่ไม่เคย
ค้าขายข้าวโพดเลย กระผมต้องจำเป็นจะต้องมองไว้ เพราะท่านเป็นอาจารย์สอน
ในมหาวิทยาลัย ท่านจะคิดไปสอนนักเรียนให้ปลูกทอง ข้าวโพดในประเทศไทยปลูก
ในหลาย ๆ จังหวัดทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๕,๒๐๐,๐๐๐ ไร่ ไร่หนึ่งจะผลิต
ข้าวโพดประมาณ ๓๐๐ กิโลกรัม ไร่หนึ่งจะผลิตข้าวโพดได้ประมาณ ๓.๒ ล้านตัน
๓.๔ ล้านตัน เราต้องใช้ในประเทศเดียวประมาณ • ล้านตันทำอาหารสัตว์ต่าง ๆ
น่าจะเหลืออีกประมาณ ๒.๒ - ๒.๔ ล้านตันเพื่อเอ็กพอร์ต (Export)
ไม่ใช่ ๑.๕ ล้านตัน แล้วท่านที่บอกว่าเราคิดสูงเกินไป • ล้านตัน ที่ไม่ใช่เป็น

ความรังเกียจ เราได้ดูตัวเลข ๔๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ คันส่งให้ไต้หวันเพียง
๓๐๐,๐๐๐ คัน ไปรถไถไร่ประมาณ เหลือนั้นเราก็ขายให้ตลาดที่ ๓ คือ สิงคโปร์
ฮ่องกง ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย อะโรกัวแลนต์ มัลดีเวส อีสท์
(Middle East) ส่วนนี้ออกกลางอะโรกัว นานา รัสเซียเราก็ขายไป
ชาวไทวกนั้นไม่เหมือนกับกระทรวงพาณิชย์ ข้าราชการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์เสมอว่า ในหัวพันลูกเราขายลูกในนั้นอีกเปอร์ (Flola per)
ไร่ คือผลิตผลต่อไร่ให้มากกว่านี้ เพราะผลิตผลต่อไร่ในอเมริกานั้น เขาใช้
เทคนิคใหม่ ๆ เราใช้วิธีใหม่ ๆ เราสามารถได้ผลิตผลต่อไร่ได้ ๔๐๐ ขณะที่
ประเทศไทยได้เพียง ๓๐๐ ท่านจะไปสอนนักเรียนของท่านให้ดกของ แดงที่
ทำไมเราถึงต้องให้ไถดำ เพราะว่าเรามีสัญญาผูกพันกับประเทศที่เป็นลูกค้า ราย
สำคัญของเรา เกือบทั้งเดือนในชาวไทวกออกหาไร เราทราบ เราประมาณ
ได้ใกล้เคียง เพราะฉะนั้นชาวไทวกที่เหลือจากที่จะต้องส่งให้ ๒ ประเทศนั้นแล้ว
เราก็จำเป็นต้องให้ไถดำออกต่อไปในประเทศที่ไถดำหา เพื่อป้องกันไม่ให้
ขายเกินกว่าจำนวนเดิม หรือมีข้อจำกัดไม่กี่อย่างลงไปให้มีหลักค้ายอย่างนี้แล้ว ที่
เบ็ดเสร็จที่ทางรัฐบาลจะบอกให้เบ็ดเสร็จ เบ็ดเสร็จ เราขายกันตั้งแต่ ๔๕ เหรียญไปรถ
ไถรวมไถควย แล้วมันจะมากทำให้เป็นคันละ ๖๔๐ เหรียญ อะโรกัวก็ว่ากัน
เพราะฉะนั้นเป็นข้อเท็จจริงจะพิสูจน์กันที่ไหน เมื่อไรก็ทั้งนั้น กระทรวงพาณิชย์
มีความเหมือนกันไม่กลัว เราพูดทั่วโลกอยู่ตลอดเวลา ท่านทูตมหาวิทยาลัยของ
ท่านให้ก็แล้วกัน กระทรวงไม่เสียใจ และกระทรวงไม่พูด ถ้าผู้คนที่เขารับไม่
มีการศึกษาจึงยังปฎิเสธอีก กระทรวงไม่พูดจะไม่กล่าวเลย มีกระทรวงเสียใจมีเพื่อน
ของกระทรวงมาบอกกล่าวขอขมาว่า ท่านอาจารย์บอกเตอร์เกรแฮม สวิสตันซ์ ให้
สิ่งเหล่านี้พูดสิ่งหนึ่งคือคนที่ท่านพูด ท่านไปออกแบบท่านอาจารย์ก็ถูกพูด ปฎิไมซ
ก็กระผมอาจารย์ผมก็ขอขมา กระทรวงก็บอกว่าแล้ว ก็เขาเป็นลูกศิษย์อาจารย์กัน

ก็แล้ว เว้นแต่ถ้าเมื่อท่านมาพักถึง ท่านสนทนาถามกระผมอย่างมากมายเมื่อ
เวลานี้ ถ้ากระผมจะกล่าวอะไรไปก็คงไม่ถึงท่านอาจารย์ศักดิ์ฤทธิ์ที่กระผมเคารพนับถือ
กระผมก็คงต้องขออภัยด้วย และขอเรียนทวนว่า อย่าให้ตกใจเกรงเกม สิริสัมพันธ์
วิเศษขอเพิกถอนครับ

ที่นำมาพูดถึงค่าครองชีพบ้าง กระผมไม่เคยเลยที่จะบอกว่า ค่าครองชีพ
นี้ยังสูงไม่พอ การพูดในรัฐสภาที่มีเกียรติมีเพียรอยู่ ประเด็นเล็กประหลาดท่านไป
ถกเพิกถอนก็เมื่อวันก่อนกระผมพูดอย่างไร เมื่อท่านอาจารย์ศักดิ์ฤทธิ์บอกค่าครองชีพ
ในเมืองไทยสูง ถ้าเอา คอสม์ ไพซ์ อินเด็กซ์ (Cost price index)
มาลู่กันใน ซี.พี.ไอ. (C.P.I.) เมื่อพูดถึง อันนั้นแหละจะเป็นตัวที่ว่า
ค่าครองชีพสูง กระผมก็ยอมรับว่าสูง กระผมก็อธิบายให้ท่านอาจารย์ศักดิ์ฤทธิ์ฟังบอกว่า
ที่สูงกระผมก็เห็นว่าสูง เพราะเหตุมาจากภายนอก ซึ่งในโลกไม่มีใครเขา
หลักเลียงไก่ หัวหมูทุกหนสูงไปหมด เว้นแต่ในเมืองไทย เมื่อเทียบกับประเทศ
อาเซีย กระผมเอาแต่ประเทศในอาเซียมาเทียบให้ท่านดู กระผมเอาในประเทศ
ยุโรป อเมริกา มาเทียบให้ท่านดู นับว่าถูกกว่า เมื่อเราว่าค่าครองชีพที่สูง
ถ้าเราไม่เอามาเทียบกันแล้ว เราจะไปรู้ได้อย่างไร กระผมไม่ไปมาแต่ตัว
กระผมยอมรับว่าสูง กระผมไม่มาแต่ตัว แต่กระผมไม่เคยพูดว่าสูงยังไม่พอ ท่าน
อาจารย์ศักดิ์ฤทธิ์ถามท่านเป็นนักการเมือง ท่านมาได้ "ยังไม่พอ" เรายัง
อันนี้คงจะคิดน้อยเพราะอยู่หนังสือพิมพ์ กระผมพูดไปอย่าง ก็เขียนอีกอย่างหนึ่ง
เวลากระผมถามว่าผู้อ่านท่านมาพูด กระผมบอกว่ากระผมไม่ใคร่พูดอย่างนี้ ผู้อ่าน
กับบอกว่ากระผมไม่ใคร่เขียนอย่างนั้นไรเตอร์ (writer) เป็นคนเขียน
อาจารย์ถามอาจารย์จะเป็นไรเตอร์กระมัง กระผมไม่เคยพูด เพราะฉะนั้นกระผม
มีความเสียใจเหลือเกินที่จะต้องขังใจข้อเท็จจริงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ท่าน
อาจารย์ถามก็มาพูดว่า กระผมพูดตั้งแต่เรื่องค่าครองชีพสูง แล้วก็ไม่ได้รับผิดชอบ

เรื่องราวในท้องประธาณ อาจารย์สอนมหาวิทยาลัยมาหลายปี มีความรู้ถึงขั้นปริญญาเอก กระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่อะไร กรม ในเรื่องอัตรารายได้ของประธาณ เรามักประชุมกัน ไม่ใช่อ่านรายงานที่ของกระทรวงพาณิชย์ กรมใดกันทั้งให้ความเห็นใจกับผู้ที่มีรายได้ต่ำที่คนยาก (Suffer) มาส่วนมากคือสินค้าขึ้นไปต่าง ๆ นานา ซึ่งเราพยายามไม่ให้ขึ้นไปโดยฉาบฉวย ไม่ให้สูงขึ้นอย่างรวดเร็วต่าง ๆ นานา แต่ที่กรมยกตัวอย่าง ๒ เกือบให้ท่านดูว่า ค่าครองชีพ คอลเลกต์ลิ่งอิงคัม (Cost of living index) และ คอสต์ไพร์-อิงคัม (Cost price index) ขึ้นไป ๕.๑ เปอร์เซ็นต์ ๒ เดือน เมื่อถึงปลายปี เพราะน้ำมันขึ้นไม่หยุดยั้งเลย ค่าครองชีพอาจจะขึ้นไปจนถึง ๑๓ ถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็ไม่ได้ใคร่ อาจารย์คิดดูที่ท่านกับภรรยาขึ้น ๓๐ เปอร์เซ็นต์ กรมจะมีอะไรอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ กรมจะหาทาน กรมหมกมัว เลี้ยงมันถึงเลวเฟ เพราะท่านมีความรู้มากมาย เพื่อเก็บ กรมไม่รู้อะไร กรมก็จะไปทราบเรื่อง ความรู้จากท่าน เราอีก เอาหัวเลข ๓๐ เปอร์เซ็นต์มาคิดเป็นพื้นฐาน มาคิดเป็นพื้นฐานแล้วท่านผู้ที่มีใจเป็นธรรมก็ควรจะได้รับความว่าประเทศไทยนี้ประเทศที่รวบรวมมหาศาล อย่างนั้นหรือ เงินที่มีจำกัด เราจะต้องใช้เงินที่เราอยู่ในคลังของเราในกระทรวงการคลังของเราในทางที่ถูกต้อง ถูกวิธี รัฐมนตรีก็เลือกโดยผู้ที่มีรายได้ต่ำ ที่เขาได้วันละ ๑๕ บาท ความจริงเขานับไว้อย่างนั้นเอง ๑๕ บาท ผู้ที่มีความรู้ทำงานมานานมีความชำนาญเขาได้ ๕๐ บาท ๕๐ บาท ๖๐ บาทก็มี ทำให้ไม่เอามาซื้อกัน เราอีก เอาผู้ที่มีรายได้ ๑๕ บาทนั้นมาเป็นฐานเราก็นับว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าบวก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็เลยหมก ๔๕ บาท รัฐมนตรีก็ใจกว้างที่จะให้ ๕๕ บาทพอ ๑ วัน ก็เป็นประมาณ ๓๕ เปอร์เซ็นต์เศษ ๆ อันนี้รัฐบาลไปทำอะไรที่ไม่ดี ลักษณะเดียวกันถ้าเราพิจารณานักเขียน นักคิด ลิขสิทธิ์ (Income earner) ต่าง ๆ

ข้าราชการผู้ใหญ่ไม่ใช่ว่าอื่น มีแต่รายปีประจำ รัฐบาลก็มีนโยบายที่จะปรับเงิน
เดือนให้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นี่ดีด้วยและเราก็มีการพูดกันต่อไป บอกกันยังไม่พอ
เราจะทองใจกว้างจะต้องเพิ่มค่าของประชาชน อย่างทุกคนตามบ้านตามช่องคาง ๆ
จะต้องขึ้นน้ำ ต้องใช้ไฟฟ้า รัฐบาลจะช่วยเหลือ อันนี้เราก็กำลังคิด เราต้อง
ออกค่าน้ำประปา เราก็ต้องไปกู้เงินเขา ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อกำหนด
น้ำประปาให้พอ เพราะคนแออัดเหลือเกิน เพิ่มมากขึ้นมาจากต่างจังหวัดต่าง ๆ
นานา เราก็มานึกว่าน้ำประปาเคยทำอย่างไร ที่แล้วมาถ้าสมมติว่าเราเคยให้
๕ คิวฟรี เราก็ยังให้ต่อไปสำหรับใครที่ใช่ แล้วก็ถ้าเกิน ๕ คิวถึง ๑๐ คิว ก็เก็บ
นี้ราคาเท่าไร กระแสมก็ไม่ทราบเข้าใจว่าราว ๆ สิบสี่ถึงกระมัง หรือ ๑.๕๐ บาท
อะไร กระแสมก็ไม่ทราบ กระแสมไม่ได้อยู่ที่น้ำประปา เราจะต้องคิดราคานั้นเกินกว่า
๑๐ คิวขึ้นไป เราก็อาจจะคิดไปเป็น ๒ บาท เกิน ๒๐ คิวขึ้นไปอาจจะคิดเป็น
สิบสี่อะไรอย่างนี้ หรือขึ้นค่าไฟฟ้าก็เอามาทำนองเดียวกัน ก็เป็นโพรเกรสซีฟเรท
(Progressive rate) เรทก้าวหน้า อย่างนี้เราไม่คิดแต่ประชาชนอย่าง
นั้นหรือ เราไม่คิดทำงานโดยหาเสียง เราไม่คิดหาเสียง เราด้วยความจริง
แล้วเรารับปากว่า กระแสมเองส่วนตัวกระแสมเอง กระแสมรับไว้ว่า กระแสมไม่ใช่
นักพูด พูดด้วยความจริง ผู้นำการเมืองไม่ใช่พูดเพื่อหาเสียง บ้านเมืองจะพัง
จะเป็นอย่างไร ฉันจะพูดเสียอย่างหนึ่ง ฉันก็พูด ที่นี้ถ้าเราจะมาพูดกันละก็ไม่
อยากให้เป็นประชาชนต้องคิดในใจให้หนึ่งสี่หกร้อยของกล่าวหา ทำหน้าที่เกินต่าง ๆ
นานา ทุกอย่างก็ตั้งข้อสงสัยที่เท่ากัน มันทำกันได้อย่างไร เมื่อราคาของขึ้นไป
จะคงที่ได้อย่างไร ก็เอาเงินงบประมาณมาใช้ เหมือนอย่างสมัยหนึ่งเอามา
ชดเชย ๆ อยู่ตลอดเวลานั้นเงินจวนจะเกลี้ยงคงจะให้เราทำอย่างนั้นหรือ เราก็
ไม่กล้า เราก็บอกเราทำอะไรเราก็บอกประชาชนอยู่เสมอ บอกหนึ่งสี่หกร้อยให้
ถูกต้อง อันนี้กระแสมถึงบอกว่า รัฐบาลนี้พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้ามีอะไรที่

ทำผิดหลากหลาย มากุญก็มาทักกัน ทำมาทำผิดก็เียนเอาความจริง มาทักกัน
 กระผมจะไม่เสียใจเลย ที่ท่านนึกเบือนความจริง กระผมไม่โทษท่านกับบอกว่า
 กระผมผิด ถ้าจริงก็ผิดกระผมกับบอกว่ากระผมรับว่าสูง เว้นแต่ท่านบอกว่ากระผมว่า
 ยังไม่สูงพอ มันไม่ใช่ทุกคำนี้ ประเดี๋ยวเอาโทรมาเปิดกัน ที่ท่านก็ทักกันเสมอ
 กระผมบอกว่ารัฐบาลนี้ไม่ใช่หาเสียง เราพูดความจริง อันนี้กระผมต้องขอ
 ประทานการมอบหมายท่านอาจารย์ชูกฤทธิ ท่านก็ว่าเงินฉันของท่านก็ ท่านก็ฉันไปถึง
 ๒ ครั้ง ๖,๐๐๐ ล้าน แล้วเดี๋ยวมีอะไรที่ท่านฉัน ฉันเห็นเหลืออยู่บ้าง ท่านเอา
 ไปทำอะไร กระผมไม่ทำอะไรท่าน กระผมถามความจริง มีอะไรเหลืออยู่บ้าง
 มีอะไร มีเงินเหลืออยู่หรือไม่ ประเดี๋ยวเราจะพูดกัน ที่นี้เราทำไม่ใช่เราไม่ทำ
 เงินฉันกระผมต้องขอรับท่านอาจารย์ชูกฤทธิ มันเป็นเงินหาเสียง ทางการเมือง
 แม้แต่รัฐบาลนี้จะทำมันเป็นเงินแบบครบ เราต้องเอาแผนการมาดู วิเคราะห์ให้
 แน่นนอน แล้วรัฐบาลต้องเห็นด้วยแล้วท่านฉันกับมีสิทธิที่จะเอาเงินนั้นไปใช้ โดย
 ไม่ใช่ถือเงินสกปรกไปโดยเราจะส่งเงินไปให้จังหวัดแล้วไปทำตามแผน ที่เราต้อง
 ไปควบคุมดูแลไม่ใช่สูญหายไป ที่ท่านมาทักฉันคือการคำว่า กระผมหวงพาดิชัย
 นั้นทำอะไรไม่ใช่เลยในการสละผลประโยชน์ วิเคราะห์ดูก็ชัดๆ ก็คือวิธี
 ส่งสินค้าออก กระผมหวงพาดิชัยไม่ใช่ทำแบบนั้นเลย นี่จะต้องซำดักดูถึง ๔๓,๐๐๐
 ล้านบาท อันนี้กระผมก็ไม่เถียงท่านอาจารย์เกษม กระผมก็ไม่เถียงว่าแต่กระผม
 โทษชิวบยแล้วว่า เราของการส่งสินค้าออกของเรามันเพิ่มขึ้น ในอัตราเพียง ๑๐
 ถึง ๑๑ เปอร์เซ็นต์ก็พอ แล้วเราในการส่งสินค้าเข้ามันเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๖ ถึง
 ๑๗ เปอร์เซ็นต์ก็พอ เพราะฉะนั้นเมื่อมารับหน้าต่อหน้าแล้วคุยการค้า มันบอกเรา
 ว่าก็นั่ง เราก็พิจารณาว่าเราภาคเอกชนเขาเข้ามาช่วยให้เขาเดินทาง ทาง ๆ
 นานา เราคิดว่าเราว่า เราจะส่งออกนี้ ๑๐๐,๐๐๐ ล้าน กระผมขอทราบ
 เว้นในวันก่อนว่าเราทำได้ ซึ่งไม่เคย เคยมีอย่างเก่งในปี ๒๕๒๑ ก็

๘๒,๐๐๐ กว่าล้าน เราทำได้ แล้วเราทำได้ด้วย แล้วจะเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปีด้วย
อย่างนี้ที่จริงมีเท่านั้นอัตราเราที่เพิ่มขึ้นนี้มันถึง ๓๓ ๗๒ เปอร์เซ็นต์ ที่กระผม
ได้อธิบายในวันก่อนซึ่งท่านอาจารย์ก็ถูกใจเป็นอันสูงใจ งบประมาณที่เรียนขอท่าน
ในทางที่เรียบร้อยที่สุดเท่าที่จะเรียบร้อยได้ อาจารย์เกษมถ้าไม่ได้นั่งหลับในวันนั้น
ก็ท่านไม่คอยดี ท่านก็ควรไปพักผ่อนอยู่เสียด้วย

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
ท่านประธานครับ งบประมาณประหวังครับ การอภิปรายในสภาเป็นไประหว่าง ผู้พูด
กับผู้ฟังไปเกือบปรายแล้ว งบประมาณไม่ถูก ผิดข้อบังคับ การพูดในสภาชน ผู้พูด
จะคงพูดกับประธาน จะพูดกันอย่างตรงไปตรงมานั้นไม่ได้ ถ้าปล่อยให้พูดกันอย่างนี้
กระผมกลัวว่า มวลหมู่จะเกิดขึ้นในสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้น งบประมาณให้ท่าน
ประธานประหวังให้คำคมข้อบังคับ คนเดียวเท่านั้น งบประมาณประหวังครับ
ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา กระผมก็เห็นพ้องด้วยกับท่านผู้
ลุกขึ้นมาพูดเกี่ยวกับนี้ครับว่า ในการพูดนั้น ๑. ก็ควรพูดกับประธาน ๒. ควรจะ
พยายามพูดในเรื่องที่เป็นสาระไม่ใช่เอาอารมณ์ แล้วเอาเรื่องไปตอบมาพูดกัน ถ้า
เป็นอย่างนั้นก็จะเสียความยาว สภาความยากไปอีก ข้างหนึ่งอาจว่าพวกพวกนี้ ถ้า
พวกนี้เขาจะลุกขึ้นมาพูดกัน เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าพูดกันไป ตามแบบ
ของเรื่องดีกว่าครับ

นายเนาว์ พุทธิธรรมกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
งบประมาณประหวัง
ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา เพราะฉะนั้นผมก็ขอเตือนว่า
ควรจะต้องในข้อบังคับที่ผมบอก ๆ มานี้แหละ ผมก็นั่งฟังอยู่ เมื่อมีท่านสมาชิกลุกขึ้น
มาถกกันก็ยอมแล้ว ผมก็เลยขอเรียนท่านรัฐสภาว่า ขอให้ไปถามเนออย่าก็แล้วกัน
ครับ ส่วนการที่จะมีอะไรอย่าง ก็ให้แล้ว ๆ ไป ใครจะนั่งหลับหรืออะไรก็

ไม่ท้องนาพูดถึง หรือจะเป็นนักการเมืองไม่เป็นนักการเมือง ก็ไม่ควรจะพูดถึง
ก็ควรจะไปตามเนชั่นนั้นก็จะสิ้นเรื่องไปครับ มีอะไรครับ เชิญ

นายเนาว์ พงษ์อิทธิธรรมกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :
กระผมอยากจะถามเรียนท่านประธานนะครับว่า อย่างที่จะขอให้ท่านให้พิจารณา
ด้วยความเป็นธรรมบ้างนะครับ เวลาฝ่ายค้านพูดเสียสละกระแนะกระแหนมากกว่า
นี้ เวลาที่ท่านก็ไม่ค่อยคุยกับ ท่านไม่ไต่ถามหรืออย่างไร เอาเราชนชาติไทยของไท
ความเป็นธรรมของรัฐบาลบ้าง แล้วที่ทุกคนก็มุ่งตรงไปสู่รัฐมนตรี กระทรวงพาณิชย์
อย่างนี้ละครับ ต้องว่าอีกทั้ง ๒ ฝ่าย นี้ละครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เอาละครับ คุณนั่งเถอะครับ
ก็เลยนั่งไปแล้ว ผมไม่ยอมหรือครับ ที่องว่าให้ถูกต้องเป็นธรรมทุกฝ่ายไม่
ต้องห่วง เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ที่ไปนี้กระผมก็จะพูดกับท่านประธานที่เคารพ กระผมจะเคารพ
ระเบียบวินัยของสภาทุกประการ ที่กระผมกล่าวนี้ไม่ใช่สอกลอนออก ๆ นอกทางเลย
กระผมต้องขอกราบเรียนท่านประธานคือ กระผมกล่าวนี้กระผมจะเอาไว้มือว่า
พูดอย่างไร แล้วที่กระผมเสียใจที่ไม่มีเวลาตอบเมื่อวานนี้ เพราะเวลาผมไป
ถึงต้องมาตอบเขานี้ ท่านบอกว่า กระทรวงพาณิชย์ไม่มีแผนการในการส่งออก
กระผมขอกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านสมาชิก บอกกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ได้มีการปรึกษารวบรวมกันอยู่ตลอดเวลา อย่างว่ามี
เราจะผลิตสินค้าทางเกษตรอะไรบ้าง กระทรวงพาณิชย์จะกองหาตลาดให้ใครไม่ใช่
ผลิตภัณฑ์แล้วทั้ง ๆ ข้าว ๆ มาขายอย่างที่เขาใจ ไปรักใคร่หมั่นไว้วาง
เราจะมีกำแพงโซน (Zone) มีการพญาราคาขึ้นทุกกัน แต่ที่นั่นเป็น
รัฐบาลที่ทำงานโดยระบุมิตรว้าง เราจะมีกระวังกระเปาะเรา กระผมยอมรับ
ท่านประธานที่เคารพว่าเราไม่ได้กล่าวจะไปประกันอย่างที่ต้องการ เว้นแต่กระผม

เห็นว่า รัฐบาลนี้เห็นว่าการขุดนี้ดี เช่น ขุดเปลือก เป็นต้น นี่แล้ว
เราขุดรูกาอยู่ ๒,๐๐๐ เกวียน นี่เราเข็นขึ้นไปตามฐานการเงินที่จะอำนวยความสะดวก
ให้เรา ๒๐๐,๐๐๐ เกวียน นี่เราเข็นขึ้นไปเป็น ๖๐๐,๐๐๐ เกวียนอย่างนี้
เป็นต้น แล้วก็โดยกระตุ้นให้ทางฝ่ายเอกชนมาร่วมมือกับเราซื้อ ถ้าเราจะซื้อ
ราคาข้าวเปลือกทั้งหมดและราคาตลาดโลกตกต่ำแล้วรัฐบาลมีเสียหรือ จะเอา
เงินที่ไหนเป็นหนี้ ๆ ถ้าเขาจะไปซื้อข้าวเปลือกแล้วเขาขายที่ไหน เอาไปใส่
(Silo) ที่ไหนจะไปเก็บอย่างนั้นเป็นต้น ที่เขาขายได้ถึงเรือนล้านนั้น ขาด
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่มากกว่ารัฐบาลนี้ใกล้เลย น้ำมัน
จากตลาด น้ำมันเบนซินก็ขาด น้ำมันดีเซลก็ขาด น้ำมันเตาก็ขาด ก็ทำให้
โรงงานต่าง ๆลำบาก โดยเฉพาะชาวประมงที่ท่านพูด ท่านประธานสมาคม
ประมงก็เป็นประธานของกรมครับ ท่านประธานครับ เราไปปรึกษาหาวิธีอื่นอยู่
เสมอครับ กรมของขอเวลารัฐบาลนี้เล็กน้อยก็อธิบายเรื่องน้ำมัน โรงกลั่น
น้ำมันมีอยู่ ๓ โรง โรงหนึ่ง ๒๕,๐๐๐ บาเรล อีกโรงหนึ่ง ๒๕,๐๐๐ บาเรล
ก็เป็น ๕๐,๐๐๐ บาเรล อีกโรงหนึ่งก็ ๕๕,๐๐๐ บาเรล เป็น ๑๐๕,๐๐๐
บาเรล ในประเทศไทยเรามีความจำเป็นต้องใช้น้ำมันในการกลั่นนี้ ประมาณ
๒๒๐,๐๐๐ กว่าบาเรลต่อวัน เพราะอัตราการใช้ของเราเพิ่มขึ้นไป ตรงตามที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติได้แสดงไว้ว่า เราขาดประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาเรลต่อ ๑ วัน
นี้ถูกต้อง ที่เราทำอย่างไร เมื่อน้ำมันในโลกนี้เราใช้วันละ ๕๐ ล้านบาเรล
๖๐ เปอร์เซ็นต์ของ ๕๐ ล้านบาเรลนี้โลกเสรีซื้อจากโอเปก โอเปกเราไม่มี
นโยบายอะไร กรมก็สามารถจะเจรจาได้ ถ้าจะให้กรมเจรจา
กรมก็บอกว่าเราคงมีนโยบายว่าซื้อของมันแพง เราจะต้องขึ้นราคาน้ำมัน
ของเราขึ้นมาขยับ ขาอีกถ้าจะเบี่ยงให้เสียน้ำมันมันมาจากวันละ ๑๐.๕ ล้าน
บาเรล ก็ลดการสูบลงเหลือ ๔.๕ ล้านบาเรล อัตราที่เบี่ยงประมาณวันละ ๕
ล้านบาเรล ก็ลดการสูบเหลือ ๔ ล้าน เหลือ ๓ ล้านบาเรล นี่เพื่อย่างกลั่น

ไม้ไผ่กลับสนิมใหม่ ๒ - ๓ ล้านมาเรส พวกโรงต้มน้ำมันทั้ง ๓ โรง ในประเทศ
ไทยก็ถูกตัดโค่นกว่าน้ำมันดิบไปประมาณ ๕๐ ถึง ๖๐ เปอรเซ็นต์ อันนี้ไปรบกวนเข้าใจ
ด้วยครับ นอกจากบริษัทเดียวที่เขาสั่งสัญญาจะขยายเอาไว้มือบริษัทนี้มีหัวละ
๑๐๐,๐๐๐ มาเรส บริษัทนี้ไม่ไผ่ตัด อย่าวไร ๆ น้ำมันที่ราคามากกว่าหัวละ
๕๐,๐๐๐ มาเรส ประเทศไทยเราก็จำเป็นต้องสั่งน้ำมันสำเร็จรูป น้ำมันที่
กลั่นแล้ว หรือเรียกว่าน้ำมันสุกกักโค่นมา น้ำมันนี้เราก็ต้องหาซื้อ เพื่อไม่ให้พวก
อุตสาหกรรมในเมืองของเราหยุดชะงัก เพื่อไม่ให้การประมงหยุดชะงัก น้ำมัน
ที่เราซื้อเขามาขึ้นสูงขึ้นไปอีกตราปีละ ๕ เปอรเซ็นต์ขึ้นไปแล้ว นี่เป็นแนวโน้มในการใช้น้ำมัน
นี้เพิ่มเป็นประมาณ ๑๒ เปอรเซ็นต์ ถ้าท่านเอาจำนวนตัวเลข เอา ๑๒ ทั้ง เอา
๔ ลบค้เหลือประมาณ ๓ เปอรเซ็นต์ ๔ เปอรเซ็นต์เท่านั้น ที่ระชาจากตลาด
ถ้าทุกคนเป็นคนที่ไม่เป็นคนคคในของอื่นในกระตัก เห็นแค่น้ำมันประโยชน์ ของส่วนตัว
น้ำมันนั้นก็ใช้ในการจ่ายไปตามหน่วยต่าง ๆ เว้นแต่โรงพยาบาลกลางทางบ้าง ไม่มี
การกักตุนกันมาจ้ะ กระผมก็ยอมรับ คนอยู่ในหน่มาจนแล้วจะคิดไปหมดทุกคน ไม่ได้
กระผมก็ยอมรับ นี่แหละครับ เป็นเหตุอันหนึ่งซึ่งรัฐบาลก็พยายามแก้ไข อย่าว
ประมาณนี้ไป ๒๐ ล้านลิตร อย่าวอหยัง ท่านประธานครับ ที่ท่านสมาชิก
ผู้เกียรติว่าจะขึ้นข้อในเคื่อนหน้า เคื่อนพหุศจิกายเนกคิกับเคื่อนหน้าครับ เว้น
แต่เนกคิภาวะฝนแสง คงต้องไปห้เขาเคื่อนหน้าวาม และอหยังท่านสมาชิก
ผู้เกียรติขอความอหยัง ๑๔ ล้านตัน ไม่ใช่ครับ ๑๒.๑๒ ล้านตันครับนี่ แล้วจะ
ใช้น้ำมันขนส่งเรื่องที่จะขนส่งลงในเรื่องน้ำมันเคาที่จะไปเผาในโรงขึ้นอหยัง รัฐบาล
ก็เตรียมไว้หมดแล้ว อย่าวก็ตัดใจก็เตรียมไว้ให้หมดแล้ว แค่นี้เขาก็ให้หมดแล้ว
ครับ แล้วน้ำมันเบนซินที่อ้างว่าขาดแคลน ไม่ขาดแคลนครับ มีน้ำมันเบนซินเหลือ
เพราะเรามีน้ำมันที่ว่าจะต้องสำรอง น้ำมันเท่าไรมีกฎหมายบังคับไว้ว่า จะต้อง
สำรองไม่เกิน ๓๐ วัน เรามีเวลานี้ครับ น้ำมันสำรองบางชนิดก็มี ๓๐ วัน
นี้กระผมขอกราบเรียนรายละเอียดนั้นกระผมไม่ได้เอามา ถ้าท่านสมาชิกผู้ใด

ท่านประธานครับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไป กระผมก็ดื่ม ท่าน
 สมาชิกไปรอไปอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ กระผมเปิดโอกาสให้ทุกโก จะได้นามขอ
 ร้องใจครับ ที่นั่นมันขึ้นราคากันไปอยู่ทุก ๆ วัน ซึ่งอยู่นอกเหนืออำนาจของเรา
 ท่านประธาน รัฐบาลไทยก็ไม่ได้นั่งนอนใจก็เอาพลังงานอย่างอื่น ชี้นำพยายาม
 ทดแทน พยายามคนกว่าเขินเอาพลังงานที่เราทำอยู่แล้ว เรามีถ่านลิกไนท์ เรา
 ก็เอาลิกไนท์เข้ามา เวลาที่เราทำกับกระทรวงชาติในประเทศไทย เราก็เอาถ่าน
 ในปี ๒๕๔๔ เดือนตุลาคม ๒๕๔๔ จะมีเฉลี่ยเข้ามาใช้ตามกำหนด ซึ่งจะลดการ
 ชาติลดการค่าลงไป ซึ่งจะลดการใช้พลังงานลงไป ซึ่งเราต้องสั่งไปทั้งนี้ด้วย
 ในขนาดที่ราคาเดียวกันไม่ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เกือบ ๔๐,๐๐๐ ล้าน
 บาท ลดลงไปประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ก็จะลดลงไปประมาณ ๔,๐๐๐ ล้าน
 บาท ท่านประธานครับ กระผมก็ขอมาถึงพรรคชาติไทย กระผมขอประธานเอ่ยชื่อ
 คุณสมพล ที่บอกว่ากระผมพยายามหัยกระกับราคาสินค้าให้สูงเท่ากับราคาสินค้าทาง
 ประเทศ อันนี้ท่านประธานที่เคารพกระผมต้องขอปฏิเสธ กระผมไม่เคย กระผม
 ได้เห็นจิตใจของประชาชนที่มีรายได้ต่ำอยู่ตลอดเวลารับ กระผมไม่เคย
 แล้วท่านก็กล่าวหาว่ากระผมเองในมาอยู่กระทรวงพาณิชย์แล้ว ได้อนุมัติให้ราคา
 สินค้าขึ้น ๓๔ รายการ กระผมก็ทราบเรียนเมื่อวันก่อนแล้วครับ ท่านประธาน
 ครับว่า เมื่อมาอยู่ได้ ๗ วัน ก็เอาราคาสินค้ามาคุยที่เขาควบคุมไว้ในกฎหมาย
 ฉบับก่อน ก็มีอยู่ ๓๒ รายการ แล้วใน ๓๒ รายการ เราตัดออกเสีย ๓
 รายการ ๓ รายการนั้นมีรายการเหล็กเส้นอื่นที่ ๑ อื่นที่ ๒ มีรายการยาวิเศษ
 โรค อื่นที่ ๓ มีรายการเวชภัณฑ์ ซึ่งเราจะควบคุมต่อไป การที่เราตัดออกนี้
 ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ถ้าเราคิดตามจำนวน ตามค่านับสัญญาที่ให้แก่องงานเขาไป ใน
 เวลาที่ส่งเสริมการลงทุนให้กับโรงงานเขาไป เวลาเขามาตั้งโรงงานแล้ว ว่าทุน
 ทุนเขาแล้ว เขาจะได้อำนาจจากทุนเขาแล้วได้แล้ว แล้วเมื่อหักลบกันแล้ว
 เราคิดคำนวณแล้ว เขาจะเหลือประมาณ ๔ ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์อื่นนี้ เวลานี้

เขาขายต่ำกว่าราคานั้น ถ้าเราขายของลงนั้นขอตกลงก่อนดีกว่าไหม แล้ว
 คุณราคาเขาไว้ จะสูงกว่าราคาที่เราขายอยู่เวลานี้ เพราะฉะนั้นเราจึงคิด
 ออกเสีย การที่เขาของหายอย่างนั้น ที่เขาขายต่ำกว่าราคาเขา ก็เพราะว่า
 เงินผิด เขาไม่สามารถจะทนดอกเบี้ยธนาคารได้ จึงยังไม่ไ้ควบคุมอันนี้ ส่วนอีก
 ๒ รายการ เวชภัณฑ์และยารักษาโรคนั้นเราก็คงเพิ่มใจคนจน ยานี่มันเป็นหนี้ ๆ
 ชนิด เราจะต้องเลือกเอายาสามัญประจำบ้านล่ะ ประชาชนทั่วไป จะหนีบควบไปใช้
 ได้ อันนี้ก็ได้ทำการปรึกษาหารือไปยังกระทรวงสาธารณสุข เราไม่มีความพร้อม
 จะไปหนีบอันนั้นคุม หนีบอันนั้นมาคุม อันนี้เราก็จะค่อย ๆ ทำไป ก็เหลืออีก ๓๓
 รายการเท่านั้นที่เราจะพอ งบประมาณไม่ไ้ให้จนราคาสินค้า ๓๓ รายการ
 ของกรมเรียน เพื่อทราบในขั้นอีกทีหนึ่งจะไ้มีการพูดจากันกลับไปกลับมา ใน
 ๓๓ รายการนี้ให้ขึ้นเพียง ๓ รายการครับ ซึ่งเขาขอเรื่องมานานแสนแล้ว มี
 เนื้อว่า เนื้อความและบัญชีแบบที่ ซึ่งบัญชีแบบนั้นอยู่นั้นไ้มากกว่า ๕ เดือนก่อน
 ที่กระผมจะไปรับงาน เราไ้พิจารณาโดยตลอดแล้ว ก็คงให้ความเป็นธรรมเขา
 ถ้าหากประชาชนยอมอุปราคาของบัญชีแบบที่ ท่านจะเห็นว่าอุตสาหกรรมบัญชีแบบนั้น
 ไ้สรางผลงานเท่าไร เลี้ยงคนงานเท่าไร ไ้เจริญเติบโต ไ้ส่งบัญชีแบบที่
 นำเงินเข้าประเทศปีละ ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วก็ช่วยอะไรกระผมก็ไม่ทราบเมื่อ
 รัฐบาลสมัยหนึ่งก็ควบคุมราคา ควบคุมราคาเขาไว้จนกระทั่งเขาไม่มีกำไร จนกระทั่ง
 เขาขาดทุนเขาก็ไม่สามารถจะขายโรงงาน ไม่สามารถจะผลิตต่อไปได้ แล้ว
 เขาย้อนอะไรเกิดขึ้นทำประชาชน กระผมนี้เอาใจเข้าไปเสี่ยง แล้วถ้าต้องการ
 วิชาความรู้จะว่ากระผมทำผิด จะประมาณกระผมอย่างไรเชิญไ้คำนึง เพราะ
 เมืองไทยเป็นเสรีประชาธิปไตย เชิญไ้ ถ้ากระผมไม่ทำ โรงงานเขาไม่ผลิต
 เวลานี้ผลิตแล้วไปหมดแล้ว เวลานี้กระผมจะกระผมเข้ามาอยู่ใหม่ ๆ คุมเขาไว้ ๖๐๐
 กว่าบาทพอต้น แล้วของสังครีบ เพราะว่าทางการก่อสร้างต่าง ๆ ในประเทศไทย
 หยุดไม่ไ้ กำลังเป็นประเทศที่พัฒนาต้องสั่งเข้ามาด้วยละ ๑,๒๐๐ 177

ห้ามประชาชนกริမ် เงินหายไปในหนึ่งวัน นี่แหละเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้ เกิดวิกฤติการณ์
 ออฟ เพย์เมนต์ (Deficit balance of payment) ในแบบแผน
 ออฟ เทรด (Balance of trade) นี่กระผมทำอะไรก็ ต้องเห็นใจ
 ของคู่ควบกัน เราไม่ใช่ชาวซอซุบิโนบิ เรานั่งพิจารณาตัวเลขแล้ว ตัวเลขนี้
 ขอความเรียนความสัตย์จริงว่า กระทรวงพาณิชย์ไม่โทษคนเดียว ป้องกัน
 หมดทุกวิถีทาง เอาผู้รณยานมาจากรถโดยสารที่เกี่ยวของต่าง ๆ มาช่วยกัน
 คิด ช่วยกันพิจารณา กระผมเชื่อมั่นวิธีที่ใจว่าเราจะไม่สามารถมาโกงเราได้
 เราขึ้นราคาสินค้าเพียง ๓ รวยการ ก็ไปบอก ๑๒ รวยการ เมื่อวานกลับเข้าไป
 กวานั้น บอก ๑๒ รวยการ ไม่รู้เอาที่ไหนมาพูด ที่นี้ในการที่เราจะขึ้นราคา
 สินค้า ยกตัวอย่างเช่นซิเมนต์นี้ กระผมก็ต้องเอาความเป็นธรรม ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติท่านที่ชอบความเป็นธรรมอยู่แล้ว ท่านจะไปปกป้องแต่เฉพาะบริษัท
 แล้วให้ผู้นำขายยผลิตหรือผู้นำเข้าเขาไม่ทำไร ท่านเอาสามัญสำนึกของท่านเอง
 คิดดูเองว่าใครเขาจะทำ กระทรวงพาณิชย์ก็บอกกล่าวให้ว่า ผู้นำขาย
 ผลิตหรือผู้นำเข้าจะต้องได้กำไรสัดส่วนแค่ไหนเป็นพออนะ ผู้นำขายได้กำไรสัดส่วน
 แค่นั้นเป็นพออนะ แล้วก็นำบริษัทคนอื่นสมัครแล้ว เพราะฉะนั้น คอสต์ ออฟ
 ลิฟวิ่ง อินเท็กซ์ ถึงขึ้นมากใน ๒ เดือนของปี ๕.๐ เปอร์เซ็นต์ เราดู
 สินค้าเหมือนกัน เราไม่ให้เงินอุดหนุน โปรดได้เห็นใจหรือให้ความเป็นธรรม ใน
 ขอนั้นละครับ ที่นี้พูดถึงราคาน้ำถ้าเราไม่ให้ความเป็นธรรมอย่างที่ท่านประธาน ว่า
 กระผมคงขอเอนามท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านพูดกับกระผมในเวลานี้
 ถึงเรื่องกระดาษหนังสือพิมพ์ ท่านว่าขึ้นราคาไปเยอะ กระผมก็รับมากับท่านว่า
 เพราะข้าง ๆ กระผมพูดเรื่องไม่ กระผมก็คิดว่าท่านสนใจเรื่องไม่ กระผมก็
 ชอบท่านเรื่องไม่ เพราะเสียงมันหนักหูเหลือเกิน ท่านก็บอกมันขึ้น กระผม
 ก็ไปพูดในที่ ไม่ใช่ว่าไม่ไปคุยกับ ท่านหัวหน้าพรรค กระผมไปพูดแล้วก็เอาราคามา
 จากผู้สถาการเขามาดู กระดาษหนังสือพิมพ์นั้นเราพิมพ์กันมากมาย เราต้องสั่งเข้า

ประมาณ ๔๐,๐๐๐ ถึง ๕๐,๐๐๐ ตัน ราคาขึ้นกันไปเรื่อย ๆ ทั่วโลก
ประมาณใหม่ละครึ่ง โดยไม่ไปเพิ่มกำไร เขาจะโดนบังคับและหนึ่งสัปดาห์ จะ
ได้ไม่มีขาย เอาไหม ต้องตามหนึ่งสัปดาห์เขาจะเสียก่อน หนึ่งสัปดาห์ราคา
ไม่มีใครว่า จาก ๑ บาทเป็น ๑.๕๐ บาทขึ้น ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่มีใครว่า ๑.๕๐
บาท ขึ้นเป็น ๒.๐๐ บาทก็ไม่มีใครว่า ที่พ่อค้าเดือนจะจ้องอะไรบ้าง ให้ความ
เป็นธรรมเขาบ้าง ที่บอกกล่าวอีกข้อหนึ่งท่านประธานที่เคารพครับ คุณหมอล
บอกว่าเขาไม่ได้อธิบายราคา มา กระทั่งพอฉันนึกได้ว่าก็จากกรีกว่าค่ากลัวพ่อค้า
จะช้ำกัน ในหนึ่งราคาให้เขา อันนี้กระผมท่านประธานที่เคารพ ขอปฏิเสธโดย
สิ้นเชิง แล้วท่านประธานครับ กระผมขอเชิญคุณหมอลท่านประธาน ไปไปดู
หลักฐาน แล้วมาเถียงกันว่ามีการชื้อมาทกราย เราไม่ได้อะไรกันบ้าง ที่จะไปขึ้น
ราคาสินค้าโดยเขาไม่ชื้อ ท่านอาจอีกข้อหนึ่งบอกว่าตลาดเขานี้ เป็นของเขาย
ไม่ใช่เป็นของบรรดาของท่านองวาทะทรงพาลขึ้นเอาใจเฉพาะผู้ชาย ไม่จริง
หรอกครับ กระผมในวินาทีที่รับมาลงลงนโยบาย กระผมยังทรงซึ่งในคำของ
ท่านอาจารย์ ศักดิ์วุฒิ ที่บอกว่า สินค้าตามนี้ราคาถูกลงที่ตรงที่ หลักเสียงคำนี้
ไปไม่ได้ ที่มานัก (Demand) ขาดหลาย (Supply) ก็หลักเสียงไม่ได้
ถ้าท่านจะเลือกไปห่อหุ้มเป็นสัก ๒ กิโลกรัมให้พวกมันเมื่อวานนี้ สัก ๑ กิโลกรัม
ไปห่อหุ้มหนึ่งปอนด์สามตัว และเน่า หรือท่านไปห่อหุ้มเน่าหาวซึ่งปูล่งง่าย ราคา
ก็ต่างกัน หรือท่านเลือกไปห่อหุ้มเน่าในหนึ่งแฉ่ง ไม่มี ถ้าท่านเลือกไปห่อใน
หนึ่งแฉ่ง ราคาที่คิดนั้นก็จะเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของมัน พวกนี้เป็นพวกที่เกะกะกรเรา
ก็ไม่ว่าจะเอาไปทำอะไร เพราะว่าเขาชอบได้ ราคาเขาก็ปูล่ง แล้วว่าเขา
คงได้ราคาพอสมควรไม่ใช่หรือ พวกชาวไร่ชาวนาคงจะไม่ไปห่อหุ้ม ในหนึ่งแฉ่ง
กลางกลางกลาง ๆ หน่อย มีห่อหุ้มห่อหุ้มถึงร้อยไม่ครบ ที่บอกว่าในหนึ่งแฉ่ง
ของกระผมที่เคารพครับ กระผมขอพาลขึ้นแบบเดิม ในการที่จะส่งไม่ออก
ก็ให้กระผมเป็นกระผม เป็นกระผม เป็นกระผมในกระผมไม่คิดเป็น หรือในกระผม

แล้วแต่ ไม่มีค่าอะไร ไม่มีเกลือ ไม่อะไรทั้งนั้น ทั้งประชาชนกรรม
ขอประทานกรรมเรียนข้อเท็จจริงว่า ทั้งแต่กรรมมารับหน้าที่ ที่กระทรวงพาณิชย์
กรรมที่พยายามมองว่าเราจะทำอะไรถึงจะทำงานเข้าประเทศได้มากที่สุด แล้ว
กรรมขอปฏิเสธข้อกล่าวหาหนึ่งคือคนที่เขาจะคอยวิพากษ์วิจารณ์ไม่ได้ ๑๐๐,๐๐๐ กับ
กรรมก็จะได้ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท สินค้าออกนี้ ไม่มีความจำเป็นอะไร
ทั้งนี้ทั้งนี้มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ อีก กรรมขอ ๑๐๐,๐๐๐ บาท
บาทอีก ทั้งแต่กรรมไปรับหน้าที่อยู่ ๔ เดือน เขาเอาเงินเขาไป ๔.๖๐๐ อยู่
๒ ชนิดครับ อันที่ ๑ เป็นไม้สักที่ออกมา ไม่สักอันนี้เป็นของ ยอม. ๑๐๐,
๑๐,๐๐๐ กว่าตอน ตัดมาแล้ว ๑๒ - ๑๓ ปี ยอม. เชก ออก. ซึ่ง ยอม.
ไม่มีสิทธิผูกพันที่จะไปลาก ประมุขให้ใครไปลากจะนั่นก็ไม่มี งานไปไหน ลาก
ทั้งโค่นไปป่าใหม่เป็นบางส่วน ทั้งจากคนจากคน แยกกัน แล้วก็ตอนสุดท้าย
นี้เมื่อพ้นแล้วหรือป็นนี้ กรรมก็มีความ จำเป็นแน่นอน ก็ ยอม. ก็ ยอม.
ใหม่ ให้พอค้าไม่ไปลาก ขายให้เขาเลย ก็มีพอค้าคนหนึ่งซึ่งกรรมเองขอ รับ
ให้ทราบอย่างนี้ ไม่รู้จัก เขาไม่ใช่เป็นพอค้าไม่ ก็ไปประมูลประมูลสูงกว่า
พอค้าไม่ที่เคยค้าขายไม่อยู่ก็ได้ไป ก็ไปลากเอามาอลักเอ้อเลื่อยเกิน ขณะที่
ลากออกมานั้นก็กว่าจะส่งออกได้จะทำอะไรได้ ก็คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๕
พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ห้ามส่งไม้ทุกชนิดออก คนนี้ก็ไม่รู้จะทำอะไรไม่ทราบหนังสือ
รับรอง ยอม. ว่าเป็นไม้ในเมืองไทย ใช้ลำบากเหลือเกิน แยกอะไรส่ง
นานา มีหนังสือรับรองจากกรมป่าไม้ว่า เขาเรียกว่า ไม้เนื้ออ่อนคุณภาพ
มากมายแล้วไม่เหมาะสม มีหนังสือมาจากทางโรงปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ รับรองสนับสนุนให้ส่งออก ไม่นั่น กรรมได้ให้เจ้าหน้าที่รับรอง
คำขาดอยู่แล้ว ถ้าเราสามารถส่งออกได้ก็จะเป็นเงินเข้าประเทศไทย ประมาณ
๕๐ - ๑๐ ล้านบาท กรรมก็ขออนุญาต ค.ร.บ. โดยอ้างเหตุผลอย่างนี้ อ้างที่
บอกมีหนังสือสนับสนุนทาง ๓ นานา อย่างนี้ ค.ร.บ. ก็ให้ออก เมื่อ ค.ร.บ.

ให้ออกแล้ว กระผมก็ทำหนังสือ ให้เจ้าหน้าที่ทำหนังสือถึงผู้ชื้ออนุญาต ส่งไม่ออก บอกว่าขอทราบผู้ที่จะซื้อไหม ในกระทรวงพาณิชย์เห็นชอบเสียก่อน ที่กระผมตั้งใจซื้อไหมนั้นก็เพราะว่าป้องกันไม่ให้ประเทศไทยเสียชื่อ เพื่อให้รู้ว่าผู้ขายที่พอใจไม่มีคุณภาพกันเท่านั้นเองนะ ให้เข้ามาดูเสียนะ

ข้อที่ ๒ ขอทราบว่ามีราคากี่เท่าไร ข้อนี้ก็เพื่อจะป้องกันว่าไม่ให้ขายกัน ๔๐ ล้านบาทแล้วเปิดแอลอี (L/C) มา ๒๐ ล้านบาท เอาเงิน ๓๐ ล้านบาทไว้นอกประเทศ กระผมขอทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ ให้ทราบว่าตั้งแต่วันได้รับอนุญาตจาก ค.ร.ม. จนถึงวันนี้ ยังไม่มีผู้ซื้อไหม แม้ที่ตอนเดียวในนี้ยังอยู่ในกองไม้อยู่ยังไม่ไปครั้นทราบ ท่านผู้ของใจไปครั้นทราบไว้ด้วย

ที่มาถึงไม่ยางพารา ซึ่งเราจะตักไม้ยางพาราถึง ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ เพราะว่าไม้ยางพารานี้ไม่ให้นำอย่างอื่นออกไปแล้ว ไม้ยางนี้เป็นไม้ที่นักยางไม้แล้ว ปลูกไว้กันชนชาย เราจะต้องตัก เราจะต้องปลูกกันยางใหม่ แล้วท่านในกระผมทำอะไร ไฟฟ้า ไฟฟ้าไว้เฉย ๆ ในป่าอย่างนั้นหรือ เสียเนื้อที่เพาะปลูกอย่างนั้นหรือ กระผมก็ขออนุญาตให้นำออกก็เพื่อจะเอาเงินตราเข้าประเทศ กระผมก็บอกแล้ว กระทรวงพาณิชย์เห็นว่าช่วยหาเงิน เราประเทศกระผมไปทำอะไรอีก ที่ท่านประธานครับ กระผมขอทราบเรียนท่านผ่านไปยังคุณพล พรรถชาติไทย ท่านไหนบอกว่า ในท่านองว่ากระผมเห็นเห็นเห็นที่จะเสนอมาเป็นระลอก จะเอาไม้สักเข้ามา จะเอาไม้มะค่า จะมาเป็นระลอกแล้วได้เงินไว้หมดแล้ว รอจึงหว่า ท่านมีหลักฐานอยู่ในมือท่าน กระผมขอทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า กระผมเองยังไม่เคยเห็นจากมาขึ้นเลย ที่จะต้อง ค.ร.ม. อยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ ถ้าจริง มีลายเซ็นกระผมเอามาขึ้นเคียวนี้ หรือถ้าท่านบอกมีอยู่ในมือโปรดแสดงเคียวนี้อย่าได้พูดเฉย ๆ หรือกล่าวหากันง่าย ๆ อย่างนี้หนังสือพิมพ์ไปลงก็เสียกันหมด ยิ่งครับ กระผมขอความกรุณายังไม่จบ มีอีกนิดหน่อยเท่านั้นเองแหละครับ กระผมต้องแทรกกล่าวหาของกระผม ข้อที่

สนประมาทกระผมให้หมอนอีกชิ้นหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ท่านผู้แทนพรรค
ชาติไทย ท่านได้ให้คะแนนกระผม กระผมไม่เป็นไรหรอก กระผมเป็นสภาพบุรุษ
พอที่จะไม่โต้ตอบท่าน เว้นแต่กระผมขอทราบเรียบว่า กระผมกับหัวหน้าพรรค
ชาติไทย กับพิจารณาเน้นข้อพอร์ทใครกันแน่ไหน ท่านไปคุยไปสอบถามดู แล้ว
ก็เวลาจะกล่าวหาจะว่าใครละก็คงจะมีระเบียบวินัยดีกว่านี้ กระผมไม่ขอ • ครับ
ท่านประธานครับ พูดถึงไซ้ ขอมเอนมาเปรียบเทียบกัน ไซ้ท่านหมอมราชวงศ์กฤต
๕๐ สดางค์ ไซ้ท่านนายกรัฐมนตรีเกรียงศักดิ์ ๕.๕๐ บาท คนทั้งไม่รู้อะไร คนทั้ง
ที่ไม่คิดถึง เอ๊ะไซ้ผมทำไมถึงแพงกว่าไซ้ท่านหมอมราชวงศ์กฤต ทางกรรม
ค่าวางวาระกัน หรือจะหาว่าไซ้เทียมเป็นไซ้ขายพุงก็ว่าไป เวลาที่
ท่านหมอมราชวงศ์กฤตชี้อาจารย์กระผมมัน เป็นรัฐมนตรี กระผมไม่ทราบว่าจะ
จำกระผมไหนหรือไม่ เปรียบกระผมเข้าไปในทำเนียบพรรคทั้งทุกกล่อน ๆ อีกหลายคน
ก็กรากาข้าวโพด ราคาข้าวโพดเน้นหามละเท่าไร เราคิดแล้วคิดแล้ว หน่วย
ราชการให้ทานข้าวหนึ่ง ๕๖.๖๖ บาท ก็โลกรับไม่ได้ถึงบาท นาย • มี
๖๐ กิโลกรัม เทียนรัฐบาลนี้ค่าประกันราคาข้าวโพด ๒.๒๐ บาท แล้วท่านจะให้
ไซ้ ๕๐ สดางค์อย่างไร ไซ้ เปรียบหรือมันก็ท้องกินข้าวโพด กินว่า กินพืชมี
(Fish meal) ปลาบ่น กินอะไรอะไรต่าง ๆ ก็ท้องกิน แล้วก็มีบางท่าน
ผู้ที่มีความรู้ทางวิชาการออก ต้องก็กรากาต้นทุนไซ้มาให้ได้ว่า เขาต้องแค้นกระผม
มีตัวเลขมาว่า ส่งออกเท่าไร เราส่งออกได้ปีละ ๕๐๐ กว่าล้านบาท จะให้
กระผมห้ามส่งออกก็มี และเพื่อให้ไซ้ของคน ๒ - ๓ ล้านคน ๓ - ๔ ล้านคน
สบายใจ ถ้าห้ามส่งออก กระผมก็บอกได้ ไซ้มันตกราคาลงมาทันที เว้นแต่จะ
เหลือ แล้วจะเน่านแล้วคนจะไม่เลี้ยงไก่ จะไม่เลี้ยงเป็ด แล้วไซ้จะแพงขึ้นไป
ใครจะรับนิยชอบ ท่านลองพิจารณาทุกอย่างเป็นธรรม ใครจะรับนิยชอบ เพื่อ
ให้กรากาไซ้ กระผมขอยกตัวอย่างเปิดให้ท่านดูเอากันซัก ๆ เลย บอกว่านี่แก่
ทองไซ้วันละสอง หูกับมันรู้อะไรหรือ กินอะไร มันกินพวกนั้น เว้นแต่บอกมัน

เองต้องไต่วันละฟองนี้ หรือวันละ ๒ ฟองนี้ เป็คนี่ ท่านณณิกโกใจแล้ว
ไม่ไต่แล้ว พี่รื่องยังไม่ไต่ ๒ วันเลย เราก็ไต่ฟองไต่มันกัน ๒ วันนะ
พิจารณาทุกครัน เพราะฉะนั้นจะพูดจะจาอะไร จะประมาณ สบประมาณใคร
ก็ขอให้พูดจาโดยมีเหตุผลต่าง ๆ นานา เราจะไต่ประชุมกันโดยรวดเร็ว กระณม
จะไต่ไต่ฟองมาขึ้นทุกมาถ้อยอย่างนี้ นี่กระณมจำเป็นต้องพูดครัน เพราะกระณมถูก
สบประมาณเหลือเกิน กระณมยังจมน้ำอีกนยะ กระณมอยากจะให้รัฐมนตรีช่วย
ว่าการไต่แรงใจในเรื่องคุลยการค่าหน่วยครัน ในหลักวิชาการครัน

นายปรุณ อัมระนันท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์)

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นกระณมขอขอบพระคุณ
ท่านหัวหน้าพรรคกิจสังคมที่ท่านพูดเมื่อวันแรมกว่า กระณมเป็นนักวิชาการ ซึ่งท่าน
เคารพเป็นอย่างยิ่ง สำหรับท่านสมาชิกหลายท่านอื่น ๆ ก็พูดท่านเองเดียวกัน
กระณมก็ขอถือโอกาสขอบพระคุณท่านด้วย สมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งบอกว่ากระณม
เป็นนักรักทวย อันนี้ขอให้สมพระปากเถอะครัน เพราะไม่เป็นจริงอย่างที่ว่า ท่าน
หัวหน้าพรรคกิจสังคมท่านบอกว่ากระณมได้เคยพูดเมื่อสมัยรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๑ ว่า
จะแก้ปัญหาคุลยการค่าแล้วก็ใช้เวลาเป็นเวลามากกว่าแล้ว ปัญหาเรื่องคุลยการค่า
เสียเปรียบก็ยังไม่ได้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นท่านจึงเห็นว่า ควรจะมีมติในไว้วางใจ
กระณมเฉพาะในเรื่องนี้ สำหรับเรื่องคุลยการค่าเสียเปรียบนั้นะครัน ก็มิท่าน
สมาชิกอีกหลายท่านซึ่งมีความเป็นห่วงของใจในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้น
กระณมจึงอยากขอแนะนำท่านประธานใหม่โอกาสชี้แจงเรื่องนี้โดยการ เอาหัว
เลมวากัน ที่กระณมอยากจะทำในเบื้องต้นก็ขอว่า ที่ท่านเข้าใจว่าคุลยการค่า
ของเราเลวไปนั้น เป็นความเข้าใจซึ่งเริ่มกว่าไม่ครบถ้วนเป็นการมอง ด้านเดียว
และเป็นการมองหัวเลในระยะสั้น กระณมจะขอกราบเรียนท่านประธาน พร้อมกับ
แสดงสถิติพิจาณ ๒ ประการ

ประการนี้ก็คือความจริงนั้นคือการค้าเสียเปรียบของเรานั้น น้อย
ลงไปเป็นลำดับ ถ้าเรามองถึงระยะยาวถอยหลังไป

ประการที่ ๒ กระบวนการที่จะส่งให้ท่านเห็นว่า ในเรื่องการ
ส่งเสริมการส่งออกของเรานั้น ก็โดยทำให้การค้าของเรากับประเทศที่สำคัญ ๆ
และที่สำคัญนั้นเพิ่มขึ้นอย่างมาก สำหรับประเทศบางกลุ่มที่เราค้าขาย สถาน
การการค้ากลับหน้ามือเป็นหลังมือในทางที่คนไทยเสียแล้ว ซึ่งกระผมจะเรียนให้ทราบ
ต่อไปนี้ แต่ก่อนนั้นนะครับ ท่านประธานครับ กระผมอยากจะขอเรียนว่า การ
แก้ปัญหาเรื่องดุลการค้าเสียเปรียบและดุลการชำระเงินเสียเปรียบ เป็นเรื่องซึ่ง
ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของคนที่คนหนึ่งจะพึงกระทำได้ เรื่องดุลการชำระเงินก็ประกอบ
ด้วยค่าสินค้าที่ประเทศเราส่งออกไปยังสินค้า ค่าประกันภัย ซึ่งจะคงส่งออกไปต่าง
ประเทศแล้วนำเข้ามาบ้าง เรื่องของการท่องเที่ยว รายได้จากนักท่องเที่ยว
เรื่องการส่งเงินมาบริการต่าง ๆ ออกไปแล้วเข้ามาเช่นอย่างสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์
อะไรอีกหลายอย่าง ซึ่งก็ไม่ใช่เรื่องของกระทรวงพาณิชย์โดยเฉพาะ เพราะฉะนั้น
การลดดุลการชำระเงินเสียเปรียบนี้ จึงเป็นเรื่องซึ่ง cầnการร่วมมือกัน ทำ
ระหว่างหน่วยงานหลายหน่วย รวมทั้งธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย รวมทั้ง
กรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงอุตสาหกรรม
กระทรวงคมนาคม และกระทรวงพาณิชย์ สำหรับเรื่องการลดดุลการค้า
เสียเปรียบก็ท่านเองเดียวกัน เพราะว่าเป็นเรื่องที่จะต้องอาศัย ความพยายามของ
หลายกรมหลายกระทรวงร่วมกัน เพราะเป็นเรื่องที่จะต้องช่วยกันระดมกันให้
การส่งออกมากขึ้น การนำเข้าลดลง จะต้องเกี่ยวกับสินค้า ที่เราจะผลิตได้
ทั้งทางเกษตรก็เช่นเรื่องกระทรวงเกษตร ฯ เป็นเรื่องเกี่ยวกับสินค้าอุตสาหกรรม
ซึ่งเราจะคงผลิตได้ ก็เป็นเรื่องของกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นเรื่องของ
เงินตราความแน่นอน หรือเสถียรภาพของเงินตราแล้ว ความแน่นอนของอัตรา
เงินตราของโลกด้วย ฉะนั้นปัญหาเรื่องดุลการค้า ถึงแม้ว่าจะจำกัดกว่าปัญหา

กุลการชำระเงินที่มีเงินให้หนึ่งดวงใหญ่ ไฟศาล เกินห้องนอกเหนือความรับ
 บิชอบของพระที่รับพระทรงหนึ่ง และไม่ใช่ความรับบิชอบของวิมานศรีวิชัย -
 วาการพระทรงพาดขึ้นเทศน์เดี่ยว อย่างไรก็กับ พระทรงพาดขึ้น...
 บทบาทอย่าง เดิมที่ในการที่จะแก้การค่าเสียเปรียบ ความเท่าเทียมระหว่าง
 พาดขึ้นพระ เค้นดูการแก้พระเมื่อยาจะความเปรียบคือว่า เรื่องการค่าของ
 เราในความจริงมันกระ ของขึ้น ความเสียเปรียบกันอยู่แต่ ตัวเลขสถิติที่ศึกษา
 เห็น ฉะนั้นถ้าเราเอาการค่าซึ่งเสียเปรียบหรือความเสียเปรียบ ของการ
 การค่า มาเปรียบกันกับเงินที่เราได้เข้ามาจากการส่งออกแล้วละก็ ความเสีย
 เปรียบมันจะลดลงไป เราเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ในปี ๒๕๑๒-๒๕๑๓ ตอนนั้น
 รัฐบาลของเราจากการที่ดูเปรียบกับสินค้าขาออกของเรา เราลดค่าถึง ๒๓
 เปอร์เซ็นต์ สินค้าขาออก ๕๑ เปอร์เซ็นต์ เกือบเท่าตัว พอถึงปี ๒๕๑๔
 ลดมาเหลือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ว่าอัตราการที่เราเสียเปรียบนี้ เราลด
 ภายเหลือ ๕๑ เปอร์เซ็นต์ของสินค้าขาออก พอถึงปี ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๑๖ ระยะ
 นั้นลดมาเหลือ ๓๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง พอถึงปี ๒๕๑๗ ลดมาเหลือ
 ๓๒ เปอร์เซ็นต์ และเมื่อครึ่งแรกของปีนั้นลดมาเหลือ ๓๐.๕ เปอร์เซ็นต์
 อันนี้เป็นเรื่องของการเทียบซึ่งเป็นธรรม และถูกต้องตามหลักวิชา เพราะว่า
 คือ เราจะเทียบค่าของการโอนเงินมาสินค้าขาออกแล้วไม่ เกินเรื่อง
 เราว่าเราจะเอาฐานนั้นเป็นหลักและเทียบส่วนตามเปอร์เซ็นต์ เมื่อเป็น
 เป็นแล้ว ก็หมายความว่าเมื่อเรามีความสามารถส่งสินค้าออกมากขึ้น ความ
 สามารถหรือสิ่งที่เราควรจะมาเอา เราก็ควรจะเอาเข้ามาเข้ามาอีกนั่นแหละ เพื่อ
 เป็นเป็น อย่างให้เร็วเกิน ไม่ช้ากว่าครึ่ง คือตัวขาออกที่เพิ่มขึ้น เพราะว่าเมื่อ
 เมื่อมีการเทียบส่วนเช่นนี้แล้ว ก็จะเห็นว่าค่าเสียเปรียบลดลงเมื่อเปรียบ อันนี้
 เพราะว่าเหตุผลของการส่งสินค้าออก การส่งเสริมพัฒนาการส่งออก เราเคยเปรียบ
 การส่งออกกับครอง มันก็ ทั้ง ๆ ที่ตัวที่จะมาถ่วงคือราคามันมันสูงขึ้นเรื่อย ๆ

และทานก็ทราบอยู่แล้วว่าในเวลาเพียง ๓๐ เดือนที่ผ่านมานี้เอง ราคาน้ำมัน
 อย่างเดียวกันเพิ่มขึ้นไปกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ทั้ง ๆ ที่ราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นกว่า
 ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แต่น้ำมันก็เกินจะ ๑ ใน ๔ ของการนำเข้าทั้งหมด มันสูง
 ขึ้นแค่นี้ เราจะสามารถที่จะเอาตัวดวงคือสินค้าขาออก เข้ามาไถ่รวกเร็ว
 เหมือนกันเพิ่มขึ้นไถ่อย่างรวกเร็วเหมือนกัน อย่างไรก็ตามกระผม กระผมขอยืนยันว่า
 ขออย่าว่า กระทรวงพาณิชย์จะให้ความพยายามต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง และจะร่วมมือ
 กับทุกฝ่าย รวมทั้งฝ่ายเอกชนด้วยในการที่จะให้การส่งสินค้าขาออกมันเพิ่มขึ้นและ
 ให้ทวีคูณขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุด แต่ว่าตามพื้นฐานที่ว่าการกระทรวงพาณิชย์ ไถ่
 รวกเมื่อวันแรกและในวันนี้ เรื่องของการที่จะแก้ปัญหาการนำเข้าเสียเปรียบนี้ มัน
 เป็นเรื่องที่จะต้องใช้เวลาและเป็นเรื่องของการแก้ไขโครงสร้าง ของการค้า
 ระหว่างประเทศของเรา เพราะว่าผมบอกวาสินค้าซึ่งเราเข้าเป็นอย่างยิ่ง ที่จะ
 ค่อนข้างเข้ามาและหนีไม่พ้น คือพวกสินค้าประเภททุน พวกวัตถุดิบ ซึ่งเราจะต้อง
 นำเข้ามาเพื่อทำสินค้าเพื่อส่งออกไปอีกทีหนึ่ง แล้วพวกเชื้อเพลิงนี้ มันเข้าไปถึง
 ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของสินค้าเข้าทั้งหมด ทั้งนี้เป็นตัวซึ่งทำให้เป็นการ
 เปลี่ยนแปลงหน้ามือเป็นหลังมือทำไมได้ เพราะว่าเราไปลดน้ำมันเชื้อเพลิงหรือลด
 การนำเข้า ซึ่งวัตถุดิบซึ่งเราต้องนำมาใช้เพื่อจะผลิตสินค้าในนี้ แล้วส่งออกไป
 นอกประเทศมันเป็นเรื่องจะลดและจะกระทบกระเทือนกับสินค้าขาออก ของเราไป
 ด้วย แต่อย่างไรก็ตามแต่โครงสร้างอันนี้มันก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไป เราก็ให้ความ
 พยายามอย่างยั้งที่จะให้โครงสร้างอันนี้ค่อย ๆ เปลี่ยนไป สิ่งหนึ่งซึ่งจะทำให้การ
 เปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปได้ในอนาคตอันใกล้ ก็คือการที่จะลดการนำน้ำมันเข้าโดยการ
 ใช้แก๊สธรรมชาติแทน อีกอย่างหนึ่งซึ่งเป็นตัวอับที่สำคัญซึ่งเกิดขึ้นเมื่อระยะปีสองปี
 และมันจะเกิดขึ้นต่อไปอีกปีสองปี ก็คือการนำปุ๋ยเคมีมาเข้า เรื่องของปุ๋ยเคมีนี้
 มันเป็นเรื่องของการที่เราเคยส่งออก แล้วก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลเกรียงศักดิ์ ให้ความสำคัญ
 กรรมมาจากความผิดพลาดในครั้งก่อน ๆ ทำให้กลายเป็นตัวซึ่งไม่ใช่ส่งออก อย่าง

ไทยมันกลายเป็นทิวสนเสียกวน แต่ในทันทีที่คิดถึงการยกเลิกการขยายการผลิต ของโรงงานภายในประเทศไทยก็ทำให้เริ่มรอบใจไปถึงคงจะสำเร็จภายในสองปีสามปีนี้ โครงการสร้างของการส่งออกและนำเข้าของเราที่จะเปลี่ยนแปลงไป และเรื่องของกาที่ คลับการค้าเสียเปรียบก็จะกระเทือนขึ้น จะขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุดที่เดียว อย่างไรก็ตาม คิดเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องซึ่งเราได้ทราบกันแล้วว่ามันเป็นเรื่องเรื้อรังและรัฐบาล และรัฐบาลที่แล้วมานี้ ก็ใช้ความพยายามอยู่เรื่อยเช่นอย่างว่าเมื่อปี ๒๕๑๔ ท่าน หัวหน้าพรรคกิจสังคมเอง ท่านก็เป็นนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นประธานของ คณะกรรมการบริหารการส่งออกด้วยตัวของท่านเอง ท่านก็เป็นห่วงมาก ขณะนั้นกระแสมาได้ คณะกรรมการซึ่งท่านเป็นประธานนั้นได้มีการเร่งการส่งออกและตั้งเป้าหมายในการส่งออก สำหรับปี ๒๕๑๕ ไปถึง ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่ก็ไม่ได้เป็นไปตามเป้าหมาย ตอนนั้นเราส่งออกจริงในปี ๒๕๑๕ เพียง ๒๐,๗๕๖.๖ ล้านบาท ๒๐,๗๕๖.๖ ล้านบาทเพราะฉะนั้นมันก็ขาดไปหลายล้านบาทเหมือนกันประมาณ ๓ พันล้านบาทที่ขาดไป แต่มันก็ไม่ได้หาหนทางเลย เพราะว่ารัฐบาลของท่านก็หมดสภาพไปเสียก่อน ก่อนที่ท่านจะได้ออกแรงเต็มที่

สำหรับข้อที่ ๒ ที่กระแสมองจะกราบเรียนเพื่อพิสูจน์เหตุผลของกระแสมอง ก็คือว่าการยกเลิกการค้าเสียเปรียบ ซึ่งรัฐบาลนี้ได้ปฏิบัติและรัฐบาลเถียงก็ว่าได้ ใ้ปฏิบัติให้เราก็ดำเนินไปโดย อันนี้เพราะหลายอย่างครับประกอบกัน นอกจากว่าเราจะไ้เร่งให้ฝ่ายเอกชนได้ความเข้มแข็งมากขึ้นแล้ว ทางฝ่าย รัฐบาลก็ได้มีการเจรจาในระดับสูงกับรัฐบาลประเทศอย่างใดก็ตาม การส่งเสริม การส่งออกก็ทำทุกวิถีทาง โดยการเร่งทุกวิถีทาง ซึ่งถ้าหากกระแสมองจะขยาย ในทันที ก็จะเป็นปัญหามากทีเดียว และจะรบกวนเวลาของสภามากเกินไป อย่างไรก็ตาม คิดว่าเดี๋ยวนี้พิสูจน์ด้วยตัวเอง เช่นอย่างว่าคำที่สำคัญของเราก็คืออุปนิสัยนี้ เราก็มั่นใจว่าคล้ายกันมาตั้งแต่ครั้งก่อนแล้ว แต่ว่าสถานการณ์มันก็ขึ้น เพราะว่ามีปี ๒๕๒๐ การขาดดุลกับญี่ปุ่นมันก็ออกเข้าไป ๑๑๗ เปอร์เซ็นต์ ของสินค้าส่งออก

ที่ไม่เป็นคือหมายความว่าเราขอเขาเกินไปเท่าตัวของเราขายเขาได้ เพราะฉะนั้น
 การชากุหลาบเมื่อปี ๑๘๒๐ นี้เขาไปทั้ง ๑๑๓ เปอร์เซนต์ ของที่เราทำเงินได้
 จากเขา ปี ๑๘๒๐ ลกลงมาเหลือเพียง ๔๔ เปอร์เซนต์เท่านั้นเอง เยอรมัน
 ซึ่งเรามักจะซื้อของเขาและเหลือเกินเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักร รถไฟ
 อะไหล่ของรถไฟและรถยนต์เมื่อปี ๑๘๒๐ นี้เราชวาทเขา เมื่อเทียบกับสินค้า
 ขาดอกของเราไปประเทศเยอรมันถึง ๑๐๔.๔ เปอร์เซนต์แม้ปี ๑๘๒๐ ลกลงมา
 เหลือ ๔๒ เปอร์เซนต์ กับอังกฤษปี ๑๘๒๐ การชากุหลาบถึง ๒๓๔ เปอร์เซนต์
 ของชวาทอก แม้ปี ๑๘๒๐ ลกลงมาเหลือ ๒๔๔ เปอร์เซนต์ กับอเมริกา ปี
 ๑๘๒๐ เราชวาทไป ๒๖.๓๕ เปอร์เซนต์ของชวาทอกของเรา ไปอเมริกาแม้ปี
 ๑๘๒๐ ลกลงมาเหลือ ๒.๔ เปอร์เซนต์ สำหรับการกำกับประเทศในกลุ่มสังคมนิยม
 ยุโรปตัวเลขยิ่งน่าทึ่งยิ่งกว่า เพราะเราชวาทกุหลาบเขาโดยที่ ทุนไม่คิดเลย
 ที่เดียว แท้ทั้งนี้เราได้มาเริ่มผูกมิตรกับเขาเขา คุยกับลัทธิบัตรไปในทางได้
 เปรียบเลยทีเดียว ตัวอย่างเมื่อปี ๑๘๐๔ เราชวาทกุหลาบประเทศกลุ่มสังคม ใน
 ยุโรป ๔๐๔ ล้านบาท ปี ๑๘๒๐ เพิ่มขึ้นเป็น ๖๕๐ ล้านบาท ปี ๑๘๒๐
 เพิ่มขึ้นเป็น ๔๐๖ ล้านบาท แท้ทั้งนี้ มีเพียง ๖ เดือนเท่านั้นเอง เรากลับ
 ได้กุหลาบ เราได้เปรียบกุหลาบ ๒๔ ล้านบาทเขาไปแล้ว นี่เพียงครึ่งปีละครับ
 อันนี้เพราะเหตุว่าสินค้าชวาทอกของเราไปประเทศเหล่านั้นเพิ่มขึ้นในระยะ ๖ เดือน
 แรกของปีถึง ๖ เท่าตัว ถึง ๖ เท่าตัวเมื่อเทียบกับ ๖ เดือนแรก ของปีที่แล้ว
 อันนี้เป็นตัวอย่างครบ ที่เห็นว่าการที่เราไปทำการเจรจาการค้าสัมพันธ และทำดี
 การกำกับประเทศต่าง ๆ กับประเทศทุกกลุ่มทุกลัทธิมีผล มีผลเห็นทันตา หาน
 นายกรัฐมนตรีของพหุเดินทางไปประเทศต่าง ๆ เพื่อสร้างสัมพันธไมตรี ก็มี
 ประโยชน์ในทางเศรษฐกิจอย่างเห็นชัดทีเดียว บางครั้งท่านอาจจะต้องสวมกอด
 พกผู้นำของประเทศเหล่านั้นบ้าง บางครั้งท่านอาจจะต้องกลืนใจ ไปร่วมผู้นำ
 ประเทศนั้นประเทศนั้นบ้าง แท้ทั้งนี้ตัวเลขแสดงให้เห็นชัดว่าเราได้ผลประโยชน์ใช้เฉพาะว่า

ทางด้านการเมือง แก่ทางเศรษฐกิจด้วย แก่อย่างไรก็ตามแต่ก็เป็นตัวอย่าง
 หนึ่ง เพราะว่ามีอีกหลายประเทศที่เราได้เปรียบดุลการค้าอยู่แล้ว และเรา
 ก็ยังได้อยู่ อย่างประเทศอาเซียน ประเทศในอาเซียนในกลุ่มอาเซียนอีก
 ประเทศ เราได้เปรียบดุลการค้าของเขาเป็นส่วนใหญ่ ทั้ง ๆ ที่เราซื้อน้ำมัน
 จากเขาบ้าง อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ เราซื้อน้ำมันจากเขาก็ไม่ใช่น้อย
 แต่ถึงกระนั้นเรายังได้เปรียบดุลการค้าเขาอยู่ ส่วนประเทศที่เราขาดดุลก็
 ทรานส์นีสเซียประเทศที่เราต้องซื้อน้ำมันเยอรมนี ประเทศในกลุ่มตะวันออกกลาง
 ซึ่งอันนี้เราก็ต้องหาทางออกแก้ไข โดมีการเร่งให้มีการส่งออกทั้งสินค้า และ
 แรงงานไปยังประเทศเหล่านั้น อันนี้กระผมต้องขอเรียนว่าทางสมาชิกหลายท่านเห็น
 ว่าการที่จะแก้ดุลการค้าเสียเปรียบมีอยู่ทางเดียว คือการที่จะเร่งการส่งออก
 อันนี้กระผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ทีเดียว ที่ท่านมาแล้วทำเช่นนั้น เราทำ
 เข้มแข็งครับ การที่จะแก้ดุลการค้าเสียเปรียบให้ด้วยวิธีสำคัญ แต่ไม่ใช่เป็นวิธี
 เดียวก็คือเร่งการส่งออก ซึ่งการเร่งการส่งออกนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกักตุน
 แล้วเราทำหลายอย่างหลายวิธีพร้อมกันไป เนื่องจากจะเร่งรัดและสนับสนุนให้ทาง
 ฝ่ายเอกชนไปดำเนินการอย่างเร่งรีบและรวดเร็ว และให้กำลังใจเขาด้วยวิธีการ
 ต่าง ๆ แล้ว ทางฝ่ายรัฐบาลก็ช่วยเหลือด้วย อย่างว่ามีการเจรจาทำสัญญา
 การค้ากับประเทศต่าง ๆ ซึ่งเมื่อมันแล้วทำกันมากเลยทีเดียว เกือบจะเรียกได้ว่า
 เกือบฉาบฉวยทั่วไ้ มีการเจรจาในระดับสูงเพื่อจะแก้ไขปัญหานานาประการทางการค้า
 ซึ่งจะต้องแก้ด้วยวิธีอย่างเร่งด่วนอย่างเร่งด่วนต่าง ๆ ซึ่งเขาได้ตั้งเป้าไว้ที่คืนสินค้า
 ของเราให้มีการส่งออกการค้าออกไปทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐบาล ได้มีการไป
 แสวงสินค้าในทางประเทศหลายแห่ง ได้มีการเร่งรัดให้มีการปฏิบัติงาน ของทุก
 หน่วยงานและสำนักงานแห่งหนึ่งของรัฐบาลที่อยู่ในต่างประเทศ เร่งรัดทั้งในระดับ
 แล้วก็มีโครงการต่าง ๆ ซึ่งจะมีการยอมรับกันไว้มากขึ้น และนอกจากนี้ยังมี
 การส่งเสริมให้มีการตั้งบริษัทการค้าระหว่างประเทศทางกรมการค้าส่งเสริมการค้า

ลงทุนให้พิชัยกับกรมการเมืองซึ่งมีพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นใหม่ เพื่อจะ
ให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศซึ่งเรามีพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งขึ้นใหม่ เพื่อจะ
เรามาก เพราะฉะนั้นสรุปแล้วกระผมก็ขอกราบเรียนว่า กระทรวงพาณิชย์ได้
ดำเนินการไปดังที่ขอการจะให้ดำเนินการแล้วครับ แล้วผลการค้าของเราก็ไม่ใช่ว่า
มีผล ความจริงดีขึ้นเรื่อย ๆ และทางกระทรวงพาณิชย์ก็จะดำเนินการต่อไปอย่าง
ไม่หยุดยั้ง โดยความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ กระผมอยากจะกราบเรียนสักนิดหนึ่งว่า
ลักษณะของการแก้ผลการค้าหรือการส่งเสริมการค้าออกโดยลักษณะของงานจะต้อง
ทำอย่างต่อเนื่องกันไปเรื่อยไปซึ่งขณะนี้ไม่ได้ เราคงต่อเนื่องอย่างไม่หยุดยั้ง
ที่รัฐบาลแล้ว ๆ ทำมาไม่ยอมล่าเร่จืด เพราะจากการต่อเนื่อง รัฐบาลอาบสัน
ก็มีผลไม่คล้าย ๆ กันว่าเราเห็นหน้า ๒ แล้วแล้วอดอยหลังเสียตัวหนึ่ง เห็นหน้า ๓
แล้วแล้วอดอยหลังเสียตัวหนึ่ง เพราะฉะนั้นความระมัดระวังกลัวว่ากลัว เพราะ
ฉะนั้นกระผมจึงอยากขอเรียนว่า การพัฒนาการค้า ถ้าจะให้ใกล้เคียงกันที่
ก็จะต้องช่วยกันหลายฝ่าย และทุกฝ่ายจะต้องช่วยกัน ในการที่จะเสริมสร้าง
เสถียรภาพของการเมืองของเราทั้งภายในและภายนอกครับ ท่านประธานครับ
กระผมอยากจะกราบเรียนขอพูดถึงรายได้สักนิดหนึ่ง เพราะกระผมขอสนับสนุน
รัฐมนตรีว่าการ ๆ ที่ได้พูดถึงว่า เรื่องการค้าอะไรก็เป็นเรื่อง ซึ่งเราเริ่มมีข้อมูลอยู่
เป็นส่วนใหญ่ แต่ส่วนรายได้ก็เป็นเรื่องซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ต้องรับผิดชอบร่วมกัน
ในฐานะที่กระผมมารับหน้าที่พิเศษในการเป็นประธานของคณะกรรมการ แก้ปัญหา
เศรษฐกิจมีหน้าที่อันนี้เพิ่มขึ้นมาด้วย กระผมจึงขอเรียนว่า ท่านสมาชิกทุกท่าน
เมื่อการของรัฐสูงขึ้น ก็คงมีการหาทางปรับรายได้ขึ้นนี้ กระผมเห็นด้วย ๑๐๐
เปอร์เซ็นต์ครับ เรื่องนี้ถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบอยู่เรื่องรายได้ ของคน
แต่ละกลุ่มประชากรแต่ละกลุ่ม กระผมในฐานะประธานของกรรมการ แก้ปัญหา
เศรษฐกิจทำหน้าที่เป็นประธานงานในเรื่องนี้ด้วย ในเรื่องรายได้ของกลุ่มผู้ใช้
แรงงานท่านก็ทราบว่ากระทรวงมหาดไทย กรมแรงงานพิจารณาและมีการ

พิเศษเรื่องนี้อยู่แล้ว ประกอบกับฐานะของผู้นำแรงงานและผู้นำของกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งก็ได้คำนึงถึงค่าครองชีพในการที่จะปรับอัตราค่าจ้างอย่างต่ำ ในเรื่องราวนี้ของเกษตรกรก็เช่นเดียวกัน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็ดูแลอยู่ และพิจารณาถึงระดับค่าครองชีพควบคู่ลงมาในการที่จะตั้งระดับราคาของสินค้าทางเกษตร เพื่อพองราคา แต่ทางด้านการเงินนั้นก็พยายามหาวิธีทางที่จะให้รายได้ของประชากรกลุ่มต่าง ๆ ไม่ใช่สัมพันธ์กับค่าครองชีพอย่างเดียว แต่ว่าหาทางที่จะลดความเหลื่อมล้ำค่าสูงในระหว่างกลุ่มด้วย ทั้งนี้เกี่ยวกับการพยายามหาทางค่อย ๆ ยกระดับรายได้ของเกษตรกรให้สูงขึ้น เพราะขอเท็จจริงในการศึกษาปรากฏชัดแล้วว่า เกษตรกรเป็นกลุ่มของประชากรซึ่งมีฐานะค่อนข้างต่ำทุกกลุ่มในคำบรรยายนี้ กระผมจึงได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการที่จะกำหนดราคาขึ้นต่ำเพื่อพองราคาสินค้าทางการเกษตรด้วย อย่างไรก็ตามก็กระผมอยากจะเรียนไว้ไม่ใช่เป็นการตอบคำถามโดยตรง แต่ว่าเป็นเรื่องซึ่งท่านอาจจะสนใจทราบว่าจะงานอันนี้เป็นเรื่องซึ่งจะก้าวไปเร็วแค่ไหนกับอยู่ที่ขีดความสามารถของกลไกของรัฐ เรื่องงานพหุราคานั้นเรียกว่าเป็นก้าวสำคัญ กระผมเชื่อว่าในขั้นต่อไปหากทำได้สำเร็จลุล่วงได้ก็อาจจะไปถึงขั้นที่งานของการถือการประกันราคาก็ได้ กระผมขอกราบเรียนเท่านั้น ขอขอบคุณ

นายสุชัย กว่งเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด)

ท่านประธานครับ ตามที่ได้ออกแถลงการณ์ไว้แล้ว ในเรื่องกระทรวงพาณิชย์ ของพรรคกิจสังคมให้กระผมเป็นผู้ทำการอธิบาย แต่ท่านคอกเคอร์เกษม มีเรื่องคัดค้านกระผมเลยให้ท่านคอกเคอร์เกษมพูดก่อน แล้วท่านกระผมก็ถือว่าเป็นเรื่องของกระผมที่กระผมควรจะนำมาพูดที่สอง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมขออธิบายในเพิ่มเติมครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คอกเคอร์เกษมก็เห็นว่าอย่างไรครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
 ท่านประธานครับ กระผม เกษม ศิริสัมพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคกิจสังคม กระผมขอใช้สิทธิคัดค้านแก้ไขกฎหมายท่านในสั
 ครับ ไม่อยากรอกครับท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมต้อง
 ขอขอบคุณท่านประธานที่ได้ให้ความเป็นธรรมแก่กระผม กระผมจะไม่ใช้เวลาของ
 สภามากรอกครับ เพราะว่ากระผมอยากจะให้เพื่อนสมาชิกของกระผม ที่มี
 โอกาสที่จะพูด กระผมก็เกิดความสงสารท่านรัฐมนตรี คือท่านพูดเมื่อก่อนตลอดมา
 ด้วยความรู้สึกในโทษะจิริกับความรู้สึกในโทษะจิริสองอย่างเท่านั้น แต่ท่านย้ายอยู่อย่าง
 เกี่ยวตลอดมา ท่านประธานครับ ว่ากระผมสนใจจะมาหาท่าน กระผมก็พิจารณา
 บังเอิญเจ้าหน้าที่สภาเพิ่งออกขบวนรถมาให้กระผม กระผมไม่ได้อยู่ทำอะไรเป็นการ
 สนับสนุนส่วนตัวท่านรัฐมนตรีว่าการคมนาคมเลย กระผมพูดจริงในฐานะสิทธิ ใน
 ฐานะกระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมมีสิทธิที่จะวิพากษ์วิจารณ์งานใน
 หน้าที่ของท่าน กระผมไม่เคยพร่ำเพรื่อมาหาท่านหาอะไรของท่านเลย แต่ตัวท่าน
 เองกลับสนับสนุนกระผม กระผมจะไม่ทำอะไรรอกครับ เพราะกระผมได้รับความ
 ความเป็นธรรมจากท่านประธานแล้วและกระผมอยากจะให้สภาได้เห็นถึงความรู้สึก
 และความสำนึกของรัฐมนตรีท่านนั้นเองครับ ก่อนอื่นนั้นกระผมขอประทานกราบเรียน
 เรื่องแรก คือเรื่องบริษัทน้ำมันฉะพูน กระผมอยู่ในจังหวัดของเจ้าหน้าที่สภาซึ่ง
 มาให้กระผม กระผมไม่เคยพูดเลยว่าท่านรัฐมนตรีเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ กระผม
 บอกท่านเข้าไปว่าท่านบอกแล้วว่าท่านลาออกแล้ว และกระผมก็บอกท่านว่าวิวิทย์วิทยาคม
 จักกั นั้นเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ แล้วท่านเป็นอะไรกับวิวิทย์วิทยาคม ๗ ท่านเป็น
 อะไรกันมันก็ไม่ควรพูดกันในที่นี้ กระผมพูดอย่างนี้อยู่ในรายงานที่จัด โดยเจ้าหน้าที่
 ของสภา ท่านก็บอกว่า ท่านหาว่า กระผมว่าท่านเป็นคนถือหุ้นรายใหญ่แล้วท่านก็
 บอกว่าท่านไม่รู้หรือว่าวิวิทย์วิทยาคม ๗ ถือหุ้นเท่าไร เพราะท่านออกมาแล้ว
 ท่านประธานครับ ไม่ใช่เป็นนักหนังสือพิมพ์ ไม่ใช่เป็นนักการเมืองเท่านั้นและครับ

ล้มเลิกล้มเป็นคน คนที่เป็นชื่อนามกษัตริย์เป็นคนใช้ล้มเลิกล้มเป็นเหมือนกัน
 นครชัย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมพูดถึงเรื่องคำครองชีพ ท่านทราบว่า
 กระผมพูดบอกว่า ท่านว่าสูงไปพอ เรื่องเงินนั้นเมื่อว่า ท่านหัวทิ่มพรคกิจสังคม
 ของกระผม ท่านพูดบอกว่า คำครองชีพหนึ่ง ท่านใดตอบข้อคำถามบอกว่า คำ
 ครองชีพโดยการเอาตัวเราจากนานาอารยประเทศเพื่อนบ้านเอามาใช้มาของเรา
 นั้น ยิ่งต่ำกว่าของเขา กระผมก็บอกว่าการเปรียบเทียบอย่างนั้นเท่ากับบอกว่าของ
 เรายังสูงไม่พอคนอื่นเขายังสูงกว่าเรากัน กระผมพูดอย่างนี้จริง แต่กระผมไม่ได้
 บอกว่า ท่านเอามาเปรียบเทียบหาไม่ ทำให้ไม่พูดแต่เรื่องคำครองชีพของเมือง
 ไทย อันนี้กระผมอยากจะประสานความร่วมมือกัน ท่านพูดถึงเรื่องรายได้ ท่านก็บอก
 ว่าท่านนั้นไม่ใช่นายของกระทรวงพาณิชย์ เอา กระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่หาเงิน
 เข้าประเทศ กระผมยืนยันเมื่อวานนั้นแล้วท่านก็ยังไม่ฟังครับ ท่านประธาน
 กระผมบอกว่าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์เป็นหาเงินเข้าประเทศ เป็นฝ่ายการ
 ตลาดของรัฐบาล ต้องหาเงินเข้ามา รายได้ของประชาชนอะไรก็เพิ่มขึ้น อันนี้ท่าน
 ก็ไม่เข้าใจ ท่านก็เพียงแต่ตอบกลับมาอย่างนี้ กระผมอยากจะเรียนในที่สภายาก
 จะเรียนสักนิดหนึ่ง กระผมฟังมา ๒ วันแล้วครับ รัฐมนตรีที่เวลาจะตอบนั้นไม่ได้
 คอบแปลว่า แต่ตอบแนวหาเรื่อง คือกลับไปหารัฐบาลของพรรคกิจสังคม เมื่อปี
 ๒๕๑๔ การป้องกันตัวแทนท่านจะทำอะไรในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ของท่าน ท่านก็ได้
 คุยการบอกว่า เมื่อปี ๒๕๑๔ รัฐบาลของหม่อมทิพย์พิบูลย์ รัฐบาลกิจสังคมทำ
 อย่างโน้นอย่างนี้ ท่านพูดถึงเรื่องเงินนั้น เมื่อท่านพูดเงินนั้น กระผมต้องพูดบ้าง
 กระผมเรียนตามหนอยเถอะครับ เป็นมติอะไรของพรรคกระผม ที่กระผมจะเอา
 เงินมาซื้ออาวุธประชาชนคืนให้แก่ประชาชนในชนบทเขา มีอะไร นั่นละครับ
 กระผมไม่ได้เป็นในพรรคการเมืองกับในแก่ประชาชน กระผมอยากจะเรียนเล่า
 ท่านประธานสักนิดหนึ่งครับ มีเหตุอันหนึ่งเกิดขึ้นแล้วกันเป็นเหตุอันใหญ่ไว้ นครชัย
 เนื่องเป็นการหาเสียงเลือกตั้ง เมื่อเดือนเมษายนคราวที่แล้วนี้เอง มีผู้สมัครรับ
 เลือกตั้งคนหนึ่งครับ กระผมไม่เคยชื่อนามพรรคอะไร ก็ไปยื่นหาเสียงแล้วก็มีเงิน

บอกว่าเงินมันผูกเพี้ยนท่านรัฐมนตรีทุกไม้อีกเลย บอกเงินมันว่าไม่มีอะไร หายไปหมดแล้ว พอผูกเพี้ยนละครับ ชาวบ้านเขาให้ แล้วเขาใส่ลง เขาบอกว่าอย่าผูกต่อไป เพราะถนอมที่ผูกนั้นคือถนนอีกฤดูเขา ท่านรัฐมนตรีผูกอย่างนั้นผูกไปก็รับ แต่ท่านออกไปข้างนอก ไปหาชาวบ้านอื่นผูกอย่างนี้ กระผมกลัวความปลอดภัยในชีวิตของท่านรัฐมนตรีเอง อย่างนี้แต่โทษจรวัก อย่างนี้แต่ความโง่เขลาจรวัก ปกครองบ้านเมืองนั้น กระผมขอสิ่งขอสอนว่า กระผมเป็น คนกับสัตว์คนละระดับ กระผมอยากจะประจานท่านเรียนอีกเรื่องเกี่ยวกับเกี่ยวละครับ เป็นนิทานที่หาหมด ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีท่านพูดถึงเรื่องการตัดสินอย่าง ว่าจะต้องชวยทางประเทศครับ ท่านบอกไว้ว่า คนไม่คนอย่างหมกขางแล้วก็ต้องคิด ครับท่านประธาน สักวันถึงคราวแล้วเหมือนกันครับ พวกกระผมเสนออุทิศมาเพื่อให้สถาบันได้พิจารณา ครับ ว่ารัฐมนตรีคนไหนหมกขางแล้วก็ต้องทิ้ง เหมือนกับต้นยางเสียบ้าง ที่หรือไม้ครับ กระผมคนไหนละครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ที่นี้ท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ท่านก็ออกไปแล้วละครับ ต่อไปก็

(นายชุมพล ศิลปอาชา ไต่ถามและยอมรับ)

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.พรรคภูมิใจไทย) : กระผมขอใช้สิทธิผูกพันในเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ ได้พูดพาดพิงถึงกระผม ขอพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดพรรคชาติไทย เมื่อวานนี้กระผมอภิปรายในเรื่องงานของกระทรวงพาณิชย์ไปแล้ว กระผมได้พูดจุดยืนต่าง ๆ ไปหมดแล้ว อภิปรายเสร็จกระผมก็เดินออกไปจากสภา กระผมรู้สึกสบายใจในใจ บ้างเพราะท่านกระผมไม่เคยมีเรื่องมีราวกับท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ท่านไม่เคยทำอะไรให้กระผมเจ็บร้อนอะไรเลย ถ้าไม่กระผมต้องไปศึกษา เมื่อคืนนี้กระผมนอนไม่หลับ รู้สึกไม่ยุติธรรมใจไม่บริสุทธิ์ แต่กระผมก็มาคิดอีกทีหนึ่ง และไต่ถามท่าน

รัฐมนตรีคอมมิวนิสต์ซึ่งกระผมไม่สนใจ รู้สึกว่าน่ารักจะเป็นมนุษย์แล้ว
ท่านไม่มีความรับผิดชอบ ทุกอย่างที่ท่านพูดมาเมื่อสักครู่นี้ ท่านไม่เคียดแค้นในหลักการ
และสาระสำคัญ กระผมได้พูดตลอดการอภิปราย ท่านพูดท่านสนใจ ท่านเซ้นซิทีฟ
(Sensitive) กับเรื่องคำพูด ด้อยคำเล็ก ๆ น้อย ๆ ปลุกขยแฉะกึ่งก้าน
สาขาเอามาใช้คอมมิวนิสต์ทั้งสิ้น ของแพ่งอย่างไร ท่านทำให้ของแพ่งอย่างไร
ท่านทำให้แพ่ง แล้วก็ไม่เป็นไร กระผมไม่ว่า แต่ทำไมสิ่งที่จะบรรเทาไม่ให้ของ
แพ่งได้แก่ ท่านก็ไม่ทำ ท่านก็ละเลยขีดความสามารถของท่าน ท่านก็ไม่เคยรู้ว่า
ท่านมีความสามารถเท่าไหน กระผมจะใคร่ให้เห็นเมื่อวานนี้แล้ว ขีดความสามารถ
ของท่านเป็นอย่างไร ท่านทำได้ไหม ท่านพูดว่าจะจัดการภายใน ๓๐ วันให้เสร็จ
เด็ดขาด กระผมก็โต้แย้งหัวเราะว่าท่านทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นท่านทำกระผม ๒
ข้อด้วยกันเป็นข้อดกรรจ์ กระผมเองไม่อยากจะมาพูดในที่นี้ และไม่อยากจะขึ้น
กระทั้งท่านต้องลุกขึ้นในกลางสภาได้ออก กระผมก็ด้วยความเคารพ ท่านทำ
กระผมในแง่เรื่องหลักฐานการขอขึ้นราคา ท่านรัฐมนตรีท่านยืนยันกับกระผมได้ไหม
ครับว่า คณะอนุกรรมการพัฒนาความสัมพันธ์ค้าขายออก เขาเคยทำรายงานถึงท่าน
หรือเปล่าครับ ว่าเขาไม่เห็นด้วยกับการที่ไปขึ้นราคาสินค้าในไทยกับวิธีเขายังไม่
ขอ เวลานี้ท่านอาจจะมีความรู้ในมือแล้วครับว่า เขาขอมาแล้ว เอาวัน
เดือนนี้เขาก็เห็นว่า ขอมาเมื่อไร แต่ขอที่ท่านวิเคราะหามากก็ หรือขอที่ท่านวิ
ลงมือกระทำการก็ เขายังไม่มีคำขอมายังท่าน อันนี้กระผมไม่ได้อธิบาย อันนี้
เป็นสาระสำคัญ แต่กระผมถืออันนี้ขึ้นมาเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ว่า จิตสำนึกของ
ท่านรัฐมนตรีนั้นเป็นอย่างไรต่อการบริหารงานของกระทรวงนี้ กระผมก็คงขอ
สมมติฐานตั้งแต่ต้นแล้วว่า ทั้งวิญญูชนและจิตใจของท่านนั้นยังไม่ได้ออก จากความ
เป็นพ่อค้า เช่นนี้ประชาชนเขาจะฝากชีวิตไว้กับท่านได้อย่างไร หลักฐานชั้นมูล
ทาง ๆ กระผมเอามาแต่เพียงแค่นี้ให้เห็นว่าจิตสำนึกของท่านเป็นอย่างไร กับวิญญู
ปากทองประชาชนท่านนั้นครับ หลักฐานต้องการจะดู กระผมมีอยู่หมักครับ

ค่าแรงและรายจ่ายของคณะกรรมการพัฒนาทางส่งสินค้าออก กระผมก็บอก
 ถึงแก่คณะกรรมการในชุดอะไรก็ตอบไม่มีหลักฐานทุกอย่างมีครับ ท่านบอกว่ากระผม
 เอาอะไรมาพูด ๑๑ รายการประกาศของกระทรวงพาณิชย์นั้นอะไรครับ กระผมมอง
 ไม่เห็นอะไรครับว่า ๑๑ รายการอะไรหรือไม่ครับ เวลาคิดถึง ๑๒ รายการ แล้ว
 ขาดไปไม่หมด ๑๓ รายการ ประกาศฉบับที่ ๑ ๒๐๐ รายการ เป็นรายการสินค้า
 ที่อยู่ในกระทรวงพาณิชย์ แต่ไม่ใช่ ๑๓ รายการครับ ๑๒ รายการครับ แล้ว
 กระผมก็มีประกาศฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๑ นั้นไม่ใช่เป็นการขึ้นราคา เพียงแต่
 ระบุสินค้าที่อยู่ในความควบคุมเท่านั้น ประกาศฉบับที่ ๒ นี้ก็ครับ เป็นประกาศที่พูด
 ถึงราคาต่าง ๆ แล้วขึ้นราคาไปในตัวครับ นอกไม่ได้รับประโยชน์อะไรครับ กระผม
 มีมติแล้วในมติ ๑๑ รายการเองครับ กระผมจะยกจะขึ้นจำนวนให้ฟังก็ไม่ได้
 แล้วจะเสียเวลาครับ มีอย่างใดครับหลักฐานอยู่ที่กระผม มีคำสั่งของกระทรวง
 พณิชย์ทั้งหมด เพราะฉะนั้นถ้ากระผมพูด ๑๑ รายการกระผมพูดความจริง
 ครับ ไม่ใช่จริง และเรื่องข้อนี้มันก็เหมือนกัน ท่านถามบอกว่าท่าน
 พูดว่า (Cost) แล้วมันสูง ก็สูงจริงหรือในการผลิตทาง การของกระทรวง
 พณิชย์ท่านทำในครัวแล้วเราว่าในขบวนการผลิต และการของกระทรวง
 พณิชย์นั้นกระผมมีท่านครับ เรื่องการขึ้นค่าเงินบาท เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม
 การขึ้นราคาค่าเงินบาทในข้อนี้ ๒ ๓ ครับ ท่านบอกว่า เพราะหากไม่ปรับ
 ราคาในขบวนการทำให้มูลค่าไม่สามารถดำเนินการผลิตต่อไปได้ ซึ่งรวมถึงการ
 ควบคุมเล็กโครงการขบวนการผลิตของคณะที่ก่อให้เกิดการขาดทุน ขุน
 ข้าราชการประเทศนั้น นอกจากนั้นจะเป็นผลให้ค่าเงินบาทขึ้นขึ้นแล้ว เขาก็กลาง
 ประเทศในราคาแพงหรือในปริมาณที่สูงขึ้น ข้อนี้คือจริงแล้วพูดว่าในครัว ถ้าท่าน
 มีหลักฐานพอจะแสดงว่าทุกวันนี้ไม่จำเป็น แล้วมันมีหลักฐานในครัว ในนา
 ครัวไม่พอท่านในขบวนการของทางราชการ เพราะฉะนั้นจึงมีกระผมพูดกับ
 ภาวการณ์ระหว่างพรรค กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าเราจึงเวลาแล้วที่เราจะไต่ถาม

ลง แล้วก็คิด แล้ววางแผนเขียนขึ้น ว่าจะรอกันอย่างไรบ้าง ๆ อย่างในบริษัท
บุญมีเม่นกับมาซึ่งเรา ตลอดเวลาที่เราบุญมีเม่นกับเราผลิตไม้ทอง แต่พอจะไปได้
โรงงานบุญมีเม่นกับในกรุงเทพฯ มีเรื่องทุกทีแหละครับ นั่นเป็นเรื่องในอุทกใน อุทกที่ทุก
ในอุทกนั้น จนกระทั่ง ขยายบุญมีเม่นกับก็ไม่ได้ เวลานี้อีก ๒ ปีไม่ทราบว่า
เสร็จหรือเปล่าการขยาย ทั้งในสถานที่ไม่ยอมให้บุญมีเม่นกับเก่าแก่ครับ เป็นตัวคั่น
แล้วเวลานี้ถ้าไรเป็นอย่างไรครับ บริษัทเขาหน้าที จะหาว่ากระแอมเอาเรื่องของ
เขามาพูด สวัสดิการเวลาในบริษัทบุญมีเม่นกับมาอันคับ • ของในบริษัทเอกชน
ในประเทศไทยเรา ไม่มีใครได้เกินเลยครับ คณะกรรมการบริษัทบุญมีเม่นกับแต่ละ
ท่าน ๆ นั้นเงินเดือนเป็น ๒ - ๓ หมื่นบาท เป็นประชุมเดือนละเท่าไร โบนัสปี
ละเท่าไรครับ แล้วบริษัทในเครือของเขาเท่าไรครับ ที่เป็นผลลัพท์จาก
บุญมีเม่นกับแต่ละครับ เท่าไรครับ บริษัทบุญมีเม่นกับใครถือหุ้นแต่ละครับ ส่วนใหญ่ใคร
เป็นคนถือหุ้นครับ อันนี้กระแอมไม่อยากจะเอามาขึ้นแจ้งทุกในสภาที่นี้ อันนี้ทั้งตัวเลข
และขอเท็จจริงออกมา ท่านพูดว่าราคาสินค้าของกระแอมทุกไปนั้นเดือนละน้อย นึกวัน
วารสารของสำนักงานประกันภัยของท่านเองกระทรวงพาณิชย์เองครับ ท่านพูดไว้
เลย ว่ากระทรวงท่านเองเลยว่าอย่างนั้นครับ กระทรวงพาณิชย์ประกาศให้
สินค้าบางชนิดมีราคาสูงขึ้นเกินกว่าราคาควบคุม เช่นยางพาราฟอก ไม้ขีด น้ำมัน
ปกติไม้ขีดไฟให้ขายราคาถูกถึง ๔๐ สตางค์ก็ต้องขายในราคา ๕๐ สตางค์ เพราะ
๕๐ สตางค์ไม่คุ้มครับ เศษ ๕๐ สตางค์ที่ใหม่ไปหอยางครับก็ควานี้ ไม่มี
บอกไป ๕๐ สตางค์เท่ากับขาย ๕๐ สตางค์นั่นเอง อันนี้สูงไปอีกแล้วครับ
ประชาชนเสียเปรียบอีกแล้วครับ เหม่ใหม่ครับ แล้วอย่างนี้จะให้กระแอมคิดว่าท่าน
ยินยอมขายประชาชนและปากท้องประชาชนหรือครับ คนเวลานี้จะตายแล้วครับ
เคยกรอนไปทั่วหมก นโยบายขายของถูก เฉพาะที่ท่านมีเครื่องมือเครื่องไม้ใน
กระทรวงมีอยู่มากมาย ท่านก็ไม่ได้เอาออกมาใช้ ไม่ได้เคยคิดเลย มุ่งแต่จะ
เอาค่าทางประเภอย่างเคียว ค่าไปทำไม้ครั้นทางประเภเช่นครับ ปากทอง

ประชาชนมีจิตใจ ๔ ของประชาชนยังไม่จะกิน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มยังไม่จะกิน
เราขายไปทำไมใครบ้างประเทศ คนในนั้นจะขายอยู่แล้วทำไมไม่มางั้นคนในนั้น
ละกรับ เอาให้ประชาชนอยู่กันก็ เรื่องทางประเทศปล่อยเป็นเรื่องที่ ๒ อันกับ
๒ ไปกันแล้วกัน กระผมไม่เห็นจะกรับ ในประเทศซึ่งคนนิยมเขาถือเรื่องนี้เป็น
เรื่องใหญ่กับ กระผมขอทราบเรียนไว้ เรื่องภายในประเทศสำคัญกว่าเรื่อง
นอกประเทศ ของเราเหลือเกินเหลืออะไรจึงส่งไปนอกประเทศได้ แต่หาของไม่
เหลือเกินเหลืออะไรคนยังเดือดร้อนอยู่เราก็คือในเรื่องการต่างประเทศไปเสีย กระผม
จึงได้กล่าวถึงความสำคัญของการนี้ว่า กรมที่หมายเลข ๑ ในกระทรวงพาณิชย์
ควรจะเป็นกรมการค้าภายในอย่างใดที่กรมการไปไม่เอาแล้ว ท่านทำ
กระผมอีกเรื่องหนึ่งกรับ กระผมไม่อยากจะกราบขอเลย แต่ก็จะขอจำเป็น
บ้าง ท่านทำกระผมพูดถึงเรื่องไม่ ท่านบอกทำให้เขาหลักฐาน ที่ท่านเห็นสมควรมา
ขึ้นนั้น ท่านทั้งไม่ได้อะไรเหมือนกับท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยทุกวันนี้คือท่าน
ทั้งไม่รู้เรื่องกรับ กระผมพูดอะไรท่านทราบไหมกรับเอาเปล่าเปิดดู กระผม
บอกว่า ค.ร.ม. นั้นเขาเคยมีมติไม่ให้ออก มีคนไปวิ่งเต้นร่วมกับเรียกเงิน
จากพ่อค้าไม่คนละ ๔๐,๐๐๐ บาทถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาท ท่านไม่ปฏิเสธ กราวนี้
ท่านรู้ แล้วกราวนี้ท่านเห็นว่าเป็นเหตุกับพ่อค้าว่าจะพยายามส่งไม่ออกได้ พ่อค้ามาพูด
กับกระผมอันนี้เป็นความจริง เสร็จแล้วท่านก็ส่งให้กระทรวงพาณิชย์ โดยเจ้าหน้าที่
๔ - ๕ คนทำรายงาน ศึกษาความเหมาะสมเพื่อที่จะเสนอมาสนับสนุน การส่งออก
ไม้สักในกับไม้กระยาเลย ๒ ชนิด แล้วรายงานอันนี้เป็นอีก รายงานอันนี้ทั้งหมด
เป็นเรื่องของท่านหมก เห็นด้วยกับการส่งออกไม้ ๒ ชนิด อันนั้นแหละครับท่าน
เตรียมเอาไว้แล้ว แล้วในรายงานอันนั้น ท่านเห็นสมควรที่จะขอความช่วยเหลือ
แต่ท่านบอกว่าอันนี้เก็บไว้ก่อน จะเสนอ ค.ร.ม. ไปเป็นลำดับขั้นตอนเสนอไป
ที่เดียวทั้งหมดทั้งกระผม ก็ควรจะเดือดร้อนเอา ก็ควรจะพาลหาโลส่งออกไม้ได้
ก็เลยกำลังหาวิธีว่าถ้าจะวิธีเริ่มดำเนินการเสนอ ค.ร.ม. ในบางรายการ

อย่างเช่นไม่ประเมินค่าเป็นต้น ให้ออกเป็นรายการ ๆ จนกระทั่งครบถ้วนตาม
 ที่ต้องการ กระแสมุขอย่างนี้ครับ กระแสมุขไม่ใ้พอที่ว่าท่านอนุมัติเช่นถึง ค.ร.ม.
 ถึงท่านนายกรัฐมนตรี แล้วกระแสมุขไม่ใ้พอที่อย่างนั้น อันนี้กระแสมุขแล้วความจริง
 และขอเท็จจริงที่ปรากฏขึ้นมา รายงานปีนั้นเวลานั้น ถ้าจะดูก็มีครับหรือของ
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านหนึ่งอยู่ใกล้ ๆ ท่านก็มีครับ ดูด้วยกันก็ใกล้ครับ หรือว่า
 มีมี ๔ ก้อนก็ครับ อันนี้กระแสมุขมาเป็นการภายใน เพราะฉะนั้นกระแสมุขถึงว่า
 ท่านรัฐมนตรี เจริญที่กระแสมุขออกจากสำนักกระแสมุขศึกษาไป เคียงนี้กระแสมุขถึงว่า
 กระแสมุขท่านแล้วครับ ท่านดูในแก่ประชาชนครับ ซี.พี.ไอ. (C.P.I.) ท่าน
 ก็ยังบอกวาคอสต์ไพร์ซอินเด็กซ์ (Cost price index) ท่านเอาอะไรมาพูด
 ครับ จะแปลเป็นคอสต์ไพร์ซ (Cost price) ก็ใกล้ครับ จริง ๆ เขาว่า
 คอสต์ไพร์ซอินเด็กซ์ (Consumer price index) ไม่ใช่คอสต์ไพร์ซ
 อันนี้ท่านก็ไม่เข้าใจ ท่านก็พูดออกมา แปลมาผิด กระแสมุขไม่รู้อะไรอย่างไรครับ
 ถ้าใครรัฐมนตรีอย่างนี้ไป ท่านบอกวาท่านไม่ใ้พอที่ กระแสมุขไปเอาอะไรมาพูด
 เรื่องตลาดเป็นของผู้อยู่ผลิต เขารายงานของลูกน้องของท่านในให้ฟังอีกก็ใกล้
 ว่าเป็นอย่างไรครับ ในรายงานนี้เขาวิจารณ์ว่าอย่างไรครับ เขามองว่าอย่างไร
 ราคาสินค้าขึ้นขึ้น ผลิตภัณฑ์ทางเกษตรเพิ่มขึ้นเล็กน้อยหรือคงที่ ราคาข้าวเปลือกที่
 ชาวนาขายตกต่ำหรือราคาเพิ่มขึ้นขึ้นมา และมีข้อความอีกสรุปว่าตลาดเป็นของ
 ผลิตและซื้อขายในกรุงเทพ ฯ ในหอการค้า ตลาดค้าผลิตอย่างชาวนาชาวไร่
 และครับ กลับเป็นรองพ่อค้าครับ เขาวิจารณ์ไว้ในบทความของท่านเอง เขียน
 วิจัยของท่านเองแหละครับ กระแสมุขเอาความจริงมาพูดในสำนัก ไม่เคยใ้พอที่
 ใกล้ครับ กระแสมุขบอกขึ้นของกระแสมุขว่ากระแสมุขพูดความจริง และกระแสมุข
 กองการจะให้เกิดการสร้างสรรค์ อะไรนั้นถูก อะไรนั้นผิด ถึงท่านไม่มีเจตนา
 แต่ท่านก็ใกล้เลย หรือท่านจะไม่ละเลย แต่ท่านก็ไม่เข้าใจได้ในฐานะที่ท่านเป็น
 รัฐมนตรี ท่านจะบอกวาท่านไม่ใ้พอที่การ เมืองไม่ใ้พอที่ ตำแหน่งนี้คือตำแหน่งการ เมือง

เป็นที่น่าพอใจที่ข้าพเจ้าได้พบปะโยชนของประชาชน ท่านจะบอกท่านไม่ใช่นักการเมือง จลนทุกอย่างนี้ได้ อย่างไรครับ เราจะฟังโดยอย่างไรครับในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเองขอกราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่าในเรื่องทั้งหมดกระผมก็มีใจเรื่องวาระใดก็ตาม เห็นว่าท่านก็ยังออกสงสารไม่ได้ เมื่อเช่นนั้นแต่พอถึงท่านแข็งแรงท่านแข็งแรงขบถอารมณ์ เรื่องหลักการทั้งหมดของกระผมยังไม่เคยแข็งแรงหรือแก่กระผมสักข้อหนึ่งเลยครับ ชีตความสามารถเป็นอย่างไร ของแพ่งเป็นอย่างไร ท่านไม่เคยแก่ ท่านที่คนใจแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ก้านสาขาล้วนอย่างนี้จะทำงานใหญ่ระดมกระหรวพวงขบถโดยอย่างไรครับ การที่ไปสนใจสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ในเรื่องของความสำคัญของเรื่อง แล้วอย่างนี้จะให้กระผมไว้วางใจอย่างไรครับ เป็นรัฐมนตรีก็ต้องมีความกว้างขวาง ถึงเราไม่รู้ เราก็ต้องพยายามที่จะมานั่งดู เอาข้อมูลมาศึกษา กระผมกราบเรียนตรง ๆ กระผมไม่ได้เก่งในเรื่องการพาดพิงหรือเศรษฐกิจหรือการคลัง แต่ เนื่องจากว่ามีปัญหาเข้ามากระผมก็ต้องสนใจ เชลเคือก่อนนั้นก็ทั่วไปหมด กระผมก็ต้องหันมาสนใจและรับมากระผมก็จับเพียงระยะเวลา ๒ - ๓ อาทิตย์เท่านั้นเอง แม้กระทั่งกระหรวพวงการคลังของท่านนายกรัฐมนตรีก็ตามที่ ซึ่งกระผมมีข้อมูลพร้อมหมด แต่การศึกษาของพรรคเราว่าอย่างนั้น ท่านบอกว่าเคียวนิคเจตนาธรรม กระผมก็ไม่พูดครับ ก็เคารพท่าน ก็ไม่พูดท่านการศึกษาของพรรคเรา เพราะฉะนั้นเมื่อเราได้รับหน้าที่แล้ว เราต้องถอยออกอีกรอบ วิญญาณของเราถอยออก พลเอก เปรม นีครับ คุณครับ อยู่หน้าไทยออกออกหมดเลยครับ ความเป็นทหารถอยออกหมดเลยครับ เมื่อวานนี้กระผมพบท่านนายกรัฐมนตรี วันนั้นชื่อของท่าน พลเอก เปรม บ้าง อยู่ใหม่ภาคใหม่ครับ โจทย์อย่างนั้นครับ อิทธิพลต่าง ๆ และเรื่องหลังสุดคือเรื่องชาติคักระหรวพวงภาคไทยกำลังจะดำเนินการแล้วครับ แต่เขี่ยท่านไม่มีเวลามาจัดการ ต้องไปบอกกล่าวเสียก่อน ต้องถอยจิตวิญญาณออกครับ แล้วก็เอาวิญญาณของกระหรวพวงนั้นใส่เข้าไป อย่างนั้นแหละครับจะทำหน้าที่แทนประชาชนได้ แล้ว

ประชาชนจะหวังพึ่งใครครับ กระผมขอขอบพระคุณท่านประธานมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา

ต่อไปนี้เมื่อไหร่หรือไม่ครับ

คุณสมัคครับ

นายสมัค สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร)
ท่านประธานครับ กระผม สมัค สุนทรเวช ขอใช้สิทธิในฐานะที่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์พาพาพิงถึงกระผม กระผมใช้เวลาไม่มากครับท่านประธานครับ
คือกระผมก็นั่งฟังท่านอยู่แล้วที่ท่านจะถึงกระผมใหม่ ก็ปรากฏว่าถึงและกระผมเอง
ก็โดยที่ประโยชน์แล้ว ถ้วยการพูดถึงท่านเพียงแต่ว่ากระผมขอท่าน อย่างหนึ่ง
ท่านตอบอย่างหนึ่ง เมื่อตะกั่มท่านยืนยันเข้ามาแล้วเพราะเสียงดังทวนทวนเลยไม่
ได้ยิน ความจริงไม่ใช่ละครับ กระผมมีกรรมการทรงกลางอยู่ด้วย คุณประสิทธิ์
กาญจนวัฒน์ ท่านเป็นคนยืนยันว่าสมัคเราถามว่าอย่างไร แล้วก็ยังตอบแบบสามวา
สองศอกอีก กระผมอยากจะสามารถเรียนท่านประธานว่า เหตุใดท่านรัฐมนตรีว่าการ
การกระทรวงพาณิชย์ถึงตอบอย่างนั้น กระผมถามเรื่องกระชาย ทำไมท่านไปตอบ
เรื่องไม้ ทำไมท่านบอกว่าท่านเข้าไปในป่าเองแล้วไปกินเอง ท่านประธานครับ
มีปัญหาเรื่องไม้อยู่กับ สรรพคั้งในหัวใจท่านอยู่ มีเรื่องไม้ก็ไม่งานใน
กระทรวงท่านอยู่ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
๒๕๕๐ คณะรัฐมนตรีสั่งห้ามไม่ให้ไม้ส่งออก เสริมเรียบร้อยแล้วพอหลังจากนั้นมา
๒ - ๓ เดือน ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ก็จะมีสื่อออกมาใหม่ว่า ยกเว้นว่าใครเบ็ด
แอล.ซี. มาก่อนวันที่ ๒๕ พฤศจิกายนที่เดิมพันก็จะยอมให้ส่งออก ในกระทรวง
ของท่านนั้นแหละครับ ท่านมีบัญชาสั่งลงไปให้ปลัดรักษากฎหมายของกระทรวงท่าน ทำ
พิจารณาทำให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกับงานว่ามีพ่อค้ามากมายค่า แอล.ซี.
อันหลัง และที่เราจับได้ เขาก็เอาออกไปเสีย มี แอล.ซี. ชนิดที่ยังค้าง
ค้างจับไม่ได้ แทนที่สงสัยเขาทำกันที่ว่า แอล.ซี. เบื่อก่อน ๒๕ พฤศจิกายน
ยอมให้ส่งไม้ส่งออก มีบริบทหนึ่งตอบรับที่ควรคิดไว้ว่า เราท่านวันที่ ๒๕ ไปเอา

แอล.ซี. ที่เปิดมาเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๒๐ แต่ แอล.ซี. มาเฝ้ากรรม สงสัย
มาถึงเมืองไทยวันที่ ๒ ธันวาคม ท่านประธานเห็นใหม่ว่า เขาถาม ๒ แล้วก็
รีบเปิด แอล.ซี. ย้อนหลังไป แล้วก็ส่งแอร์เมด มาถึงเมืองไทยวันที่ ๒ ธันวาคม
แต่ความที่กลัวมากไปหน่อย ทำ แอล.ซี. ย้อนหลังถึงวันที่ ๔ กันยายน เป็นเวลา
๓ เดือน คือเปิดไว้ แล้วส่งทางเรือกลับ มาถึง ๗ วันหลังจากที่รัฐบาลห้ามพอก
แอล.ซี. อันนี้ของมริทควอลิตี้วู้ด ๆ น่ะละครับ อยู่มาวันหนึ่งท่านรัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรีพินามกรว่า สมพร บุญคุปต์ ก็ทำหนังสือถึงคณะรัฐมนตรี
กระผมขอปรึกษาท่านอันหนังสือพินามกรว่า สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี วันที่ ๒
มีนาคม ๒๕๒๑ เรื่อง มริทควอลิตี้วู้ด ๆ ขออนุญาตส่งไม้สักแปรรูปออกนอก
ประเทศ เรียน ท่านฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งพินามาด้วย
สำเนาบันทึกเกี่ยวกับเรื่องนี้ ด้วยท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นาย
สมพร บุญคุปต์ เสนอความมริทควอลิตี้วู้ด ๆ แห่งนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey)
แห่งสหรัฐอเมริกาใคร่ขอเรียนว่า ผู้แทนมริทในประเทศไทย ไทยขอไม้สักสักจาก
มริทกรุงเทพฯพินามกรไทยเจริญ ๆ จำนวน ๔๐๐ ทอน เพื่อส่งออกไปยัง
สหรัฐอเมริกา แต่จนถึงบัดนี้ยังไม่สามารถส่งไม้สักไปมริทจึงขอให้ท่านมริทส่ง
ไม้สัก ไทยยินยอมที่จะให้มีการแปรรูปไม้สักสักก่อนได้ ความละเอียดปรากฏถึง
สำเนานักหนังสือออกพินามกรว่า คณะรัฐมนตรีประชุมปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ ลงมติในหลักการอนุมัติให้ส่งไม้สักไปต่างประเทศได้ ไทยให้มีการ
แปรรูปก่อนการส่งออก สำหรับวิธีการที่จะดำเนินการต่าง ๆ นั้น มอบให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายสมพร บุญคุปต์ ร่วมกันพิจารณาต่อไป จึงเรียนยืนยันมา ไตแจ้งให้
เกี่ยวกับโครงการแล้ว ท่านประธานทราบไหมครับว่า ทำไมกระผมถามเรื่อง
กระดาก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตอบเรื่องไม่ ไม้ที่เขาขออนุญาตมีอยู่
๔๐๐ ทอน เป็นไม้สักดี มีคนที่เขาจับไปแล้วมีการที่แม่สอด กำลังดำเนินการที่

เวลานั้นท่านอธิบดีกรมอัยการคนปัจจุบันเรียกเขาพ่อค้าไม้มากับ แล้วเรียกเขาเรื่อง
จากกรมอัยการที่แม่สอดเข้ามาดู คางวางในทุ่งนั้นก็จะส่งไม่ส่งคงขึ้น แล้วไม่
พอนักจะเป็นไม้ของกลางที่สุจริต และบริษัทก็จะส่งไม้ไปขาย ในบริษัท
กลัวอึดวิ้ง ๆ ใด ท่านประธานเห็นไหมครับว่าบ้านเมืองทำกันอย่างนี้ ในกระทรวง
พาณิชย์ รัฐบาลออกประกาศห้ามไม้ให้ส่งออกแต่กับภาคกลางว่าดา แอด.จี. ก่อนวันที่
นี้ให้ส่งออกไป ก็ทำ แอด.จี. ปลอมกันมาอย่างนี้ ย้อนหลังไปอีก ๓ เดือน
ธนาคารแห่งประเทศไทยทำรายงานว่า อันนี้มันพิษุ แต่ก็ไม่เป็นไรใช้ได้
ท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีก็เอาเรื่องเข้ามาเสนอ แล้วก็เสร็จแล้ว
จัดการอนุมัติให้ไป ให้แปรรูปไป ไม้ที่ของที่ถูกจับยังอยู่ในคดีครับ ก็มี
เจรจากันเพื่อจะเลิกคดี แล้วไม่ส่งออกไป ไม่สักครับ ท่านประธานครับ
กระผมไม่อยากจะพูดอะไรมากเรื่องนี้ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ตอบคำถามในสภานี้ที่ขอเท็จจริง ในเมืองไทยนี้ครับเรารู้กันว่า ไม้ที่ที่สุด
ที่ไม้ ไม่มีออก ไม่กลัวกันนัก คือไม้สัก เพราะฉะนั้นจะตั้งกรรมการลง
มากับเดือน ทั้งไว้อย่างนั้นก็ยังเป็นไม้สักอย่างนั้นแหละครับ ไม้โคกเลวทราม
ทำราชการไม่มีใครขอ แต่ว่าเป็นไม้สักก็ยังมีหรือคือนอกในเขต ยังช่วยกัน
ดำเนินการให้เป็นไม้ของกลางที่พ้นจากสภากฎหมายไม้หนัก ถึงการว่า
ยังส่งออกไปได้ กระผมไม่มีอะไรจะกราบเรียนท่านมากหรอกครับ นอกจากจะ
เรียนยืนยันว่าท่านประธานครับ สองชั้นในใจที่ใดท่านก็มีอะไรอย่างไรรู้ พอนัก
การเมืองชั่วฉฉาว ๆ ไปตามเรื่องกระดาก ก็ยอมมาเรื่องไม้ กระผม
ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : นี่เรารู้ว่าท่านมามากแล้ว
กระทรวงพาณิชย์มากจนกระทั่งว่าจวนจวนขึ้นศาลแล้ว ที่ประชุมอาจารย์
วินิจฉัยไว้ว่า ไว้วางใจ ไม่ไว้วางใจ เพราะว่าเราก็เคยต่อไปดีกว่า ผู้ใดที่ใจ
กระทรวงพาณิชย์ก็กลัวกลับมาก็หลังได้ ไม่เป็นไร เพราะว่าเขาก็กลัวกันไป เพื่อจะ

ได้กล่าวกันไป เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน อภิปรายด้วยตัวของกระทรวงมหาดไทย
ไปเลยครับ

นายอุทัย อินทนิลท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) :
ท่านประธานครับ กระผม อุทัย อินทนิลท์ ส.ส. จากจังหวัดเชียงใหม่
พรรคกิจสังคม กระผมก็ใคร่เสนอเป็นข้อเปิดอภิปรายด้วย เพราะฉะนั้นกระผม
คิดว่ากระผมก็ควรจะเสนอให้พูด กระผมขอเสนอว่าท่านประธานครับ
ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ครับ ไม่เป็นไรก่อนนี้ไม่ได้
แล้วครับ เพราะว่าว่าท่านไปก่อน เชิญทางกระทรวงมหาดไทย คุณนิยม คำแหง
ว่าไป ไม่เป็นไรครับ คุณผู้ที่จะพูดให้ทีหลัง

นายนิยม คำแหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผม นิยม คำแหง จากนครศรีธรรมราช ก่อน
อื่น เนื่องด้วยความเบาวันของกระผมในสภานี้ กระผมต้องขอมาต่อคณะรัฐมนตรี
๑๑ ท่าน ที่ต้องเปิดอภิปราย ขออย่าให้ผมมีกรรมจองกับเลยครับ เพราะ
ตัวอย่างที่เกิดขึ้นในสภานี้แล้ว ทำให้กระผมเศร้าสลดใจอย่างมาก เพราะฉะนั้น
กระผมอาจจะพูดพาดพิงไปถึงท่านรัฐมนตรีบางท่าน ก็ให้โปรดพิจารณาว่าความรัก
และความเคารพความเกลียดชังของประชาชนที่มีต่อท่านมาแต่ในสภานี้เท่านั้นด้วย
ความจริงใจของกระผมแล้วไม่อาจเอื้อนที่จะโจมตีท่านได้หรอก เพราะท่านเป็น
ผู้ใหญ่กว่ากระผม กระผมเป็นเด็กกว่ามา ๔ ปีครับท่าน เพราะฉะนั้นต้องเคารพ
ผู้ใหญ่อยู่ตลอดเวลา ท่านประธานที่เคารพ กวบาทแห่งหน้าของกระทรวง
มหาดไทย แล้วเป็นกระทรวงที่รักษาความสุขภายใน นำมาซึ่งความสงบสุขให้กับ
ประชาชนแต่บัดนี้ตั้งแต่ท่านเข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เหตุการณ์
เหล่านั้นเป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยมีเป้าหมาย มีนโยบายอย่างนั้นหรือเปล่า
ขอให้ท่านโปรดพิจารณา และให้สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ โปรดตัดสินข้างหลังด้วย
เพราะเหตุการณ์นั้นเป็นไปตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ที่มี

ชื่อว่า เล็ก นามมาลี หรือไม่ว่าท่านประธานที่เคารพ เมื่อเหตุการณ์ทั้งสองอย่างนี้
 ประชาชนเขามีความรู้สึกอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีและท่านรัฐบาลก็มีความรู้ดีว่า
 ในการเปิดอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ เป็นการเอาเปรียบ เป็น
 การโจมตีรัฐบาลนั้นหาเป็นได้ไม่รับทาน เราถกกับเขาความโศกเศร้า ความ
 เศร้าของประชาชนเขามาจนเร็นโททันทราบ เพื่อหาทางแก้ไข ในการที่
 จะไปประเทศเราอยู่ยก ภัยความรู้สึกของกระผม กระผมมีความศรัทธาต่อ
 รัฐบาลนี้เป็นอันมาก กระผมได้เห็นเหตุที่กลายท่านเข้าไปอยู่ในวังวนครั้งนี้ แต่เมื่อ
 เหตุการณ์มาถึงเลมมา ๓ เดือน ความวิตกกังวลของกระผม ที่อยู่บนสายพานนั้น
 ความรักที่แตกไปจากหัวใจ เมื่อเป็นอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ท่านยังนั่ง
 อยู่ในตำแหน่งกระทรวงมหาดไทยคือไปอีกหรือ ถ้าเป็นกระผม กระผมกับคงต่อ
 สภาแห่งนี้ บอกท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอลาออก เพื่อเอาเกียรติ
 ประวัติไว้ในวงศ์ตระกูลของกระผม เมื่อใช้กำลังนั้นและตำแหน่งนั้นไม่ถึงกระผม
 แน่นอน กระผมพูด กระผมไม่ต้องการแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ความสงวนภายในประเทศขณะนี้ กระผมเชื่อว่าเพื่อน
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านโดยเฉพาะที่เดินทางมาจากภาคใต้ คงใจที่จะพูด
 เรื่องโจรผู้ร้าย แต่โอกาสเขามาไม่ถึง โชคความหาเขายังไม่มี จึงมอบให้
 นิยม คำแพง มากมายเร็นโททันทราบ ท่านที่เคารพ ขณะนี้ประชาชนใน
 ภาคใต้หรือในชนบททั่วไปของประเทศไทยเขามีความเดือดร้อน กระผมจะยก
 ประเด็นให้เห็นเด่นชัด เหตุการณ์เกิดขึ้นไม่ทั่วถึงจังหวัดยะลา จันทบุรีที่
 โรงเรียนนานาชาติของจังหวัดยะลาในทันทีที่กระผมอยู่มาแล้ว ๑๕ ปี เหตุการณ์
 เกิดขึ้นเมื่อพิจารณาแล้วไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย ท่านไม่ได้รับผิดชอบตลอด บุคลากรของท่านที่ไปอยู่ในชนบท ท่านประธาน
 ที่เคารพ โจรก็ไม่ได้มาโรงเรียนตะโละเว ก่อน แต่ในช่วงนั้นครูสาวที่
 โรงเรียนนั้นยังไม่ไปถึง ครูใหญ่โรงเรียนตะโละเว เขารั้งส่งเด็กให้วิ่งมา

โรงเรียนบ้านนาทอง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา เมื่อปี ๒๕๐๓ พระครูวิสุทธิการณศักดิ์ ก็เดิน
 ทางไปสู่อำเภอยะหาเพื่อไปเยี่ยมบิดาที่สวนสววัดระโงนทราม ครั้นใหญ่โรงเรียนบ้าน
 นาทองเจอจากกับโจรสลัดประมาณ ๒๐ นายที่จับตัวไปประจาน เพราะโจรสลัดพวกนั้น
 เป็นลูกศิษย์โรงเรียนบ้านนาทองและกระดอมเคียดแค้นด้วยพระคุณของท่านประธาน กระดอม
 ไปประตบเหตุการณมาด้วยตนเอง หลังจากนั้นเป็นอย่างไรครับ เจ้าหนาน้ำเต้าขาว
 ของอำเภอยะหาไม่ได้อะไรใจ เขาเห็นทางมาสู่เหตุการณ์ที่ช่วยรอยนาคันเก่าแก่
 ที่สุดของกรรมสารวาทน์แก่ไปไปยังส่วนภูมิภาค รอยนาคันกับท่านประธาน โจรจึง
 คุกคามสารวาทน์เขาด้วยการลักไป เหตุการณ์เหล่านี้กระดอมจึงยืนยันไว้ว่ารัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่ได้รับนิทราอยู่ในหน้าที่ท่านจะท้องในแถบกลางกร ของ
 ท่านไปอยู่ในส่วนภูมิภาค ท่านไม่ได้อะไร รอดทุกคืนที่เข้ามาอยู่ที่กรมตำรวจใหม่
 ที่กรุงเทพฯ หมด วิ่งอะไรกันหนักหนาที่กรุงเทพฯ ส่งไปในส่วนภูมิภาคบ้าง
 เกือบครึ่ง เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภาคใต้ตลอดเวลาใน
 ช่วงที่ท่านเป็นรัฐมนตรี รัฐบาลนี้ไม่สามารถจะแก้เหตุการณ์เหล่านั้นได้ เลยจับ
 พ้นนาการที่นำชีวิตเรา เราไปเอามาได้ไหมครับท่านประธาน เราไม่ได้ไปเอามา
 โจรเขาปล่อยมาเอง เพราะฉะนั้นการที่เข้ามาที่ไปปล่อยมา ออกมาเอง จับ
 ผู้จัดการใหญ่กับบริษัทเดิมก็ยังไม่เอาของสูง เรืออีก ๓ ส่นบาท เมื่อเหตุการณ์
 ผิดมาเมื่อไม่กี่เดือนมานี้ เราไปเอาเขาออกมาได้ไหมครับท่านประธาน ออกมา
 ไม่ได้ เขาต้องเสียเงิน ๓ ส่นบาท เขาจึงออกมาเอง พี่น้องชาวสวนยาง
 ในภาคใต้ขณะนั้นกระดอมขอเรียนให้ท่านประธานทราบว่า เราไม่ได้ออกกร้อย
 เขาไม่ได้กร้อยที่จะปล่อยออกมาขายสุตลาภ เพราะโจรเรียกค่าคุ้มครองอยู่
 ตลอดเวลา ทำให้เศรษฐกิจของชาวภาคใต้ตกต่ำ เราเคยไปช่วยเขาไหมใน
 ฐานที่เราเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เราไปช่วยเขาไหม เราไป
 แก้ปัญหาให้เขาไหมในฐานที่เราเป็นรัฐมนตรีช่วย เป้าเลย เราอยู่แต่ใน
 กระทรวง เรา นั่งแต่กับขนมขบเคี้ยวหนังสือตลอดเวลา แล้วประชาชนเขาจะพึ่งใคร

ท่านประธานครับ กระผมได้ศึกษาจากกรมการสาธารณสุขมาพอสมควรว่า ประเทศ
 เวียดนามนอกจากมีดินแดนมีชนบทรรมนิยมประเพณีมีวัฒนธรรมแล้ว เราคงมีรัฐบาล
 เป็นทั้ง เราคงมีรัฐบาลให้ความส่งเสริมและประชาชนได้รัฐบาลนี้ยังคือ ภา
 รัฐบาลที่ว่าการกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย ไม่เอาไหนเสียแล้ว
 เพราะไม่คึก ไม่คึกคึกในหน้าที่ของทางไทยตรง ท่านทำอะไรกันอยู่
 ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้จะให้ประชาชน จะให้
 ผู้แทนราษฎรยอมรับรัฐมนตรีอยู่ในรัฐบาลของท่านเกรียงศักดิ์หรือ กระผม
 ไม่ขอวิงวอนสภาอันตรงเกียรติว่า โปรดให้เหตุการณ์เป็นไปตามเหตุการณ์กระผม
 ไม่ขอวิงวอนอย่างนั้น แต่ขอให้ท่านพิจารณาว่า เมื่อประชาชนเขามีความเดือดร้อน
 เขายืนกันอยู่นั้น เราจะแก้ปัญหาได้ไหม อีกประการหนึ่งตามคำฟ้องที่ฝ่ายค้าน
 เสนอไปว่า กระทรวงมหาดไทยขาดการให้สวัสดิการแก่ประชาชน กระผมยก
 ตัวอย่างที่กำลังเป็นข่าวหนึ่งคือหิมหมอกเช่นกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่อำเภอหนอง
 เจาน้ำที่ตำรวจของประชาชนในอำเภอหนองนั้น ได้สร้างวีรกรรมอย่างสูงซึ่ง
 ตลอดจน มก. ๔๐ กว่าคน จน มก. คาย ไม่ค่อยปรากฏเหตุการณ์เกิดขึ้น
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านนี้ได้ให้ความสนใจแก่เขาไหม ยังมีผู้ใหญ่ใน
 คณะรัฐบาลนี้ให้สัมภาษณ์หนึ่งคือขอไปว่า โรงพักไหนก็เพราะว่า ตำรวจเราไม่คึก
 ท่านประธานที่เคารพ สารวัตรที่อำเภอหนองนั้น ไม่คึกเป็นญาติเนื้อเชื้อไขของ
 กระผมเลย แต่กระผมขอยืนยันว่าท่านทำถูก ท่านต่อสู้เพื่อศักดิ์ศรีของกรมตำรวจ
 ตำรวจอยู่ในชนบทนั้นมาก ถ้าไม่คึกตำรวจอยู่ในตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ -
 กระทรวงมหาดไทยนั้นแหละครับ แต่ตำรวจนอกคอกก็จริง ๆ เพราะฉะนั้น
 โรงพักใดก็ตาม ท่านอย่าคิดว่าตำรวจนั้นไม่คึก คึกครับ แต่ตำรวจในสายตา
 ของประชาชนขณะนี้อยู่ตรงไหน ๑. ไม่คึกจับไม่เดือน ๒. ไม่คึกจับแะเดือน
 ๓. อยู่เฉย ๆ เอาแต่เงินเดือน นี่แหละครับคือตำรวจก็ แต่ถ้าตำรวจเอาจริง
 เอาจริงกับประชาชน ปฏิบัติตามหน้าที่ ปฏิบัติตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย

แล้วตำรวจนั้นจะโดนทัณฑ์ทัณฑ์ เมื่อเหตุการณ์เป็นทาสีตร้อยอย่างนี้ ท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านจะยื่นต่อสภาภิไศน์หรือไม่ คำกล่าวหา
ครหาถิ่นอยู่ในปัจจุบันนี้ว่าตำรวจเป็นโจรเลื่องโจรนั้น ถ้าท่านยอมไว้ว่า ในสมัย
ของท่านต่อไปจะไม่แล้ว ภาระจะเคาะพยานความบริสุทธิ์ใจ บางที
ภาระจะวิ่งวอนท่านหัวหน้าพรรคทั้งสาม ยกมือให้กับท่านอยู่ต่อไปก็ได้ ขอให้
ท่านตอบต่อสภาภิไศน์ว่า ถึงแม้จะเป็นเช่นนั้นไป ตำรวจไทยจะเป็นตำรวจรอยเปื้อนเช่นที่
ท่านประธานที่เคารพ ทำไมตำรวจในภาคใต้มีปัญหานักหนา เชื่อว่ามีเบื้องหลัง
นายตำรวจใดก็ตามถ้าจะไปอยู่ที่ภาคใหญ่ นายตำรวจใดก็ตามถ้าจะไปอยู่ที่อำเภอ
สุโขทัย - ลก นายตำรวจใดก็ตามที่จะไปอยู่ที่อำเภอเบตง นายตำรวจใด
ก็ตามที่จะไปอยู่ที่อำเภอสะเตงเขา จะต้องขอเก้าอี้ในตำแหน่งสารวัตรอำเภอ
เหล่านั้นเป็นแสน ข้อกับใครกระผมก็เข้าใจตามประสาเด็กว่า ต้องขอขึ้น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ฝึกถูกกระผมไม่รับรอง กระผมก็ความ
นะครับ เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้หรือไม่ว่าท่านประธาน เมื่อเป็นอย่างนี้
เมื่อเราไปอยู่ในดินแดนอันสมบูรณ์ของภาคใต้เช่นครับ เมื่อไม่เดือนยังต้องทำกันอยู่
แรมเดือนยังคงต้องอยู่กับอยู่ ของหนีนกที่ที่เราประเทศไทย ทางมาเสด็จกันอยู่
อย่างนี้ แล้วนายตำรวจที่ไปนั่งในเก้าอี้เหล่านั้นเขาจะไม่เอาเงินแสนกลับคืน มาให้
คุณนายเขาหรือครับ ท่านประธานท่านลองคิดถึง และท่านยังมีนายตำรวจเหล่านั้น
อยู่ในประเทศไทยหรือ ต้องมีครับเพราะรัฐมนตรีว่าการ ๑ ต้องการ เมื่อ
เหตุการณ์เป็นอย่างนี้จะให้กระผมมาเรียนต่อสภาน้อย่างไร กระผมเอาความจริง
มาพูดนะครับ ท่านประธานกระผมยังโกหกไม่เป็น เพราะกระผมยังเป็นน้องใหม่
ในสภานี้ ท่านประธานสภาที่เคารพ เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้จะยังให้กระผม
ยืนยันที่จะไว้วางใจต่อสภานี้หรือ กระผมจึงขอยืนยันต่อท่านประธานว่า กระผมไม่
ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตามที่ท่านหัวหน้าพรรคของกระผม ได้
เสนอมา และอีกประการหนึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ตอบยืนยัน

เมื่อวันวานตอนสภานี้เกี่ยวกับเรื่องการศึกษาประชาชน ท่านมองว่ากระทรวงมหาดไทยจะจัดการศึกษาให้เจริญ โรงเรียนเพิ่มเป็นหมื่น ครูเพิ่มเป็นแสนคนแล้วทำไมจะไม่เพิ่มละครับ เมื่อเด็กเพิ่มขึ้น ท่านไม่คิดแก้ปัญหา บัญหาที่เกิดขึ้นที่การศึกษาประชาชนเวลานั้น ท่านประธาน เกิดขึ้นที่กระทรวงมหาดไทยจับเงินก้อนใหญ่ไว้ในกองการศึกษาประชาชนไม่ส่งไปให้ถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด เติมน้อยเปอร์เซ็นต์ งบประมาณก็วยอย่างให้เพิ่ม วัสดุ ครุภัณฑ์ทางการศึกษาพวกจักรเย็บผ้า พวกเครื่องโรเนียวอีกสำเนา กระทรวงมหาดไทยส่งไปเสร็จไปให้องค์การเขาเงิน แล้วกระทรวงมหาดไทยขอเองจะไม่ให้กระแถมที่ความ ว่า กระทรวงมหาดไทยคอร์รัปชั่นหรือเปล่า ทำไมไม่ให้เขาขอ บัญหาอยู่ตรงคอไปว่า กระทรวงมหาดไทยไม่ทำให้สวัสดิการแก่ครูอย่างเต็มที่ กระทรวงมหาดไทยนั้นไม่ใส่ใจครูบ้านนอกคิดจะเอาไว้อย่างเดียว อยู่ตรงนั้นขมิ้นัญหา และจึงขอฝากต่อไปว่าท่านจะมีการปรับปรุง ก็ขอให้ปรับปรุงให้ดี ให้มีเหตุผลกับัญหาใหญ่ๆ งบประมาณเห็นจะขอเรียนขอให้จริงเกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทย กับท่านประธาน เพื่อสงวนเวลาแก่ท่านสมาชิกคนอื่นได้ทราบ เว้น จึงขอยืนยันต่อท่านประธานว่า เรื่องทั้งหมดที่กระแถมทุกอันนั้น กระแถมทุกตัวความจริงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และขอฝากความเสียใจต่อท่านนายกรัฐมนตรีว่า ชาวบ้านได้เสียใจมากเรื่องเงิน ๒๐ ล้านบาทที่เกิดขึ้น และขณะนี้พวกคุณแทนห้องถ้ำภาคใต้ได้ประโคมข่าวว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้ให้ถึง ๓,๕๐๐ บาทต่อ ๑ ไร่ ในการขนส่งเคราะห์ พวกกระแถมที่ชาวสวนละครับ ท่านต้องโทษครับ แล้วชาวบ้านถามกระแถมว่า จะทำอย่างไรถึงจะได้เงิน ๒๐ ล้านบาทคืนมา กระแถมก็ตอบเขาว่าไปบอกกับท่านนายกรัฐมนตรีไว้บอกกล่าวก็ได้ก็อย่างนั้นนอน สวัสดิ์ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ต่อไปที่เชิญพรภคชาติไทยครับ

คุณวิเชียร เวชสวรรค์ เชิญครับ

นายวิเชียร เวชสวรรค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายวิเชียร เวชสวรรค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี พรรคชาติไทย กระผม มีความเคารพในวาระอันที่เปรียบเสมือนว่าตัวกระผมเองอยู่ในบ้านที่หลังคารั่วมีลมมีปลวกมีสัตว์มีพิษเข้ามาอยู่ในบ้าน ก็เป็นธรรมดาของบ้านที่กระผมจะคงใช้สิทธิในการที่จะให้อยู่เป็นสุขของกระผมเท่าที่ควร กระผมขอกราบเรียนว่าการพูดครั้งนี้ กระผมจะพูดให้สั้นและจะไม่ทำลายเวลาคนอื่นหากจะมีการพาดพิงไปถึงกระทรวงอื่น ก็ขอให้ความเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่จำเป็นและกระผมคิดว่า การพูดครั้งนี้กระผมพูดกับมติพูดกับคุณ เพราะฉะนั้นการพูดของกระผม จะอยู่ในขอบข่ายของมติที่ทั่ว ๆ ไป กระผมกราบเรียนว่าในเรื่องของกระทรวงมหาดไทยนั้น กระผมจะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่เป็นสิ่งที่ควรจะแก้ไขมากกว่าอย่างอื่น เพราะเท่าที่ปรากฏว่า ในทุกวันนี้ กระทรวงมหาดไทยมีการปฏิบัติงานที่ถือว่า แทกความสามัคคีถือพวกถือเหล่า ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ทะเลาะเบาะแว้งซึ่งกันและกัน กระผมจะกราบเรียนถึงว่าเมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ เป็นเวลาเกือบปีเศษ ๆ แล้ว เริ่มด้วยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจังหวัดหนองคายในเช้าตรู่ของวันที่ ๑๒ สิงหาคม ข้าราชการกรมอภัยการ จังหวัดหนองคาย ต้องออกส่งขวัญแหวน เพราะเหตุว่าผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคายพร้อมด้วยกำลัง อ.ส. กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไปไล่ไป ลมมบ้านพักข้าราชการของสังกัดกรมอภัยการ จังหวัดหนองคาย การกระทำก็เป็นการทำให้ประชาชนแตกตื่นเสียขวัญ คล้าย ๆ กับไปจับผู้ร้ายสำคัญ แต่วันนั้นก็กลายเป็นจับพนักงานอภัยการผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย ตำแหน่ง ซี. ๓ หรือ ซี.พิเศษ ในข้อหาว่าบุกรุกทำลายป่าสงวนที่ม่านไทยเจริญ อำเภอถ้ำเขียงใหม่ ในเรื่องนี้ได้มีการควบคุมตัวข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เป็นเวลาราว ๓ วัน เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๒ สิงหาคม มาปล่อยในวันที่ ๑๕ สิงหาคม เรื่องนี้ยังไม่พอสัก ยังมีการขออณัติให้ใช้รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๗ โดยกล่าวหาว่าเป็นการทำลายป่าสงวน

ซึ่งในสภาพของเท็จจริงแล้วก็ปรากฏว่าปาสงจะพูดคำสาบาน เราเรียกว่าปาสวาน
พราวแกงโก อยู่ในเขตอำเภอศรีเชียงใหม่ ปรากฏว่ามีราษฎรเราไปอยู่ ๒๐๐
กว่าราย มีการประกาศเป็นป่าสงวนเมื่อ ๒๕๐๗ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องพูดกันเล่นครับ
กับปรากฏว่าพนักงานอัยการหัวประเทศมีความเคลื่อนไหว โศกเขียนจดหมายถึง
พนักงานอัยการผู้ดูแลที่กรุงเทพมหานครซึ่งไวไฟกำลังใจ เรื่องนี้ก็ปรากฏว่าชาว เมื่อ ๒ - ๓
วันนับรับ พนักงานอัยการผู้ ซึ่งย้ายไปอยู่ที่จังหวัดน่านก็ไต่ถามการฟ้องร้องคดี
ในข้อกล่าวหาทั้งแก่ปลัดกระทรวงมหาดไทยลงไปถึงผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วกระแสม
จำไม่ได้ก็ผู้ดำเนินการสำรวจจังหวัดด้วย ในข้อกล่าวหาที่ว่ากระทำการเกินกว่าเหตุ
ไต่ถามการจับกุมกลับแก่พนักงานนั้น แต่เรื่องนี้จะเป็นอย่างไหนกันนะ กระแสม
คิดว่ากระแสมจะไม่วางใจเรื่องนี้ หลังจากนั้นก็เกิดเรื่องจับกุมผู้ว่าราชการจังหวัด
ตราด ในข้อหาฆ่าคนตาย การจับกุมครั้งนี้ เมื่อวานนี้ก็มีผู้ไต่ถามถึงแล้วครับ
กระแสมจะไม่กล่าวอะไรมาครับ แต่กระแสมขอเป็นเห็นว่า การจับกุมผู้ว่าราชการ
ชั้นผู้ใหญ่ในระดับผู้ปกครองจังหวัดนั้น ปกติแล้วประมวลกฎหมาย วิ. อาญา เรา
ไม่คิดว่าจะออกหมายจับไปจับที่เดียว เราจะออกหมายเรียกผู้ต้องหา เสียก่อน
เพื่อเป็นการให้เกียรติเขา เพราะเราไม่แน่ว่าท่านใดกระทำความผิดจริงหรือไม่ หลัง
จากนั้นก็มีการกระทำที่ดูดีกว่าเขยิบมาเกี่ยวกับผู้ว่าราชการจังหวัด ในผู้ว่า
ราชการจังหวัดเห็นจากศาลมายังเรือนจำท่ามกลางเสียงเชียร์ไชโยในโรง คอย
เครื่องกระจายเสียง นี่แหละครับ เป็นสิ่งที่น่าสลดใจ และเสียงวิญญูข้าราชการ
ในสังกัดกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างดี แต่ว่ามันยังไม่พอครับ มีการประกาศว่า
ไต่ถามพบกันในเรื่องนี้แล้ว พยานที่กินไว้ตามระเบียบแล้ว เขาไม่กินกันหรือ
ครับ พยานที่เป็นตัวการสำคัญนี้ เราเป็นพนักงานสอบสวนมาถามหลายสมัยแล้ว
ก็จริงครับ เราไม่เคยให้ตัวสำคัญในคดีกินไปเป็นพยาน เห็นมันไม่พอครับ ไต่
ถามมาปาสวานอะไรอีกมากมาย นี่กระแสมขอคืนกัน หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องที่
วิจารณ์กันมาก ท่านคงทราบแล้วว่าในวงการหัว ๆ ไปนะครับ จะเป็น กทม.

กัก จะเป็นหน่วยราชการต่าง ๆ กัก ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เวลานั้น
ความแตกร้าวกันในระบอบผู้ใหญ่ ที่กระแถมกล่าวนี้เพื่อหวังดีครับ เพื่อที่จะให้
กระทรวงมหาดไทยได้ทราบถึงความเป็นไป ที่นั่นนั้นยังไม่พออนะครับ เมื่อเดือน
ที่แล้วก็มีข่าวออกมาว่าทางกรมตำรวจได้ยื่นหนังสือ ต่อกระทรวงมหาดไทยขอยกเลิก
ระเบียบการลี้ภัยและคดีข้อ ๘๒ ในข้อที่ว่า การจับกุมข้าราชการทั้งแก่ชั้นตรีขึ้นไป
ซึ่งต่อกฎหมาย ไม่มีเหตุผล ข้อ ๘๒ ลักษณะคดีนี้มีอยู่ ๓ ประเด็นครับ ประเด็น
ที่ ๑ การจับกุมข้าราชการทั้งแก่ชั้นตรีขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร ต้องขออนุมัติต่อ
อธิบดีกรมตำรวจหรือรองอธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดขอนแก่น ต้องขออนุมัติต่อ
ผู้ว่าราชการจังหวัด ประเด็นที่ ๓ ก็คือการจับกุมข้าราชการชั้นพิเศษขึ้นไป ต้อง
ได้รับอนุมัติจากปลัดกระทรวงมหาดไทยเสียก่อน เมื่อเราฟังเหตุผลเหล่านี้ เราจะ
นึกว่า เอ๊ะผู้ว่าราชการจังหวัดหรือปลัดกระทรวงมหาดไทยนี้ อธิสิทธิ์เหลือเกิน
กระผมจะรวบรวมเรียนถึง ว่าที่มาของเรื่องการด่วงดวลอำนาจนี้ ได้เกิดขึ้นมาแล้ว
เมื่อสมัยเกษม ๓๐ ปีมาแล้ว ตั้งแต่การโอนการสอบสวน ในวันแรกที่มีการโอนการ
สอบสวน ก็มีนายอำเภอเป็นผู้บังคับกองสมัยนั้นเรียกผู้บังคับกอง ที่จังหวัดร้อยเอ็ด
ไม่ถูกกันครับ มีการกล่าวหาจับเจ้าห้องซึ่งทั้ง ๆ ที่แต่งเครื่องแบบ เท่านั้นยังไม่พอนะ
ครับที่จังหวัดนครพนม ข้าราชการประจำจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดสมัยนั้นถูกจับ
ใส่กุญแจมือโดยรอบตำรวจไปต่อหน้าข้าราชการ พอคำประชาชนที่กำลังกินเลี้ยงอยู่
นี้เหตุการณ์ก็เกิดขึ้นมาแล้วครับ ได้มีการประชุมกันในสมัยกระทรวงมหาดไทยเพื่อ
เป็นการด่วงดวลอำนาจก็จะขอให้มีการขออนุมัติไม่ใช่ว่าเป็นอำนาจเด็ดขาด ถ้าหาก
ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้อนุมัติ ก็ยังมีสิทธิร้องเรียนไปยังกรมตำรวจได้ว่า ไม่เป็น
ธรรมหรือไม่เหมาะสม อำนาจนี้ไม่ใช่อำนาจเด็ดขาด แต่เป็นอำนาจที่เพื่อจะ
ด่วงดวลเอาไว้ นี่แหละครับเป็นเรื่องที่ว่า จำเป็นหรือไม่ในการที่จะต้องขออนุมัติ
เราไปมองดูในทางทหารหรือว่าข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ การจับกุมนั้นเราก็คงใช้ความ
ละมุนละม่อม แต่สำหรับข้าราชการทหารนั้น ก็มีเรื่องเกิดขึ้นจริงที่จังหวัดพิษณุโลก

เมื่อเดือนที่แล้วครับ สิบเอกคนหนึ่งได้กลับมาจากชายแดน มาบอกเล่าว่ามา
 ทำรวจชาย ในคืนนั้นปรากฏว่าสิบเอกผู้นั้นถูกชนกระต๊องได้ฆ่าตายเสียมาก รุ่งขึ้น
 ถึงรู้ว่าเป็นทหารและยังมีผู้จับตัวมาฆ่าอีกต่อไป นี่เรื่องนี้ได้เกิดขึ้นจริงครับ
 บทความกระแสวิกฤตว่าเรื่องนี้คงจะไม่กล่าวนิยายใด เพราะว่าทางฝ่ายทหารถือว่าเป็น
 การชกกัน อันนั้นแหละครับ คนที่เขาคิดกันนั้นมิใช่ว่าจะเป็นคนหรือเปเปอร์เซ็นต์
 ครับ คนชั่วก็มี เพราะฉะนั้นเราไม่เถียงในข้อนี้ว่า การทำงานตำรวจเขาอะไร
 เป็นที่ยกย่องกันแน่ เพราะว่าคนที่มีความเป็นธรรมในใจก็มี ถ้าหากท่านทำ
 อย่างนี้แล้ว ข้าราชการการเสียมาก อย่างนี้ว่าข้าราชการเฉพาะ ข้าราชการ
 พลเรือนกองการทหารหรือความระเบียบที่จะได้มี มีจำนวนถึง ๒๗,๐๐๐
 ๒๑,๗๖๒ และกองการอีก ๔๐๐,๐๐๐ กว่าคนรวมกันเป็น ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคนครับ
 ถ้าหากได้ระเบียบแล้ว กระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าข้าราชการซึ่งขณะนี้
 ถูกปลดเกลี้ยงแล้ว เครื่องแบบข้าราชการพลเรือนก็ไม่ในที่จะเครื่องนาย คือ
 มองไกล ๆ แล้วจะเป็นคนชั่วต่อไป ยังไม่พอใจอีก กระแสวิกฤตว่าด้านคุณ
 อะไรต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นที่กระต๊องกระต๊องทำให้เสียขวัญ แก่ข้าราชการพลเรือน
 เป็นอย่างยิ่ง ฉะนั้นกระผมขอฝากอันนี้ไว้ให้ ท่านา รัฐมนตรีผู้ชำนาญวิเศษ
 ในเรื่องนี้ไม่น่าไม่พิจารณาด้วย ที่ในเรื่องของงานข้าราชการ ของกระทรวง
 มหาดไทยครับ มีหลายหน่วยงานที่เรายอมรับว่าสิ้นเปลืองไปโดยใช่เหตุ มีงาน
 อย่างเดียวกันทำคล้ายคลึงกัน คือเรื่องพัฒนาชุมชน กรมโยธาธิการ แล้วก็
 กรมการพัฒนารัฐบาล ๓ กรมนี้ทำงานซ้ำซ้อนกันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้
 พัฒนาอย่างไรก็คงจะไม่ไป เพราะว่าเกี่ยวกับภารกิจที่จะให้การทำงานของ
 เราต้องสิ้นเปลืองไปมาก นอกจากนั้นความล่าช้าของกระทรวงมหาดไทย กระผม
 เรียกด้วยว่า พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ๒๔๗๖ ได้ใช้มาตั้งแต่ ๕๐ ปี
 แล้วครับ ผู้ที่ทำงานตัวจักรสำคัญคือท่านนี้ ผู้ใหญ่นาน แดงประจักษ์พาส ในสมัย
 ปัจจุบันเดี๋ยวนี้เองครับ ท่านนี้มีความพยายามหรือเงินเค็มเรียกว่าเงินเค็มกันเองกับ

ครบ เริ่มตั้งแต่ ๒๕๐๐ บาท เคียงละนับครบ ไปจนถึง ๓๕๐ บาท ๔ ชั้น ๆ ละ ๑๐ บาท ผู้ใหญ่มาก เริ่มตั้งแต่ ๑๕๕ บาทถึง ๒๕๕ บาท ๔ ชั้น ๆ ละ ๑๐ บาท แพทย์ประจำตำบลเริ่มตั้งแต่ ๑๓๐ บาทพอเคียงถึง ๒๐๐ บาทพอข้างสูง ๔ ชั้น ๆ ละ ๑๐ บาท สารวัตรกำนันฝ่ายรักษาความสงบเริ่มตั้งแต่ ๒๕๐ บาทถึง ๓๕๐ บาท ๔ ชั้น ๆ ละ ๑๐ บาท ผู้ช่วยรักษาความสงบในหมู่บ้านเริ่มตั้งแต่ ๒๒๐ บาทถึง ๓๕๐ บาท ๔ ชั้น ๆ ละ ๑๐ บาท ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง อันนี้แน่นอนครับ

สตาร์ท (Start) ครึ่งแรกเคียงละ ๕๐ บาท ไปเพิ่มขึ้น ๑๐๐ บาท ขึ้นละ ๑๐ บาท กระผมขอกราบเรียนในท้าวสิ่งเหล่านี้ ใครจะขึ้นราคาสินค้าอย่างไร กระผมไม่ว่าหรอกครับ แต่ว่าขออย่างเดียวละครับว่ารายได้เหล่านี้ ผมขอย้ายข้อความมาจากทางนี้มาจกภายในเรื่องของความลำบาก กระผมก็มีเรื่องอยู่ เรื่องหนึ่งที่เกิดขึ้นกับตัวของกระผมเอง ที่จังหวัดอุตรดิตถ์มีโรงกลั่นอยู่กลางเมือง อยู่ในทุ่งมนพื้นที่เราเรียกว่าตลาดหนองบัวไหลกลั่นเนาะเน้ามา ๔ ปีแล้ว ใครที่ไปจังหวัดอุตรดิตถ์มีกระเจาจังหวัดอุตรดิตถ์ใครมีเมีย ก็เพราะกลั่นสาเหตุนั้นที่เพิ่ม เน้น ราษฎรต้องไปกางมุ้งกินข้าวในผับ ก็ไม่มี ผ.ศ. และมีบุคคลหลายท่าน คอยอยู่ตลอดเวลา กระผมก็ได้รับปากกับประชาชนว่าเรื่องนี้ กระผมจะพยายาม ทำให้ทุกฝ่ายได้รับความสมความพึงพอใจฝ่ายเจ้าของโรงกลั่น เจ้าของสถานที่คือ กรมสรรพสามิต และฝ่ายผู้ที่เข้าดำเนินการ และฝ่ายราษฎรทุกฝ่ายให้ได้รับความสมความสบายโดยช่วยเหลือในการย้ายไป แต่ในการย้ายนี้ผู้จัดการโรงกลั่นจะต้องสร้างโรงกลั่นใหม่ให้ใหม่ในที่ที่เหมาะสม โดยทางกรมสรรพสามิตจะให้สิทธิพิเศษ ในเรื่องการก่อสร้างสัญญาให้ย้ายขึ้นและถ้าที่ดินเดิมเก่านี้ จะยกให้เป็นของสรรพสามิต เขตและสรรพสามิตจึงพักเป็นบ้านพักเป็นที่พักงาน ถ้าทำได้นั้นกระผมคิดว่าไม่มีใครเดือดร้อนเลย คณะกรรมการก็ไปตรวจหอยเห็นสภาพแล้ว เป็นจริงอย่างที่ กระผมร้องเรียนมา ก็ได้ตกลงไว้ ๒ ประการด้วยกัน ๑. ขณะโรงกลั่นเก่าชำรุดมาก ถ้ามีใครจะขอยืม ก็มีความเห็นว่าควรจะย้าย แต่ว่าภายใน ๑ เดือน

ที่ประชุมกันมา คณะกรรมการนี้จะต้องรีบแก้ไขภายในไตรมาสต่อไป ขอเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการและเจ้าหน้าที่ของฝ่ายโรงพิมพ์ ไปควบคุมว่า ทำความสะอาดสเป็คหรือไม่ ภายใน ๑ เดือนครึ่งและภายใน ๑ ปี ถ้าทำไม่สำเร็จจะเข้าไป กระมดไคเค้นเรื่องมาถึง ๔๔ วันเวลาครึ่ง ก็ยังปรากฏว่า เรื่องยังไม่ออกจากกระทรวงมหาดไทย กระมดกลับไปฟ้องหัวคอกุศลธานี คราวนี้ไปเห็นสภาพหน้าเน่า ยิ่งหนักไปกว่าคราวที่แล้วขึ้นมาอีก นั่นแหละครับ กระมดรู้สึกเสียใจอย่างยิ่งว่าในเรื่องความทุกข์สุขของประชาชนอย่าจะชอกช้ำเรবেনว่า กฎหมายฉบับนี้ ก็ควาถูกต้องแล้วที่จะเกิดแก่รัฐบาลขึ้น กระมดก็มีเรื่องที่จะชอกช้ำเรবেন แล่นแหละครับ เพราะยังมีเพื่อนตัวซึกอกหลายท่าน ขอขอบพระคุณอย่างสูงครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ก็ใช้เวลาแล้วครับ ก็ขอพักและขอเริ่มประชุมใหม่เวลาบ่าย ๒ โมงครับ

พักการประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภา : รอยกับสมาชิกมากรับของประชุมแล้วครับ
ณหอเรียนเปิดประชุมต่อไปเมื่อเช้านี้ ใญ่คนที่ถึงกระทรวงมหาดไทยมีท่านสมาชิก
ณเกิดศรีไทยมีรายไม่แล้ว ๒ ท่าน ก็พรรคกิจสังคม กับพรรคชาติไทยนะครับ
ต่อไปก็เป็นของพรรคชาวไทยคือคุณอนุญ์เทียม เขมาภิรัตน์ เมื่อวานนี้ทาง
พรรคประชาธิปัตย์ช่วยโหวตว่าท่านอนุญ์เทียม เป็นผู้ช่วยชาญโรکشใช้ใหม่ครับ
แทนสมามคม เขาจะพักช่วงครึบว่าท่านโหวตมาใหม่ครับ เชิญคุณอนุญ์เทียมครับ

นายอนุญ์เทียม เขมาภิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ -
มหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญเทียม เขมาภิรัตน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นต้อง
ขอขอบพระคุณท่านประธานที่ได้นำเอาโหวตมาใหม่เป็นการส่วนตัว ในสถานที่ซึ่ง
มีเอกสิทธิ์ กระผมก็อยากที่จะได้กล่าวถึงการบริหารงานของคณะรัฐบาล ไทย
เฉพาะกระทรวงมหาดไทย ซึ่งอยู่ในกระทรวงซึ่งต้องเปิดอภิปราย ไม่ไว้วางใจ
ในหน้าที่หนึ่งสี่สิบห้าเมื่อวานหรือเมื่อวันก่อนนี้ตาม มีว่าลงอยู่หลายฉบับว่าการ
อภิปรายในรัฐสภาท่านเหล่านั้น ได้เอาเรื่องส่วนตัวเข้ามากล่าว ในที่ประชุมสภา
และก็มีท่านผู้ใหญ่หลายท่าน ท่านบอกว่าไม่มาที่จะเอาเรื่องส่วนตัวนั้น เขามากล่าว
ก่อนอื่นกระผมอยากที่จะขอเรียนให้ท่านประธานสภาได้ทราบว่า อันที่จริงนั้นเรื่อง
ส่วนตัวกับหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินนั้น มันอาจสามารถที่จะแยกออกจากกัน
ได้ คนเราก็เป็นธรรมชาติที่ย่อมจะมีจุดเสียจุดคืออย่าง บางคนก็มีความที่อยู่ในตัว
มากกว่าความไม่ก็ บางท่านก็มีความที่อยู่ในตัวน้อย อันนี้เป็นของธรรมดา แต่ถ้า
หากว่าท่านยัง เป็นเอกชนคนธรรมดาที่ไม่มาที่ในการที่จะบริหาร ราชการแผ่นดิน
หรือเป็นผู้นำของประเทศแล้วท่านจะไปมีความประพฤติเหมาะสมประการใด ๆ นั้น
ย่อมไม่มีใคร เขาเอาไปทำผิดก็เห็น เพราะเป็นสิทธิส่วนบุคคล ที่ท่านจะ
ประพฤติตามท่านเองของธรรมดาหรือไม่ นั้นเป็นสิทธิของท่าน แต่ถ้าหากว่าท่านผู้เห็น
หรือท่านผู้ใดก็ตามที่ได้มาอยู่ในฐานะหรือในตำแหน่งที่จะบริหารประเทศ จำเป็นที่

คณะรัฐมนตรีทุกท่านที่เข้าบริหารราชการแผ่นดินตั้งแต่รัฐบาลก่อน ๆ บางรัฐบาลก็ได้เคยกระทำมาเท่านั้นไม่ทำอะไรเงินเลยและไม่ทำอะไรเวลามากช่วยประชาชนที่กระตือรือร้นให้ความเชื่อถือว่า เออ อย่างนี้รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ก็ยังมีเจตนาที่จะป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ถึงแม้ว่าจะไม่มีใครยอมเอื้อเฟื้อเงิน แต่ก็ยังเป็นการแสดงเจตนาที่จะแสดงให้ประชาชนผู้ต้องเสียภาษีอากรมาเป็นเงินเคียนของคณะผู้บริหาร" คนอีกชั้นใจโคมางว่าผู้นำ ผู้บริหารประเภทของเขานั้นจะพยายามที่จะตั้งตน อยู่ในศีลธรรมอันดีไม่ประพฤติทุจริตคอร์รัปชัน ในกฎหมายอื่น ๆ ที่รัฐบาลไม่ทำอะไรซึ่งบรรดาแผนดิน อย่างเช่นกฎหมายพรรคการเมือง ที่จะบริหารการเมืองต่าง ๆ ก็ไม่ค่อยก่อตั้งโดยพฤตินัยเรียบร้อยแล้วพร้อมแล้วอยู่ทุกประการ ทางคณะรัฐบาลที่ยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทย ที่จะออกกฎหมายพรรคการเมืองให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทย ที่รัฐบาลแสดงไว้ต่อสภา ว่าต้องการให้ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เห็นก้าวหน้าไปนั้นให้เป็นไปโดยดี แต่รัฐบาลเองและกระทรวงมหาดไทย ก็มีความเห็นว่าการเคลื่อนไหวในทางที่จะทำในกฎหมายพรรคการเมืองนั้นออกมา และก็เป็นที่ยกย่องว่าเห็นกฎหมายพรรคการเมืองนั้นจึงไม่ออกมา จึงทำให้กรมมอกที่จะขายเราแทนท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้ว่า ก็เพราะว่าท่านนายกรัฐมนตรีท่านนั้นมีความตั้งใจที่จะบริหารการเมืองของท่านเองได้ เพราะพรรคการเมืองหลายพรรคสนับสนุนรัฐบาลอยู่นั้นไม่ยอมยุบพรรคตัวเองไปเข้ากับพรรคของท่านนายกรัฐมนตรี จึงเป็นที่อึดอัดมาก เพราะว่าการทุจริตกรรมของท่านนั้นและโดยความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นพฤติกรรมที่ส่วนทางกับความรักของประชาชนและเป็นพฤติกรรมที่สื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลไม่มีความจริงจังต่อนโยบายที่ได้แสดงไว้ในรัฐสภา กฎหมายเลือกตั้งก็เช่นเดียวกันได้เข้าสู่สภาแล้วก็ถอนออกไป ดังที่ทุกท่านในรัฐสภาก็ได้ทราบ อาจว่าเป็นกฎหมายที่จะเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ สิ่งต่าง ๆ ที่กระผมได้กล่าวมานั้นไม่ใช่จำเป็นเลยที่จะต้องใจงบประมาณแผ่นดิน กฎหมายต่าง ๆ ที่

สามารถที่จะนำเข้าสู่สภาพแห่งราษฎร และเมื่อผ่านสภาพแห่งราษฎรแล้ว ก็ไปถึง
วุฒิสภาเพื่อที่จะออกมาบังคับให้เป็นประโยชน์แก่บ้านเมือง โดยที่ไม่ต้องอาศัย
งบประมาณปี ๒๔๒๓ ถ้าไม่ผ่านเจ้าสภาเอง มีกฎหมายฉบับเดียวที่ผ่านเจ้าสภาที่
จะเป็นขึ้นเป็นอันก็ออกกฎหมายเหมือนกันนอก ซึ่งเมื่อผ่านสภาพแห่งราษฎรแล้วไปสู่
วุฒิสภาได้รับการแก้ไข จนผ่านนั้นก็ยังไม่ประกาศออกใช้ให้เป็นเรื่อง **สมัยรา**
กฎหมายนั้นเมืองที่ทุกคนเรียกร้องโดยเฉพาะประชาชนที่เป็นชาวกรุง เทพนานนครก็
รับความเดือดร้อนทรมานแสนสาหัสอยู่ทุกวันนี้ทราบกันว่า สาเหตุมาจากกฎหมาย
ดังเมืองไม่ออกมาบังคับเสียที ทำให้การปลูกสร้างอาคาร บ้านเรือน ที่ใดค
ระเป็นแบบแผนในการที่จะเป็นชุมชนที่อยู่อาศัยที่ดี ทำให้เกิดปัญหาการจราจร
ติดขัดอยู่ทุกมุมเมือง เพราะว่าการปลูกสร้างอาคารนั้น ไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ
ของผังเมือง แต่หากก็ไม่มีการเคลื่อนไหว นอกจากนั้นแล้วก็ยังมีการเรียกรว
งออกมาอีกสม่ำเสมอว่ากองผังเมืองสำนักผังเมืองของกระทรวงมหาดไทยมีพฤติการณ
ต่าง ๆ ที่เข้าไปในทางทุจริตทั้งทางด้านทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้ว นอกจากนั้นกระทรวง
มหาดไทยก็ยังไปมีพฤติการณ์ในการที่จะดำเนินการ ที่ขัดกับนโยบายของรัฐบาลเอง
คือการที่บอกว่าจะให้อำนาจการปกครองท้องถิ่นของประชาชนในมากขึ้น จะกระจาย
อำนาจบริหารออกไปสู่ท้องถิ่น แต่นโยบายของรัฐบาลนั้นกลับตรงกันข้าม ไม่ท
งจากนั้นกระทรวงมหาดไทยโดยที่มีรัฐบาลเห็นเป็นใจคอยถือโอกาสมาว่าจะยกฐานะ
ของกรุงเทพมหานครขึ้นเป็นพมว เป็นพมวกรุงเทพมหานคร ให้เป็นการบริหาร
ส่วนกลางซึ่งทุกอย่างก็กระดมไปครบตามเป้าหมายประธานที่กล่าวมานี้ ก็แสดงให้เห็น
เห็นว่ากระทรวงมหาดไทยนั้นไม่มีความจริงที่จะส่งเสริมการปกครอง ใน
ระบอบประชาธิปไตยเลย กระนั้นไม่ว่าจะวันที่จะเรียนให้ท่านประธาน โค
หรงถึงพฤติการณ์ในการเลือกตั้งครั้งนี้แล้ว เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๔๒๒
รัฐบาลไปประกาศว่าต้องการใหม่ประชาธิปไตย โฆษณาให้ประชาชน ไปใช้สิทธิใช้
เสียงในการลงคะแนนเลือกตั้ง ประชาชนก็สนใจสนใจที่จะใช้สิทธิใช้เสียงในการที่

เขามีส่วนในการปกครองประเทศในฐานะที่เขาเสียภาษีอากร ถึงแม้ว่าการ
 เลือกตั้งที่ผ่านมาจะเป็นการเลือกตั้งที่ไม่เป็นประชาธิปไตยเต็มที่ก็ตาม แต่
 ประชาชนก็ยังสนใจและจะเลือกตั้งผู้แทนของเขาเข้าไปเพียงแต่ควบคุมรัฐบาล ให้
 บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในทำนองของธรรม ก็ยังดีกว่าการที่เราจะเสียภาษีอากร
 แล้วไม่มีสิทธิเสียงในการบริหารประเทศเลย เขาก็ไปทำการเลือกตั้ง เขาก็ไป
 ใช้สิทธิใช้เสียงทางเขตทางอำเภอซึ่งทำหน้าที่ในการที่จะส่งจกมาต่อไป ในยุ้ง
 กระแฉะเลือกตั้งก็ส่งจกมาไปถึงและบอกเขาให้ไปลงคะแนน ณ หน่วยงาน ๆ ก็
 ปรากฏว่าเป็นจำนวนมากซึ่งมีเอกสารจากทางอำเภอทางเขต ไปถึงหน่วยที่ลง
 คะแนนแล้ว ก็ไม่มีหรืออยู่ในบัญชีที่หน่วยเป็นจำนวนมากประชาชนในวันนั้น เกิดความ
 สับสนวุ่นวายกันอย่างยิ่ง ไม่สามารถลงคะแนนได้ก็เป็นจำนวนมาก บางท่านเจ็บอก
 เจ็บใจไปที่เขต ไปขอแบบที่จากท่านหัวหน้าเขตโดยตรง เพื่อที่จะกลับไปใช้สิทธิ
 ใช้เสียงลงคะแนน บางท่านก็สามารถจะไปใช้สิทธิใช้เสียงทันเวลา แต่ส่วนมาก
 ก็ไม่อาจจะไปใช้สิทธิใช้เสียงทันเวลา ทำให้ประชาชนผู้เสียภาษีอากร และเป็นผู้ที่
 ออกเงินเก็บภาษีนี้เป็นเงินเคียนของท่านข้าราชการผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ และคณะ
 รัฐบาลผู้บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในขณะนี้ได้รับความชื่นชมมาก ว่าทำไมในฐานะ
 ที่ประชาชนเป็นผู้เสียภาษีอากร เป็นเงินเคียนของท่านแล้ว ท่านได้รับเงินนั้นเพื่อไป
 เลี้ยงครอบครัวของท่านแล้ว แต่กลับมารับความเคียดแค้นอย่างนั้นอีกเล่า มีเป็น
 จำนวนมากที่ไม่สามารถจะไปลงคะแนนได้ทันเวลา และที่ปรากฏว่าการลงคะแนน
 เลือกตั้งที่ผ่านมาในกรุงเทพมหานครนั้น มีผู้ที่สามารถกระเลือกกระต่ายพันอุปสรรค
 ต่าง ๆ เพื่อจะไปลงคะแนนให้ได้เพียง ๔๔ เปอร์เซ็นต์ว่าไม่ถึง ๕๐
 เปอร์เซ็นต์ แต่ก็ควรจะรู้สึกว่าทางกระทรวงมหาดไทยจะเป็นที่นับถือ ว่าประชาชน
 มาลงคะแนนได้ไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะจากชาวที่กระต่ายพันอุปสรรคมากก็ไม่
 มีการพิจารณาหรือดำเนินการเรื่องใดที่จะผ่อนส่วนหาสาเหตุแท้จริงว่าเหตุใดจึง
 เป็นเช่นนั้น หรือจะเป็นเพราะว่าการกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้วว่า ต้องการที่จะให้

เป็นเช่นนั้น กระผมอยากที่จะกล่าวถึงเรื่องของภาระแห่งชาติ อีกสักเล็กน้อย เพราะอยู่ในกระทรวงมหาดไทยขณะนั้นบ้านเมืองที่ยุ่งยากของประชาชน ก็ขาดแคลน วัสดุเครื่องมือพอเพียงมาอาศัยในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก การเคหะแห่งชาติ สมควรจะมีนโยบายที่จะสร้างบ้านสร้างเรือนให้ประชาชนได้อาศัยในอยู่ได้ทัน ตาม เวลา แต่ทว่าปรากฏว่ามีหลักฐานมากมายที่แสดงให้เห็นว่า การเคหะแห่งชาติไม่สามารถที่จะดำเนินการก่อสร้างบ้านเรือนให้ทันเวลาได้ บ้านเรือนแปลต (Flat) ของการเคหะ ๓ ที่ควรจะเสร็จแล้วเมื่อปีหนึ่งแล้ว จนผ่านไปก็ยังไม่สามารถที่จะเอานำบ้านออกให้ประชาชนเช่าไปอาศัยได้ นอกจากนั้นก็ยังมีความ ขาดและมีหลักฐานยืนยันแน่นอนว่า มีการทุจริตมีการกระทำที่ไม่ชอบมาพากล ทำให้บ้านที่มอบไว้ได้รับเหมาก่อสร้างได้ใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสมตามสเปก ที่ใ้กว้างไวและสร้างให้ประชาชนเช่าไปอยู่อาศัย เมื่อประชาชนได้เช่าไปอยู่อาศัย แล้ววัสดุในการก่อสร้างก็มีการพัง มีการเสียหายต้องมาเป็นเรื่องเป็นราว เรียก ร้องขอค่าเสียหาย การเคหะ ๓ ก็พยายามทำให้ แต่ก็เป็นธรรมดาที่ว่า เมื่อมี การเรียกร้องค่าเสียหาย กล่าวหาในการที่จะหักแทนค่าเสียหาย และรีบจัดการ ให้ผู้ใดเสียเงินเช่าไปอยู่ในการเคหะ ๓ นั้นได้รับประโยชน์สมกับเงินที่เช่าได้เสีย ไป กระผมอยากที่จะเรียนให้ท่านประธานถึงเรื่องของกรุงเทพมหานครนี้เพราะว่ากระผมเองเป็นชาวกรุงเทพมหานครโดยกำเนิดก็อยู่ในกรุงเทพมหานคร มาช ณะนี้ ๔๐ กว่าปีแล้ว ได้มีโอกาสเข้าไปดูไปเห็นการบริหารงานของกรุงเทพ-มหานครบ้าง ก็อยากที่จะเรียนให้ท่านประธานท่านไปยังทางฝ่ายผู้บริหาร เพื่อที่ จะได้ไปปรับปรุงให้ประชาชนเขาได้รับความสุขดีขึ้นกว่านี้ หรืออย่างน้อยให้ลด ความทุกข์ความยากที่เขาได้รับมาจากการบริหารงานของกรุงเทพมหานครให้น้อยลง ไป ก่อนอื่นกระผมอยากกล่าวถึงการแต่งตั้งผู้บริหารกรุงเทพมหานครทุกท่าน คง จะทราบว่า การแต่งตั้งผู้บริหารกรุงเทพมหานครชุดใหม่ ที่เขาไปบริหารงานนี้ กว่าที่จะแต่งตั้งได้ ก็ก่อให้เกิดความฉงนสนเท่ห์ต่อประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร เป็น

อย่างมาก มีข่าวออกมาว่า เขียวจะเอาเงินมากไป ประทานโทษ กับที่เก็บเงิน
 อายุน้อยมานับวัน ปรกติเขียวก็นับว่า จะเอาเงินคนหนุ่มมานับวัน เกิดการ
 รัดเขี้ยวขึ้นในคณะรัฐบาล คราวนี้กระแสวิจารณ์ตามข่าวและข้อเท็จจริงที่ใคร่ถามมา
 เป็นส่วนทั่วไปในการที่จะแก่งทั้งผู้บริหารราชการกรุงเทพมหานคร และในที่สุดหลังจาก
 มีการจัดแบ่งไปทั่วลงลงเขี้ยวกันก็ ก็ยังระแวงถึงผู้บริหาร เขียวว่า เขียวยอมแลก
 ให้เห็นแล้วว่ารัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินก็เช่นนี้การรัดเขี้ยว และไม่มีอีกเอาประโยชน์
 ตัวส่วนของประธานเป็นทั้ง มีการเล่นพรรคเล่นพวก การแก่งทั้งผู้บริหาร
 กรุงเทพมหานคร เมื่อเข้ามาแล้วก็ปรากฏว่า เขียวจะเข้ามาในคณะนั้นเพื่อที่จะ
 บริหารกรุงเทพมหานคร ทำงานทำให้เขียวยังโกรธใจ ของชาวกรุงเทพ-
 มหานครอย่างแท้จริง ถึงมีการคัดค้านก็ดูเหมือนว่าขึ้นในระหว่างผู้บริหาร มีการ
 สอดส่องหมายเจียนที่จะลดอำนาจของปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งโดยกฎหมายแล้ว
 คราวนี้จะมีอำนาจเต็มตามนั้น ก็มักเขี้ยวว่าเป็นเรื่องของกองภายใน แต่ถ้าเป็น
 การภายในจริงแล้ว ก็ไม่ควรมีการที่จะมีเจตนาที่จะลดอำนาจของกรมชอง
 กันด้วยปากก็โต้ ที่กระดมนามข่มไม่ใช่ว่าเป็นฝ่ายไหนทั้งสิ้น แต่กระดมนเป็น
 ชาวกรุงเทพมหานคร เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งชาวกรุงเทพมหานคร เลือกมาให้
 คุณสมบัติของประโยชน์ของเขาที่ควรจะได้ การบริหารงานในที่ทำให้ประโยชน์ของ
 ชาวกรุงเทพมหานครเสียไป กระดมนเป็นที่จะต้องพูดต้องกล่าว การแก่งทั้ง
 ข้าราชการในกรุงเทพมหานครที่เข้ามาเร็ว ๆ นี้ ก็เป็นหลักฐานยืนยันว่ามีการ
 เล่นพรรคเล่นพวกทำให้ขวัญและกำลังใจของข้าราชการในกรุงเทพมหานครเสียหาย
 การโยกย้ายตำแหน่งก็เช่นเดียวกัน การย้ายข้าราชการจาก ชี. ๗ ขึ้นเป็น
 ชี. ๘ บ้าง จาก ชี. ๗ ขึ้นเป็น ชี. ๙ บ้าง ทั้ง ๆ ที่ระดับของ ชี. ๑
 จะขึ้นไปเป็นบุตรจรรยาการก็มีบุตรจรรยาการกรุงเทพมหานครระดับ ชี. ๘
 ชี. ๘ เขียวก็เขี้ยวขึ้นไปเลยจาก ชี. ๗ เป็น ชี. ๙ ซึ่งหาที่ไหนอยู่ใน
 หน่วยงานราชการอื่น ๆ ในการบริหารราชการแผ่นดิน การบริหารงานของ

กรุงเทพมหานครไม่มีการประสานงานและไม่ใคร่ที่จะ ทำงานตามแผนงานที่ได้
วางไว้ ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายและการดำเนินงานเพื่อประโยชน์ ของชาว
กรุงเทพมหานครต้องชักช้าเสียเวลาไป กระทั่งจำเป็นต้องกล่าวถึงเล็กน้อยถึง
เรื่องของคณะกรรมการประสานงานของกระทรวงมหาดไทยกับกรุงเทพมหานคร เท่า
ที่ใกล้ชิดกับทั้งมาจากผู้เป็นกรรมการบ้างในคณะกรรมการนั้นและผู้ที่จำเป็นต้อง
ทำงานเกี่ยวกับคณะกรรมการนี้มีความเห็นว่า คณะกรรมการประสานงาน
มหาดไทยกับกรุงเทพมหานครนั้น แทนที่จะเป็นตัวเร่ง เพื่อที่จะให้การดำเนินงานของ
กรุงเทพมหานครมีประสิทธิภาพรวดเร็ว ทำให้กิจการเป็นประโยชน์ ต่อ
ประชาชนกลับกลายเป็นตัวฉ่วงที่ทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ ล่าช้าเสียเวลาไป
เป็นจำนวนมาก อีกประการหนึ่งที่กระหม่อมจะกล่าวถึงงานของกรุงเทพมหานคร
ก็คือเรื่องการรักษาความสะอาด ทุกท่านคงจะทราบว่า การเก็บขยะ ในกรุงเทพ-
มหานครนั้นในตรอกในซอยในซอย ๓ วันบ้าง ๘ วันบ้าง เจ้าหน้าที่ของ
กรุงเทพมหานครจึงจะไปเก็บขยะในบางครั้งและบ่อยครั้งจำเป็นที่ ต้องมีเงินที่จะให้
กับเจ้าหน้าที่ในการที่จะไปเก็บขยะ ไม่เช่นนั้นแล้วขยะที่มานั้นก็จะไม่ถูกมาเก็บเป็น
เวลานาน เป็นความจำใจของประชาชนที่จะต้องเสียเงินส่วนเกินให้กับ เจ้าหน้าที่
กรุงเทพมหานคร พนักงานเก็บขยะก็ใช้เวลาในราชการเก็บขยะไปครึ่งหนึ่ง ใช้
เวลาครึ่งหนึ่งเก็บขยะเวลาอีกครั้งหนึ่งก็ใช้เลือกของที่ดีที่จะไปขายเอาเงินขึ้นมา
เป็นส่วนตัวได้ เวลาที่กระหม่อมได้ทราบจำนวนแล้วว่าประมาณครึ่งหนึ่ง ของเวลา
ราชการที่เสียไป แล้วก็เอาเวลานั้นไปเลือกไปเก็บขยะ แต่การที่เราจะเลือกจะ
เก็บขยะเพื่อจะไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวของเขานั้น กระหม่อมไม่ทำหนังสือ เพราะ
รายได้ของเขาไม่เพียงพอ ถ้าไปจำกัดเขาเสียไม่ให้เขาเลือกเก็บขยะให้ไปเก็บขยะ
รายได้ของเขาแล้ว ก็จะทำให้เขาทำหน้าที่ยังเก็บขยะไม่ได้ อันนี้ก็เป็นเหตุผลที่กระหม่อม
ได้ทราบมา แต่ทว่ากรุงเทพมหานครนี้จะหาวิธีการที่จะแก้ไขปัญหานี้ให้ในภาย
หน้าจะสามารถทำให้เก็บกันเป็นที่ ๆ ทาง ๆ ที่ไปกองขยะไปหมดแล้วก็หนักที่จะ

เก็บให้เป็นเรื่องเป็นราว แล้วเอาเงินจำนวนนั้นไปแบ่งสรรเอา เพื่อที่จะไม่ให้
ประชาชนเขาได้เห็นว่า การทำงานของกรุงเทพมหานคร นอกเหนือเสียงานเสีย
ภาษีอากรที่ทางราชการมาฉ้อ ก็ทำงานให้เขาเพียงครึ่งเวลาเท่านั้น คนทั้งคน
กว่าคอมมิวนิสต์ทั้งหลายก็พอจะได้เห็นว่าในบางครั้งบางคราวก็จะได้เห็นบ่อยๆ ที่เขา
ถึงกว่าคณะกรรมการจะลงไปในหอระฆังก็ ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร
เองยังไม่สามารถที่จะยอมรับให้รักษาความสะอาดได้แล้ว จะไปขอความช่วยเหลือ
เหลือจากประชาชนในช่วยกันรักษาความสะอาดได้อย่างไร กระผมยังไม่อาจจะ
ด้านการรักษาความสะอาดไปได้ ถ้ายังไม่ได้กล่าวถึงสาเหตุที่กรุงเทพมหานครเขา
นึกกลัวว่า เขาเก็บขยะได้ไม่ทั่วถึง เพราะว่าขยะมีจำนวนมากไม่เพียงพอ เขาขอ
ว่าจะต้องมีขยะเพิ่มให้เขามากประมาณ ๕๐๐ ตัน จึงจะทำงานในการเก็บขยะนี้
ได้เต็มที่ เพราะว่าขยะในปัจจุบันนี้ กรุงเทพมหานคร สามารถเก็บได้ประมาณ
๕๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น อีก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็ทิ้งเอาไว้ที่ถนนข้างข้าง ทั้งอง
ไปในที่กองบ้าง ทั้งลงไปในหอรบข้างข้าง ก่อให้เกิดปัญหาพอลำบากขึ้น ทาง
ระบอบนำไปสู่ความ และทำให้เกิดน้ำท่วมเวลาฝนตก กรุงเทพมหานครก็ของ
ประมาณเพื่อที่จะช่วยงานของกรุงเทพมหานครในด้านนี้ให้ดีขึ้น ก็ของประมาณ
เอาไว้เพื่อจะจัดขยะ ประมาณได้ประมาณ ๒๒ ล้านเศษ เพื่อที่จะไปจัด
ขยะ ๑๐๐ ตัน สภาอนุมัติให้เมื่อเดือนตุลาคมนั้นแล้ว จนผ่านมรดกของอัน
มีได้ไม่มีการสั่งซื้อ กระผมก่อนที่จะลาออกจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร มา
สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาแพรรอนั้น ก็ได้ศึกษาเรื่องนี้บ่อยๆ ในระยะ
เวลาเกือบ ๒ เดือนที่สภาอนุมัติงบประมาณให้ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยได้เสนอมติเงินจำนวนนี้ไปจัดซื้อแล้วนั้น กรุงเทพมหานครใช้เวลา
เกือบ ๒ เดือนยังไม่เสร็จ ในการที่จะค้นหาว่าจะซื้อขยะที่ไหน แต่เท่าที่
กระผมได้ทราบมันไม่ใช่เพราะหาซื้อหาว่าขยะที่ไหนจะเป็นจุดที่ดีที่สุด แต่ว่ามี
จำนวนมากกว่าว่าขยะที่ไหนดีหรือที่จะส่งขยะไปขนให้กับผู้มีอำนาจหน้าที่ในการที่จะ

อันมากกว่าในการที่จะรักษาเครื่องอุปกรณในการทำงาน ที่มีประสิทธิภาพที่สุด
ด้านกโษารของกรุงเทพมหานครทั้งที่กระเมโทกล่าวมาทั้งนั้น เนื่องจาก
กฎหมายผังเมืองของกรุงเทพมหานครนั้นยังไม่ได้ประกาศออกใช้ ที่ดินบริเวณ
ใดยังไม่ได้ประกาศเฉพาะว่าจะต้องใช้เพื่ออยู่อาศัย เพื่อเป็นโรงงาน เพื่อเป็น
ส่วนสาธารณะ เพราะฉะนั้นเอกชนบางคนบางพวก ก็คือโอกาสที่มือของ
กฎหมายเขาประโยชน์ส่วนตัวมีการปลูกบ้านปลูกเรือน ปลูกอาคาร และโรงงาน
ต่างต่างสาธารณะกรรมบุคคลต่าง ๆ เป็นปัญหาทางกฎหมาย แล้วก็กระเมโท
พบว่าทำไมเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครเองของทางเขตที่ให้ออกใบอนุญาต ให้กับ
เอกชนในการก่อสร้างที่ผิดพระราชบัญญัติหรือขมขืนกฎหมายของกรุงเทพมหานคร ก่อให้
เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชนที่อยู่อาศัยเขาของการที่จะสร้างโรงงาน ผลิตภัณฑ์
มาในปริมาณที่ประชาชนอาศัยอยู่ ประชาชนในนั้น โดยเฉพาะก็มีแพทย์คนหนึ่ง
ซึ่งได้รับความเดือดร้อนมากมายก็รวบรวมผู้คนที่อยู่ในบริเวณนั้น ซึ่งได้รับความ
เดือดร้อนเช่นเดียวกัน ที่จะร้องเรียนขึ้นมาตามระดับตั้งแต่เขตขึ้นมา จนถึง
กรุงเทพมหานครขอวาระการ และในที่สุดก็ไปร้องเรียนเข้าไปจนถึง สำนักนายก
รัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรีสมภ ไพฑูริย์ ก็ได้เป็นประธานที่จะพิจารณา
เรื่องนี้ และผลของการพิจารณาของอนุกรรมการเกี่ยวกับกฎหมายเพื่อจะตีความว่า
ด้วยในกฎหมายใดผิด ก็ปรากฏว่าเขตเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่จะรักษากฎหมายนั้นเป็น
ผู้ที่สร้างความผิดเสียเอง คือออกใบอนุญาตที่ผิดกฎหมาย ให้กับเอกชนไปก่อสร้าง
อาคารโรงงานผลิตยา ที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อประชาชน อันนี้แหละครับ
ก็จะเห็นว่านอกจากเจ้าหน้าที่ทางการโยธาในการควบคุมของกรุงเทพมหานครจะไม่
ควบคุมให้เอกชน ประชาชนอยู่ในระเบียบแบบแผนที่แล้วก็ยังเป็นส่วนที่ จะช่วย
ทางให้เอกชนหรือผู้คนที่ต้องการที่จะหาประโยชน์ของตนเอง ก่อให้เกิดความ
เดือดร้อนต่อเพื่อนบ้านอีกด้วย การก่อสร้างของการโยธากรุงเทพมหานครนั้นก็ที่จะ
ซ้ำซ้ำเกินกว่ากำหนดไปมากมาย ทั้งนี้เพราะว่าส่วนหนึ่งมาจากผู้รับเนมาก่อสร้างซึ่ง

หรือไม่นั้น ไม่ทราบส่วนนี้ อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ เพราะฉะนั้น การที่จะให้
 กระผมไปเป็นหัวหน้างานนี้ ก็ส่วนหนึ่งที่เป็นสาเหตุสำคัญ ในการที่จะให้
 กองสร้างบ้าน ก็คือการที่การทำงานไม่ประสานงานกันในหน่วยราชการ ของ
 กรุงเทพมหานครเอง ในหน่วยของการก่อสร้างและในหน่วยออกแบบ กระผมอยาก
 ที่จะให้บอกตัวอย่างสักตัวอย่างหนึ่ง คือ การก่อสร้างศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร
 ซึ่งขณะนี้เคยมีสัญญาแล้วเป็นเวลา ๒ ปี ก็ยังไม่เห็นว่าจะเสร็จภายในปี ๒๕๓๓
 ตัวอย่างอื่น ๆ ที่จะมีให้คิดถึงว่า เหตุอะไรจึงไม่มีการทำงานสำเร็จ ผู้รับเหมา
 ก่อสร้างจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงอะไรในอาคารกรุงเทพมหานคร สิ่งที่เขาใน
 อาคารกรุงเทพมหานครนั้นเป็นสิ่งที่ผู้รับเหมาก่อสร้างรายนั้น รับเหมากรุงเทพมหานคร
 ในการสร้างที่ที่โรงงานแล้วจะกระชั้นชิดมากเพื่อจะเปลี่ยนแปลง จากสัญญาหนึ่งไป
 เป็นอีกอย่างหนึ่ง ทางกรุงเทพมหานครก็ได้ให้ทางกองแบบสถาปนิกออกแบบพิจารณา
 ว่า จะรับหรือไม่รับ ถ้าหากว่าเราใช้มาตรฐานก็จะเห็นว่า สบายที่
 เขาขอเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่เขาใช้ทำในสิ่งที่รับเหมาก่อสร้าง กรุงเทพมหานครเช่น
 เกี่ยวกับ ทางผ่านสถาปนิกออกแบบแล้วในการที่จะให้เขาเปลี่ยนแปลงหรือไม่
 แรงกว่าให้ผู้รับเหมาก่อสร้างบางสิ่งที่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงไปให้ กรม
 วิทยาศาสตร์ทางอุตสาหกรรมไปพิสูจน์ว่า สิ่งที่เปลี่ยนแปลงนั้น มีคุณภาพหรือไม่
 เพิ่มกับสิ่งที่ขอเดิม หากไม่รับแล้ว ท่านก็คิดว่า สิ่งที่ทำงานให้
 กรุงเทพมหานครเรื่องหนึ่งอย่างหนึ่ง ท่านก็โยนกลอง เพื่อจะให้งานการนั้นล่าช้า
 เพื่อจะหวังประโยชน์ให้กับชาวกรุงเทพมหานครนั้น กระผมไม่เห็นเลย แต่ว่าเป็น
 การที่จะทำงานให้ล่าช้า เพื่อหวังประโยชน์อย่างอื่นเสียมากกว่า กระผมอยาก
 จะกล่าวอีกประการหนึ่งถึงส่วนที่เป็นชาวอีสานอยู่มากในกรุงเทพฯ ก็คือสำนัก
 ตำรวจเทศกิจ ตำรวจเทศกิจนั้นชาวกรุงเทพมหานครมีจะไม่รู้ว่ามันมีที่ มีอำนาจ
 อย่างไร ตำรวจเทศกิจในสายทางภาพพจน์ของชาวบ้าน รู้สึกว่ามีอำนาจหน้าที่
 เพียงแต่จับคนเท่านั้น และตามความเป็นจริงแล้ว ตำรวจเทศกิจก็ทำอย่างนั้น

จากหนังสือที่ข้าพเจ้าทำเรื่องเกี่ยวกับสิทธิบัตรในต่างประเทศ และตามความจริงที่เป็น
จริงคือมีกฎหมายแล้ว ทำเรื่องเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ซึ่งมีกับรัฐบาลและกับเอกชน
ในคดี หรือข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครทุก ๆ ข้อไม่ว่าจะเป็นการปลูกอาคารที่กิน
รุกล้ำไปในที่สาธารณะ เป็นการปลูกถนนแบบที่กรุงเทพมหานครได้บอกให้ แต่
สำหรับเรื่องสิทธิบัตรไม่ได้ทำตัวใหม่ภาพพจน์ที่คล้าย ๆ กันกับแบบเก่า เพราะแบบเก่า
ไม่แปลกใหม่เสีย ไม่มีอำนาจในการคุ้มครองที่จะเรียกกองศาลว่าเป็นกรรมสิทธิ์
เพราะว่าเมื่อรับแบบมาแล้วไปยื่นตามกฎกระทรวงมหาดไทย ก็ให้ ๕๐
เปอร์เซ็นต์ของค่าปรับนั้น เอาไปให้เป็นรายปีของผู้นำขึ้น ซึ่งอันนี้มีปรากฏเป็น
หลักฐานออกกฎกระทรวง บอกให้เกิดความไม่เป็นธรรม ในสังคมเป็นอย่างยิ่ง
และยังให้เห็นว่าผู้ที่ทำงานยากที่สุดทางด้านกฎหมายทางด้านอาชญากรรม ถึงแม้ได้รับความ
ยากลำบากยิ่งขึ้นไปอีก โดยการไม่เป็นธรรมในการปฏิบัติงาน ของตำรวจเทศกิจ
ความไม่เป็นธรรมในสังคมที่เกิดขึ้นนั้น ในขณะนั้นก็มีมากมาย การปฏิบัติงานของ
เจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย สังกัดของกรุงเทพมหานคร ก็มีที่กระทำ
ผิดกระทำผิดเพื่อที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สุขของชาวกรุงเทพมหานคร เพื่อที่จะ
พัฒนาให้ประชาชนนั้นเกิดความสุขใจ จนจนเจ็บแค้นแต่เขาไม่รู้อะไรบ้างว่าเขา
มีที่จะทำอะไรและทำอะไรให้เขาบ้าง จะสามารถให้เขาหันมาค้าขายได้บ้าง
หรือไม่ ทางกระผมก็ได้เคยบอกกล่าว กฎหมายบ้านเมืองนั้นความสะอาด จำเป็นที่จะ
ต้องรักษาไว้ แต่ทว่าก็อย่างที่เรารู้กันมานานไปยังทางกรุงเทพมหานครที่
จะให้การพิจารณาว่าที่จะพัฒนาระหว่างระหว่างความสะอาดที่จะก่อให้เกิดในมาใน
เมืองนั้นก็จะจะมี แต่ในขอบเขตใกล้ตลาด ในตลาดในอาณานิคมบริเวณ ที่เขาจะ
มาหาเลี้ยงชีพกัน ก็ควรที่จะกำหนดบริเวณที่เส้นแบ่งกัน ให้เขาอยู่ครึ่งหนึ่ง
ไปประชาชนใช้สัญจรครึ่งหนึ่ง และบังคับให้เขารักษาความสะอาด ซึ่งกระผม
เชื่อว่าถ้าการกำหนดตลาดเหล่านั้นก็ควรจะช่วย หรืออย่างน้อยกรุงเทพมหานคร
ก็น่าที่จะให้พยายามที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อที่จะช่วยให้ชาวกรุงเทพมหานครได้มี

การกำหนดหาเสียงสิทธิให้คนกว่านั้น กระผมได้เคย กระผมก็ได้ปรึกษาหารือกับ
 สภาผู้แทนในการบริหารกรุงเทพมหานคร แต่ว่าที่ออกมาปรากฏว่าไม่อาจที่จะ
 เริ่มไปได้ ก็เป็นกรรมของชาวกรุงเทพมหานครเองที่องค์ทำมาค้าขาย คอยวิ่งหัด
 วาการค้าวิ่งเพื่อกิจจะมาเมื่อไร แก่สำหรับที่มั่งคั่งนั้น สามารถที่จะกระทำอีก
 เพื่มนักได้ เพราะว่าเราสามารถที่จะมีเงินขึ้นมาได้กับยืมจากภายนอก มีการ
 ขอยืมเงินได้ ใช่ว่าเขาเป็นสถานที่ที่ควร มีการค้าของวัตถุสิ่งของ ที่ก็ควรทาง
 ข้าราชการ แต่ก็สามารถกระทำได้ เพราะว่าเราสามารถที่จะมีทรัพย์สินเงินทองจ่าย
 ให้กับทางข้าราชการ แม้เขาจะคิดน้อยใจ เขาเจ็บแค้น เขาไม่รู้อะไร
 ทำอย่างไร เขาได้คิดว่า แล้วเขาก็ถึงสมญาข้าราชการว่าเป็นการวิ่งมุกกิก
 กระผมต้องขอประทานโทษท่านประธาน เพราะเขาเจ็บแค้น ไม่รู้จะทำอย่างไร
 เมื่อตอนที่แล้วท่านประธานถามว่า หากจะคิดเห็นชาวในหนานหนึ่งสี่สิบคนที่
 แม้เขาคนหนึ่ง เจ็บอกเจ็บใจข้าราชการมากเลยแต่ข้าราชการของในนั้น แล้วก็บอกว่าไม่ทำอะไร
 อีกหนึ่งคนแล้ว อันนี้ก็จะมองว่าเป็นเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ก็อาจจะมองข้ามไปได้
 แต่กระผมเองแล้วรู้สึกเศร้าเสียใจ เพราะว่าได้เห็นว่า ประชาชนได้รับความ
 เดือดร้อนจนไม่อาจจะสามารถออกนอกไปไหนได้ เพราะว่าประชาชนเพียงจำนวนน้อย
 ที่ออกไม่ได้และกลัวที่จะทำร้ายเจ้าหน้าที่ เพราะว่าเจ็บอกเจ็บใจอีกอันที่ใจมาก
 ฉะนั้นการบริหารราชการแผ่นดินของส่วนกลางและส่วนท้องถิ่น ยังไม่มีการปรับปรุง
 ในที่นี้ ประชาชนที่ได้รับความไม่เป็นธรรมมีมากขึ้น เมื่อเขาไม่สามารถที่จะ
 ผลักออกเสียใจได้ก็จะก่อให้เกิดความเดือดร้อนการไม่เคารพกฎหมาย เกิดความ
 ระส่ำระสายขึ้นในแผ่นดินซึ่งกระผมไม่ต้องการเช่นนั้น กระผมก็อยากปรารถนาเป็น
 เวลานานพอสมควร ได้กล่าวถึงการบริหารงานต่างๆ ว่ามันซับซ้อนยุ่งเหยิงมาก ก็
 ต้องการที่จะนำระเบียบให้ท่านประธานสภาผ่านไปทางท่านนายกรัฐมนตรี ให้ท่านได้
 ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สิ่งต่าง ๆ ที่คิดจะยาวนานให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้นยิ่งกว่า
 ขอร้องพระคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ประชาธิปไตยกับ คุณเหิรม ไชยพันธุ์ กับ
 นายเหิรม ไชยพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตม) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ สำหรับกระทรวงมหาดไทยนั้นผมว่าเป็นกระทรวง ที่สำคัญที่สุด
 กระทรวงหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งตามความรู้สึกของกรมกฤษฎีกา รองเป็น
 สำคัญรองจากกระทรวงกลาโหม เพราะว่า กระทรวงกลาโหมนั้นเป็นกระทรวงที่
 ป้องกันศัตรูภายนอกมิให้รุกรานเข้ามาปกครองประเทศไทย แต่กระทรวงมหาดไทย
 นั้นก็เป็นผู้ระงับความทุกข์บำรุงความสุขและป้องกันโจรผู้ร้าย รักษาความสงบของ
 ประชาชน ก็นับว่าเป็นกระทรวงสำคัญ กระทรวงนี้เมื่อก่อนนี้ก็นับว่า เป็นที่นิยมถือ
 เลื่อมใสของประชาชนเมื่อประมาณเกือบ ๔๐ ปีมาแล้ว กระทั่งมีโอกาสอยู่ใน
 กระทรวงมหาดไทย ในฐานะปลัดอำเภอและนายอำเภอและตำรวจ ก็รู้สึกว่าเป็น
 สมัยนั้นกระทรวงมหาดไทยกับชื่อเสียงก็ ประชาชนเลื่อมใส การปราบปรามโจร
 ผู้ร้ายก็ดำเนินไปโดยปกติโดยอาศัยตำรวจและอำเภอร่วมกันทำการปราบปราม โจร
 ผู้ร้ายก็สงบราบคาบ ไม่ค่อยเกิดคร่อนแค้นสมสมัย แต่ต่อมา ในสมัยนี้ก็ตาม
 ชื่อเสียงของกระทรวงมหาดไทยนั้นก็เปลี่ยนแปลงไปความนิยมเลื่อมใส ก็เลือนหายไป
 บางคนก็ตั้งฉายาให้ว่าเป็นกระทรวงมาเฟีย (MAFIA) มาเฟียไรมา ซึ่งแสดงว่า
 เป็นกระทรวงมาเฟีย เขาก็ตั้งฉายาความมุ่งหมายอยู่ว่า คงเป็นกระทรวงที่
 กระทำผิดกฎหมายอย่างพวกมาเฟีย หรือว่ากระทำเป็นนักเองมีอิทธิพลอะไรทำนอง
 นั้น ซึ่งกระทรวงนี้กับนโยบายตามที่แถลงไว้ว่าจะกระจายอำนาจ ไปสู่ประชาชน
 จะกระจายการปกครองประชาธิปไตย และการปกครองท้องถิ่นไปสู่ประชาชน ซึ่ง
 กระผมก็ขอพูดถึงเรื่องการกระจายก่อน ซึ่งตามนโยบายของรัฐบาลนี้ก็แถลงไว้ว่า
 จะกระจายอำนาจในการปกครองประชาธิปไตยไปสู่ประชาชน จะปรับปรุงการ
 บริหารและเอาใจใส่บริหารแก่ประชาชนให้ได้รับความเป็นธรรม จะจัดข้าราชการ
 มางคนที่ยังกระทำการที่เบียดเบียนประชาชนให้หมดสิ้นไป จะป้องกันมิให้มีการทุจริต
 ประพฤติมิชอบในวงราชการทุกระดับ และให้ราชการเป็นที่เลื่อมใส ของ

ประชาชนอย่างแท้จริง ในการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนนั้นเป็นหลักการปกครอง
ของประชาธิปไตย แต่ว่ากระทรวงมหาดไทยนั้นก็ในระยะเวลากว่า ๓๐ ปีแล้ว
ที่กระจายอำนาจเพียงเล็กน้อยไปสู่ประชาชน คือกระจายการปกครองแบบเทศมณฑล
ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑๑๒ เทศมณฑล กระจายไปสู่ประชาชน แต่ที่รวม ๆ เกือบจะ
๓๐ ปีมาแล้ว ก็ยังคงอยู่เท่าเดิมเอง ไม่มีการกระจายต่อไปอีก ก็แสดงว่าไม่สนใจ
ที่จะกระจายออกไป ที่กระจายออกไปนั้นก็เป็นส่วนน้อย ยิ่งคุณอำนาจเทศมณฑล
อยู่ เขาก็ไม่อำนาจอะไรเท่าที่ควร คือยังคงข้าราชการไปเป็นปลัดเทศมณฑล ไป
เป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมให้อยู่ในความควบคุมของข้าราชการจังหวัด และนาย
อำเภออะไรก็คุมกันแน่นับไป ก็เลยไม่ค่อยมีอำนาจอะไร ซึ่งยังไม่เป็นการกระจาย
อำนาจอันแท้จริง ไม่เหมือนสมัยก่อน สมัยก่อนเขากระจายอำนาจ ให้เทศาภิบาล
บ้าง อะไรมบ้าง ควบคุมกันเอง อะไรกันเอง นักเขาที่รวบอำนาจมาไว้
ขุนเทศาภิบาล รวบอำนาจมาไว้ในกระทรวงมหาด ก็เป็นผู้ว่าราชการก็เลยขึ้นต่อ
กระทรวงไปหมด อะไรไปหมด ก็กระจายไปเป็นเพียงเทศมณฑล ก็ยังเป็นส่วนน้อย
ยิ่งคุณอำนาจยังเป็นส่วนมาก ต่อมาก็มีการกระจายอำนาจไปให้ตั้งเป็นสุขาภิบาล ก็
เป็นการกระจายไปอย่างที่ไม่ได้ให้อำนาจประชาชนอย่างจริงจัง กลายเป็นไปให้
ผลประโยชน์แก่ข้าราชการในกระทรวงของตนเสีย คือให้ประโยชน์แก่ข้าราชการ
ฝ่ายปกครอง ซึ่งไปอยู่ตามท้องถื่นนั้น คือว่าสุขาภิบาลก็มีอะไรเราก็ให้รัฐบาลส่ง
เงินไปบำรุง แล้วก็ให้ตั้งภาษีเก็บกันเองบ้าง แล้วก็ตั้งใครละเป็นผู้ใหญ่ ก็ตั้ง
นายอำเภอเป็นประธานหรือเป็นผู้ควบคุมสุขาภิบาลให้เงินเดือนเสีย ๕๐๐ บาท
ต่อสุขาภิบาลหนึ่งก็ไปตั้งปลัดอำเภอเป็นผู้ช่วย ทั้งสมุหบัญชีเป็น เจ้าหน้าที่จะการเงิน
ทั้งสาธารณสุขอำเภอก็กินเงินเดือนกันอยู่ในนั้น รองลงมาคนละ ๓๐๐ บาท ๔๐๐
บาท ๕๐๐ บาท ๖๐๐ บาท อะไรตามลำดับเรื่อยไป ผลที่สุดก็สุขาภิบาลนั้นก็มีเงิน
เหลืออีกหน่อย ใกล้เคียงเหลืออีกหน่อย นั่นแหละครับที่เรากระจายออกไป ส่วน
ปลัดจังหวัดไม่มีอะไร เขาก็ให้เป็นนายกเทศมนตรีเสีย ในสมัยระยะนั้น ซึ่งเขา

กระจายอำนาจไปช่วยเหลือนั้น ก็กลายเป็นการช่วยพรรคพวกกันไป จึงค่อนข้างอยู่
 ราว ๆ ๕ ปีก็ยอม ไม่ให้ปลัดจังหวัดเป็นนายกเทศมนตรีในเมืองนั้น หรืออะไร
 ทำนองนี้ แล้วก็สู่ชาภิบาลก็ยังคงตั้งกันอยู่ แต่ว่ากระจายไปไม่มากนัก คือมีอำเภอ
 ละสู่ชาภิบาลบ้าง ๒ สู่ชาภิบาลบ้าง แต่บางอำเภอก็ตั้ง ๔ - ๖ สู่ชาภิบาล
 สู่ชาภิบาลนั้นก็ไต่เงินเคียนทุกสู่ชาภิบาล อำเภอไหน ชักตัวอย่างอำเภอเสนา
 ประมาณ ๔ สู่ชาภิบาล ก็ไต่เงินเคียนทุกสู่ชาภิบาล เจ้าหน้าที่จะสลายไปเลย
 แต่ส่วนราชการบ้างก็เลยไม่ไต่เพิ่มเติมที่ เงินรายได้ก็กระจายไปเป็นเงินเคียนไปนั้น
 ส่วนมาก นี่แหละครับความเจริญก็มีไม่มาก เราไม่ได้กระจายอำนาจ กระหวง
 มหาไพบยไม่ไต่ใจกระจายอำนาจให้จริงจัง ยังคงการรวบอำนาจอยู่
 เมืองไทยเราจึงไม่ค่อยเจริญ เราไปเทียบกับต่างประเทศเขา สิงคโปร์
 มาเลเซีย เกาหลี แม้แต่ไต้หวัน แม้แต่จีนแผ่นดินใหญ่ หรือญี่ปุ่น อะไรต่าง ๆ
 ประเทศเหล่านั้นเขาเจริญรวดเร็วกว่าเรามาก เมืองไทยเราเป็นเอกราช มาช้านาน
 ก็ยังตามหลังเขาแล้วเดี๋ยวนี้ นี่แหละครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็รู้สึก เสียหาย
 ว่า เราดำเนินการปกครองไม่คุ้มบริวารของเราหงอำนาจ เห็นแต่เงินกัน
 กระผมมาคิดเทียบดูสิงคโปร์ เขาคงตัวของเขามาไม่กี่ปี มาเลเซียเขาคงตัวมาไม่
 กี่ปีเขาเจริญพรวด ๆ ขึ้นไป เราคงกรุงรัตนโกสินทร์มา เอาแต่เพียงแค่นี้
 ไม่ต้องถึงกรุงเก่ากรุงศรีอยุธยา ๒๐๐ ปี ออสเตรเลียเขาก็ตั้งมา ๒๐๐ ปี เขา
 เจริญรวดเร็วกว่าเรามากมาย อเมริกาเขาก็ตั้งมา ๒๐๐ ปี โอย ผิดกับเราลบลับ
 ญี่ปุ่นเขาเพิ่งมาขึ้นตัวถูกอเมริกาบังคับเพียงระยะ ๓๐ ปี เมื่อก่อนเขาก็เหมือนกับ
 เรา เดี่ยวนี้เขาผิดกับเรามากมาย เทียบกันไม่ติดเราตามหลังเขาอีก ๗๐ ปี ๘๐
 ปีไม่ทัน นี่แหละครับ เมืองไทยเรากลายเป็นล่าหลัง ผู้ปกครองของเราไม่ค่อยจะ
 สนใจในเรื่องการปกครอง มัวแต่กอบโกยเอาแต่อำนาจ เอาแต่เงินกัน ผลที่สุด
 ก็ประชาชนและประเทศชาติก็ล่าหลังเขา เวลาจะเกิดศึกเสีย เห็นอะไรขึ้นมา
 ก็ชักตกใจเงินก็ไม่ค่อยมี กาลังก็ไม่ค่อยพอ อะไรเหล่านั้น ซึ่งกระผมก็รู้สึก

เสียค่ายซึ่งกระทรวงมหาดไทย กระทรวงนี้ควรจะมีแรง กระจายอำนาจไปสู่
 ประชาชน ให้ประชาชนเขาปกครองกันเอง เขาได้เก็บภาษีกันเอง ช่วยกัน
 สร้างบ้านเมืองเอาเอง บ้านเมืองจะโคจรเร็ว เราจะช่วยเขาไปบ้าง ส่งเงิน
 ไปช่วยบ้างและส่งเจ้าหน้าที่ไปช่วยตามคนบ้าง กระจายอำนาจไปให้เขา เขาจะ
 ใฝ่สนใจบ้านเมืองเขา เราก็มีมารวบรวมอำนาจไว้ ตัวเองก็ทำไม่ได้ เพราะ
 งานมาก ค่ายซึ่งหลายหมื่นตัวมด นานกว่าตัวมด อำเภอสี่พันเกือบจะ ๒๐๐
 อำเภอไปแล้ว นี่ละกระทรวงมหาดไทยช้าไม่ไหวแล้วก็ไม่กระจายอำนาจไป รวม
 แยกอำนาจไว้ ก็เลยไม่เจริญครับ เกี่ยวกันก็จะมาเปลี่ยนแปลงทั้งเป็นกฎหมายมา
 ใหม่ มาเป็นหมื่นบาทอัตราพัฒนา กระผมก็ยังมองไม่เห็นว่าจะไปแนวทางแห่ง
 ความเจริญไปได้ เพราะก็ยังคงคล้าย ๆ ว่าเป็นแบบเดียวกัน คือกระทรวงมหาดไทย
 ยังให้อำเภอให้จังหวัดควบคุมไว้เป็นที่ยึดอีกนั่นแหละ ยังไม่ปล่อยอำนาจไปควบคุม
 เข็มที่ ก็ห้ามไม่ลองถึงเทศบาล กระผมเห็นประเทศอื่น ๆ ที่เขาเจริญมา เขา
 กระจายอำนาจเป็นเทศบาลไป ก็แบบเดียวกันที่เรากระจายอำนาจไปนั้น แต่เขาก็
 ไม่ต้องการเงินเท่าไร ของเราใช้เงินตั้งแต่เจ้าหน้าที่ ถึงองค์การอะไรมา
 จะทั้งหน่วยราชการอะไรมา จะต้องกระจายอำนาจออกไป ทั้งเจ้าหน้าที่ไปกิน
 เงินเดือนกัน ผลที่สุดเงินไม่พอจ่ายกัน เหลือนิดหน่อย ความเจริญก็เลยไม่ค่อยมี
 ไปเจริญกับบุคคลไปนี่ละครับความเจริญของเมืองไทยเราช้าไป เพราะเจ้าหน้าที่
 ผู้ใหญ่ของเราไม่ค่อยจะให้เห็นแค่เล่นพรรคพวก เล่นแต่เงิน เล่นแต่ทองคำ ใคร
 เอาเงินมาให้ก็สบายไป เลี้ยงกัน กินกันโน่น ไม่นึกถึงบ้านเมืองเค้ารุ่นหลังจะยุ่ง
 ยากลำบากทีหลัง นั่นแหละครับ ที่เขาเรียกว่ากระทรวงมาเพีย ก็มีเหตุผลที่จะ
 จริงของเขา เพราะแม้แต่ศิลปวัฒนธรรมก็ยังถูกฟ้อง ถูกจับ ยังถูกประกัน
 กันอยู่ ผู้ใหญ่บางคนขึ้นมาก็ยังถูกฟ้องถูกร้องของกระทรวงมหาดไทย ก็ยังถูกฟ้อง
 ถูกร้องกันอยู่ในโรงในศาล เกี่ยวกัน นั่นแหละครับ สำหรับที่ท่านจะกระจายอำนาจ
 ไปนี้ เท่าที่กฎหมายออกมาใหม่ ทางหมู่บ้านอาสาพัฒนาก็รู้สึกว่ายังช้า ยังได้

เพียงประมาณ ๒๐๐ หนุ่บ้าน อาสาพัฒนาเท่านั้น แต่ก็ยังไม่ไ้ทางวิธีการในหลัก
 ของจริงจริง ยังควบคุมอำนาจอยู่มากไป เพราะฉะนั้นขอให้ท่านพยายามปรับปรุง
 เสียใหม่ ปลัดกระทรวงเป็นคนสำเร็จปริญญาเอกมา มีความรู้สูงในการกระจาย
 อำนาจมากแล้ว เมื่อก่อนมักตั้งใจกระจายอำนาจ แต่บางทีอาจจะโดนผู้ใหญ่
 ชักขวางเอาไว้ ก็อาจจะเป็นได้ หรืออาจจะหวงอำนาจกันไว้ ก็อาจจะเป็นได้
 นั่นแหละครับ กระทรวงนี้เป็นกระทรวงที่มีประชาชนวิพากษ์กันมาก เอาหัวเข้าไ้หัวนี้
 เล่นพวก แล้วก็กอบโกยเอาผลประโยชน์ ก็ไ้ลูกน้องหาประโยชน์ส่ง นั้แหละ
 ครับ เขาวิจารณ์กันอย่างนั้น จะเท็จจริงอย่างไรก็ขอให้ท่านไปสืบ ๆ ดูเถอะครับ
 มีผลอย่างเหมือนกัน ซึ่งประเด็นว่ากรมก็จะเรียนให้ทราบอีกครั้ง ถึงหลักฐาน
 และเหตุผล เพราะฉะนั้นในการที่กระทรวงนี้ กรมแก้อาจจะเสนอและขอรับรองว่า
 ขอให้ท่านพยายามกระจายอำนาจออกไปในรูปเทศบาล ไปตามตำบลออกไปให้ทั่ว
 ไ้โดยไม่ประชาชนเขาปกครองกันเองโดยเราไม่ต้องจ่ายเงินเดือนให้ใคร เหมือนกับ
 ให้ประชาชนเขาทำรัฐวิค เราก็เห็นอยู่แล้วตามวิคของใครเขาทำวิคของเขาเอง
 เขาขอเสียเงินบ้างรุ่นกันเอง เขาสร้างสรรวิคของเขาให้เจริญ เขาสร้าง
 หนุ่บ้านของเขาให้เจริญ เขามีจิตใจที่จะสร้าง แต่ท่านไม่มอบอำนาจให้เขา
 ทานไปรังอำนาจไว้ คุมอำนาจไว้ แล้วบ้านเมืองจะเจริญไ้โดยังไร เพราะฉะนั้น
 กรมเสนอทั้งนี้ ๆ อย่างสภาจังหวัด สมาชิกเขาไม่ไ้เงินเดือน เขาจึง
 สมัครกันเข้ามาและมาทำงานในบ้านเมือง เขายังทำไ้ แต่ก็นั่นแหละ ทาน
 ของเขาเขาก็ต้องการจะช่วยกันบ้าง ต้องการจะช่วยเหลือสร้างสรรไ้ให้ตามลของเขา
 เจริญ แต่ท่านไม่มอบอำนาจให้เขา ท่านพยายามตั้งแบบเทศบาล ๔ มีเลือกกัน
 ที่หนึ่ง ทั้งสมาชิกเขามาคงกรรมการเข้ามา คล้าย ๆ อาสาพัฒนานี้ จะตั้งให้กี่ ๆ
 อยาไปจ่ายเงินเดือนมากนัก นี่ท่านคงจะเอาคนของท่านไปคุม ต้องการจะ
 เอาไว้หาเสียงในการเมืองบ้าง ในการเลือกตั้งบ้าง อะไรบ้าง หาประโยชน์
 บ้าง ผลที่สุดก็ความหวังต้องเสียอย่างหนึ่งแล้ว ความหวังจะไ้บ้านเมืองเจริญก็

เสียไม่เจริญ นี่กระผมก็ขอให้เพื่อนกระทรวงมหาดไทยให้สั่งรวเจ้าไว้ ในเรื่อง
การกระจายอำนาจ อย่าไปัวชักช้า รัฐบาลก็นับนโยบายว่า จะกระจายไปให้
ประชาชน อย่าไปโกหกเขา ต้องรีบกระจายออกไป กระผมมาของประมาณ
ไม่เห็นมี มีแต่จะกระจายไปบำรุงหมู่บ้าน ๕๐๐ ล้านบาท กระผมมาคิดเทียบคุ้ม
หมู่บ้าน ๕๐,๐๐๐ กว่าหมู่บ้าน คิดหัวไร่แล้วได้หมู่บ้านไม่ถึงหมื่น ก็จะไปบำรุง
อะไรเท่าไร ท่านประธาน ก็คิด ๆ หน่อย ๆ คิดหัวแล้วคนละไม่เท่าไร จะ
ไปเจริญอย่างไรได้กับ นี่แหละครับ เพราะฉะนั้น เรื่องการกระจายอำนาจก็ขอ
ให้รีบกระจายออกไป แล้วอย่าไปห่วงอำนาจในทางเมืองของเราเจริญ ท่านเขา
มีฉะนั้นเราละหลังเขา แล้วจะกลายเป็นลูกมือลูกไล่เขาไป เกียวนเราถูกลัก
เราลาหลังเขามากอยู่แล้ว

ในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งท่านอาจจะพยายามรักษา
ความสงบเรียบร้อย ความสงบสุขของประชาชน อันนี้กระผมก็เคารพคุณผู้ว่า
ความสงบของประชาชน ความสงบสุขของชนทุกหมู่เหล่า ความยุ่งยากเคอะเขิน
ใจผู้ว่าท่านอื่นทุกที อย่างภาคใต้เมื่อตอนไม่เคยยุ่งยากอย่างนี้ เขียวก็เกือบ
จะตกเป็นไฟแล้ว บางท่านลเจ้าหน้าทั้งตำรวจ ทั้งอำเภอไปไม่ไกลกลายเป็นอยู่ใน
ในกำมือของพวกผู้ก่อการร้ายหรือพวกผู้ร้ายไปแล้ว แม้แต่รัฐมนตรีหรือผู้ใหญ่ใน
กระทรวงจะออกไปตรวจภาคใต้ อย่างรัฐมนตรี กระผมเชื่อว่าชักไม่กล้าไป
รถยนต์แล้ว กระผมเข้าใจอย่างนั้น แต่จะเท็จจริงยังไม่ทราบแน่ชัด คงจะ
พยายามที่จะไปเครื่องนั้นกันเสียแล้ว นี่ไปคอยเทอรันละครับ พุทธิ ท่านรัฐมนตรี
ท่านผู้ใหญ่ท่านนั้นอย่างนั้นแล้ว แล้วประชาชนจะเป็นอย่างไร รองท่านผู้ใหญ่ใน
กรมตำรวจหรือในกระทรวงมหาดไทยหรือท่านรัฐมนตรี รองบอกละครับ ว่าวันนี้นั้น
จะไปสังฆา วันนี้นั้นจะไปหาผู้ใหญ่ รองบอกล่วงหน้าฉันจะไปรถยนต์ กระผม
ว่าท่านคงไม่กล้าทำอย่างนั้น แต่ประชาชนเขาทำใจครับ อย่างนั้นก็คงให้เห็นว่า
ความปลอดภัยไม่ค่อยมีแล้วครับ บ้านเมืองชักจะแย่แล้ว กระผมพึ่งข่าวทางภาคใต้

นั้นครับ หลังจากเพื่อนผู้แทน ปลัดจังหวัดอุดรธานี ข้าราชการ ตำรวจบ้าง
ทหารบ้าง อะไรถูกเอาอะไรกันยุ่งต้องปราบกัน ผลที่สุดเดี๋ยวนี้ คนนิยมไปเป็น
บุรุษเสียแล้ว เพราะอะไร เพราะเป็นบุรุษมีหนังสือไปเรียก เอา ขอบเงิน
หนึ่งหนึ่ง ขอบเงินแสนหนึ่ง ต้องให้ ถ้าไม่อย่างนั้นแก่ตายนะ ไม่อย่างนั้นไป
ทำงานไม่คุ้ม ต้องให้เขา ทั้งพ่อค้าบ้างทั้งพวกผู้แทนเพื่อนกระผม บางคนถูก
เหมื่อนกัน นั้แหละครับ กระผมเห็นว่าจักจะยิ่งหนักขึ้นทุกที มาทั้งคนและยิ่งหนักขึ้น
ทุกปี ๆ ไม่ใช่มาลงมือ ซึ่งถ้าหากทางราชการไม่แก้ไขให้ ให้มาชำระราชการ
หักเข้าไปอยู่ กระผมว่าจะลำบากยิ่งหนักขึ้นไป เราจะเสียหลายเราจะเสียบ้านเสีย
เมืองไปทีหลัง ทั้งจังหวัดาก ทั้งกระผมยังมีครอบครัว มีเมีย มีลูก มี
หลาน เดียวนี้เราปกครองได้เพียงราว ๆ ๑๐ กว่าหมู่บ้านเท่านั้นเองครับ
นอกนั้นอีก ๒๐ กว่าหมู่บ้านไปไม่ใคร่รอกครับ อยู่ในความปกครองของพวกร้าย ๆ
นี้ไปแล้วครับ ก็เป็นอย่างนั้นครับ ทั้งจังหวัดอนกมีคล้าย ๆ กันซึ่งมีหลายตำบล
บางทีไปครั้งอำเภอไปไม่ได้ อยู่ในความปกครองของพวกเหล่าร้ายไปแล้วครับพวก
บุกการร้ายหรือพวกร้าย ๆ อะไรพวกนั้นแหละครับ นั้แหละครับ เราก็เสียไปทีละ
น้อยละน้อย อะไรเช่นนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นบางคนที่ปกครองเขาว่า จะไม่
ยอมเสียเนื้อที่ให้แก่มหาการว่าเดี๋ยวอะไรนั้น พวกนั้นคุยไม่ไปอย่างนั้นเอง
เราจริงเข้าประเศเขาก็ออกไปนอนที่ทุ่งอยู่บางนอกแล้วครับ นั้แหละครับ เพราะฉะนั้น
บ้านเมืองของเราเนี้ เราจะต้องช่วยกันรักษา ช่วยกันทำ มาถูกระหวางมหาไทย
ในด้านการปราบปราม กระผมเห็นหนักขึ้นทุกที ที่บ้านรัฐมนตรี ท่านว่า โอ๊ะ
ทั้งประเทศ อเมริกาเขามีคดีอุกฉกรรจ์ คดีการร้ายมากกว่าเรา นั้มันใกล้
คนละอย่างครับ เมืองเขาเป็นพวกเมืองเจริญเมืองคนรวย ๆ เขามีเงินมาก
จ้างตำรวจมาประจำการ ๔๐๐ คนต่อตำรวจ • คน ของเราประจำการ ๔๐๐ คน
ต่อตำรวจ • คน ทุกไซ้ ท่านไปเทียบโดยท่านไม่ชอบการปกครอง ท่านไป

เทียบเอาบ้านพวกนั้นเขาเป็นพวกมีเงิน เขาก็จ้างตำรวจไ้มาก เมืองไทยเรา
 จนจะไปจ้างอย่างนั้นไม่ไ้ แล้วจะไปเทียบอย่างนั้นไม่ไ้ ไม่ถูกหลักเมื่อสมัย
 กระบะเป็นนายอำเภอเป็นปลัดอำเภออยู่อำเภอหนึ่งมีพลเมืองอยู่ ๔ พันกว่าเกือบ
 ๕ พันคน มีตำรวจ ๑๒ คน แล้วมีปลัดอำเภอ มีนายอำเภอ ๓ - ๔ คน
 เปรียบการของกันไ้ได้รับเจ้าหน้าที่ ๑ คนต่อพลเมือง ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คนเรา
 ปกครอง ปรารปรามกันไ้ค้สำคัญทำจริงหรือไม่เท่านั้นแหละครับ ที่นั่นทำไม่จริง
 แล้วก็ ปรารปรามไม่ส่งบทรอครับ ถ้าเจ้าหน้าที่ปรารปรามจริง ๆ ปรารปรามมา
 เจ้าหน้าที่เขาไม่จริงหรือเป็นปรารปรามเสียเอง ปรารปรามไม่ส่ง ปรารปรามว่าไว้จนกระ
 เห็นมาจริงแท้ อยางบางทีปรารปรามนั้นผู้รับราชการชุกชุม เอา เปลี่ยนนายตำรวจ
 ทุนใหม่ปรารปรามเองไปไม่กี่วันเรียบ สมายครับ นี่แหละครับ ทำให้ผู้รับเปลี่ยน
 ใจชุกชุมมาเล่า กระแฉับกระฉับเมื่อมาไว้กระแฉับแล้ว เจ้าหน้าที่งานของเรายัง
 ไม่เข้มแข็งในการปรารปราม เจ้าหน้าที่งานบางที่เป็นปรารปรามเสียเองบ้าง ซึ่งยังมี
 ชาวในหนังสือก็ชอบอยู่อย่าง ๆ เจ้าหน้าที่งานเป็นหัวหน้าพวกปลัดเสียเอง หรือเป็นผู้รับ
 เสียเอง เป็นผู้รักใจเสียเอง แล้วก็ถึงแก่เปลี่ยนเมื่อสมัยก่อนนี้ งานสอบสวน
 อำเภอกับตำรวจรวมกัน มาเทียบงานสอบสวน ตำรวจเอามาคนเดียว อำเภอ
 เอาออกไป สมัยก่อนนี้ก็เหมือนกัน เราด้วยกันก็ดำเนินการไปค้ อำเภอก็ดูแล
 กับตำรวจ กันนั้น ผู้ใหญ่บ้านก็เป็นกำลังของอำเภอ ก็รวมกันทำ ผู้รับก็ไม่ค่อย
 ชุกชุมมากเหมือนอย่างนั้น มาสมัยมีการระบอบสมัยหนึ่งก็ให้ตำรวจสอบสวน ฝ่ายเดียว
 สอบอยู่ไม่นาน เอา บ้านเมืองยุ่ง ผู้รับชุกชุมมากขึ้นมา เอา เอาใหม่ ให้
 อำเภอมารวมด้วย ไม่ก็ไป จอมพล สมุหค้ จนรัชค้ เข้ามาเป็นอธิบดีตำรวจ
 เป็นผู้เฝ้าการ อยางจะเฝ้าการ ก็เอา โยนอำนาจให้ตำรวจฝ่ายเดียวก็
 ด้แต่กันมาจนเปลี่ยนอำนาจทางอำเภอทั้งหมดไป จะปกครองเขาก็ไม่มีอำนาจผลที่สุด
 อำนาจอยู่กับตำรวจฝ่ายเดียว เมื่อก่อนกับตำรวจฝ่ายเดียวแล้ว ผลเป็นอย่างไร
 ครับเกิดคดีสอบสวน คค้เอาฐาน มาเทียบพวกปลัดเขา ว่าเขาตายวังหาเงิน

รอกครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าควรปรับปรุงเสียใหม่ ในเรื่องการสอบสวน
ดำเนินไปเป็นอย่างดีแล้ว บ้านเมืองก็จะมีแต่ความซุกซนมา ๆ เพราะเขาไม่จับเสีย
อย่างจะทำไม ผู้ว่าราชการ ๖ นายอำเภอที่ทำอะไรไม่ได้ บางครั้งผู้ว่า
ราชการ ๖ คนไม่ไปนำกำลังไปจับเสียเองอย่างเมื่อวันก่อน เมื่อเร็ว ๆ นี้
ผู้ว่าราชการ เมืองนนท์นำกำลังไปจับพวกเล่นการพนันเสียเองบ้างอะไรบ้าง หรือ
บางจังหวัด เช่น ภูเก็ตนำกำลังไปจับการพนันเสียเองบ้างอะไรบ้าง หรือท่าน
พลตำรวจเอก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย จะไปปราบพวกไม่เจอน
ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นตำรวจต้องเรียกผู้กำกับ เอาไปไว้ที่ขังโลกโน่น แล้วนำ
กำลังไปจับพวกไม่เจอนอะไรบ้าง ก็ไต่ถามหลายคน อะไรพวกนั้น อย่างนั้นนะ
ครับ กระผมจึงเห็นว่าเราจะต้องเปลี่ยนใหม่วิธีการ ควรจะเปลี่ยนอำนาจการ
สอบสวนให้เป็น ๓ ฝ่าย คือให้อำเภอมารวมด้วย เราจะไปไม่ต้องเพิ่มกำลัง
ตำรวจมาก ไม่ต้องเสียเงินเพิ่มไปอีกประมาณ ๓,๐๐๐ อัตรา ซึ่งความจริง
ถ้าเราให้อำเภอมารวมด้วยแล้วมีผู้สอบสวนทางภาคอีกคน ก็อยู่กับกระทรวงยุติธรรม
หรืออยู่สำนักงานกฤษฎีกาเป็นผู้สอบสวน แต่ให้อำเภอและตำรวจรวมกันทั้ง ๓
ฝ่าย ใครโกงใครกินก็ต้องรับผิดชอบร่วมกัน ถูกออกก็ไล่ออกเลยพวกนั้น เพราะ
ต้องรู้กันเป็นอย่างดีกระผมว่าจะมีทางไปรอด ถ้าขึ้นปล่อยไว้อย่างนี้บ้านเมืองแย่ครับ
เพราะอะไรครับ เขารู้กันอยู่แล้ว ประชานเขาก็พูดกันอยู่แล้ว จะมาเป็นตำรวจ
แม่แก่พลตำรวจทองเสียเงินแล้วครับ หมิ่นหมิ่นนั่นแหละครับ แต่เดี๋ยวนี้เขาจะปราบ
แก้ไขกันไปใครสำเร็จแค่ไหน กระผมก็ยังไม่ทราบ แต่เมื่อปีก่อน ๆ มากัก
ทราบว่าเสียกันหนึ่งหมื่น เมื่อเข้ามาแล้วก็จะออกมาได้ที่เราถือว่าตำรวจใด ๆ ...

ประธานรัฐสภา : กรุณารวบรัดให้เร็วหน่อยได้ไหมครับ สรุปรวม
มาทั้งหมดที่ว่าตำรวจไม่คอยดี เอาละ

นายเทียน โชนินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตาง) : ที่
ก็มากครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากไว้ให้ทางรัฐบาล และท่านผู้ใหญ่ในวงการ

ทำราวๆ ไตรวกับกันถ้านานเมืองจะไค้ไปรอคัรบ ^๑ เขาละครับทำนประชาเนทัก
แล้วกระแหมชอคุณ กระแหมกัชอรวรคัรบคัเพียงคันี้ แล้วกัชอให้พยานมกัชไชใน
เรือนเพอฆานเมืองจะไค้ไปรอคั มีฉะนั้นแล้วไม่ชากัจะยั้งทัวไปหมค ^๒ ชอชอคุณคัรบ

ประธานรัฐสภา : ^๓ กอนจะให้รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยคอบ
ณไค้รับคำร้องเวียนจากสมาชิกรัฐสภาสมันสนับฐาน ๓ วันแล้วคัรบ คนคัเวียกัน
คัชอคุณสมาน ชมภูเทพ นอกว่าไม่ไค้คอกเลบ พรรคประชาธิปไตยไม่ไค้มีมติคัยัง
ไค้คอก คุณสมานทูกอน ^๔ คัเวียจะให้รัฐมนตรีมหาดไทยคอบ

นายสมาน ชมภูเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อำชุม)

กระแหมชอกราบชอพระคุณ ท่านผู้เป็นประธานในที่ประชุมเป็นช้อย่างมาก กระแหม
สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน ในการชอกราบยทัวไปนี้ กระแหมกัเห็นคัวย
ในคัประชาธิปไตยเชากัเป็นคัผู้ไม่ไค้เสนอชอชอคัมีสิทธิไค้คอก เพราะฉะนั้นในการ
อภิปรายนี้ กระแหมในฐานะคัเป็นฝ่ายรัฐบาล กระแหมกัไค้ตั้งท่านผู้เกียรติทักท่านคั
คัวยความลึกชงในความลึกเห็นชาง ๆ คัวยความเคารพ แต่ในฐานะคัที่กระแหม
เป็นฝ่ายรัฐบาลนี้ กระแหมคัชอชอจะให้ชอสังเกตและคัชอชอคัพชอท่าน ผู้เป็นประธาน
ในการชกัฟอกหรือการอภิปรายในคัครั้งนี้ กัคองหมายฉะ ว่ารัฐมนตรีทั้ง ๔ กระทรวง
นี้คัจะมีอะไรไม่คัหรือสคัปรก แล้วคัถึงมีการชกัฟอก เมื่อเป็นช้อย่างนี้ขึ้นมา กระแหม
กัเป็นคัคนคัหนึ่งคัที่เข้าสู่สภานี้ถึง ๓ สมัย กระแหมจะเอาชอชอคัและชอสังเกต มาให้คักับ
ท่านผู้เป็นประธานทราบบว่า ในการคัที่กระแหมจะคัถึงบรรดาท่านทั้ง ๔ กระทรวงนี้
กระแหมกัไค้ชอเอารัฐบาลคัฆาน ๆ มาแล้ว โดยเฉพาะช้อย่างคัซึ่งกระทรวงมหาดไทย
ในสมัยเมื่ออาจารย์คัถุทสิ ปรวโมช ในสมัยนั้นกัมีสิคักว่ามีอยู่แค่ ๑๐ เกือนกว่า
เท่านั้น พอสมัยอาจารย์ เสนีย์ ปรวโมช กั ๑๐ เกือน แต่มีชอชอคัคัที่กระแหม
จะให้คัคือว่า กระแหมจะให้ชอชอคัคัที่เปริยบเทียบ เพราะกระทรวงมหาดไทยใน
ปัจจุบันนี้มีชอชอคัตรงไหน มีชอเลวตรงไหน แต่ฉะหากกระแหมจะเปริยบเทียบ ใน
กระทรวงคันี้ คัคือกระทรวงมหาดไทย ในกระทรวงมหาดไทยในสมัยปฏิรูป

การปกครองแผ่นดิน กระผมจะให้ขอเปรียบเทียบกับขอให้อาณัติ และข้อสังเกต
ให้ทั่ว ข้อคิดเห็นเกิดไปทางบ้านไหน กระผมจะเปรียบเทียบกับอันนี้ครับ ถ้าสมมุติ
เราจะโจมตีว่าการระดมมหาไทยชุดนี้ไม่ดี กระผมเองก็เห็นด้วยในหลักการว่าการ
การส่งออกของรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยในชุดนี้ ไม่มีความหมายเลยไม่เหมือน
กับกระทรวงมหาดไทยในสมัยปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน คือหาความยุ่งยาก
สามารถเป็นความหัวอกโทรทัศน์ทุกวัน ถ้าไม่รัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทยชุดนี้
ไม่ทำมาจ

ประธานรัฐสภา : เมวอย่าไปเสียเวลาเปรียบเทียบกับ
แล้วเลยครับ

นายสมาน ชนบท เท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่าน
ผู้เป็นประธานครับ คือที่เปรียบเทียบกับ กระผมก็ไม่รู้ว่าจะเปรียบเทียบกับ
เพราะกระผมก็เห็นว่ารัฐบาลชุดนี้ ทำอะไรครับเขาไม่แสดงตัวออกมา เป็นอย่างนั้น
ละครับ แล้วความแตกแยกความสามัคคี หรือพูดง่าย ๆ ว่าความดีของเขาไม่มี
อย่างนั้นหรือ แต่พวกกระผมพูดอย่างนั้นครับ เพราะเป็นการขัดข้องระหว่าง
ความดีกับความชั่ว ในฐานะที่กระผมเป็นฝ่ายสนับสนุนในรัฐบาลชุดนี้ ท่านออกส่าห
เรียกมีการพระราชทานอภัยโทษให้กับคนที่อยู่ในป่า ในถ้ำ ในเขา กลับออกมา
เราจะต้องมาย้อนแย้งว่าใครเป็นคนทำ กระผมก็อยากจะให้ข้อคิดเป็นอย่างนั้น
สถิติการเรียกกลับคืนมาของประชากรที่ถูกขับไล่ไปส่ง ให้เป็นภัยสังคมในครั้งก่อนเม
มีอยู่ถึงรวม ๒๐,๐๐๐ กว่าคน แต่ปรากฏซึ่งเป็นข้อคิดอยู่ว่า ในขณะที่กลับเข้ามา
แล้ว ๓๐,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งกระผมก็ถือว่าเป็นผลงานของกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง
เป็นข้อคิดอยู่และสิ่งทีนึกมายิ่งกว่านั้น ก็คือการเนรเทศการของกระทรวง
มหาดไทยในชุดนี้ครับ กับหนังสือพิมพ์ท่านว่ามีหรือไม่ว่า หนังสือพิมพ์ไหนที่
กล่าวร้ายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยท่านปึก ท่านไม่เคยมีเลยครับท่าน
ผู้เป็นประธานครับ เมื่อเป็นอย่างนั้นมา กระผมก็ให้ข้อคิดไว้ละ

ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคุณนั้นแสดงว่าไม่มีความสามารถ ไม่มีความคิด
 อย่างนั้นหรือถึงไม่ผิดก็มีใช้ระบบฟาสซิสต์ (Fascist) หรือเผด็จการกับพวก
 กันถึงลัทธิเผด็จชนมากสิ่งผิด แบบชนมากสิ่งผิด ซึ่งกระแสมักมีความคิดอยู่ในลักษณะ
 ส่วนตัว เป็นอย่างนั้นเรื่องทั้งหลายทั้งปวงนี้ละครับ บรรดาท่านผู้เป็นประธานครับ
 การกล่าวหาว่าท่านที่ของกระทรวงนั้น ๆ นั้น กระผมก็เห็นว่ากระทรวงมหาดไทยใน
 ชุมนซึ่งก็ทำในหน้าที่ของตนเอง ซึ่งเวลานั้นมันย่อยเหลือเกินครับ ท่านผู้เป็น
 ประธานครับ คือหมายความว่ารัฐบาลครั้งที่แล้วที่ผ่านมานั้นประมาณ มันเป็นปีก่อน
 ก็ในฐานะที่ว่า "เกรียงศักดิ์" ท่านก็รักษาการเท่านั้น เพื่อให้มีการเลือกตั้ง
 การเลือกตั้งเข้ามาดำรงตำแหน่งนี้ชั่วระยะเวลาอีกไม่กี่เดือน โอกาสกระผมออก
 วนนั้นน้อยเกินไป แต่หาว่ากล่าวถึงประมาณมานานไปด้วยความเลวของบรรดา
 ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายที่เกิดขึ้นนั้น กระผมเองก็เป็นคนหนึ่งละครับ ที่ระดมว่าความ
 เลวทั้งหลายนี้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ ก็อาจจะเป็นคนที่จะชักพอกความไม่ไว้วางใจด้วย
 แต่ในฐานะที่กระผมเองมีความอยากกระตือรือร้นมีความอัศจรรย์อยู่อย่างนั้น ว่า
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านเองมีความเชื่อมั่นว่า ท่านทำในสิ่งที่ต้อง
 ค่อยเป็นค่อยไป แล้วการทำงานทั้งประเทศชาติ กรุงโรมไม่ได้สร้างวันเดียว
 จะสำเร็จ ใช้ส่วทั้งหลายคนอันถ้อยอาวมาทั้งหมื่นคนคล่องแสนแสน ในมาแบ่ง
 ส่วนพลๆ แล้วไฟนั้นไหมมาอยู่ในที่มานางกะปืออย่างนั้นขึ้นมาอย่างนั้นว่า เออ ความ
 สกปรกของบ้านของท่าน กระผมว่ามันก็ยังไม่ถูก รัฐบาลครั้งที่แล้ว ๆ มา
 กระผมไม่อาจจะพูดหรือครับ เพราะว่ามันเป็นการถ่ายทอดกันท่านผู้เป็นประธาน
 ครับ คือหมายความว่าส่วหรือความบกพร่องทั้งหลาย มันก็เกิดขึ้นมาพอไขมาถึง
 รัฐบาลชุดนี้มันไม่พาพิวาสหรือครับ แล้วก็โยนบอกว่า เขาผิด ๆ โอกาส
 กระผมว่าเป็นการให้มันน้อยไป แต่สิ่งที่น่าคิดยิ่งกว่านั้นก็คือว่า กระผมเองนะครับ
 คือท่านผู้เป็นประธานกับบอกว่าไม่อยากจะให้กระผมเองนี้พูดสิ่งที่แล้ว ๆ มา บางครั้ง
 มันก็ทนไม่ได้ กระผมจำคำพูดของคุณสมัคร สุนทรเวช เพื่อนรักกับกับท่าน

ก็บอกว่าเพราะเรารักใคร่กัน เพราะคุณสมัครกับกระผมซื่อสัตย์กัน พี่ท่านก็บอก
ว่าสิ่งใดก็ตามที่มันเกี่ยวกับประเทศชาติบ้านเมือง แล้วท่านทำไม่ได้ กระผม
เองก็เช่นกันครับ กระผมก็ทำไม่ได้เหมือนกัน ในครั้งที่แล้วสมัยปฏิรูปการ
ปกครองแผ่นดิน กระผมพูดไม่ออกพูดไม่ปาก สิ่งที่กระผมทำไม่ได้คือ กระผม
เห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนที่ทำไม่ได้เอาเงินเข้าบ้าง ท่านมี
ความแฉใจหรือไม่ครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ คือกระผมเองมีความข้องใจอยู่
นึกหนึ่งว่า กระผมข้องใจอยู่ในตัวเอง จนกระทั่งกระผมไม่มีความสบายใจ
ถ้ากระผมไม่ไปพูดด้วยจับ กระผมว่าประเทศชาติบ้านเมืองนี้ กระผมเป็นห่วง
มาก ถ้าการที่เราจะเนติการหาเสียงลูกเขยนั้น เป็นการฉกชิงประชาชน
ออกไปหรือจะเป็นการที่เอาความฉกชิงส่วนตัวเป็นใหญ่ ก็ว่าตัวเองเท่านั้นเป็น
สิ่งที่ถูกต้องอย่างนั้นหรือ เพราะฉะนั้นกระผมเองทำไม่ได้ครับ กระผมอยากจะ
ขอประธานถามท่านผู้เป็นประธานครับ คือการประชุมครั้งที่ ๑๘ ถึงครั้งที่
๒๐ เป็นการประชุมของคณะอำนวยการนิยวรณ์ คำตอบของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยเกี่ยวกับความมั่นคงของสถาบันกษัตริย์ ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยท่านตอบอย่างชัดเจนเป็นการชี้แจงของตัวเองอย่างชัดเลยครับ ท่านว่า
อย่างนี้ ขอประธานโทษเถอะครับ พี่ท่านอยู่เหมือนละครับ ว่าการพิจารณา
ตัวเองใสออกไปหรือความฉกชิงในครั้งนี้น้องเทวีนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ใส่ของไว้ครับ เมื่อเป็นอย่างนั้นครับ สองก็พูดครับ แหมยังไม่พอ ก็บอกว่า
กระทรวงมหาดไทยคนไทยจะให้ใส่ออก ก็ให้ประเบิดใส่นวนเสด็จ ๆ ทุม ๆ
อย่างนั้นหรือ ซึ่งคำพูดอย่างนี้ท่านผู้เป็นประธานครับ มีใครพูดบ้างครับ ในฐานะ
กระผมเป็นประธาน กระผมบอกกว่ากระผมเศร้า

ประธานรัฐสภา : เรื่องนั้นจบไปนานแล้วครับ

นายสมาน งามเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) : อย่างนี้
ครับ คือกระผมถึงว่าอย่างนี้ครับท่านผู้เป็นประธานครับ ขอตั้งอีกนัยหนึ่งว่า

กระทรวงมหาดไทยในชั้นนี้ มีความบกพร่องอย่างนั้นหรือ ถึงขั้นที่จะต้องมาหักหลักกัน เปิดโอกาสการทำงานบ้างสิครับ คัดแข็งก็ควรกันอย่างนี้หรือครับ ประเทศชาติบ้านเมืองมันจะไปรอด จะไม่เปิดกิจการพาณิชย์ กับ ครัวเรือนมาอย่างนั้นหรือ กระทบอกแค่กิจการหรือครับ ไม่ใช่จะเป็นการนำไปสู่ ความสามารถทางการ เมื่อสมัครรับ คุณครับ กระผมมีสิทธิที่จะพูด เปิดกิจการพาณิชย์ทั้งหลายใครก็ตามที่จะไม่ให้มีการปกครองประชาธิปไตยเกิดขึ้นนั้น กระผมก็เห็นว่าไม่ใช่เป็นหนทางเอาชัยชนะฝ่ายตรงกันข้าม เพราะฉะนั้นประชาธิปไตยอย่างพวกเราทั้งหลายแห่งปัจจุบันนี้ เราก็พร้อมที่จะรับมันมาเข้าหากัน เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าท่านให้โอกาสเวลาการทำงานของคณะรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระทรวงมหาดไทยนั้นน้อยไปก็ขอให้เวลาท่านไปทำงานมากยิ่งกว่านี้ กระผมก็ขอขอบคุณครับ

นายบรรณะศักดิ์ เทพาคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพฯ - มหานคร) : เป็นการทบทวนประธานสภา ขอเล่นเกมหน่อยครับ เราคุยกันสักพักก็ให้สะอาด ไม่ใช่ว่าอ่านน้ำประปาของรัฐบาล เมื่อไทยนครรับ ไม่ใช่แค่กิจการครับ

ประธานรัฐสภา : เขาตอบแล้วครับ เข้าใจแล้วครับ ที่นั่งร้องบอกว่าการกระทรวงมหาดไทยจะตอบครับ

พลเอก เล็ก แวนมาลี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นผมขอแสดงความขอบคุณต่อท่านสมาชิกสภาที่ได้นำเอาปัญหาต่าง ๆ ที่ท่านประสบมาในท้องถิ่นของท่าน รวมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะในการแก้ไขมาแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ผมก็จะขอชี้แจงในข้ออภิปรายที่ท่านได้ถามมา แล้วขอไปตั้งแต่นั้น เกี่ยวกับเรื่องสวนสาธารณะ สวนสาธารณะนั้นทางกระทรวงมหาดไทย ก็ได้ให้นโยบายกรุงเทพมหานครไปที่จะให้จัดให้มีขึ้นให้เพียงพอ หรือให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ส่วนสาธารณะสำหรับเด็กเล่นขนาดใหญ่ในปัจจุบันเรามีอยู่แล้ว ๕ ส่วน คือที่
 ส่วนแรกนั้นเนื้อที่ ๒๐ ไร่ ส่วนที่ ๒ เนื้อที่ ๒๓ ไร่ และส่วนที่ ๓
 เนื้อที่ ๕๐ ไร่ นอกจากนั้นแล้วสวนพฤกษศาสตร์กำลังสร้างอยู่ที่เขตบางเขน เนื้อที่
 ๑๐๐ ไร่ เวลาที่ใช้ไปประมาณ ๑๐๐ ไร่ กำลังอยู่ในระหว่างปรับปรุง อีก
 ๕๐ ไร่ ซึ่งก็หวังว่าจะใช้ได้ในไม่ช้า นอกจากนั้นแล้วก็ยังได้มีการปรับปรุง สวน
 น้ำซึ่งมักจะสันทีจะเป็นที่พายเรือเล่นของเด็กๆ ในสวนทั้งไปปรับปรุงห้องสนามหลวง
 ทานเนื้อที่ ๒๓ ไร่ เพื่อให้เป็นแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ และเล่นกีฬา
 ของเด็กเช่นเดียวกัน สำหรับในส่วนที่เกี่ยวกับสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของเด็กก็ยัง
 มีการตั้งศูนย์เยาวชนอีกด้วย ๒๒ ศูนย์ ซึ่งก็ตั้งในเขตต่าง ๆ ในพระนครนั่นเอง
 เช่นตามโรงเรียนวัดราชทองบาง วัดสุวรรณารามบาง หลังตลาดสวนหลวงจุฬา
 บาง อะไรพวกนี้ มีจำนวนถึง ๒๒ จุด ที่จะให้เด็กได้พักผ่อนหย่อนใจ และ
 เล่นกีฬา อันนี้ก็ควรจะทำอยู่แล้ว นอกจากนั้นแล้วก็มีโครงการ ที่จะจัดสวน
 และสนามกีฬาสำหรับเยาวชนขนาดใหญ่ โดยเงินช่วยเหลือของรัฐบาลญี่ปุ่นที่
 รัฐบาลไทยมีนโยบายที่จะไม่ให้เปิดสถานอาบอบนวดหรือในท่าลับ ไม่ว่าจะมีหญิง
 บริการหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งสถานที่มีการเล่นดนตรีและก็มีสมัครบริการ ทั้งคน
 ๒ คนขึ้นไป เราจะไม่เปิด สำหรับในส่วนโรงแรมมานูทนั้นไม่มีปัญหา ไว้ใน
 กฎหมายว่า โรงแรมมานูทนั้นคืออะไร ก็เป็นของไวอันหนึ่งที่ทำใน พอลานี้
 พยายามกีดกัน แต่อย่างไรก็ตามเราก็พยายามควบคุมที่จะปิดเมื่อปรากฏว่า มี
 การกระทำความผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีขึ้น ทั้งนี้ สำหรับในปัญหาที่เกี่ยวกับ
 ความปลอดภัย และความสงบสุข ซึ่งท่านทั้งหลายก็ได้อภิปรายกันมาหลายท่านใน
 เรื่องนั้น ผมก็คิดว่า ผมก็คิดว่าไปแล้วในครั้งก่อนว่า เป็นเพราะสาเหตุใด
 ความไม่สงบสุขรวมทั้งปัญหาโจรผู้ร้ายจึงมากมายยิ่งขึ้นในปัจจุบันนี้ อย่างไร

ก็ตามเราก็ได้วางมาตรการแก้ไขในวิถีการต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในคราวที่แล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาโจรผู้ร้ายในปัจจุบันนั้น เป็นปัญหาประสมระหว่างโจรผู้ร้ายธรรมดา กับผู้ก่อการร้าย และโดยเฉพาะทางภาคใต้นั้น มีปัญหาซ้อนอีกซ้อน เพราะมีโจรหลายประเภทคือทั้งผู้ก่อการร้าย และโจรจีนคอมมิวนิสต์ และทั้งขบวนการโจรแบ่งแยกดินแดนซึ่งก็แบ่งเป็นหลายพวกเช่นกลุ่ม บี.อาร์.เอ็น. (BRN) บาง กลุ่มฟูโล (Fulo) บางอะไรพวกนี้หลาย ๆ พวกอยู่ ก็ทำให้ปัญหาภาคใต้นั้นรุนแรงวาทคณ อันนี้ก็เห็นความจริง อย่างไรก็ตามเราก็ไม่ได้นิ่งนอนใจก็พยายามที่จะกำหนดมาตรการในการดำเนินการปราบปรามอยู่ แต่ว่าเรื่อนักเป็นเรื่อนักที่ไม่ได้สะดวกหรือง่ายนัก เพราะว่าโจรเหล่านี้ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกเหมือนกัน เวลาถูกปราบปรามรุนแรงเข้า เขาจะหนีออกไปนอกเขตอำนาจของเราและเครื่องอาวุธยุทโธปกรณ์สิ่งสนับสนุนต่าง ๆ นั้น เราได้มีอย่างมากทีเดียว อย่างนี้ เมื่อหลายปีมาแล้ว แม้แต่ไปบุกเหตุการณ์เหล่านั้น ก็ปรากฏว่าอาวุธที่เรายึดได้จากผู้ก่อการร้ายในสมัยนั้นยังดีอาวุธที่ยึดจากซอก. หรือโจรแบ่งแยกดินแดนไม่ได้ แม้กับอาวุธของกลุ่มผู้ก่อการร้ายทั้งหลายนั้น เวลานั้นก็หามาได้หมดแล้ว คือส่วนมากเป็นปืน เอ็ม. ๑๖ ก็แสดงให้เห็นว่าพวกโจรมีอาวุธที่ร้ายแรงและรุนแรงยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามในการที่จะปราบปรามโจรภาคใต้นั้น ทางรัฐบาลไทยกองอำนาจการรักษาคوانينมั่นคงภายในก็ได้จัดให้กองอำนาจการรักษาคوانينสงฆาภคไค้เป็นผู้ดำเนินการรับผิดชอบในงานนี้ โดยตรงซึ่งก็มีฝ่ายทหารคือแม่ทัพภาคที่ ๔ เป็นผู้อำนวยการ ผู้ว่าราชการจังหวัดในภาคไค้ ๔ จังหวัดนั้น ก็เป็นกรรมการอยู่ในกองอำนาจการนี้ ซึ่งก็การปราบปราม ผกค. นี่เป็นการกิจของกองอำนาจการนี้ ซึ่งมีการใช้กำลังร่วมกันระหว่างฝ่ายทหารกับพลเรือน ซึ่งในการดำเนินการนั้น แม่ทัพภาคที่ ๔ ก็มีอำนาจที่จะรวบรวมกำลังจากทุกทาง ๆ ไปได้ ในส่วนของตำรวจนั้นเราก็ได้จัดกำลังให้เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม กล่าวคือตำรวจภูธรภาค ๔ นั้นมีกำลัง ๑๓,๓๗๖

คน และก็ยังใช้ทบทวนปฏิบัติการพิเศษไปอีก ๓๐ คน มีกำลังอีก ๑,๘๖๐ คน นอกจากนั้นแล้วยังมีกำลังตำรวจตระเวนชายแดนในภาค ๔ อีก ๔,๓๘๐ คน แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันนี้ ทางรัฐบาลไคมันโยบาย ให้ตำรวจตระเวนชายแดนนั้นไปให้ชนอยู่ในความควบคุมทางยุทธการของฝ่ายทหาร เพราะฉะนั้นในการดำเนินการปราบปรามจึงเป็นการปฏิบัติประสานงาน และร่วมมือกันระหว่างกำลังทุกฝ่ายใน ๔ จังหวัดภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางพลเรือน เราใช้ทั้งกำลังตำรวจในท้องที่กำลังตำรวจหน่วยปราบปรามพิเศษ กำลังอาสาสมัครกบฏในชนและแนวเขตกำลัง พส.ปช. คือไทยอาสาป้องกันชาติ ซึ่งก็ได้ดำเนินการอย่างเต็มที่ แต่ตามที่บอกกล่าวมาแล้วว่าปรามยาก เพราะว่าพวกนี้ถ้าหากเราถูกหนักเขาก็หลบหนีออกไป แล้วโจรพวกนี้เป็นโจรการเมือง เพราะฉะนั้นก็มักจะมีการดำเนินการอย่างเท่าเทียมกัน ทางทั้งหลายก็ให้ทราบกันก็อยู่แล้ว มีการกำจัดการราชการมีการลี้ภัยเร่ร่อน มีการลี้ภัยไปเพื่อขอครอง ทางการเมืองทางขบวนการต่าง ๆ นานา การที่เขาขอจับคนนั้น ก็เพราะเหตุว่าครูเป็นบุคคลที่สำคัญในท้องถิ่น เพราะว่ามีความรู้พื้นฐานและเป็นที่ยอมรับของชนในท้องถิ่น เพราะฉะนั้นการเอาตัวไปจึงนับว่าเป็นขอครองที่สำคัญ ซึ่งก็ทางกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้นิ่งนอนใจในเรื่องเหล่านี้ ก็ให้มอบหมายนโยบายให้ผู้อำนวยการจังหวัดเร่งมือในการที่จะให้ความปลอดภัยแก่ครูบาอาจารย์เหล่านั้นซึ่งในการดำเนินการ เช่นนี้ในสมัย ๒ ปีที่แล้วมาก็เคยมีการปฏิบัติทำนองนี้ จนกระทั่งครูไม่ยอมไปสอนก็กองเอาตำรวจไปสอนแทน ปัจจุบันนี้เมื่อมีการจับครูสมมุติไปนั้น ครูก็เฝ้าเริ่มชุมนุมกันเข้าหาตนเองนั้นอีกแล้ว ซึ่งเราก็พยายามแก้ไขอยู่เวลานี้ สำหรับในเรื่องของการที่ รจก. จับเอาครูไปนั้น คือสมณะแอฟฟอกก็เป็นกลุ่ม นี.อาร์.เอ็น. ซึ่งก็ได้จับเอาครูไปเพื่อต่อรองกับกองโจรของเขาคือว่าใครว่าที่เวลานี้เขาจับตัวคนไปนั้น ก็ไม่รู้ว่าเราไม่ได้อะไรใจใส่ ก็ถึงที่เมื่อได้เรียนแล้วในคราวก่อนว่า ผมเองกับรัฐมนตรีช่วยว่าการมหาดไทย ก็ได้เห็นทาง

ไปรวมในการวางแผนในคราวนั้น แล้วก็มาที่ไต้หวันมากรับมานั้น ก็เป็น
 เพราะกลัววิธีที่เราได้ดำเนินการไปนั้นเอง สำหรับในกรณีนั้นไม่จับคู่สมบุญ
 ไม่ก็ให้โหมจับกิจกรรมตำรวจ เดินทางไปดำเนินการ ตามที่เป็นข่าวปรากฏในหน้า
 หนังสือพิมพ์อยู่แล้ว ก็กลัวว่าจะไต้หวันเพราะว่า รอคอยของเดิมเขาจะไหลลง
 ลูกน้องเรา ๓ คน เคียวบัตรรองมาเหลือหนึ่งคนแล้ว ก็กลัวว่าจะไต้หวันใน
 ที่สุด เพราะเวลาเวลานกองทัพบก ๔ ก็ไต้หวันกำลังไปอีก ๑ กองลอยเข้า
 ไปที่เชิงเขาสันการาคีร์ซึ่งเป็นแหล่งที่อาชญากรซึ่งเป็นหัวหน้าใหญ่ของ บี.อาร์.
 เอ็น. ตั้งฐานอยู่พื้นที่นั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับโจรผู้ร้ายชุกชุมนั้น แล้วก็มาที่
 ตำรวจเป็นโจรเสียเองบ้าง อะไรบ้างอย่างนั้น อันนี้กระผมก็ยอมรับว่า
 ความจริงว่าเจ้าหน้าที่ของเราทั้งหมดนั้นไม่มีใครไต้หวันโดยเจตนาอย่างชัดแจ้ง
 ในกระทรวงมหาดไทยมี ๕๐๐,๐๐๐ กว่าคน เป็นตำรวจ ๑๐๐,๐๐๐ กว่าคน
 ในจำนวนเหล่านั้นมีทั้งคนคิดไม่ซื่อมันอยู่ เพราะฉะนั้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการ
 นำบัตรทุกบัตรมาขึ้นสู่หลัก การปราบปรามโจรผู้ร้ายก็ขึ้น กระทั่งกรมมหาดไทย
 มีส่วนสำคัญ โดยที่ข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยนั้น มีหน้าที่สัมผัสอยู่กับ
 ประชาชนตลอดเวลา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่แก้ไขข้าราชการของเราแล้ว
 ก็คงที่เป็นข่าวหรือคงที่เป็นข้อเท็จจริงกันอยู่เสมอมา ว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่
 นั้นเป็นเหตุผลักดันให้ประชาชนคนใด ๆ นั้น ต้องหนีเข้าป่าไปหรือต้องกลายเป็นโจร
 ไปอะไรทำนองนั้น เพราะฉะนั้นกระผมก็มั่นใจโดยนัยให้กับทางกระทรวงไว้ว่า ใน
 การที่จะให้เกิดความสงบเรียบร้อยและการปราบปรามโจรผู้ร้ายนั้น เราต้องปราบ
 ๒ อย่างไปพร้อมกัน คือปราบโจรตัวและปราบข้าราชการของเราด้วย ซึ่ง
 อันนี้เราก็ได้ดำเนินการตลอดมา ซึ่งท่านทั้งหลายก็จะเห็นว่าในส่วนตำรวจนั้นเรา
 ก็มีการลงโทษลงทัณฑ์กันไป เมื่อเราจับได้ไต้หวันว่ามีความผิดชัด อย่างนายพล
 ตำรวจมีหลายนาย ข้าราชการปกครองชั้นผู้ใหญ่หลายคน เป็นที่ความอยู่กัน
 ซึ่งเรื่องราวดังกล่าวนั้น เราไม่ได้เพิกเฉยละเลยก็พยายามเอาใจใส่ทำงานเสมอ

มา นอกจากนั้นแล้วในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการนั้น โดยเฉพาะข้าราชการตำรวจ
 นั้นก็ให้แนวทางไปว่าการที่ผู้ขาย ผลิตหรือจ่าย ๆ นั้น เพราะเหตุว่าการซื้อตัว
 พยานนั้น มักจะซื้อกันอย่างเปิดเผย ซึ่งพยานเองก็เกรงอิทธิพล เกรงอำนาจ
 ถูกถาม ก็ไม่กล้าซื้อ ดังนั้นเมื่อซื้อพยาน คดีไปถึงโรงถึงศาล จำเลยก็หลุดไต่
 จึงขอให้กรมตำรวจดำเนินการจัดซื้อพยานให้เป็นสถานที่ไม่เห็นตัวคนซื้อ อาจจะ
 ใช้เป็นห้องที่ติดกระจกปิดมิดมองดู อย่างกระจกรถยนต์อย่างนี้ หรืออะไร
 ก็แล้วแต่ อย่านำให้เห็นตัวคนซื้อ ก็คิดว่าจะทำให้คดีมีหลักฐานพยานมากขึ้น เมื่อขึ้น
 ศาลพยานก็ตัวไปถึงศาล จำเลยก็จะไต่ไม่คอยหลุดง่าย ๆ อย่างที่เป็นมาแล้ว
 นอกจากนั้นแล้วก็ยังได้กำหนดไว้ในเรื่องการโยกย้ายแต่งตั้งนั้น ขอให้
 ดำเนินการดังนี้ คือว่า นายตำรวจจะอยู่ในท้องที่เดิมไม่เกิน ๓ ปี ไม่เกินจาก
 ว่าความจำเป็นจริง ๆ จึงจะย้ายออกเป็น ๔ ปี นายสิบตำรวจจะอยู่ในท้องที่
 เกิน ๕ ปีไม่ได้ จะต้องย้าย ที่ใดให้แนวไปเช่นนั้นก็ควร ถ้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ไม่อยู่ในท้องที่ใดนาน ๆ แล้ว ก็มักจะเปลี่ยนที่เสียบของในที่นั้น หรือไม่
 ก็เป็นเครื่องมือของมืออิทธิพลในท้องที่ รวมมือกับมืออิทธิพลในท้องที่ ทำการ
 มีขอบเสียเอง อันนี้ก็กำหนดนโยบายไปแล้วในส่วนที่เกี่ยวกับการโยกย้าย แต่ง
 ตั้งนั้น ก็ให้ทางหลักเกณฑ์ไว้ ทั้งตำรวจ ทั้งพลเรือนว่า ต้องมีหลักเกณฑ์ ๓
 ประการคือว่า ๑. ความรู้ความสามารถ ๒. ความประพฤติ ๓. อายุใส
 ซึ่งก็ใช้ปฏิบัติกันในปัจจุบันนี้ ที่นี้ในเรื่องการบรรจุแต่งตั้งสำหรับตำรวจนั้น ถ้า
 หากว่าในตำแหน่งที่ต่ำกว่าอยู่กับ ๆ ฝ่ายงาน ก็เป็นเรื่องของกรมที่จะแต่งตั้ง
 ไปไต่เอง แต่ต้องให้หลักทั้ง ๓ ประการนี้ สำหรับตำแหน่ง ที่สูงกว่า
 รองผู้กำกับ ๆ ขึ้นไปนั้น ก็อยู่ในการพิจารณาของคณะกรรมการตำรวจ ที่เรียก
 บอ ๆ ว่า ก.ตร. ซึ่งมีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ คือนายตำรวจนอกประจำการและ
 กรรมการตำรวจที่อยู่ในประจำการรวมกันพิจารณา ตามหลักเกณฑ์ที่ผู้ใดเสนอ
 ไปนั้น ซึ่งมีหน้าที่คือเป็นแนวปฏิบัติอยู่ ก็คิดว่าในการที่เรา ได้ดำเนินการเช่นนี้

ทั้งฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจนั้น ก็คงจะคอยแก้ไขสภาวะการณ์ให้ค่อย ๆ ที่นั่น เพราะว่าข้าราชการเยอะเหลือเกิน การโยกย้ายก็ต้องจัดทำไปตามจังหวัดจะไหน ดังนั้นผมก็คิดว่าคงจะต้องใช้เวลาพอสมควรในการที่ค่อย ๆ ภูธรหรือแก้ไข สภาวะการณ์ต่าง ๆ ในที่ขึ้นมาให้ได้ พื้นที่ส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องของ ความสามัคคี ภายในของกรมมหาดไทยนั้น ก็ให้ให้มีการพบปะกันโดยการเล่นกีฬา ใน วันหยุดงานปลายสัปดาห์เดือนละครั้ง เพื่อให้ได้พบปะสังสรรค์กันเป็นกันเอง ใน กลุ่มใหญ่ ๆ แล้วก็รับประทานอาหารกลางวันร่วมกันแล้วก็แยกย้ายกลับกันไป ก็ คิดว่าการที่ได้ออกไปเล่นกีฬาร่วมกันเช่นนี้คงจะทำให้มีความเข้าใจกันดีขึ้น หรือ ใครที่ระแวงแคลงคลางใครอยู่ ก็อาจจะปรับความเข้าใจกันได้ซักกันได้ แล้วก็การ เล่นกีฬานี้ก็เป็นการเล่นที่สบายใจก่อให้เกิดเป็นเพื่อนกันได้เหมือนกัน ก็คิดว่าเมื่อเข้ามา ในแนวทางนี้แล้วก็คงใช้เวลาสักกระยะหนึ่ง เพื่อให้เขาเข้าใจกันได้ พื้นที่ในส่วน ข้าราชการในหัวเมืองที่ห่างไกลออกไปนั้น คงที่ไกลแล้ว แต่ว่า เมื่อมีโอกาส ใ้มาประชุมหรือได้มาพบปะกัน ก็ให้เสนอแนะหรือให้ข้อคิดในเรื่องนี้ แก่ผู้ว่า ราชการจังหวัดไปเสมอว่า เราคงพูดว่าเป็นผู้นำต้อง เป็นผู้ที่โอบอุ้มอารี เขา ประชาชนได้ ต้องเป็นคนที่มีเหตุผล และมีความประพฤติดี เอาใจใส่ต่อ การงาน มีความยุติธรรม พยายามประสานสามัคคีไว้ทุกฝ่าย แม้แต่ฝ่ายทหาร อันนี้ก็คำเน้นการไป ผมก็คิดว่าคงจะอ่อน ๆ แก้อให้ดีขึ้นมาไม่มากนักเลย สำหรับในฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของตำรวจ ผมก็คิดว่ามาคราวที่แล้วพอสมควรแล้ว เพราะฉะนั้นก็ไม่อยากจะเสียเวลาของสมาชิกอีกต่อไป ผมก็จะขอกล่าวเพียงเท่านี้

ในส่วนของการศึกษาประชาชนนั้น ในเรื่องที่ทำหน้าที่ให้ข้อคิดเห็น เกี่ยวกับเงินค่าวัสดุภัณฑ์และอุปกรณ์อื่น ๆ นั้น ผมก็ให้นโยบายสำหรับ ปึงงบประมาณให้มันไปแล้วว่า ให้กรมการปกครองหักเงินไป ในแก๊งค์ที่เขาเลย เชนเขาไปซื้ออะไรที่อะไรก็ให้เขาไปเลย ให้เขาไปจัดหาเอาเอง อันนี้เพื่อ

ประโยชน์ที่ว่าความรวดเร็ว แล้วยังก็ต้องความต้องการของเขา แล้วก็เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในท้องถิ่น ชยาภจะชักชวนเสียดำก็อาจจะมิใช่เรื่อง ชวราภจะสละอะไรในท้องถิ่นพวกนี้ ก็ให้เรารู้สึกกับตัวเอง ก็คิดว่าคงจะสอดคล้องกับความต้องการของบ้าน ชยมีใจจะไปก่อนมานานแล้ว ก็เต็มจะพอมกับปัญหาไปได้

พื้นที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการที่กรมตำรวจระดมเอิกระเบียนของชื่อ ๘ นั้น เวลานั้นเรื่องยังไม่มาถึงผมครับ ก็ทราบว่าเรื่องกำลังอยู่ในการพิจารณาของงานปลัดกระทรวงอยู่ แต่มันก็รอวันรอคืนเต็มของบ้านไว้ ประกอบการพิจารณาแล้วก็คิดว่าคงจะให้กรมพิจารณาในทางที่จะรักษาแนวทางไว้ให้มากที่สุด สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโรงงานทำเหล้าที่จังหวัดสุพรรณบุรี เวลานั้นเรื่องได้มาจากกระทรวงมหาดไทยไปแล้ว โดยที่ผมได้ให้ข้อเสนอแนะไปว่า กระทรวงการคลังควรจะเป็นการคือ ให้โรงงานย้ายไปนอกเขตชุมชนเสีย แล้วก็ให้เขาสร้างใหม่ แล้วก็ขอต่อสัมปทานให้เขาเพื่อ ให้ประชาชนกันได้ แต่ว่าในชั้นแรกเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องให้ขอแซมแซมเสียใหม่ หักที่แตกเหม็นให้ซ่อมเร็วที่สุด เพื่อไม่ให้เป็นภัยแก่ประชาชน

สำหรับในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกรุงเทพมหานครก็คือ เรื่องการทะเลาะเบาะแว้งคดีก็ เรื่องกฎหมายพรรคการเมือง กฎหมายเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ผมก็จะให้ข้อให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ ๆ ให้ช่วยกันคอยบ้าง ผมก็อาจจะเรียนว่าอย่างนี้ว่า ในเรื่องของการแจ้งทรัพย์สินส่วนตัวนั้น เป็นเรื่องของ ก.ร.น. เรื่องกฎหมายพรรคการเมืองนั้น เราได้เคยเสนอเข้าสภานิติบัญญัติ ๆ ไปคราวที่แล้ว ก็พอที่จะเลือกตั้งเสียที่จะจัดไป นี่ก็กำลังดำเนินการอยู่ เวลานั้นกฎหมายเลือกตั้งได้เข้าถึงสภาแล้ว สำหรับกฎหมายพรรคการเมือง ก็ดำเนินการอยู่แล้ว สำหรับกฎหมายยังเมืองนั้นกฎหมายทั่วไปตลอดไปแล้ว เวลานั้นก็ออกพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับเมืองเฉพาะ แต่ว่าเรื่องนี้ยังค้างอยู่ในกรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ท่านกล่าวถึงว่าในการกระจายอำนาจท้องถิ่นนั้นจะยกฐานะของ กทม. มาเป็น

หมวงนั้น อันนั้นเป็นนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย ไม่เปลี่ยนแปลง
เรื่องนั้นเอง แล้วก็ผมเรียนไว้ว่า ตอนนั้นก็ยังอยู่ในขั้นศึกษา (Study) กัน
ยังไม่เข้า ค.ร.ม. สำหรับเรื่องของ กทม. นั้นก็อยากจะให้ รัฐมนตรี
ช่วยว่าการคำวิ ไพฑูริย์แจ้งเรียนต่อสภา ว่าทำอะไรกันบ้าง รัฐมนตรีช่วยว่า
การประเทืองจะขอพูดก่อนครับ

นายประเทือง กิริติบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้เกียรติ ผม ประเทือง กิริติบุตร
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ก่อนอื่นผมอยากจะเรียนขอของใจซึ่งเป็น
ที่สนใจของท่านสมาชิกเกี่ยวกับการอนุญาต ซึ่งได้มีการอภิปรายกันเมื่อวาน
๑ - ๓ วันก่อน ซึ่งผมรออนานแล้ว อันนี้ความจริงไม่มีอะไรมากระครับ เป็น
การใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๑๘๔ แต่ที่ผมอยากจะ
เรียนขอเท็จจริงให้ท่านผู้เกียรติทั้งหลายได้ทราบเสียก่อนว่า ความเป็นมาของ
เรื่องนี้เป็นอย่างไร เรื่องมีว่า นายร้อยโททหารคนหนึ่ง ได้ไปเช่ารถจาก
คลองเตยคาร์เร้นท์มาขับ ขับเข้ามาแล้วเลยเวลาไปก็ยังไม่ได้อำปิ่น เนื่องจาก
จากจะไปเยี่ยมแม่ก็เลยเก็บไว้อยู่ที่ทำการ แล้วทั้งถูกแจวบนโต๊ะทำงานตัวเอง
ก็เข้าไปทำงานห้องอื่น นายสิบเอก ๒ คนซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาถือว่าสาละ
ถูกแจอนั้นเอารถยนต์ไป ซึ่งนายทหารนั้นก็ยังไม่ทราบนะครับ ปรากฏว่าสิบเอก
๒ คนนำรถยนต์ไปแล้ว มีพรรคพวกพลเรือนรวมไปด้วย ไปถูกตำรวจจับ
บนเฮลิคอปเตอร์ทาง ๆ นี้ จับตัวนายสิบ ส่วนพลเรือนวิ่งหนีไป คำนวณจับ
นายสิบ ๒ คนได้พร้อมเฮลิคอปเตอร์ของกลางและอุปกรณ์เหมือนกันอย่าง ตามข่าว
หนังสือพิมพ์ นายสิบ ๒ คนนี้ปฏิเสธนะครับ ปฏิเสธไม่ยอมรับอะไรทั้งนั้น
จนเวลาสว่างขึ้นมาอีก ๑ เคียน นายสิบคนหนึ่งจึงให้การรับสารภาพ ชักทอก
มาว่า นายทหารผู้ให้ไปบนเฮลิคอปเตอร์ของกลางอันนั้น เมื่อให้การชักทอก
เสร็จแล้ว นายสิบคนที่ให้การชักทอกหลบหนีการควบคุมไป ไม่ได้มาจนเกินวัน

ซึ่งก็ออกหมายจับแล้ว คงเหลือนายสืบอีกคนหนึ่ง ซึ่งยังถูกจับอยู่พร้อมกับ
รองกลาง คำว่ารักก็เคยเห็นตัวนายร้อยทหารไปเป็นผู้ต้องหา ก็มีการสอบสวน
ซึ่งปฏิเสธทั้งๆ ก็ฟ้องศาลไป ในศาลชั้นต้นก็ยังคงเป็นอย่างที่ในการสอบสวนคือ
พยานเฉพาะนายสืบเอดมันซักเจน ไม่มีผู้หา เพราะจับของกลางได้ที่ตัว
แท่นสำหรับท่านนายร้อยนั้นโดยเหตุจับของกลางก็ไม่ได้ อะไรก็ไม่ไ้
แล้วศาลชั้นต้นให้เหตุผลในการลงโทษว่า เพราะ . . . เป็นผู้เข้ารถยนต์คัน
๑. เมื่อรถยนต์หายไม่รับแจ้งแก่ตำรวจหรือเจ้าของรถรถยนต์ ๓. เป็น
ผู้บังคับบัญชาโดยตรงแก่นายสืบคนที่ให้การชักทอก ทั้งนั้น จึงนำเรื่อง จึงลงโทษ
ซึ่งนายทหารและนายสืบนั้นก็ขอทรมานไป ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน คงลงโทษ
นายสืบทั้งจับของกลางไ้ แต่ส่วนนายทหารศาลอุทธรณ์ยกฟ้องโดยถือว่าไม่มีพยาน
ที่จะยืนยันในความผิดกล่าวสมรฐมคคืออะไรด้วย และคำชักทอกของผู้นหาด้วยกัน
นั้นไม่มีทิวมาสืบด้วย จึงไม่อาจรับฟังไ้ ก็มีการฎีกาไปตามระเบียบ ในชั้นฎีกา
นายทหารนั้นก็ยังคำร้องขอความเป็นธรรมต่อกรมอัยการ โดยอ้างว่าเท่าที่ไ้
การสอบสวนกันในชั้นศาลอะไรต่าง ๆ นั้น ไม่มีพยานพาดพิงถึงเขาว่าไ้ร่วม
เหตุการณ์ และศาลอุทธรณ์ก็ยังมาถามความเห็นอันว่า ไม่มีหลักฐานที่จะ
เอาเขา จึงขอให้กรมฯ พิจารณาใหม่ แม้เมื่อเรื่องเสนอขึ้นมาที่แห่งส่งไป
ให้เจ้าของสำนวนซึ่งแจ้งบทพวนชื่อว่า เป็นมาอย่างไร ก็เป็นมาอย่างที่เขาว่า
อย่างนั้น ทมิก็เรียกอัยการพิเศษฝ่ายปรึกษา รองอัยการพิเศษฝ่ายปรึกษาให้
มาร่วมกันพิจารณาว่าเราจะทำอย่างไร ในความรู้สึกของผู้นหาทั้งขอเท็จจริง
และอะไรต่าง ๆ เท่านั้น เราไ้มาอยู่กันระบิบระหว่างคำพิพากษาศาลชั้นต้น กับ
คำพิพากษาศาลชั้นอุทธรณ์มีความแตกต่างในหลักกฎหมายและหลักนิมิตรรมอย่างไร
บ้าง ในศาลชั้นต้นไ้ไ้ยกฟ้องถึงประจักษ์พยานอะไรเลยถึงแค่เพียงว่าเป็นผู้เข้ารถ
ไม่แจ้งว่าไม่รอทนาย เป็นผู้นหาที่มีชื่อกับคนที่ชักทอก จึงถือว่าเขาและมิรอ
ยหรือ แต่ในชั้นศาลอุทธรณ์ คำพิพากษานั้นไ้เหตุผลว่า เพราะเป็นคดี

บุคลากรซึ่งต้องลงโทษก็มากกว่า ๓๐ ปีขึ้นไป ก็จะต้องอย่ากะพั้ง ปกติ
 จะต้องมีการระงับภัยพิบัติ แต่คนที่ทำผิดก็ทำเสียด้วยกันก็ไม่มีผู้ต้องหาด้วยกัน นี่
 เป็นอย่างนี้ครับ เราเห็นว่าในสภาพของความจริง ข้อเท็จจริงจริง ๆ
 ในขณะนั้น ผู้ต้องหาซึ่งเป็นนายทหารไม่ใคร่เห็น ไม่ค่อยกลัวอะไรเลย
 เราก็มานั่งถึงสภาพความจริงครับ สมมุติอย่างนี้ผมมี นั่งทำงานอยู่ที่ทำงาน
 คนขับรถของผมนำรถไปกับเพื่อนขับออกไปจากนอกกรม ผมมาตอนกลางวัน
 เอาไม่เห็น ก็ไม่ทำอะไร ตอนมาจนตอนค่ำก็มาทำงานจนกว่า สิบโมงก็
 อยู่นะครับ บอกว่าถูกจับเสียแล้ว ว่าไปทำของเดือนหรืออะไรนี้ และคน
 ขับรถก็บอกว่าผมเป็นผู้ใช้ ฉะนั้นในไทยคอนเซ็ปต์ (Concept) หรือ
 ปรีซีเดนต์ (Precedent) ของศาลชั้นต้น ผมต้องถูกพิจารณาคดี
 เพราะว่าเป็นเจ้าของรถ ไม่แม้ว่ารถหายก็คำพิพากษา แต่โดย คอนเซ็ปต์
 หรือ ปรีซีเดนต์ ของศาลอุทธรณ์ ไม่เป็นอย่างนั้น เพราะเป็นคดีที่ทนาย
 ไล่กันถึงอย่างนี้ครับ ที่เอามาซึ่งดู ผ่านปรึกษาและใคร ๆ ก็เห็นว่า เอ๊ะ
 มันไม่เป็นธรรม เราจะทำอย่างไร เพราะฎีกาเขาไปแล้ว ก็จะต้องมาใช้
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๕ ซึ่งเขาให้สิทธิในกรณี
 กรณียการที่จะสั่งฟ้องไม่ฟ้อง ไม่อุทธรณ์ ตอนฎีกา จึงเป็นดุลพินิจในกรณีพิ
 พลาพิ ซึ่งเราปฏิบัติอยู่แบบเป็นปกติ ทุกวันนี้อย่างในคดีบางที่เราฟ้องคดีอาญา
 เข้าไป ฟ้องแล้ว สืบพยานในชั้นสอบสวน พยานก็ขัดเจตน์ มันฟ้องไปแล้ว
 ไม่เป็นอย่างสำนวน เรารีบขอถอนฟ้อง เพื่อไม่ให้เขาจะต้องถูกจองจำ เสีย
 เวลาทาง ๆ ในคดีเช่นเดียวกัน เราได้เห็นแล้วว่า ถึงจะอย่างที่ว่านั้น
 บอกว่า น่าจะปล่อย ให้ศาลฎีกาเข้ามาเสียเสียดีกว่าแต่เรามาคำนึง อย่างนี้
 แผลหว่า เอาโดยจริง ๆ เขาก็ไม่โทษ เขาไม่ใคร่เห็น เราจะปล่อย
 ให้เขาเสียอะไรไป นึกหรืออ่านจากตำรา มาตรา ๑๕๕ นี้เขาทำไปโดยปรึกษา
 กันแล้ว โดยสุจริตนะครับ โดยที่ผมไม่ใคร่รู้จักแม้จนเดี๋ยวนี้ ยังไม่ได้เห็นหน้า

นายร้อยคนนั้น ไม่รู้จักเป็นใคร อันนี้คือกราบเรียนว่า ถ้าท่านจะค่าหน้า
ไม่ว่าจะใช่เลย ควรจะปล่อยให้ศาลฎีกา นี่ก็เป็นเรื่องคดีพิพาท ผมขอกราบ
เรียนเช่นนั้น ว่าใครรักษากันแล้วว่ เราเห็นว่าเมื่อเขาจริง ๆ เขาไม่ใคร
เห็นและทำผิดด้วย เราก็คงควรจะหมั่นให้เขาเสียโอกาส ในการรับ
ราชการ ในการจะอุทธรณ์อะไรต่าง ๆ นี่ผมกราบเรียนมาอย่างนี้ ท่าน
เกี่ยวกับเรื่องนั้นครับมีพยานประธานที่เคารพ ผมอยากจะเรียนว่าไม่อย่างนั้นก็ได้
ออกไป หนังสือพิมพ์ก็ถามผมอย่างนี้ ผมกับบอกว่าที่เข้าใจกันอย่างนั้นอาจจะเป็น
เรื่องเข้าใจผิด เพราะเป็นเรื่องผมใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕ ของประมวลวิ.
อาญา ซึ่งเป็นเรื่องเข้าใจผิด แต่ที่เพื่อนผมมานบอกว่า หนังสือพิมพ์อะไรก็ไม่รู้
ความหมายมันไปลงชาวพุทธ ไปถึงท่านหัวหน้าพรรคประชากร ๆ เป็นท่านอย่างไ
รู้เรื่องอะไรอย่างนี้ ซึ่งผมก็ไม่รู้คอบอย่างนั้นครับ ผมจึงขอเรียนผ่านท่าน
ประธานไปยังท่านหัวหน้าพรรคว่า ประเด็นจะเกี่ยวข้องกับเราเอาแต่เข้าซึ่งไม่ไ
คอบอย่างนั้นตามหนังสือพิมพ์นั้น ผมขอสนใจในเรื่องนี้เรื่องที ๆ ที่ว่าไป

ทีนี้เรื่องที่ ๒ การที่ท่านถามการเลื่อนขึ้นเงินเดือน กับสมัครพรรคพวก
ผ่านหน้ากันเป็นร้อย ๆ โดยไม่ต้องหลักเกณฑ์อะไรต่าง ๆ ผมอยากกราบเรียนท่าน
ประธานและท่านที่เคารพว่าผมกับทุกพรรคต่าง ๆ ๒๕-๒๖ ที่ผมขึ้นมาเป็นอธิบดีกรม
อัยการ วิธีการขึ้นเงินเดือนข้าราชการทั้งฝ่ายอัยการและตุลาการ ผมเชิญเอก
ทั้ง ๔ เขต หัวราชอาณาจักร แล้วก็ฝ่ายรองอธิบดี เลขา ฯ อะไรต่าง ๆ
เขารวมประชุมเป็นเวลาดำ ๑ อาทิตย์ เราพิจารณาเป็นชั้น ๆ ชั้น ๒ ชั้น ๓ ว่า
ก็มาว่าใครทำงานแล้วดีพอควรก็ใครสมควรที่จะไปเลื่อนชั้น ๒ ชั้นเป็น
พิเศษ ซึ่งอันนี้ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการ ฯ ท่านก็
เห็นในน้ำเสมอ เพราะรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ของท่านที่ส่งไปควบคุมเป็น
ประธาน ก.อ. ด้วย เมื่อพิจารณาแล้วก็เลือกอย่างนี้เสร็จแล้ว ก็จะต่อไป
เสนอขึ้นสู่ความดีความชอบแก่คณะกรรมการ ก.อ. ที่เรียกว่า คณะกรรมการ

อัยการ ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิรวมอยู่ด้วย ท่านวิสิทไชโยเลี้ยงต่าง ๆ เพราะฉะนั้น การที่จะให้เงินเดือนก้อนนั้น มากขึ้น ขึ้นตัวกันหรือไม่ ไม่ใช่อธิบดีกรมอัยการ เป็นไปตามมติของ ก.อ. เหมือนอย่างทนายอัยการ ก.อ. อะไรอย่างที่เขาปฏิบัติกันอยู่ แม้จะเรียนความเข้าใจอันนี้ เพื่อให้ความถูกต้องด้วย พื้นที่เกี่ยวกับความที่จะเกิดขี้อริกรรมหรือไม่ขี้อริกรรม ที่ท่านอาจารย์ที่เคารพของผม ท่านเป็นห่วงนะครับ ซึ่งผมขอขอบคุณและท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทย ก็เป็นห่วงว่า การมาดำรงตำแหน่งนี้อาจจะแกว่ง พื้นที่อย่างนี้ครับ พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๒๔ เขาบัญญัติไว้เลยว่า ถ้าข้าราชการอัยการคนใดไปดำรงตำแหน่ง ในทางการเมืองในกระทรวงมหาดไทยแล้วไม่สามารถที่จะดำเนินคดี ในฐานะพนักงานอัยการได้ ก็นับเมื่อผมได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ จึงได้เรียกประชุม ก.อ. และพบสภาพการดังกล่าวที่พอ ไม่พอ อะไรต่าง ๆ นับตั้งแต่วันนั้นเอง โดยคณะกรรมการ ก.อ. มอบให้ฝ่ายคดี และรองอธิบดีเป็นผู้ทำการแทนงานนี้ ซึ่งอันนั้นแหละจะเป็นผลไปเกี่ยถึงคดีอื่น ๆ ด้วย พื้นที่เกี่ยวกับปัญหาของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ มอบให้ผมตอบ และก็เกี่ยวกับเรื่องคดีที่ท่านถาม มีโรงพิมพ์ท้องถิ่น มี รพช. มีปล่อยตัวนายศิริ มีอะไรต่าง ๆ นี้ ซึ่งผมขอกราบเรียนว่า เฉพาะในเรื่องคนหลบหนีจากกรมราชทัณฑ์ ผมขอบคุณท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทยครับ และขอผมรับว่าเมื่อก่อนเขามาใน หรือก่อนรัฐบาลนี้ ระเบียบในกรมราชทัณฑ์ไม่เรียบร้อย พักง่าย ๆ ไม่เรียบร้อย แต่พื้นที่พอเราเข้าไปรับงานได้เพียง ๒ - ๓ วัน ก็เกิดเรื่องนายศิริเอะอะกันขึ้นมา โดยข่าวหน้าหนังสือพิมพ์บอกว่าหนีไป ทางกรมราชทัณฑ์บอกว่า ก็ศาลออกหมายมาให้ประกันตัวไปแล้ว ศาลก็เชิญกันไปเชิญกันมาอย่างนี้ จึงเกิดสับสนและเป็นอย่างที่ท่านถามว่า และเวลานี้คดีส่วนหนึ่งก็ไปอยู่ที่ศาลจังหวัดนนทบุรี ซึ่งผมจะไม่เล่ารายละเอียด เพราะจะไป

กล่าวกายอำนาจศาล แต่อยากจะเวียนเพิ่มเพิ่มว่า นับแต่ทางรัฐบาลนี้ทราบว่า นายศิริวิทย์ ทำเนียบกรมทวิในฐานะประธานกรรมการปราบปรามยาเสพติด ท่านรับผิดชอบทางฝ่ายตำรวจเรด เราสืบทราบว่าคุณศิริวิทย์ลงไปทางใต้ แล้วไปมาระหว่างกัวดาลามิเปร์ อีโปลา อีโรอย่างนั้นแล้วนี้ ท่านก็แจ้งไปยัง ตำรวจมาเลเซียให้อินฟอรมะชั่น (Information) ทาง ๆ รูปถ่ายอะไร ทาง ๆ ว่า ซบับขยายไปไหน หลบไปหลบมาทางไหน ตลอดเวลาท่านแนะนำไปทางโน้น ซึ่งในที่สุดตำรวจมาเลเซีย โดยอาศัยอินฟอรมะชั่นจากที่นั่น ก็จับตัวมาได้ อย่างที่รู้ เป็นแต่เวลานี้ นานศิริเป็นไป ทุกไม่ได้ ซึ่งเราก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ทองแล้วทวนวิธีการสอบสวนของท่านอธิบดีตำรวจนครบาล คดี ทาง ๆ เหล่านี้ เกิดก่อน พอมาเกิดตอนหลังนี้ ผมเข้าไปยุ่งไม่ได้ เพราะมีกรรมการ เพราะผมหมดอำนาจโดยกฎหมายอันนั้นเสียแล้ว มีกรรมการต่าง ๆ คอยจับ คือผู้รักษาการแทน ที่เกี่ยวกับคดีเรื่อง พรพ. ที่ท่านอาจารย์ที่เคารพของผมนามว่า คดี พรพ. นี่เป็นเรื่องที่กล่าวก่อน การกระทำนี้เกิดก่อนรัฐบาลเกรียงศักดิ์ • เมื่อรัฐบาลเกรียงศักดิ์ • เข้าไป ทาง ป.ป.ป. ก็แจ้งว่ามีการไม่คอยเรียนร้อยเกิดขึ้นในวงการนั้น ก็มีการตั้งคณะกรรมการกระทรวงมหาดไทยไปสอบ ใครขอเท็จจริงนี้ ก็เลอบ่งตำรวจไปสอบสวน กันขึ้นไป เมื่อสำนวนสอบแล้วถึงกรมอัยการ เป็นระยะที่ผมได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ เสียแล้ว ผมคิดว่าน่าจะเข้าไปเกี่ยวข้องอะไร ก็เป็นเรื่องคณะกรรมการและผู้ดำเนินการแทนเขาจะวินิจฉัย ผมก็ไปแต่ถึงวันทราบทราบจากเขาแล้วก็ไปเล่าให้หนังสือพิมพ์ทั้งหลายถามเท่านั้นเอง ซึ่งเวลานี้ก็พักอยู่ในศาล ผมจะไม่วิจารณ์ แต่ได้รับทราบจากทางกรรมการ ว่าเขาได้หลักฐาน ตำรวจจับส่งหลักฐานอยู่ จะมีการฟ้องใครอีกต่อไปนั้น เป็นเรื่องของกรรมการ ซึ่งเราจะดูจากหลักฐานไม่เกี่ยวกับผม คือเขาไปรับอำนาจไป ผมทำไม่ได้ นี่อันนี้เป็นอันหนึ่ง

ส่วนคดีเรื่องโรงพิมพ์ซึ่งตั้งมีทั้งท่านอาจารย์ถนอมใจและถนอมชื่นนั้น บัญหา
เรื่องโรงพิมพ์ทั้งสองตั้งอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย โรงพิมพ์อันนี้ตอนนั้นผมยังไม่
ได้ตั้งเป็นรัฐมนตรีก็ให้ข่าวมาว่า จาก ค.ศ.ง. ซึ่งไปตรวจพบหลักฐานการ
ใช้เงินซึ่งไม่เรียบร้อยอะไรต่าง ๆ ค.ศ.ง. ก็แจ้งไปยังสำนักงานนายกรัฐมนตรี
ในขณะเดียวกันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในสมัยรัฐบาลเกรียงศักดิ์ •
ก็ให้ตำรวจไปจับโรงพิมพ์แถวตลาดพลูโดยผมเรียงพิมพ์อะไรต่าง ๆ
จึงเกิดกล่าวหาละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งเวลานักเอา ๒ อันการใช้เงินนี้ รวมเข้า
ส่วนหนึ่งก็ออกไปแล้ว ส่วนหนึ่งยังสอบ และส่งมากรมอัยการ ผมก็ยังทำไม่
คณะกรรมการ เขาก็คงทำต่อไป อันนี้ก็เป็นเรื่องของโรงพิมพ์ท้องถิ่น ที่บัญชา
เรื่องเครื่องคอมพิวเตอร์ซึ่งท่านอาจารย์ กล่าวถึงนั้น คอมพิวเตอร์นี้เป็นการ
ติดต่อกับเขามาก่อนรัฐบาลที่จะเข้าปฏิบัติงาน ที่ผมมาถึงรับงานก็โดยความ
เห็นดีเห็นชอบของธนาคารโลก สภาพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ ก็เกิดมีแผนยังการคุม
จราจรทาง ฯ และในที่สุดก็นำเครื่องคอมพิวเตอร์มาใช้ แต่ไม่ได้ใช้ทั่วประเทศ
ใช้เพียงส่วน • ใน ๔ หรือ • ใน ๔ ทางด้านพระนครเหนือเท่านั้น ซึ่งจาก
ผลการรายงานของเจ้าหน้าที่กมลทิพย์ ที่เกิดมีเสียงขึ้นมาจาก ป.ป.ป. ว่า
การซื้อขายเครื่องนั้นอะไรที่ไม่เรียบร้อย ทางกระทรวงมหาดไทย ก็ขอเชิญ
ป.ป.ป. เข้ามาลงซึ่งอยู่ในเรื่องของ ป.ป.ป. จะทำ อันนี้จะเป็น
ประการใดไว้ดูผลการสอบสวนนั้น อีกเรื่องเกี่ยวกับการหลบหนี ไม่ใช่ว่า
นายสิริและทวี พจนานะสิริเกิดเรื่องเราก็สอบไปปรากฏว่านายโล นายเลียง
นายเล้า นายกร ตาพระยา ซึ่งกรณีต่าง ๆ เหล่านี้อยู่ระหว่างสอบสวนของ
ตำรวจ และการติดต่อกับอินเทอร์โพล (Interpol) ตำรวจเมืองนอกที่จะ
ให้ตำรวจนายกร ตาพระยา กลับมา ที่ของผมสนับกับจวนพระนครนี้ แต่ว่า
เมื่อตอนใกล้เข้านานหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทย ท่านประธานกรับ ผมฝาก
เรียนท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ไทยอันหนึ่ง ท่านพูดถึงคดีนี้ผมรู้สึก ว่าอินทิ

กรมอัยการเรียกสำนวนมาเพื่อจะสั่งไม่ฟ้องอะไรเกี่ยวกับคนอะไรนี้ ผมทอน
ไม่มีความผิดคดี จ้างก็ไม่ได้นับกับคนไปฉ้อฉลว่าเป็นอย่างไร ก็ปรากฏว่า
สำนวนต่าง ๆ นี้ เขามีระเบียบของกรมอัยการไว้ว่า คดีเกี่ยวกับไม่
วางเพลิง เสร็จอะไรต่าง ๆ นี้ พริศที่สำคัญที่ประชาชนสนใจ ไม่ว่าเกิด
ที่ไหน ฟ้องหรือไม่ฟ้องกองส่งมาให้กรมอัยการรับทราบ เพื่อจะแจ้งรัฐบาลเมื่อ
ถูกถาม และโคตรจะคิดว่า การสั่งไม่ฟ้องหรือไม่สำหรัคดีนี้ อัยการไม่
สนใจฟ้องหรือไม่ ฟ้องนายสมพงษ์เป็นแน่ เขาไม่เข้ามา แต่ทางกรมอัยการ
ตรวจสอบ เห็นว่าอย่าไปฟ้องอะไรอะไรของทนายไทยเจริญ หรือ
กรุงเทพมหานครเจริญไทยอะไรนี้รวมอีกด้วย เพราะในฐานะว่าเป็นผู้ร่วมกัน
สมพงษ์ว่า ซึ่งเขาใจว่าเรื่องนี้จะส่งไปทางจังหวัดมณฑลในเวลานั้น ผม
เห็นจะครบ ขอขอบพระคุณครับ

พลตำรวจเอก ชุมพล วัฒนชาติ : (รัฐมนตรีช่วยว่าการ -
กระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
กระผม พลตำรวจเอกชุมพล วัฒนชาติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย ขอเรียนตอบข้อข้อใจและข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ได้
ซักถามในการปฏิบัติงานของกรมการมหาดไทยก่อนที่จะได้เรียนตอบถึงข้อข้อใจ
หรือข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอเรียนชี้แจงสักเล็กน้อยถึง
ประเด็นที่กล่าวขานถึงกระผม ในข้อกล่าวขานของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กระผม
เคารพท่านเป็นอาจารย์อยู่ตลอดเวลาแม้ในปัจจุบันนี้ ท่านได้ยกย่องกระผมมากกว่า
เป็นท่านที่ทรงเมตตาครับ ขอพระคุณครับที่ความเข้าใจเช่นนี้

ประการที่ ๒ ท่านบอกว่ากระผมปฏิบัติหน้าที่เหมือนหมาไล่เนื้อ คือ
เห็นทางเข้ามาใกล้จับและกระผมก็ชอบอย่างนั้นครับ ความจริงกระผม
ก็เคารพท่านและในขณะนั้นก็ไม่มีความคิดที่จะทำอะไรต่อเลยอะไรในประเด็นนี้
ว่าเพื่อความเข้าใจนะครับ กระผมขอเรียนปฏิบัติกันอย่างนี้ กระผมเข้ามาเป็น

รัฐมนตรี ๒ คนวนะคริบ ก็ในครั้งแรกเมื่อครั้งสมัยอาจารย์ สัตบุรุษ อรรถสิทธิ์
 กระผมเองในขณะนั้นก็เป็นรองอธิบดีกรมตำรวจ แล้วก็ให้หนังสือของอาจารย์
 สัตบุรุษ ขอให้กระผมเข้าไปรวมเป็นรัฐบาลด้วย กระผมก็คิดว่ากระผมมีความ
 ตั้งใจในการที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติโดยส่วนตัวแน่นอน ๆ
 กระผมก็รับที่จะเข้าไปเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยในครั้งนั้นครั้น
 แล้วก็ปฏิบัติงานกระทั่งสิ้นสุดรัฐบาล ๒ สมัย มีการเลือกตั้ง. กระผมก็พ้นจากการ
 เป็นรัฐมนตรี ในขณะที่กระผมไม่ได้ออกจากข้าราชการประจำ กระผมคงเป็น
 รองอธิบดีกรมตำรวจอยู่แล้วก็ไปขึ้นงานกระทั่งสิ้นสุดรัฐบาลนั้นครั้น มาในรัฐบาล
 นั้นก็เห็นด้วยกัน กระผมก็ไม่ค่อยจะมาขอว่า กระผมจะมาเป็นรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการ ๆ แล้วกระผมก็ไม่เคยวิ่งเต้นที่จะเป็นรัฐมนตรี กระผมเองก็รับคำ
 ชักชวนหรือคำสอบถามเพียงวันเดียวเท่านั้นเองจากท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อ
 กระผมก็ว่า กระผมจะช่วยบ้านเมืองได้ กระผมก็รับปาก และเมื่อกระผมเป็น
 รัฐมนตรีแล้ว กระผมก็ได้ออกจากรองอธิบดีกรมตำรวจ คงทำหน้าที่ทางฝ่าย
 การ เมืองฝ่ายเดียวหรือแท้จริงมีเพียงท่านพลตำรวจ ส่วนจะว่าเป็นอย่างไร
 ไล่เนื้อ หรือจะไปไล่จับกวางที่ไหนนั้นก็สุดแล้วแต่จะเอาเถอะครั้น แล้วขอ
 ความกรุณาว่ากระผมไม่ไปก็ขอต่อเจ้านาย หรือว่าอะไร กระผมเคารพเพราะว่า
 ท่านเป็นครูบาอาจารย์ที่กระผมเคารพอยู่เสมอ ในเรื่องประเด็นที่ตกอยู่ประเด็น
 นั้นว่า กระผมเคยให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ถึงเรื่องคดี ของเสนาธิการรัฐมนตรี
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่มีการจับกุม แล้วก็กระผมบอกว่าใครจะเป็น อะไร
 ไม่สำคัญ เมื่อมีแบบตัวรัฐมนตรีก็ให้กระทรวงใด ไม่ใช่แต่เฉพาะกระทรวงมหาดไทย
 จะเป็นเสนาธิการรัฐมนตรีจริงๆมันควรจะเป็นอย่างอื่น แต่เมื่อมีแล้วกฎหมาย
 ไม่เคยยกเลิก เพราะฉะนั้นเมื่อมีก็เราก็ต้องมี แล้วก็ขอเท็จจริงอีกครั้ง ๆ
 แล้วก็สมมติเมื่อตำรวจเขาจับแล้วครั้นก็ผู้ต้องหา ๔ คนด้วยกัน ทั้งนั้นแล้วก็
 ตำรวจ ๒ คนที่อยู่ในบ้านที่ไปค้นพบ ๒ คนอีกรูปเป็น ๑ กระผมก็ ไม่เห็นเป็นอะไร

• กระบอก แล้วมีทะเบียน ๒ กระบอก ส่วนอีกบ้านหนึ่งมีอาวุธปืนไม่มีทะเบียน
 • กระบอก มีทะเบียน ๑ กระบอก รวมทั้งหมกด้วยกันห้าของหา ที่เป็นราษฎร
 ๔ คนนั้น โคตมป็น ๒ กระบอก เป็นผู้มีทะเบียน ๔ กระบอก ไม่มี
 ทะเบียน ๒ กระบอก ก็ดำเนินการส่งห้องศาลไปหมดแล้ว ส่วนที่เป็นตำรวจ
 ๒ คนนั้น ก็ทำการสอยตามคุณแล้ว โคตมว่าผู้บังคับบัญชาส่งตัวมา เนื่องจาก
 ว่าทางบ้านเลขานุการรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ว่านักโทษตำรวจ
 คู่มกัน เนื่องจากว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นที่เพชรบุรี กระแอมลิตว่าท่านผู้บังคับบัญชา
 ทุกท่านคงจำได้ ถึงที่ก้านของเคมเรือถึงกับถูกยิงตาย แล้วก็กระแอมลิตว่า
 ในเรื่องเกี่ยวกับการที่ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ตำรวจมาคุมครองให้ความปลอดภัย
 ไม่ใช่แต่เฉพาะเลขานุการรัฐมนตรีหรือกรับ แม้แต่เป็นประชาชนธรรมดาที่มีความ
 ความไม่ปลอดภัยที่จะเกิดขึ้นและกรับ เมื่อร้องขอทางตำรวจเอง ก็มีสิทธิที่จะ
 พิจารณาให้ความคุ้มครองได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่เลขานุการรัฐมนตรี
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอขึ้น ไม่ใช่ดีในฐานะเป็นเลขานุการรัฐมนตรี แต่
 ว่าใครก็ตาม ถ้าอยู่ในสภาพที่อาจมีความไม่ปลอดภัยแล้ว เป็นหน้าที่ของทาง
 ตำรวจจะต้องให้ความคุ้มครอง ยิ่งถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว กระแอม
 ลิตว่าทางกรมตำรวจก็มีความเห็นว่าเป็นความจำเป็นยิ่ง เพราะว่าการเลือกถึงแต่
 ละครั้งละกรับ สิ้นเงินไปหลายล้าน ๒ ล้านบาท ๓ ล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้า
 หากว่ามีอะไรเกิดขึ้น นอกจากจะสูญเสียบุคคลสำคัญของชาติคนหนึ่งแล้ว ยังจะ
 เสียเงินของรัฐและเสียหายต่อชื่อเสียงของกรมตำรวจ เพราะฉะนั้นการที่จะให้
 การคุ้มครองนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่เป็นหน้าที่ของกรมตำรวจ นี่ก็เป็นข้อเท็จจริงที่
 กระแอมได้เรียน แล้วก็ในขณะนี้ดำเนินการแล้ว สำหรับทางบ้านตำรวจนั้นอย่าง
 ที่กระแอมเรียนแล้วอาวุธปืนนั้นเป็นอาวุธปืนของหลวงและได้มาคุ้มครอง ในฐานะ
 ที่ร้องขอในเรื่องความไม่ปลอดภัย เกี่ยวกับทางบ้านเหตุการณ์ในทางคดี มีท่าน
 สมาชิกผู้บังคับบัญชาได้กล่าวชัดถึงคดีคดี กระแอมก็ยอมรับว่าในระยะนี้คดีมีการ

ชั้นการลง บางประเภทขึ้น บางประเภทลง สดกที่หัวหน้าพรรค
 ของพรรคไทยขอเอียนามคือหัวหน้าพรรคประชาธิปไตย ไกลสารขั้วถึงที่เกิดขึ้น
 ในเขตของทาง ทน. ในเดือนสิงหาคมจนถึงจำนวน ๑๐๐ ราย จริงๆก็มี
 เกิดขึ้น ๑๐๐ ราย แล้วในเดือนกันยายนมีเกิดขึ้นถึง ๑๐๐ ราย ที่กระแสม
 จะเห็นว่า ระหว่าง เดือนต่อเดือนแล้ว สำหรับทางเขตซึ่งมีผู้นำทางตามสมาชิก
 ผู้มีเกียรติยศกันมาก คือทางภาคใต้ที่กระบี่ ทางภาคใต้และในขณะนั้น กระแสม
 มีความตามสมาชิกผู้มีเกียรติทางภาคใต้หลายท่านมีความพอใจในเหตุการณ์ที่เกิด
 ขึ้นในหลาย ๆ จังหวัดในทางภาคใต้ผู้รายกิตี ทางด้าน ชก. คือขบวนการ
 ของโจรทางด้านการเมืองกิตี ที่ให้ความสำคัญกับเรียกค่าไถ่กิตี หรือจับตัวไป
 กักกัน คกเมื่อเปรียบเทียบกับระหว่าง เดือนต่อเดือนแล้วมีความใกล้เคียง กัน
 อยู่ การเพิ่มจำนวนนั้นก็ไม่ถึงขนาดมากมายนัก แต่ว่าการที่ไปมีพฤติการณ์ใน
 ลักษณะที่จับตัวจับตัวพัฒนาการหรือจับคนไปเรียกค่าไถ่ มีจำนวนในระบอบสูงขึ้นมา
 ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รัฐของประชาชนมีความรู้สึก ในทางที่ไม่เป็นมงคลนัก
 มีความรู้สึกในลักษณะที่ขาดที่พึ่ง ในเรื่องนี้กระแสมขอเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า
 กระแสมไม่สบายใจ แม้แต่ในขณะเมื่อเกิดเรื่องขึ้น กระแสมก็เดินทางไปไต่
 ถามหลายครั้งแล้วก็ได้อีกตามเหตุการณที่เกิดขึ้น มีหลายสิ่งหลายประการที่จะต้อง
 แก้ไข กระแสมคิดว่าตามผู้มีเกียรติโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ส่วนสมาชิกทางภาคใต้
 คงทราบกิตี มีผู้นำที่พาไปเกิดขึ้นทางตามระยะภาคใต้ เพราะว่าผู้สีกั้นหรือที่ตามกิตี
 อย่างที่ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้เรียนกับผู้ถือหัวแล้ว
 เราต้องแก้ปัญหาลหลายท่านไม่ใช่เฉพาะผู้นำทางค่านโจรผู้ร้ายธรรมดา แต่ว่า
 อย่างไรก็ตามสำคัญอย่างหนึ่งคือการตั้งใจจริงในการทำงาน สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญ
 และกระแสมขอเป็นความหวังอย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านพูดว่า เจ้าหน้าที่
 ตำรวจอาจจะความเข้มแข็งน้อยไป ในเรื่องนี้ท่านอธิบดีกรมตำรวจเอง ก็เพิ่ง
 เดินทางกลับมา ไปมาที่ตามรองอธิบดีกรมตำรวจ แล้วก็กระแสมขอเรียนด้วย

ความจริงใจว่า นายตำรวจใหญ่ของกรมตำรวจเองก็ไม่เคยมองใจในปัญหาเรื่องนี้ มีความเป็นห่วงแล้วก็ไปดูแลเหตุการณ์ด้วยตัวเอง กระผมเองถ้าไม่คิดเรื่องนั้นกระผมจะไปอยู่เหมือนกัน เพราะกระผมร้อนใจ ในปัญหาเรื่องครูที่เกษียณชดเชย และยังไม่ยุติลง เพราะเนื่องจากว่ายังไม่ได้ตัวครูกลับมา ปัญหาเรื่องครูนี้แหละครับ กระผมขอเรียนให้ทราบว่อย่างนั้นเพื่อความเข้าใจจนกระทั่งไม่ใช่เป็นการแก้ตัวของกระทรวงมหาดไทยเอง แต่เป็น... ที่จริงที่กระผมคิดว่าเราสู้กับคดียาวจริง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่จับพัฒนากร ๒ คนไป ความมุ่งหวังของผู้จับคงจะมีความคิดว่า สามารถที่จะเอาตัวมาแลกเปลี่ยนกับทางด้านของภาคหนึ่งซึ่งเป็นคู่ของพหุภาคีสำคัญของเรา คงหนึ่งจับได้แล้วก็รายงานไม่ได้ การแลกเปลี่ยนตัวกันโดยลักษณะเช่นนี้ เท่ากับเราทำในสิ่งผิดกฎหมาย ซึ่งกระผมเองกระผมคิดว่าท่านมีเกียรติยกท่าน คงได้ติดตามผลงานที่กระผมได้เคยทำเป็นการมา ทำให้ในสิ่งที่ผิดหรือในทางที่ไม่ถูกต้องกระผมไม่เคยยอมให้ทำได้ ถ้าหากว่าใครจะทำก็ขอรับเรื่องไปทำ แต่กระผมเองทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกับกระผมก็ยอมที่จะแลกเปลี่ยนไม่ได้

ในที่สุดศาลตัดสินจำคุก ๑๐ ปี สำหรับ ชจก. คนนั้น แล้วที่เราจับคนมาในอีกคนหนึ่ง ในที่สุดที่เราจับคนมาในอีกคนหนึ่ง คนซึ่งจับมาในนั้นเป็นคนที่อยู่ในกลุ่มที่มีความสำคัญเหมือนกัน แล้วคนนั้นก็ต้องเขียนหนังสือไปถึงหัวหน้าของ ชจก. ที่จับเอาพัฒนากร ๒ คนไป ในที่สุดก็เป็นสิ่งที่ทำให้เราได้จับพัฒนากรกลับมา กระผมเองก็ไม่อยากจะขออ้างว่านี่คือความสำเร็จ แต่ว่าก็เป็นวิธีการอันหนึ่งที่ทำให้เราได้จับพัฒนากรกลับมา ไม่ใช่ว่าอยู่ๆ ทางการจับเอาพัฒนากรไปเมื่อที่จะควบคุมตัวไว้แล้วปล่อย ไม่ใช่เป็นเช่นนั้น คือความจริงแล้วก็เป็นสิ่งที่บังคับให้เขาต้องทำ เพราะถ้าหากไม่เช่นนั้นแล้วเราจะต้องดำเนินการไปเช่นแต่หลักเหนือกว่านั้นต่อไปอีก คือจากนั้นมาเมื่อระยะ ๒ - ๓ วันเมื่ออย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้บอกต่อที่ประชุมว่า ใ้จับทรูผู้หนึ่งไปนะครับ

ใจครับ ใหลไปอำเภอเบะมา จังหวัดยะลา ความจริงเมื่อสัก ๒ ปีที่ผ่านมา
ผมก็เคยถูกจับมาแล้วครั้งหนึ่ง ความจริงปัญหาเรื่องจับคนนั้นครับ เป็นปัญหา
ใหญ่ แล้วก็มีประมาณ ๔ - ๕ ปีมาแล้วที่อำเภอสาบบุรี จังหวัดปัตตานี
เคยมีลักษณะดังกัยจับคนแล้วก็เฝ้าโรงงรีน แล้วก็ทักตรึงไม่ให้พลุกตาม
เราจำเป็นต้องจับตำรวจกระเวณชายแทนไปสอนเอง ที่อำเภอสาบบุรี
จังหวัดปัตตานีครับ เมื่อประมาณสัก ๓ - ๔ ปีมาแล้ว บ้างเราก็ระดมใหญ่
ดำเนินการกวาดล้าง ในที่สุดก็แตกตาเข้าเน้นหลบเข้าป่าออกกระเพื่อม
ไปนอกประเทศสำหรับพวก รก. นั่นก็อยู่ที่ว่าเราต้องทำจริงจริง และ
เราเองก็มีสถานะที่พอจะทำได้โดยไม่มีความสปรกในปฏิบัติ ปัญหาที่ขยี้ว่า
จะทำอย่างไร ที่เราจะต้องปรับคนของเราให้ดำเนินการ ความแนวความคิดที่
เราเคยทำมาแล้วในสิ่งที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องทำต่อไป อย่าง
ไรก็ตามกระผมขอเรียนว่า การที่ถูกระดมมาในขณะนี้ยังไม่ดีขึ้นมา ก็เป็น
สิ่งที่กระทรวงมหาดไทยเองมีความสนใจ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยเองก็ใส่ใจใหญ่ใหญ่ของทางกระทรวงมหาดไทย ก็อยู่กระทรวงการ
เพิ่มทางออกไปแล้ว ไปติดตามดูซึ่งเรื่องนั้นความจริงแล้วมหาดไทย ๔ คือ
ผู้อำนวยการกองอำนาจการรักษาความสงบมหาดไทย มีอำนาจที่จะแก้ปัญหาได้ เ
วอย่างไรก็ตามเราเองที่อยู่ในส่วนกลางก็มีความเป็นห่วงใน แล้วก็ดำเนินการ
ที่จะแก้ปัญหาเพื่อให้สุดวงไปนะครับ สิ่งเหล่านี้ยังที่กระผมเรียนแล้วว่าปัญหา
ของใจบุรียาในขณะนี้เกิดขึ้นกับทั้งเพิ่มและลด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขต
ของกรุงเทพมหานคร เองก็เช่นเดียวกัน มีบางส่วนเพิ่มขึ้น บางส่วนก็ลด
แล้วก็ทำให้เกิดมาบางครั้งก็เป็นเรื่องที่รักใคร่แล้วก็บางทีก็เกลียดเหมือนกัน
อย่างใจเฉพาะอย่างยิ่งทางภาคใต้มีการปล้นรอนเล่นนะครับ ปล้น ๓ กัน ทาง
สี่มุมลชนเข้ามาเขียน ๓๐ คน เพราะว่าบางทีรถไปคดียุ้ย แล้วก็ชาวคราวก็
ขบขั่น บางทีก็มองดูเล่นเป็นเรื่องมากมาย แต่อย่างไรก็ตามเรื่องเหล่านี้

กระแสนิยมรับกันเป็นเรื่องจริงที่เราจะต้องแก้ไข เพราะความเดือดร้อนของ
ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทางภาคใต้มีกระแสนิยมว่าเป็นสิ่งที่ไม่
เป็นห่วง เพราะว่าทางบ้านอาชีพกสิกรรมของชาวอีสานภาคใต้ ความจริงอาชีพ
ของคนทางภาคใต้ในขณะนั้นก็ยังมีลักษณะความหมายเพราะว่ากายภาพ ภาว
อะไรต่าง ๆ ยังอยู่ในสภาพที่ดี แต่ว่าสวัสดิภาพเท่านั้นเอง ที่เราจะต้องแก้
ปัญหาในเขายอยู่ในสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็คงอาศัยเจ้าแม่ ที่ จะต้องแก้
ปัญหานั้นกับ กระแสนิยมว่า ในความรับนิคมของกระทรวงมหาดไทยที่
มีแนวสวัสดิภาพของพี่น้องทั้งภาคใต้ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ที่
หรือภาคกลางก็เหมือนกัน เราที่แนวความคิดที่จะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แก้ไข
อยู่ตลอดเวลา มีอีกประการหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับเมืองเก่า ๆ ทั่วเมือง คือ
เรื่องการแต่งตั้งบอกการสังเกตว่าที่จริงมันทั้งนั้นแล้ว ที่คนทำงานเกี่ยวกับ
กระแสนิยมของพระคุณอย่างยิ่งที่ให้อำนาจใจกับตำรวจที่ส่วนที่รับนั้น ตำรวจ
ที่ส่วนที่ทำงานกับบอกว่า ส่วนที่ทำงานที่คิดนอกเหนือจากแล้วก็ได้มีการสนับสนุนจาก
ผู้บังคับบัญชา ทางด้านบ้านพาณิชย์ ทางด้านเงินทองอะไรต่าง ๆ หรือทาง
ความเคารพ เคารพความความชอบอะไรต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้กระแสนิยมของพระคุณ
ทางพาณิชย์เกี่ยวกับที่ใดที่ใดก็ต้องไปอยู่ในที่ของทางไกล แล้วก็ในส่วนที่
กระแสนิยมจะต้องรับถึงและจะต้องศึกษาและหาทางช่วยเหลือ เพราะว่าโดย
ลายเลื่อของกระแสนิยมที่เป็นตำรวจ แล้วก็โดยหน้าที่ที่กระแสนิยมอันที่นิยม ประ
กอบกับแม้กระแสนิยมที่จะรับนิคมในส่วนนี้ นอกจากนั้นแล้วก็ต้องบอกกว่า
มีการเสียเงินเสียทองกัน จะต้องไปอยู่เป็นนายวัดอำเภออะไร ๆ หรืออำเภอ
สุโขทัย - ลกหรืออำเภอภาคใหญ่อะไรต่าง ๆ ก็คงมีการวิ่งเต้นจึงจะได้
ตำแหน่ง กระแสนิยมทั้งนี้รับเพื่อความสุขใจ การแต่งตั้งนายตำรวจ
ระดับทั้งนี้ควรจะดูกับการลงมานั้น ก็เป็นอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจซึ่งมี
คณะกรรมการของกรมตำรวจที่จะกลั่นกรองจนครบ ไม่ได้เป็นเรื่องของทาง

กระทรวงเลย ไม่ยอมเข้ามาทางกระทรวง เป็นเรื่องของทางพิธีปฏิบัติ
กรมตำรวจสั่งการใดเลย แต่เป็นระดับเห็นอกเห็นใจกับการขึ้นไปแล้ว เป็น
เรื่องที่จะยอมเข้ามาทางคณะกรรมการข้าราชการตำรวจที่เรียกว่า ก.ตร. ซึ่งมี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธาน ก.ตร. มีคณะกรรมการอีก
หลายท่านด้วยกัน มีทั้งข้าราชการบ้านนอก มีทั้งข้าราชการประจำ ซึ่งเป็น
รูปร่างของคณะกรรมการ เพราะฉะนั้นการที่จะมีการเสียเงินเสียทอง อะไร
ต่าง ๆ นั้น อาจจะมีได้ครับ กระผมไม่ปฏิเสธ เพราะเคยมีเรื่องถึงขนาด
ฟ้องร้องถึงขนาดเขาออก ปลดออกไป นายตำรวจก็มี ไม่ใช่ไม่มี แต่
กระผมก็ว่าเป็นสิ่งยากที่จะถึงกับว่านายตำรวจผู้ใหญ่ขนาดชั้นนี้ ของชั้นนี้จะ
ไปมีส่วนหาเงินจากที่ไหนบ้างกับมีฐานะในลักษณะเช่นนี้ อาจจะมีพวกกินค่าน้ำ
คิยพอว่าจะมีค่าสิ่งออก ถ้างั้นส่งข่าวไปแล้วก็หาเงินหาทอง อาจจะมีได้
กระผมก็ไม่ปฏิเสธแต่อย่างใดก็ตามที่อาทาคว่านี้ ขอความกรุณาครับ อาทาคว่า
ไม่ใช่เป็นเรื่องของกระทรวง กรุณาออกมา กระผมพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ
ที่จะแก้ปัญหาและเราต้องเอาคนพวกเหล่านั้นมาละครับ ก็ต้องชักให้หมด ถ้าไม่
เช่นนั้นแล้วความผิดที่เรายังมีคนพวกนี้โดยวิธีเปลี่ยนแปลงเอาตัวคน ไปดำรง
ตำแหน่งในสิ่งที่เห็นอันตรายต่อบ้านเมือง แล้วก็ยากที่จะแก้ปัญหาให้บ้านเมือง
หลุดรอด จากอันตรายไปได้ ในภารกิจที่กระผมมีส่วนที่จะต้องคอยเพื่อความ
เข้าใจ ของท่านผู้เกี่ยวข้อง กระผมมีเท่านี้

นายคำวิ น้อยเมธี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย)

ท่าเมื่อประธานรัฐสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผมได้สละตัวรับฟัง
การอธิบายทั้งที่เกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทยโดยทั่วไปโดยตรง และโดยปริยาย
ที่ไปร่วมงานกับกระทรวงอื่นเขาบ้าง เฉพาะอย่างยิ่งในส่วนหัว กระผมก็ได้
รับความกรุณาจากท่านที่เป็คอธิบายก็ไม่มีเรื่องอะไรมากนัก นอกจากท่าน
ก็นำเข้าเป็นข้อเสนอแนะ อยากจะให้ทางกระผมนะ หรือทางรัฐบาลนี้ได้รับใน

เพื่อประกอบการพิจารณาในการแก้ไขงานเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ
 ของเรามากขึ้นครับ กระผมก็ยินดีที่จะร่วมมือกับท่านและเจ้า หรือคิดเห็นหรือจะ
 ถึงอะไรต่าง ๆ ใด อย่างไรก็ตามกระผมก็คิดว่า ในฐานะที่กระผมได้รับมอบ
 หมายของงานกระทรวงมหาดไทย ซึ่งท่านเป็นอธิบดีควรจะไว้อใจหรือไม่ไว้อใจนั้น
 ก็มีหลายอย่าง ซึ่งกระผมก็ยังไม่สามารถที่จะหัดข้อเขาไว้ได้ กระผมก็
 ไม่ได้ว่าท่านกล่าวหา กระผมเป็นผู้ต้องหาหรือเป็นจำเลยอะไร เพราะ
 กระผมเองเป็นนักประชาธิปไตยจำเป็นจะต้องเห็นแก่คนอื่น แต่จะไม่คำนึงจาก
 ผู้คนที่เลือกที่จะเข้ามา กระผมก็เคยพูดเสมอว่า ประชาธิปไตยนั้นจะปรองดองหรือ
 ไม่ปรองดองอยู่ที่พวกเรามากกว่าครับ จะร่วมกันประคับประคองไป คืออยู่ที่วิธี
 การปฏิบัติกันในสถาบันของสถาบันนิติบัญญัติและสถาบันของบริหารครับ ใน
 รัฐธรรมนูญเขียนอย่างนั้น กระผมเองกระผมพยายามศึกษาการร่างมา ท่าน
 ถามว่าทำไมเราไม่สามารถเพียงใดหรือจึงไม่กระจายอำนาจ และผมเคยคุยกับ
 ท่านก็เป็นห่วงว่า เอ๊ะ นี่รัฐบาลกลางรวมอำนาจเข้าไว้ รัฐบาลเรื่องนี้
 กระผมขอทราบเรียน กระผมขอทราบเรียนจริง ๆ ว่าเป็นเรื่องจริงครับ เป็น
 เรื่องจริงและเราจะต้องติดตามกันต่อไป นี่ครับอีกในทราบว่าเราทำครับ
 ประชาธิปไตยของเราจะคงอยู่คงเดิมต่อไป กระผมก็พูดไปหมดทำให้เกิดเป็น
 ห่วงว่าปัญหาของประชาธิปไตยที่เราเอาเข้าไปเอาเกินไปไหม กระผมก็ไม่
 ทราบนะครับ ถึงใคร่ลูกลูกลูกหลานก็มาเรียน อันนี้กระผมเอง กระผมก็ศึกษา
 คิดตามครับ แม้จะมีปัญหาน้อย ใช้น้อย ใช้น้อย แต่กระผมภาวนาปฏิบัติกัน
 กระผมไม่เคยไปฟ้องร้อง กระผมขอทราบเรียนอย่างนั้น พี่ก็เอาเข้าเรื่อง
 เสียหน่อยครับ ท่านประธานครับ คือว่าทำไมไม่ได้กระจายอำนาจ ความจริง
 กระจายครับ ปัญหาเดิมที่เคยมี กระผมก็เริ่มรับราชการมา ก็กระจายอำนาจ
 คือเริ่มมีการปกครองราชการบริหารส่วนกลาง แล้วก็ส่วนภูมิภาคแล้วก็ส่วน
 ท้องถิ่น พี่เราต้องกระจายจากส่วนกลางไปส่วนท้องถิ่น กระผมไม่เห็นด้วย

กับการกระจายส่วนกลางเอาไปส่วนภูมิภาคซึ่งมีจังหวัด มีอำเภอ อย่างเท่ากัน
 เพื่อดูว่าราชการของคณะกรรมการนั้นงานใดควรเอาไปก่อนว่า ๑. เขารวม
 อำนาจ เวทพยานไม่ว่าครั้ง กระบี่นั้นเลย รับราชการมา ๔๐ ปี
 ในกระทรวงมหาดไทยไม่เคยรวมอำนาจครั้ง กระจายครั้ง แต่ปัญหาเกิดขึ้นว่า
 ไม่ทราบว่าจะกระจายเอาไปให้ใคร ใครใช้อำนาจนั้นแหละครับ เราจึงมาเสีย
 เวลาไปก่อนรวมพล เมืองหรือประชาชนในท้องถิ่นนั้นมาในรูปของสภาพแวดล้อม ในรูป
 ของชุมชน ภูมิประเทศ ขนบ วัฒนธรรม การบริหารส่วนจังหวัดก็ไปไม่ใคร่สะดวก
 มีอยู่ ๔๐๐ กว่าแห่ง เวลาที่เกิดตามอำเภอขึ้น เทศบาล ๑๒๐ แห่ง ก็
 ยังอยู่อย่างนั้นครับ ทั้งทั้งนั้นเป็นเพราะอะไรครับ ก่อนที่ความไม่สามารถของ
 กระทรวงมหาดไทยในครั้งนั้นหรือจะครั้งใด ๆ กระผมคิดว่าต้องรวมกันโต๊ะกันมา
 ทั้งพลและครั้ง เพราะว่าใครเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยมา
 ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๕ เราด้วยกันเรื่อยมา การปกครองท้องถิ่นตั้งแต่ พ.ศ.
 ๒๔๗๗ พ.ศ. ๒๔๗๘ ก็ต่อกันเรื่อยมา ก็ยังไม่ได้ไปไหน เพราะเหตุว่า
 เราจำกัอยู่ที่ในเรื่องอะไรครับ หลักสำคัญขององการกระจายอำนาจ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติทั้งหลายคงทราบกัน ท่านประธานที่เคารพครับ ว่าหลักสำคัญคือ
 ความไม่ความอิสระในการที่จะกำหนดโครงการ และความทองการของตนเอง
 ในหมู่บ้านหรือในตำบลที่ประชาชนอยู่ในชุมชนนั้น เราเก็บกว่าตำบลใดที่ไม่ที่
 ตั้งศาลากลางจังหวัดก็เป็นเทศบาลเมือง เทศบาลนคร เทศบาลตำบล
 ท่านไปรคเคอะครับ ไปรคเคอะครับเราทั้งกันอันนั้น แล้วอะไรสำเร็จ
 ไปบ้าง อะไรไม่สำเร็จบ้าง ขึ้นอยู่กับความมีอิสระ ในการที่จะตัดสินใจจะ
 ทำอะไรก่อนหลัง ความทองการมีอะไรบ้าง เพราะเงินเราจำกัด คนเรา
 จำกัด ยิ่งกว่านั้นความมีอิสระในการบริหารอย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง
 ได้กล่าว กระผมรู้สึกขอชมคุณครับ ที่มีความคิดเห็นตรงกันว่า ทม. ทำไม่
 ถึงไปไม่ได้อย่างนั้น ก็เพราะมีปัญหว่า อำนาจอิสระในการที่จะเก็บภาษีอากร

หนังสืออำนาจการตราเทศบัญญัติงบประมาณ งบประมาณท้องถิ่นเราจะไปกำหนด
งบประมาณขึ้นมา เรากระจายอย่างนั้นจะจ่ายอย่างไรเพื่อให้ไม่ไป ความความ
ต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่ต้องการ แต่ว่าหาเมื่ออำนาจพอที่ใหม่บ้างครับ
ที่ท่านจะสามารถหารายได้ภายในงบประมาณของท่าน นี่เป็นรูปแบบของการ
ปกครองท้องถิ่น ซึ่งเป็นมาอย่างนั้น กระผมเองในระหว่างที่บริหารการอยู่
ในกระทรวงมหาดไทยในตำแหน่งธรรมาธิการประจำ กระผมก็ออกมาหลาย
ตำแหน่งขึ้นมารองรับปลัดก็ ศึกษายานศึกษาเรื่องนั้นและก็ทำเพื่อให้อำนาจ
อิสระในการกำหนดการเก็บภาษีอากรนครนับ ๒๐ กว่าปีครับ ก็อะไรไปบ้าง
ได้เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่นี้ก็อย่างกรุงเทพมหานครนี้ค่อนข้างเยอะครับ แต่กระนั้น
ก็ตาม กระผมคงประมาณแล้วประมาณ ๑,๕๐๐ กว่าล้านบาทนั้น เมื่อตอน
งบประมาณปี กระผมคุมและครับก็มีความสามารถ ที่นี้ ททบ. นี้ จะต้อง
บริการประชาชนและกิจการอะไรบ้างและจะค่าใช้จ่ายงบประมาณมาจากไหน รอ
รัฐบาลมากักกลายเป็นรูปเงินอุดหนุนครับ และได้รับเป็นเงินอุดหนุน ๕๐๐
กว่าล้านบาทนั้น ก็คงต้องสักมากมายเพราะกรรมาธิการโดยตรงเกี่ยวกับภาษี
ปฏิทินหน้าอย่างเต็มที่กระผมก็เป็นกรรมาธิการหนึ่ง ก็ไม่อยากจะให้ ททบ.
นี้คิดว่าค่าใช้จ่ายเยอะเกินไปมากแล้ว ส่วนชนบทยังไม่เจริญ ซึ่งความจริงอัน
กระผมมีความคิดเหมือนกันทำไปควมมีความคิดเหมือนกัน ว่าชนบทนั้นล่า
หรือคือความเจริญ ถ้าหากว่ากระผมพูดแทนคือความเจริญแล้ว อำนาจการ
ขึ้นหรืออำนาจปกครองตนเองจะไม่เกิดขึ้น จะไม่เกิดขึ้น เพราะกระผมจัก
จากผลการเลือกตั้ง ประชามติไม่อาจไปลงคะแนนเลือกตั้ง และไม่อาจที่จะ
เข้าใจในระบอบประชาธิปไตยที่ว่าอำนาจอันใดมาจากประชาชนชาวไทย ฟันธง
กระผมไปตรวจสอบการเลือกตั้งมาทุกยุคทุกสมัย จนกระทั่งครั้งสุดท้ายเมื่อ ๒๕
เมษายน ๒๕๒๒ นี้ ยังไม่เข้าใจครับ ว่าความสำคัญของการไปลงคะแนนนั้น
ความสำคัญเป็นเพียงสวรรค์ ในการที่เราจะมากดมันหาข้อ ส.ส. เข้ามา

นั่งมาทำงานในสภาร่วมกันด้วยวิธีหารับ ผิดต่าง ๆ เหล่านี้เราโก
 ษยานมกระจ่าย แก่กระดุมกับในคราวว่า จะต้องประกอบกันหรือจะคง
 กันเวลาอีกเท่าไร กระดุมกับก็อย่างเช่นท่านถามเรื่องพรรคการเมือง ความ
 จริตพระราชบัญญัติพรรคการเมืองนั้น รัฐสภาเกริ่นงักก็... ก็ยอมความไว้
 วางใจให้กระดุมในการที่เป็นประธานร่างกฎหมายเลือกตั้ง กับกฎหมายพรรค
 การเมืองกับกระดุมก็อยู่ รอว่ารัฐธรรมนูญที่ออกมาเป็น บทนั้น ท่านจะ
 เขียนอย่างไรในกระดุมของนักคิดครับ เพราะฉะนั้นกระดุมของใช้สมองมาก
 ว่ารัฐธรรมนูญออกมานั้นท่านจะเขียนรายละเอียดของพรรคการเมืองกับเลือกตั้ง
 ลงไปในรัฐธรรมนูญหรือไม่ จะเขียน ๆ อย่างไร แต่ถ้าให้กระดุมร่างไป
 อย่างนี้กระดุมก็ทนาย กระดุมไม่รู้ท่านจะร่างออกมาอย่างไร กระดุมเสนอ
 บอกว่าท่านเขียนกว้าง ๆ ซิครับ รายละเอียดทนายถามเอากระดุมท่านนี้ ที่มี
 บางท่านเห็นด้วยกับกระดุม บางท่านก็ไม่เห็นด้วย นี่แหละครับ กระดุมเคารพ
 ต่อระบอบประชาธิปไตย เมื่อออกมาอย่างไร กระดุมก็ไปอย่างนั้น และท่าน
 ออกมาสุดท้ายนะครับ วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๗๐ หมกแล้วครับ หมก
 โชกาสที่เราจะไม่เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น จะไปอะไร กระดุมก็ต้องตามกฎหมาย
 ๒ ฉบับที่ตามไป แล้ววันที่เคอมกราคม กระดุมเอาเข้ามาสู่สภาผู้แทน
 แล้วเราก็คิดว่าเลือกตั้งกันเวลาจะต้องประกาศล่วงหน้า ๓๐ วัน ส่วน
 พรรคการเมืองนั้นในรัฐธรรมนูญเขียนมากกว่าใน ๔ ปีนี้ไม่ก็นำบทบัญญัติว่าด้วย
 พรรคการเมืองมาใช้ อันนี้แหละครับเป็นเหตุที่กระดุม ก็เลยเก็บเข้าไว้สภานี้
 เก็บครับ ก็กระดุมไปเมื่อเลือกตั้งเสร็จ ชุดรัฐสภาเกริ่นงักก็ ๒ ออกมา
 รัฐสภาเปลี่ยนแปลงกันก็กลับมว กระดุมก็ตามกระดุมก็พยายามที่จะอยากจะ
 เอาเข้ามาอีก แต่ว่าเนื้อใจเราต้องมาบริหารเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้ง ที่จะ
 แก้ไขใหม่ ซึ่งกฎหมายเลือกตั้งนั้นถ้าเราทำไปอีก ท่านจะโทษกระดุมว่าหรือ
 กระดุมมองหากโทษว่าหรือรัฐสภานี้ว่าไม่กระจ่ายอำนาจ กระจ่ายอำนาจของ

กระจายไปให้ใคร ให้เป็นนิติบุคคล และนิติบุคคลนี้จะคงมาจากการเลือกตั้ง
 เพราะในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ รัฐธรรมนูญเขียนบอกว่า การปกครองท้องถิ่นจะ
 ต้องเป็นใช้การเลือกตั้ง การแต่งตั้งนั้นจะกระทำใด ต้องมีกฎหมายอนุญาตว่าการ
 นั้นรับรองเขียนอย่างนี้ กระผมก็พยายามอ่านหาข้อป้อนจำ คณะรัฐมนตรี ท่านจะ
 เลือกกรรมการนั้นให้เกินไม่ได้ เลือกกรรมการให้เกินไม่ได้ หรือเลือกสมาชิก
 ขึ้นมาไม่ได้ ถ้าท่านไม่เอากฎหมายเลือกตั้งแล้ว กระผมก็คิดว่า ถ้าเอาเข้ามา
 กฎหมายเลือกตั้งก็ผ่านไปด้วยดีของการประชุมรัฐสภาคณะรัฐมนตรี เมื่อ ๓ เดือน
 แล้วยังไม่ได้ออกแล้วกระผมก็ไม่ทราบว่าจะเข้าวาระเมื่อไร ที่ถ้าไม่เข้า
 กระผมก็เกรงว่าประธาธิบดีที่เรารู้จักว่าจะเพาะปลูก ให้เจริญเติบโตไปกับการ
 เลือกตั้งสมาชิกของการท้องถิ่น สภาเทศบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัด จะให้
 กระผมเลือกอย่างไร อันนี้คณะรัฐมนตรีก็โยกกันอยู่อย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นอย่างไร
 ก็ตาม กระผมคิดว่าเพื่อไม่ให้เสียเวลาท่าน กระผมก็ยืนยันว่าท่านยังไม่รีบใส่
 ใตส่งกระผมออกไปในระยะนี้ที่พยายามจะรับงานของท่านนะครับ เอาไป
 คำแนะนำให้สำเร็จไปครับ ในยุคนายกรัฐมนตรีเกรียงศักดิ์ ๓ คณะรัฐมนตรี
 เอาให้ใคร แต่พอได้รับความร่วมมือจากท่านที่จะกลั่นกรองหรือใช้เวลาให้ถึงแก่
 ในการออกกฎหมายสำเร็จไปครับ ที่ท่านก็คงจะทราบแล้วกระผมรับนิพนธ์อยู่
 อันอื่นอีกอันหนึ่ง คือเกี่ยวกับการแก้ปัญหาแรงงานอื่น ก็จะเป็นโรคนี้หรือจะเป็น
 กรรมของกระผมก็ไม่ทราบ ต้องรับนิพนธ์เรื่องปัญหาแรงงานในประเพณีไทยมา
 ทั้งฉบับ ๒๕๐๔ ครั้น ทั้งแต่สมัยคณะปฏิวัติและกระผมก็ไปอยู่ตำแหน่งอธิบดีทาง
 ทำแห่งกรรมการแรงงานสัมพันธ์บ้าง ก็เวลานั้นกระผมคิดว่า กรรมการแรงงาน
 สัมพันธ์ก็ไม่ไหวทำงานหนักมาก ก็เลยคิดว่าถูกต้องเรื่อยครับ แค่นั้นยังไม่พอ
 ขอพิพาทแรงงานที่เกิดขึ้นประมาณปีหนึ่ง ๓๐๐ ถึง ๔๐๐ เรื่อง แต่เรา
 ถูกฟ้องเพียงปีละ ๒๐ เรื่อง แล้วก็ส่งมาทางตามธรรมเนียมของข้อพิพาท
 กระผมไม่คิดเคยถือและไม่เคยเห็นใจเลยว่า ใครจะมาสร้างปัญหาแรงงาน

เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่เราเป็นคนไทยด้วยกัน และกระผมก็มีกรรมกรรมาศสภาพแรงงานนี้ก็มีอยู่ถึง ๑๘๐ กว่าแห่ง นายจ้างมีน้อย ๑๒ แห่ง องค์การสภาลูกจ้าง สภา นายจ้าง ๑ สภาลูกจ้างก็มีมากหนอยครับ ทั้งนี้และทั้งนั้นกระผมบอกจะย้อนกลับไปในเมื่อตอนกระผมเริ่มที่ปรึกษาแรงงานของท่านอาจารย์หม่อมทิพย์ ซึ่งท่านเป็นนายกรัฐมนตรีครั้งนั้น กระผมก็อยู่กับท่านมา ท่านก็มักจะไปทราบพฤติการณ์ของกระผมแล้วว่า กระผมมันเป็นคนที่ไม่ค่อยยอมคน อ้อ ที่ถูกห้ามกฎหมายกระผมก็เอาควย อะไรที่มีเหตุผล มีเหตุผลกระผมทำควย แต่ถ้ามักจะไปไขกฎหมายทำตามกฎหมายกระผมไม่เอาควยครับ ท่านพราจิโกจรณะก็ได้รับเพราะฉะนั้นกระผมก็ขอขอบคุณ ขอบใจว่า กระผมโค่นล้มรัฐบาลแรงงานที่ล้มลงมาเป็นหลายรัฐบาลนะครับ จนกระทั่งมาถึงมาซึ่งเป็นคล้าย ๆ เป็นสภาลูกจ้างที่จะพิจารณาความเที่ยงธรรมให้กับทุกกรณี แต่กระผมเห็นว่ากฎหมายเวลานั้นเขียนไว้นอกว่า ถ้ากรณีเจ้าพิพากษาขึ้นเป็นเรื่องของนายจ้างกับลูกจ้าง เหมือนอย่างว่าเมื่อเขาทะเลาะกันในครอบครัวเรา เราไม่ควรจะเข้าไปยุ่งอันนี้สำคัญ หลักอันนี้สำคัญมากครับ เราไปยุ่งก่อนเมื่อเมื่อเราขอให้เราช่วย ยัวเราขอให้เราช่วยเราคอยเขาไป ถ้ามีละเมิดแล้วเราจะหาว่าเราไปเขา เมื่อเขาจะหาว่าเราไปเราเขาก็ยัวเรา ยัวเขาก็หาว่าเราไปเขาก็มีเมียเขา ฉะนั้นก็ถาม กระผมทำงานมาหลายปี ลูกจ้างจะหาว่ากระผมเข้ากับนายจ้าง นายจ้างเองก็หาว่ากระผมทำงานมาหลายปี ลูกจ้างจะหาว่ากระผมเข้ากับนายจ้าง นายจ้างเองก็หาว่ากระผมเข้ากับลูกจ้าง เอ๊ะ ก็มันจะเป็นธรรมในระดับอันนี้ตรงไปตรงมามาก ขึ้นอยู่กับเหตุผล เมื่อ ๒ - ๓ วันนี้เหมือนกัน บางทีท่านจะนึก เอ๊ะ กระผมหายไปไหน แต่ว่าไปกระพือถึงวาระการเลือกตั้งของเรื่องรถไฟ เรื่องสื่อสารความจริงกระผมให้เป็นเรื่องของเขา แล้วเรื่องนั้นความจริงกระผมมองหาก็คือไทยเรื่องสื่อสารอากาศนี้ครับเป็นเรื่องกระผมมองหาก็คือไทยก็เกิดเข้าไปแล้วครับ แต่เบียดเบียนจิตใจอยู่ในรูปที่ว่ารัฐบาลที่กินเงินจ้ะเป็นจะต้องมีรายได้อะไร หรือไม่มีรายได้อะไร

ผู้เลบงซ่งกงกันไว้เมื่อ ๒๕๐๔ ท่านลองไปคุยกับ กระผมเองว่ากระทรวงมหาดไทยบอกไม่มีอำนาจ ที่กระทรวงมหาดไทยต้องรับผิดชอบร่วมกันก็ถือว่า ในฐานะกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติควบคุมการค้า และจำหน่ายเนื้อสัตว์ เพราะฉะนั้นทางรัฐบาลต้องบอกทำให้ใครเป็นคนทำ กระผมก็สั่งทองฉันทนอกให้ออกถาญานที่รโหฐานนั้น ให้ออกให้คนนั้น ที่เมื่อคนนั้นไม่มีผม ก็ไม่ได้หมายความว่าในกรุงเทพ ฯ คนก็ไม่มี แล้วนอกอย่าง ครับ กระผมก็บอกให้ออกถาญานที่รโหฐานกับคนครับ แล้วกระทรวงมหาดไทยก็บอกให้เราเลิกเขตเปิดการค้าไทยเสรีเรื่องมีอยู่คนครับ กระผมก็ไม่ไปป้อม ลมอะไรครับ แต่อาจจะไปกระทบกระเทือนใครบางกระผมก็ มทราบ ขอบใจครับ แต่ว่าด้วยความความวิเศษใจ เพราะทำถูกต้องตามขั้นตอนในกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอทราบเรื่องไว้เพียง ๓ เรื่องก่อนครับ แล้วก็นอกจากนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการไปตอบไปแล้วครับ ขอคุณครับ

ประธานรัฐสภา : สำหรับเรื่องกระทรวงมหาดไทย

นายคำมู น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอโทษครับ เรื่อง กทม. อีกอันหนึ่งครับ ท่านประธานครับ กทม. นี่ก็เป็นเรื่องที่ เป็นตัวอย่างที่คล้ายๆ เกี่ยวกับการกระจายอำนาจกันออกไปอย่างนั้น ที่ที่ กระผมคิดว่าเกี่ยวกับเรื่องการทำนายแพทย์เพิ่ม ท่านใดกรุณา ท่านไหนที่ออก นามนะครับ ก็เพราะว่าเราเคยรวมในเรื่องความคิดเห็นกันหลาย ๆ ท่านมาครับ เป็นอย่างนั้นครับ เราไม่ใช่ไป เรื่องตำรวจเทศกิจ นี่ก็ไม่ใช่ไปพวกอื่นอย่าง เกี่ยวคนครับ แต่ว่าปัญหาที่เผชิญหน้าเราอยู่ที่ใครเข้ามาเป็นรัฐบาล เปลี่ยน รัฐบาลใหม่ เปลี่ยนผู้ว่า กทม. ใหม่ นี่ก็จะมีปัญหาที่กรุงรัง คือเราจะเอา ความสะอาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยหรือจะเอาหน้าเร่ แผงลอย แล้วยังไร ก็ตามเรื่องหน้าเร่แผงลอยนั้นครับ กระผมก็ร่วมกับท่านรองผู้ว่า ท่านผู้ว่าคณะ ใหม่ นอกให้หาทาง กระผมบอกแล้วครับ นอกว่าอย่าเอาไปแจ้งส.ส.นา

สร้างที่ก้นแถวศูนย์การค้าพอแล้ว ให้เขามาช่วยคนยากจน สร้างที่เป็นตลาด
แมลงลอยอะไรต่าง ๆ ให้เขาเขาไปอยู่ไปอาศัยเขาที่ถูก ๆ หน่อย เพราะ
พวกนี้ยากจนครับ กระผมก็คิดว่าอย่างนี้ คิดว่าที่ว่าง ๑ ไร่ ๒ ไร่ ๓ ไร่
ไม่เชื่อพาลองถามพยานสมาชิกอื่น ก็ยกริมอยู่ในพื้นที่ครับ เป็นร่องบัววนครับ
เรารวมกันอยู่ครับ กระพาลานมีปัญหอะไรร่วมกันคิด แล้วก็ร่วมกันทำอะ
ครับ มีปัญหาพวกนี้ก็จะสำเร็จไปเองครับ แต่กระผมขอให้จริง ๆ ถ้า
ทำไม่จริงแล้ว มีปัญหาเรื่องคนที่มาจดทะเบียนเป็นพยานเรา ไม่มีหมดกร
อื่นนี้จะละกันกระผมก็ขอให้ร่วมกัน แล้วก็สิ่งที่กระผมคิดว่าถ้าเกิดพยานจะมีปัญห
ักถามอะไรต่อไป กระผมก็อยากจะเรียนแจ้งเป็นตอน ๆ ไปละครับ
ส่วนที่เล่ามานั้น กระผมก็คิดว่าทุกสิ่งทุกอย่างนี้เราโคทุตรวม ๆ กันไปตั้งแต่
วันก่อนแล้วพยานรัฐมนตรีว่าการก็ว่าไปแล้ว แล้วที่นี้ก็มีอีกเรื่องหนึ่งที่กำลัง
พยานโหม่นครับ คือมีปัญหาคณะทำงาน ทางรัฐบาลโคกรุขาส่งงานในชนบท
เพื่อช่วยในประชาชนในชนบทได้งานทำปี ๆ หนึ่งแรงงานในชนบทประเภทนี้
จะวางนอกฤดูทำไร่ทำนาประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน ถึง ๑๕๐,๐๐๐ คน ขณะ
นี้ละครับ อย่างนี้แล้ว เนื่องจากผมแจ้งเราก็คงได้เงินไปช่วย สร้างงาน
ภาคนี้เกี่ยวกับทางสาธารณะพยาน แล้วก็เวลานี้เราก็นั่งประจำอยู่ที่
พยานแล้วรัฐบาลนี้โคกรุขาค้างเงินงบประมาณไว้ที่จะไปพัฒนาชนบทหรือพัฒนา
พยานในหลาย ๆ โครงการรวมทั้งงานวันเกษียณด้วย ที่นี้เฉพาะของ
กระทรวงมหาดไทย กระผมลองรวมดูละครับในปี ๒๕๒๒ เราได้
งบประมาณจากรัฐบาลกลางได้ไปรายในระดับสภาตำบลทำในเรื่องทางเรื่อง
น้ำเรื่องพืชเรื่องอะไรต่าง ๆ รวมแล้ว ๔,๒๐๐ กว่าล้านบาทครับ อย่างนี้
เป็นทุน กระผมยังคุยกับเพื่อน ๆ และก็พยานสมาชิกหลาย ๆ เขตว่า ถ้า
เผื่อหาไปเอาโครงการที่รัฐบาลอนุมัติเงินไปแล้วนี้แหละครับ ลองไปติดตาม
ในผลงานของพยานในจังหวัด จะเป็นการช่วยกระตุ้นเตือนครับ ไปช่วยกัน

ไรจวนเจ้าหน้าที่ของกรมบ้าง แล้วก็ไม่คิดตามดูเงินทองภาษีอากรของ
เราที่คงมีประมาณห้าร้อยหรือไม่ห้าร้อยอย่างไรเราก็จะไม่มาพูดกัน ก็รู้สึก
ว่าได้รับความนิยมนิ่งพอใจจากท่านกรรมาธิการ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
หลายท่านครับว่าเราจะร่วมมือกันต่อไปในปีงบประมาณ ๒๕๓๓ นะครับ
ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : สำหรับเรื่องกระทรวงมหาดไทยนี้
อย่าเพิ่งรีบเถียงครับ เพราะว่าตามหลักการที่เราพูดกันไว้ครับ เราจะว่า
เป็นรอบ ๆ ยังมีเรื่องหลังอีกครับ คือไม่เป็นรอบของกระทรวงอุตสาหกรรม
ครับ แลว่าก่อนที่จะกันไปถึงนั้นครับ คุณสมัคร มีอะไรหรือครับ

(นายสมัคร สุนทรเวช โต้แย้งและยกมือขึ้น)

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ -
มหานคร) : คือว่าก่อนจะเถียงไปนี้ มีกรณีพิพาทซึ่งกระผมไม่สบายใจ
เพื่อเสนอในที่สภาได้เข้าใจข้อความในกรณีกฎหมายนี้ ท่านประธานจะ
อนุญาตในกรณีที่ว่าพิพาทถึงกระผมแล้วกระผมให้สิทธิอันใดหรือไม่ครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ขอเสนอ ๑. พยายามอย่าไปเถียง

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ -
มหานคร) : สันครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในกรณีคำทอนของ
ท่านรัฐมนตรี ประเทือง กิริยบุตร เมื่อสักครู่นี้กระผมอยากจะขอเรียนท่าน
ประธานครับว่า ข้อความที่หาว่ารัฐมนตรีคนนั้น จะทำให้เกิดความเข้าใจ
ผิดกันอย่างมากหลวงในวงการทั้งตุลาการและอัยการ กระผมเองก็บังเอิญ
ครับ เมื่อตอนปี ๒๕๐๑ ไปเรียนกฎหมายที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ราชบุรี
ของกระผม คือ อาจารย์กมล วรณประภา ท่านสอนวิธีพิจารณาความ
อาชญาในกระผม เพราะฉะนั้นท่านอาจารย์ประเทือง นอกเมื่อสักครู่นี้
คือท่านสอน วิ. อาชญาเหมือนกัน แต่ว่ากระผมไม่ได้เรียนกับท่าน กระผม

เปรียบกับอาจารย์มธ ขออนุญาตเถอะครับว่า ถ้าท่านอ้างว่าท่านปฏิบัติตาม
มาตรา ๑๔๔ ละก็ มาตรา ๑๔ ของ วิ. อาญาต้องฉีกทิ้งไปเลย กระผม
ขออนุญาตท่านประธานท่านหรือความนึกเฉียวแหละครับ เพื่อท่านสมาชิกใน
สภานี้กลับไม่บ้านท่านจะโง่จนหล่น

มาตรา ๑๕ "การร้องขอถอนคดีอาญา จะขึ้นเวลาใดก่อนมีคำ
พิพากษาของศาลชั้นต้นก็ได้ ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ถอนก็ได้
แล้วแต่ศาลจะเห็นสมควรประการใด ถ้าคำร้องนั้นโดยนัยภายหลังจำเลยยื่น
คดี ให้การแก้คดีแล้ว ให้ถามจำเลยว่าจะคัดค้านหรือไม่ แล้วให้ศาลจด
คำแถลงของจำเลยไว้

ในกรณีที่จำเลยคัดค้านการถอนฟ้อง ให้ศาลยกคำร้องการถอน
ฟ้องนั้นเสีย คดีความผิดต่อส่วนตัวนั้น จะถอนฟ้องหรือยอมความกันในเวลา
ใดก่อนคดีถึงที่สุดก็ได้ แต่จำเลยคัดค้านให้ศาลยกคำร้องขอถอนฟ้อง นั้น
เสีย" ถ้าฟังเฉพาะกรณีมาตรานี้มาพออย่างนี้ จะเห็นไม่ค่อยขัดหรือครับ
ในทางกฎหมายนั้น เราจะต้องเอาคำพิพากษานี้มาเทียบเคียงให้ดูกระผม
ขออนุญาตท่านประธานท่านคำพิพากษาศาลฎีกา ๒ คดีชั้น ๑ คดีละ ๓ บรรทัด
"คำยังฎีกาที่ ๑๑๑๗/๒๔๔๗ วินิจฉัยว่าความผิดตามกฎหมายอาญามาตรา ๓๑๔
(๒) หมิ่นประมาทซึ่งหมิ่น ซึ่งเป็นความผิดอาญาแผ่นดิน แม้ผู้เสียหายฟ้อง
เองก็ถอนฟ้องได้เฉพาะก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา จะถอนฟ้องในเมื่อฎีกาแล้ว
หาได้ไม่ นางกลีบ โจทก์ นางเกตุยง กับพวกจำเลย ฎีกาที่
๔๗๔/๒๔๔๘ คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย แต่ให้รอการลง
อาญาไว้ จำเลยยื่นอุทธรณ์ ระหว่างอุทธรณ์โจทก์ขอถอนฟ้อง ศาลอุทธรณ์
ไม่อนุญาต จำเลยฎีกาวางขอถอนฟ้องได้ตามมาตรา ๑๕ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า
ที่ศาลลงโทษจำเลยในคดีนี้เป็นคดีอาญาชนแผ่นดิน ซึ่งถือว่าเจ้าทุกข์ฟ้องร้อง
แทนแผ่นดิน เมื่อศาลพิพากษาของโทษแล้วก็ต้องบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา

ถ้าโจทก์จะต้องการถอนฟ้อง จะต้องกระทำเสียก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา จะ
มาขอถอนชั้นอุทธรณ์ไม่ได้ อ้างฎีกา ๑๑๙/๒๔๔๙ นายเจื้อ บิกิกร โจทก์
นายเจื้อ แรเจื้อ กับพวก จำเลย" ฟันธงฟันที่สำคัญที่สุดคืออันนี้ครับ ...

ประธานรัฐสภา : ยังไม่หมดทีก่อนหรือครับ

นายฉัตร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพ -
มหานคร) : อันนี้สำคัญหัวใจเลยครับ คำสั่งที่ ๔๓๓/๒๔๐๐ ศาล
ฎีกาพิพากษาพิพากษาส่งในศาลชั้นต้นไปแล้วแต่ยังไม่ได้อ่านให้ดูความทั้ง เพราะ
จำเลยยังไม่มาศาล โจทก์ถอนฎีกา ศาลไม่อนุญาต ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า
คดีนี้เป็นคดีอาชญาแผ่นดิน ถ้าปรากฏว่ามีผู้กระทำความผิดอาชญาแผ่นดิน และ
ได้มีการฟ้องแล้ว ทพิจารณาแล้วโดยชอบก็เป็นความจำเป็น ที่ศาลจะต้อง
ลงโทษผู้ต้องหาตามโทษานุโทษ ศาลจะปล่อยให้โจทก์ถอนฎีกาของโจทก์ตาม
อำเภอใจเช่นนั้น ก็จะเป็นช่องทางให้เกิดเหตุทุจริตอ้างอิงกันว่า ได้เสีย
หราบผลของการพิพากษาเป็นการไร้ศาลเป็นเครื่องมือของมздоหรือทรัพย์เอากันได้
ปิตทอรัฐประศาสน์นโยบายและความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีงามของ
ประชาชน กระผมขอเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้ท่านอธิบดีกรมอัยการ
หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยของรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๒ อ้างว่า
ท่านใช้สิทธิตามมาตรา ๑๔๔ กระผมขอเรียนท่านประธานว่า มาตรา
๑๔๔ นี้เป็นการใช้สิทธิในกรณีที่มีคำสั่งไม่ฟ้อง มีคำสั่งไม่ฟ้องหมายความว่า
อย่างไรครับ มีคำสั่งไม่ฟ้อง แล้วคำสั่งเกิดขัดแย้งกัน ระหว่างกรมอัยการ
กับกรมตำรวจ แล้วคดีไปถึงชั้นที่ฟ้องยื่นคำร้องต่อศาลฟ้อง เขามอกให้ทำ
ไม่ก่อน กรณีที่ขัดแย้งกันนี้ให้ทำไม่ก่อนแล้วก็อธิบดีกรมอัยการ จะมีสิทธิตาม
มาตรา ๑๔๔ นี้หรือไม่ก่อนเขากลับมาได้ในภายหลังเขาอนุญาตให้ทำไม่ก่อนได้
แล้วกรณีนี้ที่หากันนี้ที่ท่านอธิบายนึกผมทั้งสภาทั้งนี้แปลว่า ทอไปมีศาลฎีกาไม่
ฟ้องมันแล้วครับ ใครจะยื่นฎีกายื่นกับอธิบดีกรมอัยการ จำเลยคนหนึ่งเป็น

คำร้องว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม อธิบดีกรมอัยการก็ตั้งตัวเป็นศาลฎีกา
เสียเอง แล้วพิจารณาเสร็จเรียบร้อยแล้วออก เอาจริงไม่ได้ให้ความเป็นธรรม
เขา แล้วก็ถอนออกมา ที่กระดกของทุกชั้นนี้ เพราะท่านอธิบดีกรมอัยการ
หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านเป็นอาจารย์สอนกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา แล้วท่านเอาคดีนี้ ซึ่งมีคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว
มีคำพิพากษาศาลอุทธรณ์แล้วมากสาวกุ่ม ๆ เอาให้ฟัง ๒ - ๓ บรรทัดไม่ได้
ครบ ใครสนใจไปอ่านหนังสือพิมพ์เคลือบเมื่อเช้านี้ เราลงคำพิพากษา
๒ ศาล จัดเจนหมดไม่มีปัญหา แต่กระดกออกมาจะเรียนถามว่า ถ้าคิดจะ
ช่วยเหลือแล้วนั้นะ ทำไม่ครบ เราไปยื่นฎีกาทำไม่ครบ อัยการฎีกาครบ
แล้วเวลาฎีกา ไม่ไต่ฎีกาอย่างเสียไม่ไต่ครบ ฎีการักษาคำขอความในฎีกา
ของการเอาจำเลยเข้าตะรางแน่นอน แล้วอย่างไรอยู่ดี ๆ มาถึงไต่รับ
คำร้องไม่เต็ม แล้วเขามองว่าเขาฎีกาไม่เป็นธรรมเลย ตกลงปรึกษา
พรรคพวกหน่อย แล้วก็ไปยื่นถอน กระดกยอมไม่ได้ละครบเรื่องนี้ อย่างไร
กระดกยอมไม่ได้ ถ้าบ้านเมืองเป็นอย่างนี้จะต้องเลิกศาลฎีกากันพุงนี้ครบ
ไม่มีประโยชน์อะไรเสียที่จะมีศาล อธิบดีกรมอัยการตั้งตัวเป็นศาลฎีกา เสีย
แล้วอย่างนี้ กระดกขอเรียนท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านต้องพิจารณาเรื่องนี้
นะครับ เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ถ้าบ้านเมืองกระวนการยุติธรรม กระวน
หนึ่งเป็นเสียอย่างนี้แล้ว กระดกไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
วันนี้ แต่ท่านไม่ดำเนินการนะครับ ถ้าท่านไม่ดำเนินการอย่างหนึ่ง
อย่างใด กระดกจะอดใจรอเมื่อครบกำหนด กระดกจะไม่ไว้วางใจทั้งคณะ
ขอขอบพระคุณครับ

นายประเทือง กิริยบุตร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง-
มหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่ยกมาเมื่อตะกี้นี้
มาตรา ๑๓๔ ถอนฟ้อง มาตรา ๑๔๕ พรรคพวกนี้เราให้ไว้ในตอนอุทธรณ์

ฎีกาค้วย นี้นับถอยฎีกา แต่ส่วนฎีกาที่ห้ามขมา มีพิพากษาแล้วเขาได้ถึง
ขม ส่วนอันนี้ยังไม่ได้พิพากษาคำสั่งคำร้องอันนั้น เห็นนั้นละครับ ผมเรียน
ไปทรงทราบตรา ๑๔๔ วรรคท้าย เขาพูดถึงทอนอุทธรณ์ฎีกาครับ ขอขอบคุณ
มาก

ประธานรัฐสภา : ไม่เอาไว้ว่ากันรอบหน้าหรือครับ

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพฯ-
มหานคร) : กรณีนี้จะเป็นอย่างไรก็ตามคณะครับ ในกรณีที่
ความผิดค่อนข้างน้อยอย่างไรก็ตามไม่ได้ เรื่องนี้ต้องขึ้นศาลฎีกาแน่ไม่ต้องกลัว
ครับ ต้องขึ้นแน่ วันนั้นกระผมเรียนฝากไว้เท่านั้น เห็นเวลานั้นในสภา
ก็มาถกกันมาว่าเอาเรื่องพรรคนี้ให้ฟังไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ เอาไว้ต่อสู้กันรอบหน้านะครับ
ก่อนไปถึงกระทรวงอุตสาหกรรม ผมก็ไม่ได้นึกคิดไว้ แต่ขอแทรกนิดได้หรือ
ไม่ครับ เพราะว่าหาพรรคมนตรีช่วยคุมพอ ท่านสัญญาไว้ว่า อย่าว่าแต่
เลขานุการรัฐมนตรีเลย แม้แต่วารสารกรรมศาลาหรือจะไปหานัก ก็
ปกป้องให้ ผมได้ขอรองไปแล้วว่า ขอที่อยู่ของผม ขวามันมารองเรียน
ว่า โจทย์ไม่ขลุ่ย ท่านก็ให้กรณาสั่งให้ตำรวจไปตั้งป้อม ผู้บัญชาการ
ตำรวจนครบาลสั่งไปแล้วครับ แก้วสารวัตรใหญ่บางเขน มันก็ทอมมาบอก
ว่า ไปตรวจสถานที่แล้วไม่มีที่ตั้ง แล้วก็ย้ายท่านประธานสำนักนี้อยู่ห่างจาก
สถานที่ตำรวจเพียง ๑ กิโลเมตร เพียง ๑ กิโลเมตร นี่ละครับของหายไป
๕ ครั้งแล้วไม่เคยจับตัวคนร้ายได้ แล้วก็ไขคางกับโซ่ล่าของคนที่หายทั้งไว้
แต่เห็นจะไม่มาขอเชย ก็เก็บเอาไปเป็นของกลางด้วย ต่อไปกระทรวง
อุตสาหกรรม คุณโกศล ไกรฤกษ์ ครับ ก็สั่งคน

นายโกศล ไกรฤกษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) :
ท่านประธานที่เคารพครับ เราเปิดอภิปรายกันมาใช้เวลาก็มากพอสมควร

ผมยังได้รับเรื่องต่าง ๆ นานาแล้วผมไม่มีความสนใจ ผมเสียใจอย่าง
ยิ่งนักที่ว่าเราเปิดอภิปรายอันน้อยไป ผมตั้งใจไว้ว่าสำหรับกระทรวง
อุตสาหกรรมครั้งนี้ ผมอยากจะกราบเรียนเรื่องอื่น ๆ ด้วย แต่ในขณะที่
เดียวกันผมจะขออนุญาตท่านประธานว่า ผมจะเอาเรื่องการประมูลสุรา
โรงงานบางเขินแห่งเดียว แล้วเป็นกรณีเดียวกันด้วย ในการอภิปรายของ
ผมครั้งนี้ ผมขอกราบเรียนให้ที่ประชุมเห็นว่า ผมจะไม่ขอแพ้และขอชนะ
เมื่อก่อนได้เรียนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าให้รอติดตาม
ดูแลการไรและจ่ายเงินภาษีอากรของประเทศในชนบท แท้ที่จริงเหตุการณ์
อยู่ตอนนั้น เมื่อหน้าจากเอกสารต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนว่าพรรค
กิจสังคมเขาบริหารว่าพรรคกิจสังคมจะเปิดอภิปรายทั่วไป ชาวบ้านผู้หวังดี
ก็ได้ส่งเอกสารต่าง ๆ และข้อมูลมาพร้อมมูล ผมอภิปรายในวันนี้ ผมจะขอ
ห่วงเงินของภาษีอากรของเด็กไทยที่ยังไม่เกิดใน ๑๕ ปีข้างหน้าก็กลับคืนมา
ให้ได้ ผมจะกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบว่าตั้งแต่โรงงานสุราบางเขิน
นี้ซึ่งสร้างขึ้นมารัฐบาลสมัยรัชกาลที่ ๑ นั้น ก็ได้ดำเนินการเรื่องมาจน
แม้กระทั่งจนท่านโกศลแห่งกลอนแ่งอะไรไว้ เมื่อเสร็จแล้วทอนในสมัย
หนึ่งสุราแม่โขงที่ถูกผูกขาดโดยกลุ่มพ่อค้ากลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นความชั่วชอก
ของคนไทยทั้งชาติ ในขณะเดียวกันโรงงานสุราแม่โขงอื่น ๆ ก็จะหมดฐานะ
ในเงื่อนไขว่าคนสันนิษฐาน ขอให้ท่านประธานได้โปรดบริหาร และสังเกตไว้
ด้วยว่า ในสมัยหนึ่งที่สุราแม่โขงตกอยู่ในมืออิทธิพลของพ่อค้ากลุ่มหนึ่งนั้น เป็น
การตกอยู่ในอิทธิพลของคณะผู้ยิ่งใหญ่ที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารราชการแผ่นดิน
เขาถึงรัฐบาลในสมัยนั้นด้วย ผมคิดว่าเมื่อใดเห็นกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้
ใต้งานของนายนายกรัฐมนตรี ในยุคนี้ไม่มีการต่อสู้สุราแม่โขงก็มีความ
คืบคลาน แต่ในขณะที่เดียวกันเมื่อท่านได้ขายแบบเปิดของประมูลแล้ว ก็ยังวิตก
กันไปอีกว่า ผู้ที่จะมีเงินมีทองที่จะมาประมูลแม่โขงได้นั้น คือคนกลุ่มไหนนั้น

๑๑๔
แต่เศรษฐีกับหาประธาน เศรษฐีผู้หนึ่งที่หาความหาเศรษฐกิจเหล่านี้ ไม่มีการคัดค
กันเอง ได้เกิดการประมูลและซื้อขายความจึงแกออกมาทั้งที่ควรจะไ้กรรมเวียนอัน
จะกรรมเวียนให้ทราบว่าเป็นทุนวิสาหกิจและสามารถสภายุทธราชกร ใ้รับทราบ
ว่าเงินของชาติได้สูญหายไปอย่างไร แล้วเอกสารฉบับนี้จะได้เก็บเอาไว้ให้ลูกหลานได้
ดู โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะสมควรเอาไปหาการประมูลโรงงานสุราบางยี่ขัน เพื่อค
สุราแม่โขง กวางทองสุราชาวนั้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดหลักการไว้ว่า
เป็นทั่วเลศขายตัวสำหรับให้ที่เข้าประมูลทุกเจ้าใ้รับทราบว่า ทุกคนจะต้องเสียภาษี
สรรพสามิตและมหากาไทยของหนึ่งชวคศ ๑๗.๓๓ บาท และในขณะที่เกี่ยวกับทุนวิสาห
กิจให้ประธานนี้ใ้รับทราบว่าการบริโภคแม่โขงนี้ทั้งชวคศทั้งอะไร ทุนวิสาหกิจ ๔.๔๔ บาท
เท่านั้น และในขณะที่เกี่ยวกับผลของการประมูลก็จะแน่นอนที่ค่าสิทธิการใ้เป็นผู้นำ
สุราแม่โขง ผลของการที่ซื้อแบบกับประมาณ ๗ - ๘ เจ้า เกิดแตกคอกันเองทั้งที่เม
ไ้กรรมเวียนว่าเป็นบุญของประเทศไทยว่าเงินต่าง ๆ ของสุราแม่โขงที่ไ้เข้ามา
ในชวคศ ๑๐ กว่าปีนั้น ได้สูญหายไปอยู่ในบุคคลไม่กี่ตระกูล เมื่ออย่างนี้เมไ้กรรม
เวียนวามานี้ ๓๘.๓๗. ๑๗.๓๓ บาท ทุนวิสาหกิจ ๔.๔๔ บาทจะเป็นเงิน ๒๖.๒๑ บาท
กระทรวงอุตสาหกรรมไ้คงอยู่ในไม่ประกาศว่าที่ประมูลสุราแม่โขงไ้ จะต้อง
ส่งให้เอเยนซี่ขายชวคศ ๓๒ บาท มีอยู่ในแบบฟอร์มการประมูล ในขณะที่เกี่ยวกับ
เอเยนซี่จะออกขายในตลาดนั้นเกินชวคศ ๔๐ บาทไม่ไ้ ผลของการประมูล
ก็แน่นอนอย่างที่กรรมเวียนว่า ใครใจป้ำกว่า ใครให้ค่าสิทธิสูงกว่า ใครบอกว
จะขายจำนวนแม่โขงไ้มากกว่า เอาผลประโยชน์เหล่านั้น จำนวนแม่โขงคูณด้วยสิทธิ
แล้วก็จะ เป็นเงินจำนวนแม่โขงคยมีที่จะขาย คูณด้วยจำนวนวามานี้ ๓๘.๓๗. ทุนวิสาห
กิจและมูลค่าค่าสิทธิก็คย ผลของการที่ประมูลออกมา การเบิกร่องนั้นออกมาปรากฏว่า

บริษัทสุราษฎร์ธานีที่จะก่อสร้างอาคาร เพราะว่าจะเห็นสัญญาใน ๒ วันที่
แล้ว ใ้บริษัทสุราษฎร์ธานี ออกมาโดยบริษัทสุราษฎร์ธานี ใ้บริษัท
สุราษฎร์ธานีในเวลา ๑๕ ปี เป็นเงิน ๑๐๐,๔๙๙ ล้านบาท เก็บเงิน
ประมาณแสนบาท ๑ ปี เป็นปีที่ ๑๕ ปี บริษัทสุราษฎร์ธานีออกมากที่สุด อัน
นี้เงินถึงพันล้าน เป็นสิ่งที่น่าชื่นชม ว่าภายใน ๑๕ ปี รัฐจะมีเงินได้เข้า
รัฐอีก แต่ว่าเงินที่เข้าเสียใจว่า เมื่อกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ตั้ง
กรรมการขึ้นมา ในการพิจารณาอันนี้พิจารณาถึงความจำเป็นไม่ได้ ว่าบริษัท
ต่าง ๆ ที่สามารถจะให้เงินตอบแทนแก่รัฐนี้ จะทำการค้าขายได้หรือไม่
ในขณะที่เดียวกันกับนี้ก็ไม่ทราบความดี ค.ร.ม. ออกมาได้อย่างไร ใน
ชุด (Sheet) แผนนี้บอกไว้เลยว่า ที่จะให้เงินรัฐภายใน ๑๕ ปีนั้น
เป็นเงิน ๑๐๐,๔๙๙ ล้านบาท เขาบอกไว้เลยว่า เขาขาดทุนถึง ๑๑,๔๔๔
ล้านบาท บอกไว้ด้วยระดับ ตัวเลขอันนี้คือตัวเลขกระทรวงอุตสาหกรรม
คำนวณว่า ขาดทุน ๑๑,๔๔๔ ล้านบาท แต่ในขณะที่เดียวกันเจ้าของบริษัท
ประมุขนั้นบอกว่าตัวเลขที่ยอมจะใ้รัฐ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ขาดทุน
๑๘,๔๐๖ ล้านบาท หานผู้เป็นคณะรัฐมนตรี หานผู้เป็นผู้ที่ แผนนี้เข้าสู่การ
พิจารณาของท่าน คนที่จะมาค้าขายภายใน ๑๕ ปี ขาดทุน ๑๘,๐๐๐
ล้านบาท เขาตัวยอมสารภาพ รัฐจะไปเอาเงิน ๑๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
ขึ้นมาได้ไหม นี่คือการเป็นไปไม่ได้ หรือเป็นไปไม่ได้ ที่ผมกราบเรียน
เป็นจดหมายเป็นตารางของบริษัทสุราษฎร์ธานี ในขณะเดียวกันรัฐบาลออก
ไว้ก็ในสเปคในใบที่ขายแบบนั้นว่า เมื่อประมุขสุราษฎร์ธานีมาในโรงโกลัน
จะต้องให้เป็นบริษัทมหาชนภายใน ๕ ปี เมื่อตัวเลขขาดทุนเหล่านั้นแล้ว
เอาหุ้นออกไปขายในตลาดมหาชน ประธานโกลันที่โกลันจะเอาหุ้น เห็น
ตัวเลขนั้นโกลันแล้ว อันนี้ก็เป็นการว่าโรงงานสุราษฎร์ธานี ประมุขโกลัน จะต้องตก
อยู่ต่อตระกูลอีกต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้นในขณะเดียวกัน ผมจะกราบเรียน

ให้ทราบ ถึงตัวเลขของการประมูลที่ออกมาเป็นตัวเลขว่า ๑๐,๐๐๐ กว่า
 สามบาทบาทบาทนั่น กาลิทวีปวิทย์สุรามหาชน ฯ ให้รู้ ๔๔ เปอร์เซ็นต์กว่า
 เป็นเงิน ๑๐.๑๕ บาท เมื่อบวกกับภาษี สส.มท. ๑๙.๓๓ บาท บวกกับ
 ทุนผลิต ๔.๔๔ บาท เป็นทุนทั้งสิ้น ๓๖.๕๒ บาท แล้วบังคับบอกว่า
 ใต้ของสองรายให้เอาเงิน ๑๒ บาท จากทุน ๔.๔๔ บาท คือ ๑ บาท หาน
 ประทานให้เคารพกับ จากทุนทุกตัว ขวดยะ ๔.๔๔ บาท ในคำ
 (Data) ตารางนี้เขียนไม่กระหวัดอุตสาหกรรมก็ตัวเลขไว้ว่าเป็น
 โรงงานสุราอันเก่าแก่ จึงขอว่าอย่างน้อยของรายให้ได้ละ ๖๐ ล้านตัว
 เอาเป็นตัวเลขหลัก เมื่อประมูล ประมูลออกมาอย่าง ไม่ได้คิดว่า ๖๐
 ล้านตัวพอจะเป็นตัวขายได้ เพราะหาหนเหล่านี้อย่างมาทุกวันนี้ก็ยัง
 ขายกันทั้งที่แตกกันเป็นทะเล ในขณะเดียวกัน เขาประมูลเข้าไป เขามอก
 เขาขายกันมีละ ๔๐ ล้านตัว เมื่อมีละ ๔๐ ล้านตัว ตารางตัวเลข
 ระหว่างการขาดทุนของทางราชการก็กับของเจ้าของคิด จึงต่างกันถึง
 ๖,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ ล้าน ผมเขียนในที่ประชุมนี้ครับ ว่าเงินต่าง ๆ เหล่า
 นี้เป็นเงินที่จะต้องเขารายได้ของรัฐในอนาคต สำหรับเด็กไทยที่ยังไม่เกิด
 อีก ๑๕ ปีข้างหน้าจะมีเงินเขารัฐถึง ๑ แสนกับ ๕๗๐ ล้านบาท ในขณะที่
 เดียวกันเมื่อวันที่จะคิดเงินเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ผมไม่ทราบ
 ว่าไม่กระหวัดอุตสาหกรรมไม่คิดเงินเสียเอง โดยรัฐมนตรีว่าการ ฯ และ
 รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ อันนี้จึงไม่น่าเรื่องนี้เข้าเสนอ ค.ร.ม. ไม่ทราบ
 ว่ามีความกดดันหรือได้รับคำบัญชาอย่างไร ผมขอประพจน์โทษด้วยความ
 เคารพที่จะกราบเรียนท่านประธานว่า เราถือกันด้วยว่า ท่านนายกรัฐมนตรี
 รับออกเรื่องสุราแม่โขงมาเข้าในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีวันนั้นถึง ๑ ชั่วโมงอันนี้
 เป็นข้อครหาที่ผมไม่มีความสบายใจ เมื่อเหตุการณ์เป็นอย่างนี้ ผมก็สับ
 พรายต่อไปอีกว่า กระหวัดอุตสาหกรรมนี้ได้เสนอไปบริษัทสุรามหาชน ฯ นี้

ได้หรือเปล่า ก็ทราบว่ามันหักในการประชุมกัน ๗ รายการอื่นนี้ นริศ
 สุรมาหาชน ฯ ถูกคัดออกไปกับบริษัทอะไรอีก ซึ่งเอกสารอยู่ในนี้ จะเสีย
 เวลา ไม่ได้รับความเห็นชอบ เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ในขณะที่
 เดียวกันที่เอาส่งเรื่องเข้าไปในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีนั้น เพราะกระทรวง
 อุตสาหกรรมไม่กล้าชี้ขาด ท่านไปรอสั่งเถิดว่าในขณะที่รัฐมนตรีชุดนี้มีบุคคล
 เกี่ยวที่เป็นผู้แทนราษฎรและ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เสร็จ
 แล้วกันคนแรกด้วยกัน จะแตกว่าเรื่องนี้หรือเรื่องไหนผมไม่สามารถ ที่จะทราบ
 ได้ แต่ผลของการประชุมคณะรัฐมนตรีออกมาในรูปที่ว่าทำไมไม่เอาบริษัทสุร
 มาหาชน ฯ เอาให้รายได้รัฐมากกว่าเป็นไปได้อีกหรือไม่ได้ เขาเป็นผู้ชนะ
 ประมูล ก็กลับลงมา ผมทราบว่ากระทรวงอุตสาหกรรมนี้ได้ ทำการต่อรอง
 กันจะเกิดเรื่องคดีขึ้นเหมือนอย่างปลัดกระทรวงมหาดไทย ที่กำลังโดนคดี
 อย่างนี้จึงได้เรียกผู้จะมาเช่นสัญญาเข้ามาต่อรอง ว่าถ้าจะเห็นสัญญาได้
 โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้ปรึกษาหารือกัน ถ้าจริงหรือเท็จเกี่ยวกับ
 รัฐมนตรีหรือคนที่จะตอบโต้มัน ท่านได้เรียกประชุม พวกกรรมการเกิด
 ของ กรรมการท่านเหล่านั้นได้มีความต้องให้เป็นไปตามมติ คณะรัฐมนตรี
 แต่จะขอเรียกหลักประกันจากผู้ประมูลได้ปัดก็พันล้านบาทผมไม่ทราบ ปัด
 ๓ พันล้านบาทเพื่อไว้เป็นหลักประกันในการที่จะไปให้ข้อตกลง ท่านประธานที่
 เคารพ ผลของการต่อรองเป็นอย่างนี้ ผมไม่ทราบ ทราบแต่ว่าเมื่อ
 วันที่ ๕ เดือนพฤษภาคมนี้ ๓ วันที่ เรื่องนี้ได้อยู่ในวาระของการประชุมคณะ
 รัฐมนตรี และก็ไปพูดกันอีกถึงเรื่องนี้ รายละเอียดไม่สามารถจะทราบได้
 แต่ผลของมันออกมาเป็นที่น่าเสียใจและสลดใจเป็นอย่างมาก คณะรัฐมนตรี
 ชุดนี้เคยมีก็อีกเป็นครั้งที่ ๒ และในขณะที่เดียวกัน เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม
 ๖๐ วันนั้นประชุมถึงกลางคืน หนังสือถึงกระทรวงอุตสาหกรรมแล้ว ให้เรียก
 มาเช่นสัญญา ไม่เป็นไรกับข้อเท็จจริงขอความเสียหายของประเทศชาติ

อยู่ครั้งนี้ การเซ็นสัญญาอันนี้ มติคณะรัฐมนตรีเห็นว่าไม่ต้อง เรียกเงินประกัน
สัญญาด้วย เงินค่าปรับค่าที่ว่าเป็นไปได้อหรือไม่ได้ นิพนธ์ข้าพหวนับสงสัยลงไป
อีกครับ เราบอกว่าเราสามารถที่จะขโมยสัญญาและขายได้มีละ ๔๐ ล้านชวค
หวนชกให้เขาไป บอกเขา ๖๐ ล้านชวคเท่านั้น ที่จะเซ็นสัญญาอันนี้แหละครับ
เมื่อเงิน ๖๐ ล้านชวค หานกสิขี ขายไป ๖๐ ล้านชวคคณีย์ คุณทนายธานี
สส.มท. ชวคละ ๑๗.๑๓ บาท คุณทนายคาสีหวิธชวคละ ๑๖.๑๕ บาท เงิน
ของชาติสัญญาเสียไปมีละเท่าไร ผมไม่อยากจะเชื่อว่า ถ้าหากคณะรัฐมนตรี
รู้สึกผิดแล้ว ผมกับวิรัชอันนี้จะคิดเงินมกคงไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาทหรือ ๔๐
ล้านบาท แต่เหตุใดผมไม่อยากจะให้ท่านพิทักษ์ ผมจะปฏิบัติการ ทุกสิ่งทุก
อย่างเพื่อให้เงินของชาติคืนมา ผมกราบเรียนท่านประธานว่า การลงมติ
วันนี้ จะไว้วางใจหรือไม่วางใจรัฐบาล ไม่ใช่ว่าจะสำคัญ ที่จะไปเรียกเงินคืน
อันนี้มาได้ อยากให้ท่านคณะรัฐมนตรีได้พบพยานอื่นๆ ท่านพวกลายกิลลา
ท่านพวกลายอะไรทั้งหมด ท่านบอกอีก ๕ ปีจะเป็นบริษัทมหาชน แล้วใครเขา
จะไปถือหุ้น ท่านก็ตั้งเอเยนต้อย่างทุกวันนี้แม้ในสังกัดชาติทุน แต่เอเยนตคน
ขายราย เราทั้งหมดก็อยู่แล้ว ท่านอาจจะแปลกใจว่า ท่านประธานครับหรือ
ท่านสมาชิกทั้งหมด ท่านอาจจะแปลกใจกันว่า ถ้าเขาขาดทุนอย่างนั้น เขา
จะทำได้อย่างไร มีครับ เขาทำได้ เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๑๔ เมื่อวันที่ ๑
มกราคม มีการประชุมสภาชาวหัวประเทศ ขอประธานโชนในสมัยอาจารย์
สัญญา ขรรค์กิติ์ ก่อนการเลือกตั้ง เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม บริษัท
วรวัฒน์ ๗ เป็นผู้ประกอบการชาวไต้หวันจังหวัดสุรินทร์กรวยเรียนไว้ด้วย บริษัท
วรวัฒน์ ๗ ก็คือกลุ่มและเจ้าของเครือเกี่ยวกับที่ประชุมบริษัทสุรนามหาชน ๗ ให้
ลาตชนแพนแกร์ถึงทะเล ๑๐๔ บาท พอกลางเวลาต่อมาความขาดทุนก็เริ่มเกิด
จนกระทั่งวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ โกลันหนึ่งสื่อถึงคณะรัฐมนตรีให้ขอ
คืนให้เรื่องคาบกับ เพราะว่าเราประชุมกันไปในสาระสำคัญว่า เดือนใด

เสียภาษีไม่ครบถ้วนก็ต้องเสียค่าปรับ เท่าค่าภาษี เมื่อนำถึงทางราชการมีราย
ได้จากบริษัทเคียนละ ๔ ล้านบาท เมื่อเป็นอย่างนี้คณะรัฐมนตรีก็ได้อนุมัติ
บริษัทให้ชดเชยเงินทั้งนั้น เป็นตระกูลที่ว่ารวย มีธนาคารถึง ๓ ธนาคาร
แล้วไปปฏิบัติการค้าขายกับคนไทยการค้า ๆ แบบนี้ โคมะก็คณะรัฐมนตรีเป็นที่
รองรับให้ลูกทอง ก๊วยสาเหตุเหล่านี้ครับ ผมกลัวเรื่องเหล่านี้วันข้างหน้า
จะเกิดขึ้นด้วยการชดเชยต่าง ๆ ทั้งที่ผมได้กราบเรียนม.ป.ป. เป็นประการ
ที่ ๑

ประการที่ ๒ ในการประมูลสุราทั่วไป สุราหลายบริษัทมีสาขา
อยู่ทั่วหมดทุกจังหวัดแล้วถ้าการประมูลจากนี้ส่งไปขายแม้ กับ ๓๐ จังหวัด
เขาออกไปในสุราต่าง ๆ ที่เป็นผู้ถือหุ้น แล้วทำการประมูลไปจังหวัดนั้น เพื่อ
ขายให้แก่คนท้องถิ่นซึ่งขาดการศึกษาและใจแคบ รัฐก็ไม่สามารถที่จะควบคุม
จำนวนผลผลิตของสุราได้ ท่านประธานที่เคารพ ผมประหลาดใจที่สุด
ประหลาดใจว่าเจ้าของเขาออกเขาจะขายได้ ๔๐ ล้านขวด แต่ทว่าคณะ
รัฐมนตรีก็เอาแค่ ๒๐ ล้านขวดเท่านั้น สาเหตุที่ผมได้กราบเรียนมานี้ ผม
กราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบไว้ กราบเรียนให้ท่านเพื่อนสมาชิกได้
กับทราบไว้ว่า การเปิดอภิปรายอันนี้เป็นสาเหตุหนึ่งเนื่องจากที่คณะรัฐมนตรี ได้
ลงมติอันนี้ ผมเห็นว่าเป็นเรื่องควรร้องจริง สำหรับผมเหมือนกัน ผมทราบ
ที่ว่าไม่ใช่เป็นการที่จะขับไล่ ไม่ใช่เป็นการที่จะอภิปรายเพื่อไม่ให้ว่างใจ
รัฐบาล อันนั้นยังเป็นสาเหตุเล็ก เพราะสาเหตุใหญ่ขึ้น เกิดที่ยังไม่เกิดใน
๑๕ ปีข้างหน้า ได้ถูกโกงเงินของชาติไปถึง ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท เพราะ
ในขณะเดียวกัน ผมจะเรียกว่า ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท จากตัวเลขที่ท่าน
คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไป ให้เห็นชัดๆ นั้น ได้มีคนโทรศัพทมาบอกเมื่อกลางวัน
นี้อีก ว่าตัวเลขไปคำนวณแล้ว จะเห็นชัดๆ ประมาณ ๔ หมื่นล้านบาท ที่
รัฐจะไถภายใน ๑๕ ปี อันนี้แหละครับท่านวุฒิสมาชิกที่เคารพ ท่านสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรผู้เกี่ยวข้องหนึ่งแม่โจงโคถูกรอบคลุม โดยเมื่อพิธีพลใน
บ้านเมือง ในขณะเดียวกันเราซึ่งเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ไม่สามารถที่จะได้
ลวงรู้ถึงรายได้รายรับ แต่ในปัจจุบันนี้เหตุการณ์อันนี้จะเกิดขึ้น ผมอยากจะ
กราบเรียนให้ท่านทราบว่า เราจะมีความสามารถจะมีวิธีการอย่างไร ที่จะ
ยังยั้งรัฐบาลชุดนี้ให้เสียสมบัติ หรือพบพวนเหตุการณ์อันนี้เสียใหม่ เพราะ
ปัจจุบันนี้ผมกราบเรียนท่านได้ ท่านออกไปจากพื้นที่ ท่านไม่สบายขึ้น ไม่ที่
บางลำพู ท่านไปหา ขอตัวเลขเขาวานี่มีขายเหล้าได้เท่าไร เขาจะบอก
ท่านได้เลยว่า ๔๐ กว่าล้านขวด แล้วนำมาเซ็นสัญญาให้ ๖๐ ล้านขวด
การนี้สมรรถสมิต ขวดยะ ๑๗.๑๑ บาท หายไปอยู่ที่ไหน ค่าสิทธิที่จะ
กมณแห่งรัฐ ๑๐.๑๕ บาท หายไปอยู่ที่ไหน ผมกราบเรียนอันนี้ครับ
ผมหวังว่าท่านประธานจะสนใจหรือไม่ เพราะเมื่อวานนี้ ผมเห็นท่านว่า
เรื่องของสิทธิขั้นบันไดดินนั้น เงินน้อยกว่านี้ครับ แต่เป็นเรื่องเงินแล้ว
เรื่องคนที่จะยังไม่เกิดก็เริ่มถูกโกงแล้ว โดยบริษัทเหล่านี้ ผมกราบเรียน
ท่านท่าน ผมขอให้ประชุมกันไ้วันจ้ฉยว่า เรามีวิธีการอันใดที่จะยับยั้ง
เรื่องนี้ครับ ไม่ใช่เรื่องที่จะไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ขอชมพระคุณครับ
ประธานรัฐสภา : เดียวครับ ขอถามคิวครับ
คุณอนุวรรตน์ ครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงษ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์)
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผม อนุวรรตน์
วัฒนพงษ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย
ท่านประธานที่เคารพ โดยสัปดาห์ที่แล้ว กระผมไม่ชอบที่จะทำนิติเคียนผู้อื่น
และก็ไม่ชอบที่จะพูดถึงความบกพร่องของผู้อื่น แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือไม่ชอบพูดให้
คนอื่นเกลียดชังและมีความรู้สึกเกลียดชังกระผม แต่ว่าโดยหน้าที่ความจำเป็น
และมีความจำเป็นที่จะต้องพูดถึงความไม่ดี ก็เนื่องจากว่าจะต้องไม่ไว้วางใจ

มีการประมูลซื้อปุ๋ย ๕๐,๐๐๐ ตัน แทกโกโหลงการตลาด เป็นผู้ประกวด
ราคา ปุ๋ย ๕๐,๐๐๐ ตันนั้นก็ได้ประกวดราคาแล้ว มีวิธีภายในประเทศ
เป็นผู้ซื้อปุ๋ยในประเทศด้วย โกล์เสนอราคาต่ำสุดในราคากันละ ๓,๐๕๐ บาท
ก็ให้นำเรื่องนี้เข้าเสนอคณะรัฐมนตรีว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมในขณะนี้ และท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ใน
สมัยเกรียงกัก ๖ ท่านไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการซื้อปุ๋ยนั้น แต่ท่านก็
ได้ไปติดต่อกับรัฐบาลเมเนียบ ซึ่งรัฐบาลเมเนียบได้เสนอราคาปุ๋ย สูงกว่า
ราคากันละ ๓,๑๐๐ บาท เสร็จแล้วกระผมของใจถึงแก่ท่านนั้นเป็นต้นว่า
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในสมัยนั้น ท่านไม่ได้อยู่ที่ไหน
คนที่ครองราคานั้นโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ก็ต่อราคากับผู้เสนอ
ราคาต่ำกว่าไม่ได้อีกที่จะต่อราคาจะต้องครองราคานั้น ผู้ที่ครองราคาก็
ไม่ใช่รัฐมนตรีที่จะไปครองราคาของโกล์คณะกรรมการประกวดราคา เป็นผู้
ครอง กระผมไม่อยากจะพูด ว่ากระผมเห็นการปฏิบัติราชการที่ไม่ถูกต้อง
และสิ้น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมในขณะนั้น คือรัฐมนตรี -
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ท่านบกโทรศัพท์ต่อรองราคากัน
ท่านประธานที่เคารพ ราคาก็ครองกันนั้นจากกันละ ๓,๑๐๐ บาท ให้ส
มาเหลือกันละ ๓,๐๕๐ บาท ให้ราคาคือต่ำกว่าราคากันละ ๓,๐๕๐
บาทเพียง ๑๐ บาท ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยความ
เป็นธรรมชาติความสุจริตใจ ท่านลองนึกดูซิว่า ปุ๋ยในราคากันละ ๓,๐๕๐
บาท ขอลดเพียง ๑๐ บาท ลดเพียง ๐.๐๒ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นพอคำที่
ไหนเขาทำได้ เหตุที่กระผมเห็นว่าผิดแบบผิดแผน ก็คือวันหนึ่งทำไม่รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมถึงไปซื้อปุ๋ยเมเนียบ

ประการที่ ๓ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคมคือรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในขณะนี้ ทำไม่ไปครองปุ๋ยของผู้ที่เสนอราคา
ต่ำสุด

และขอที่กระผมสงสัยในข้อที่ ๓ ผลทางที่ได้รับเพียง ๑๐ บาทนั้น
 ทำให้คณะรัฐมนตรีเสียหาย กระผมไม่เชื่อว่าการกระทำนั้นมีความสุจริต ถ้า
 หากว่าคนที่กระทำการทวงความสุจริตแล้วไม่เอาข้อเสียของรัฐบาล ไปเลี้ยง
 กับเงิน ๑๐ บาทในผลทางเพียงเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง ท่านประธาน
 ครั้นนั้นและคิดเรื่องความสับสนในตำแหน่งของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง -
 อุตสาหกรรม ทำให้กระผมนึกถึงพระพุทธรูปเจ้าที่เคยพูดว่า "พุทธโค พุทธฐาน"
 ในพุทธมณฑลนั้น พุทธนั้นถึงตัว ทำให้ผมกระผมถึงพูดเช่นนั้น เพราะว่าเมื่อท่าน
 พุทธรูปท่านหัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในขณะนั้น แต่ใน
 ขณะนั้นท่านก็ถูกหัวหว่านหัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ไปเล่น
 เกี่ยวกับ กระผมไม่พูดเรื่องรายละเอียดเรื่องประมุขสุราแม่โง่ เพราะว่า
 ไม่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องหลายท่านได้พูดไปแล้ว แต่กระผมสงสัยว่าจะมี
 พุทธโค พุทธฐาน หรือว่าเป็นเพราะอะไร นายกรัฐมนตรีอีกข้างหนึ่ง
 แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบอีกฝ่ายหนึ่ง
 และทั้ง ๒ ฝ่ายเท่าที่กระผมทราบมา ไม่เคยลดหย่อนการต่อสู้กันเลย ไม่ว่า
 ในที่แจ้งหรือในที่ลับ ทำให้ถึงเป็นเช่นนั้น กระผมก็ไม่ทราบ เป็นรัฐบาล
 เกี่ยวกับเป็นรัฐมนตรีอยู่ร่วมกัน ถ้ากระผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง -
 อุตสาหกรรม กระผมลาออกไปนานแล้ว และถ้ากระผมเป็น นายกรัฐมนตรี
 เกือบถึงกึก หมดมันหมด กระผมก็ลาออกเช่นเดียวกัน ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่
 ลาออก ท่านประธานที่เคารพ จะให้กระผมหาว่าใครชนะ กระผมขอ
 กรณียะยานท่านประธานว่า ท่านนายกรัฐมนตรีเกือบถึงกึกชนะ อีกเรื่องหนึ่ง
 ที่กระผมอยากพูดถึงก็คือ เรื่องประมุขสุราพอกพอกแก๊สก็เช่นเดียวกัน ท่าน
 นายกรัฐมนตรีท่านออกมาเล่นสนุกด้วย และท่านไม่เล่นเป่าแก้ว ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมท่านบอกว่า ท่านรอวันลูกแก่ลูกหลาน
 ไม่ได้รับ เกี่ยวกับท่านนายกรัฐมนตรีท่านขายขานไม่แล้วครับ ท่านไม่เล่น

ศูนย์อุตสาหกรรมแล้ว ท่านไปเสนออยู่ที่การปิโตรเลียมแห่งชาติ ท่านย้าย
ตามไปเลย เพราะฉะนั้นเรื่องอย่างนี้ กระผมว่าเป็นเรื่องที่กระผมไม่ค่อย
สบายใจ ไม่สบายใจเพราะว่า การประชุมแต่ละครั้งนั้นมันมีผู้หา และที่มี
ผู้หา มันไม่ใช่เรื่องการประชุมเล็ก ๆ เป็นเรื่องการประชุมใหญ่ ๆ ประชาชน
ทั่วไปสนใจจะมองหาคำว่าเศรษฐกิจโต จะมองหาคำว่าความไม่เจริญโต เพราะ
ถ้าคอมมิชชั่น (Commission) ซึ่ง ท่านประธานที่เลขาธิการแห่งกรม
ที่เราพูดกันไว้ที่มีอยู่เดิมละ กระผมเชื่อ แต่กระผมในชีวิตที่เกิดขึ้นมันไม่เห็น
ผู้ต้องหาให้กรมแห่งกรมนั้นอยู่พอออกมา กระผมเชื่อว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นในอาชีพ
ของกระผมมันคงจะไม่เลื่อนล้มไปที่จะไม่ทราบข้อเท็จจริง จันทน์กระผม
เชื่อว่า กระผมจะต้องทราบ ท่านนายกรัฐมนตรีเคยพูด ว่าท่านอยากจะได้ให้
ลูกเรานั้นเล่นในกติกา ไม่อยากจะได้ให้เป็นลิเก กระผมก็อยากจะได้ถาม
เรียนท่านประธานไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี ว่ากระผมนั้นชอบเล่นความกติกา
เดิมละ แล้วก็เชื่อว่ากติกาที่กระผมจะเสนอไปใน ๑๐ ปีข้างหน้าเมื่อสรุป
ความยังไม่หมด อีกอย่างหนึ่ง เรื่องที่กระผมเห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมขาดความรับผิดชอบก็คือ เรื่องโรงกลั่นน้ำมันในระหว่าง
ที่ยังอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรม แม้ว่าขณะนี้ย้ายไปอยู่
การปิโตรเลียมแห่งชาติแล้วก็ตาม โรงกลั่นน้ำมันนั้นมันไม่มี ๑ โรงอย่าง
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านพูดไว้ ท่านประธานที่เลขาธิการ
กระผมเสียใจที่ท่านอื่น โรงกลั่นของชาติคือโรงกลั่นน้ำมันต่าง ของกรมการ
พลังงานพลาซึ่งอยู่ที่ต่าง โรงกลั่นทั้ง ๔ โรงนั้นมันจากการผลิตเท่าไรมัน
ก็ไม่ได้มันชำรุดก็เกิดที่รวมทั้งท่านที่ถูกอภิปรายไปไว้ต่างใจ ได้พูดไปแล้ว
กระผมจะไม่พูดถึง แต่กระผมรู้สึกว่าการรัฐมนตรีขาดความสามารถ ในการที่จะ
ควบคุมจำนวนปริมาณน้ำมันในการขนส่งระหว่างโรงกลั่นไปยังต่างประเทศ เรื่อง
นี้ใกล้กับรับผิดชอบอะไรเลย น้ำมันถ้าหากตามความจริงแล้ว ไม่น่าจะขาดแคลน

ที่กระผมถามถามเรียนคหบดีท่านประธานเขื่อนักเพราะอะไร เพราะว่าถ้าเรา
ซื้อน้ำมันหลังนี้เมื่อไรเรามีทุกที่ แต่ถาเราไปเติมในราคาแพงเกินไป แล้วไม่มี
แล้วเราจะเรียกว่าน้ำมันชาติใดอย่างไร ท่านประธานครับ นี่คือการ
สามารถของรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในระหว่างที่รับซื้อ
โรงกลั่นน้ำมันจะเป็นโรงกลั่นน้ำมันไทยก็ โรงกลั่นน้ำมันบางจากของชนมิต
หรือหริวราชของเอสโซ่ก็ตาม ไม่ได้ให้หน้าที่ทั้งกระทรวง

ประการที่ ๒ ก็คือกระผมตั้งใจอยู่เรื่องหนึ่ง คือเรื่องโครงการ
โปแตช (Potash) คือหินแะโซดาแอช (Soda ash) โครงการ
นี้ได้ตั้งขึ้นมาว่าเราจะสามารถผลิตโคไฮยาในนี้ คือภายในเขื่อนนี้ ปลาบี่
นี้ก็เหลืออีก ๒ - ๓ เกือบจะเต็มแล้ว กระทรวงว่ายังไม่ได้นำเงินการไป
เลย การที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้อำนาจกว่า พาเรือลัดขึ้นกับไม่พร้อมรถไฟ
จากลัดขึ้นจะไปภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ไม่มี อันนั้นเป็นเรื่องที่ความ
รับผิดชอบของรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจะต้องหาทางแก้ไข ไม่ใช่
ไปรอให้คนอื่นทำ ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมยกเรื่องไปตรงมานั้น
เพราะรัฐบาลได้ตกลงนโยบายไว้ว่า มีโครงการที่จะพัฒนาอุตสาหกรรม ดังที่
กระผมกราบเรียนไปแล้วนั้นก็มีมาก มีรายละเอียดมาก ถ้ารายละเอียดแล้ว
ก็มาเลือกใส่ แต่กระผมเชื่อว่าทำไม่ได้ อย่างที่กระผมได้บรรยายมาแล้ว
โครงการไปตรงนั้นดีกว่ากระผมกราบเรียนท่านประธานให้ทราบ ท่าน
ประธานจะพอใจ มีเกลือหินอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งลึกจากผิว
แผ่นดินเพียง ๑๐๐ เมตรเท่านั้น แต่มีความหนาของเกลือหินนั้นหนาถึง
๒๐ - ๒๐๐ เมตร มีเนื้อเกลือหินปริมาณ ๒ ล้านล้านตัน มีอยู่ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ทั้งแถบครวราชสีห์ ขอนแก่น ชัยภูมิ
มหาสารคาม กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยะโสธร ในพื้นที่ ๑๕ ล้านไร่ จะ
ผลิตเกลือหินได้ ๑ ล้านล้านตัน และอีกแห่งหนึ่งจะมีอยู่ที่อุดรธานี นครพนม

สกอนคร เมื่อที่ ๔ ล้านไร จะผลิตเกลือหินได้ ๖ ล้านล้านตัน เช่นเดียวกัน
โครงการนี้เป็นโครงการระดมชาติ หานประธานที่เคารพ แล้วว่ารัฐบาล
ไม่ได้เอาใจใส่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น
หานประธานเชื้อใหมครับว่า โครงการระดมชาติ โครงการอาเขื่อนนี้
ประธานกรรมการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ไม่ไรรัฐมนตรีกลายเป็นลัทธิท่านหนึ่ง
ในกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการพิจารณาโครงการ ซึ่งจะใช้
งบประมาณประมาณ ๒๒๒ ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ ๔,๕๐๐ ล้านบาท
ใช้ราชการประจำในกระทรวงการคลัง ซึ่งไม่ได้มีความรู้ความสามารถใน
เรื่องอุตสาหกรรมเลยเป็นประธานพิจารณา หานประธานครับเราเคย
มีรัฐวิสาหกิจหลายแห่งที่เราให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ดำเนินการ กระนั้น
ไม่อยากจะพูดถึงมากสักจะยกตัวอย่างให้ท่านเห็นว่า อย่างโรงงานกระดาษ
ต่าง ๆ ซึ่งกระทรวงการคลังเป็นผู้พิจารณามากก็ โรงงานทั้งหลายที่เป็น
รัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังเป็นเจ้าของเรื่อง โรงทอกระสอบ
หานประธานทราบไหมครับว่า มันจะล้มจมล้มละลายทั้งนั้น เมื่อผู้เป็นเจ้าของ
จมล้มละลายแล้ว เขาเอาไปไหนไม่ได้ เขาโยนให้กระทรวงการคลัง
เป็นเจ้าของเรื่องแล้วสุดท้ายเป็นอย่างไรครับ รัฐวิสาหกิจเหล่านี้ขาดทุน
ตลอดเวลา เพราะว่ามีผู้รับผิดชอบไม่มีความรู้ ไม่มีความชำนาญใน
เรื่องที่จะไปค้าขายกับกระทรวงการคลังทำได้อย่างเสียว้อ รัฐวิสาหกิจที่
ถูกขาย แต่ถามหาว่ารัฐวิสาหกิจที่มีการแข่งขันละก็ กระนั้นไม่เห็นงานใน
รัฐวิสาหกิจที่อยู่ในกระทรวงการคลังที่หาอยู่นั้นจะได้ผลประโยชน์ นี่แหละจะ
เห็นเป็นตัวอย่าง และกระนั้นได้เห็นอีกอย่างหนึ่งที่กระผมเห็นอยู่ชัดเจนก็โรง
ฟอกหนังก็ องค์การพาณิชย์ก็ พหุรานั้นผู้ถูกเข้ามาให้รบ แต่หานเอาไปให้
ฟอกหนัง หานเอาไปให้ฟอกอย่างนี้ เป็นต้น แล้วองค์การเหล่านี้ก็ไปไม่ไหว
หน้าให้เหล่านั้นจะเป็นหน้าของกระทรวงอุตสาหกรรม แต่กระผมไม่เห็น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมคำนึงถึงในเรื่องนี้ และที่กระผมเป็น
 หวงก็เพราะอะไร ก็เพราะว่าจะเอาโครงการระดมชาตินี้ไปโยน ให้กับ
 กระทรวงการคลังเป็นผู้รับผิดชอบอีก ปัญหาที่มีอยู่อย่างเดียวกัน คือต้องการ
 ให้กระทรวงการคลังไปหาเงิน เงินที่ไหนมากก็ต้องไปกู้ หน้าที่กระทรวง
 การคลังไปกู้มานั้น กระผมไม่ว่า แต่คนที่จะมีติดชอมนั้นไม่ว่าจะเป็น
 กระทรวงการคลัง ท่านประธานที่เคารพ ขอให้รัฐมนตรีท่านมาเถียงกระผม
 ว่า เรื่องนี้เป็นแค่เพียงการเริ่มต้นแต่เรื่องนี้คือการดำเนินการมาเป็นปีที่ ๓ แล้ว
 เป็นปีที่จะต้องผลิตเกลือนหินออกมาในปลายปีนี้เงินที่เรากำหนดว่า จะกู้เราได้
 กำหนดแล้วว่าจะกู้จาก เวิลด์ แบงค์ (World bank) จะกู้จาก
 ธนาคารโลก จะกู้จาก เอ ดี บี แบงค์ (A.D.B. Bank) คือธนาคาร
 พัฒนาเอเซียแล้วก็จะกู้จากรัฐบาลอื่นๆ เรามีโครงสร้างไว้เสร็จ มีโครงการ
 ไว้เรียบร้อยแล้ว และเงินที่จะลงทุนนั้นก็ลงทุนกันว่า ถ้าประเทศเป็นผู้ผลิตก็จะ
 ต้องลงทุน ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ของ ๔,๗๐๐ ล้านบาท ก็หมายความว่า
 ๓,๐๐๐ ล้านบาท และประเทศที่เป็นสมาชิกในอาเซียนนี้ ๔ ประเทศ
 ประเทศละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อีกประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท เรื่องเงิน
 ลงทุนนั้นกระผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นปัญหา ถ้าท่านประธานมองดูว่าทรัพยากร
 ของไทยที่จะได้กลับคืนมานั้นมีมูลค่ามหาศาล เศรษฐกิจของประเทศไทยจะ
 ขึ้นอีกมาก ลูกหลานของเราจะมีงานทำกันไต่มา เพราะอะไร เพราะว่า
 เกลือนหินนั้นสามารถที่จะผลิตสารเคมีอื่น ๆ ที่จะใช้ประโยชน์ ในทาง
 อุตสาหกรรมได้อีกมากมายในเกลือนหินมีโซเดียมคาร์บอเนต (Sodium
 carbonate) ซึ่งเราเรียกกันว่าโซดาแอส (Soda ash) ใน
 เกลือนหินมีโซเดียมไฮดรอกไซด์ (Sodium hydroxide) มีโซเดียมคลอไรด์
 (Sodium chloride) มีโพแทสเซียมคลอไรด์ (Potassium
 chloride) มีโซเดียมซัลเฟต (Sodium sulphate) มีสารอื่นที่

เป็นโทรสาร (Primary) ทางด้านอุตสาหกรรมมากมาย ท่าน
 ประธานที่เคารพ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไม่สนใจ กระทบ
 ก็ไม่ทราบ ไม่ทราบว่าท่านไม่สนใจเพราะว่ายังไม่มีการประมูล หรืออะไรก็
 ไม่ทราบ กระทบอยากจะได้ทราบเรียนท่านประธานว่า การไร้เฉพาะโซคาและ
 น้อยๆ เกี่ยวคือโซเคียมคาร์บอเนตที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันในประเทศไทย เราใช้
 นีหนึ่งประมาณถึง ๔๐,๐๐๐ ตัน มีมูลค่าถึง ๔๔๐ ล้านบาทต่อปี แต่ว่าเรา
 เสียเงินตราไปต่างประเทศเปล่า ๆ เราไปซื้อเขา ไปซื้อจากฝรั่งเศส
 ซื้อจากญี่ปุ่น ไปซื้อจากเกาหลีต่าง ๆ ที่ทรัพยากรเหล่านี้มีอยู่ในประเทศไทยอยู่
 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเราใช้พื้นที่ในการเกษตรไม่ได้แล้ว ในขณะที่
 เกี่ยวกับเราก็ได้วางเป้าหมายว่าในปี ๒๕๓๓ นั้นประเทศไทยเราเอง ก็จะ
 ต้องไร้โซคาและหรือโซเคียมคาร์บอเนตนี้จำนวนถึง ๒๙๓,๔๔๐ ตัน มีมูลค่าถึง
 ๑,๕๐๖,๐๐๐,๐๐๐.๓๔ บาท และในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ในกลุ่มประเทศอาเซียน
 ทั้ง ๕ ประเทศจะต้องไร้โซคาและทั้งหมด ๔๐๐,๔๔๐ ตัน มีมูลค่า ๒,๒๖๕
 ล้านบาท โครงการอย่างนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไม่สนใจ ท่าน
 ประธานที่เคารพ และที่กระทบเศร้าใจอีกเรื่องหนึ่ง กระทบไม่อยากจะพูดว่า
 เศร้าใจ เพราะความสามัคคีกันออกกระทบว่า เศร้าใจเหลือเกิน ตั้งแต่
 รัฐบาลอภิรักษ์ศักดิ์ ๒ มาแล้ว ความจริงกระทบเศร้าใจมาตั้งแต่รัฐบาลอภิรักษ์ศักดิ์
 ๑ กระทบเห็นหนังสือพิมพ์เมื่อเช้านี้เอง มีข่าวการขึ้นผู้ใหญ่ในกระทรวง
 อุตสาหกรรมให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ กระทบเห็นหนังสือพิมพ์ ถ้าหากว่า
 ท่านรัฐมนตรีว่าการสื่อสารมวลชนให้ข่าวออกไป ก็ไปแก้ตัวเองก็แล้วกัน แต่กระทบ
 เชื่อ ที่กระทบเชื่อ เพราะกระทบรู้จักบริษัทแอมแมกซ์ ๆ (AMAX) นี่มา
 คือระหว่างที่กระทบอยู่เม็กซิโก ๖ - ๗ ปี ไปบอกว่าเป็นบริษัทแอมแมกซ์ ๆ นั่นมี
 ความสนใจที่จะมาลงทุนในโซเคียมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ท่านประธาน
 ที่เคารพ แลไปแต่โซเคียมนี้ก็เป็นแค่เพียงส่วนหนึ่งของเกลือหินเท่านั้น ถ้าเรา

อนุญาตให้หรือเรียกว่าให้สัมปทานชาวต่างชาติมาเพื่อที่จะขุดแร่เกลือหินที่นั่น สิ่ง
ที่กระผมเป็นห่วงนั้น เงินทั้งหมดนั้นแทนที่จะตกอยู่ในแผ่นดินไทย ก็จะส่งไป
ต่างประเทศ และยังไปกว่านั้น ๆ แร่ยูเรเนียมก็มีโอกาส ที่จะพบใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น อาจจะส่งผลประโยชน์ที่จะเป็นรายได้ของประเทศชาติ
ของประเทศไทยกลับจะเป็นของพหุพันธ์ (Trans) สหรัฐอเมริกา
บริติชแอมเม็กซ์ ๆ นี่เป็นบริบทที่มีความสำคัญ ในการจัดหาแร่โคบอลต์
เพราะฉะนั้น เป็นเรื่องอุทกาทรมอย่างหนึ่ง ที่กระผมอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานไว้ว่า เรื่องอย่างนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่าน
ไม่รับผิดชอบ

อีกเรื่องหนึ่ง ที่กระผมจะกราบเรียนท่านก็คือว่ายังมีโครงการอีก
ที่นำเสนอใจมีตัวเลขเช่นเดียวกัน แต่กระผมไม่อยากจะให้สถานที่เสียเวลา กับ
ตัวเลขที่กระผมกราบเรียนก็คือการขุดแร่สังกะสียังไม่ได้ดำเนินการอะไรเลยที่
เป็นชั้นเป็นชั้น อุตสาหกรรมเหล็กพูนก็เช่นเดียวกัน การก่อสร้างต้องหยุด
ชะงักเนื่องจากขาดเหล็กเส้น เหล็กพูน เหล็กมันแพง ก็ได้ทำอะไรขึ้น
อุตสาหกรรมปุ๋ยเคมีก็เคยมีกฎหมายว่าจะผลิตปุ๋ยเองถึง ๕ แสนตัน ๖ แสนตัน ไม่
ได้มีอะไรดำเนินการไปเลยตลอดระยะเวลาที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อสภา
เพราะฉะนั้นการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านบอกว่าการ
จะดีแค่วัน (D-day) แก่สหรัฐอเมริกาในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๒๔
ให้ไทยได้สหรัฐอเมริกาวันละประมาณ ๒๔๐ ล้านมูลค่าก็พูดนั้น กระผมอยากจะให้
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ไปอ่านการวางแผนยุทธการที่เขาจะ
บุกนอร์มันดี (Normandy) ในวันที่เดือนนั้น เขาวางแผนอย่างไร
ผลที่กระผมไม่เชื่อว่าดีแค่วัน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จะ
กระทำได้อีกกระผมกล้าพูดเช่นนั้น ก็เพราะว่าท่านไม่ได้เฝ้าดูแล้ว สนาม
ฟุตบอลเปลี่ยนไปแล้ว องค์การก๊าซธรรมชาติ ๆ นั้นไม่ใช่อยู่ที่กระทรวง -

อุตสาหกรรม ท่านประธานที่เคารพ ไปอยู่ห้องการค้าธรรมชาติ ๆ เสียแล้ว
ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเลนินของทานเอง ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีท่านพูดว่า
ท่านจะก็เคยในเคื่องกันยายน พ.ศ. ๒๔๖๔ กระผมอาจจะเชื่อ เพราะว่า
ท่านเป็นทหาร ท่านเป็นสมาชิกทหาร ท่านอาจจะวางแผนได้ ก็อย่าง
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ท่านอาจจะคิดเช่นนั้น กระผมไม่เชื่อ
ที่กระผมไม่เชื่อเพราะอะไร ที่กระผมไม่เชื่อเพราะท่านแถลงเมื่อวันก่อนนี้ ว่า
ท่านไปปฏิบัติงานที่กระทรวงอุตสาหกรรม ท่านไม่กล้าเซ็นประทานบัตรเหมืองแร่
ท่านบอกท่านไม่วางใจเรื่องแร่ ท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรีว่าการ -
กระทรวงอุตสาหกรรมนั้นเจอนักดีสเตรียล เอนจิเนียริง (Industrial
engineering) วิศวกรรมสาขาอุตสาหกรรมจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จบเมคานิคัล เอนจิเนียริง (Mechanical engineering) จาก
เท็กซัส (Texas) โภภวิทยาคุณนี้จัดทางวิศวกรรม แต่ท่านบอกว่า
ท่านไม่วางใจเรื่องแร่ ท่านเซ็นประทานบัตรเหมืองแร่ไม่ได้ ท่านเชื่อหรือไม่วาง
ท่านประธานครับ กระผมกลัว กระผมไม่กลัวคนฉลาดที่กล้าพูดกล้าทำ แต่
กระผมกลัวคนฉลาดที่ไม่พูด แล้วทำเป็นโง่ เพราะอะไร เพราะว่าคนที่ไม่
พูดคนฉลาดนั้น อย่างที่ท่านนายทหารผู้ใหญ่ท่านพูดไว้ว่า "จิตมนุษย์นี้โง่
ยากแท้หยั่งถึง" เพราะฉะนั้นกระผมไม่เชื่อหรือถกครับ ท่านประธานครับ
ว่าท่านจะอนุมัติ ก็เคย ในเคื่องกันยายน พ.ศ. ๒๔๖๔

อีกเรื่องหนึ่งที่กระผมเห็นว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
อุตสาหกรรมไม่ได้อ่านจากหน้านี้ และไม่ได้อ่านความรับผิดชอบ ในการที่จะ
ช่วยเหลือโรงงานอุตสาหกรรมภายในประเทศ ซึ่งจะประสบภาวะความพินาศ
ภายในวันที่ ๓ ธันวาคมที่จะถึงนี้ กระผมขอทราบเรียนท่านประธานว่า กระผม
ได้ตรวจสอบตัวเลขว่าไครนเรท (Prime rate) ของเงินในธนาคาร
ประเทศไทยขณะนี้ ๑๔.๕ เปอร์เซนต์ ในขณะที่ยากับธนาคารชาติได้ออก

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์มีมติในเรื่อง
เรื่องออกเงินและส่วนลด ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๖ ให้ยกเลิกเงิน
ที่จะช่วยเหลือโรงงานอุตสาหกรรมในอัตราดอกเบี้ยคือประมาณ ๑๒.๕ -
เปอร์เซ็นต์ เป็นความผิดพลาดอย่างมหัศจรรย์ของรัฐบาลชุดนี้ที่ไปคู่โพรมิเรท วัง
ตามดอกเบี้ย โดยไม่คำนึงถึงพื้นฐานการผลิตในทางเศรษฐกิจ และ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไม่มีหน้าที่จะต้องชี้แจง ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยทราบ ว่ามันจะ
กระทบกระเทือนต่อการผลิตในทางอุตสาหกรรมนั้นแค่ไหน ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมอยากจะทราบเรื่องโพรมิเรทของธนาคารนี้หนึ่ง เรา
พยายามฟังตามคอลลาโรอเมริกา บอกว่าโพรมิเรทที่อเมริกาเป็นเช่นนี้ ๑๔.๕
เปอร์เซ็นต์ และกระผมได้ตัวเลขว่า เมื่อวันที่ ๒๕ นี้เอง ประเทศไทยขึ้น
โพรมิเรทไปถึง ๑๔.๕ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน และ ๑๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ของ
โพรมิเรทในประเทศไทยและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ตามกฎหมาย ๑๔ เปอร์เซ็นต์
ถ้า ๑๔ เปอร์เซ็นต์ ธนาคารก็จะอยู่ไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ การล้ม
ละลายจะเกิดขึ้นนั้นไม่ใช่เกิดขึ้นกับโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเดียว ธนาคารก็
จะล้มละลายด้วย ถ้าหากว่าอัตราดอกเบี้ยอยู่ในลักษณะเช่นนี้ อัตราดอกเบี้ย
ในอเมริกาโพรมิเรท ๑๔.๕ อัตราดอกเบี้ยของเขา ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ใน
ขณะเดียวกันเราไปยกตัวอย่างของกงบองก โอีย ฮองกงนี่ประเทศนี้เกี่ยว
โพรมิเรทนี้ถึง ๑๔ ดอกเบี้ยนี้ถึง ๒๒ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานที่เคารพ
ฮองกงไม่ใช่ประเทศที่จะผลิตทางอุตสาหกรรม ฮองกงเป็นประเทศพาณิชย์กรรม
และกระแสนการเงินที่หมุนเวียนนั้นรวดเร็วว่าการอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก -
เช่นเดียวกับในสิ่งที่ไม่ใช่เมืองผลิต เราจะเอาดอกเบี้ยของต่างประเทศ
มาเปรียบเทียบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยนั้นไม่ได้ อย่างผู้กระผม
อยากจะยกตัวอย่างท่านประธานทราบหรือไม่ครับ โพรมิเรทของผู้มันั้นเพียง ๔

ถึง ๔ เปอร์เซ็นต์ ผู้เป็นเจ้าของทุนในประเทศไทยนั้นไม่คงทำอะไร
 ทรอกกับ เราผ่อกันคอกเบี้ยก็สำคัญศาสดแล้ว ผู้ชนะนี้ขอขึ้น
 โพรหมเวทเป็น ๘ ถึง ๘ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แล้วจะให้อุตสาหกรรมกู้เมื่อตอนที่
 โพรหมเวท ๔ ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เราคิดคอกเบี้ยให้กันทางอุตสาหกรรมกู้เพียง
 ๖ ถึง ๘ เปอร์เซ็นต์ คอกเบี้ยร้อยละ ๖ ถึง ๘ เพียงแต่เราจะขึ้น ให้
 โพรหมเวทเป็น ๘ ถึง ๘ เพื่อจะขึ้นคอกเบี้ยให้อุตสาหกรรมภายในประเทศ เรา
 เห็นคอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ ยังตกลงกันไม่ได้ เพราะรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 อุตสาหกรรมผู้ที่ไม่ยอม ไม่ยอมเพราะอะไร เพราะว่าถ้าหากว่าโรงงานไป
 เพิ่มคอกเบี้ยขึ้น ค่าผลิตของทางเศรษฐกิจจะส่งไปข้างขึ้น ในตลาดโลกมันไม่มี
 โอภาส แต่ถ้าความสำคัญยังมีการลงทุนในการผลิตทำ ตลาดก็ย่อมเป็น
 ตลาดโลก ในการที่จะคงเป็นของผู้ขึ้นนี้ยังคำ ทำไม่เพราะเราชาวผู้ไปถึง
 อยากรวมของทุนในประเทศไทย ทำประธานที่เคารพ กระผมเพิ่งทราบเมื่อ
 คอยมานี้เอง ว่ามีโรงงานผู้ขึ้นแห่งหนึ่ง กระผมจะไม่ออกนามอยู่ที่ทางนา
 เหมทำงานการผลิตนี้ให้คนงานทำงาน ๒ กระ ๓ กระ แม้ขณะนี้โพรหมเวท
 ประเทศไทยขึ้นไป ๑๔.๕ ของเขายัง ๔ - ๕ เปอร์เซ็นต์อยู่ เราบอกเรา
 อุตสาหกรรมเล็กก็กลัวลดคนงานจาก ๓ กระ เหลือ ๒ กระ ขณะนี้เหลือครึ่ง
 แม้ยังไม่ลดคนงานออก กระผมไม่ทราบว่าเงินที่มาลงทุนในประเทศไทยนี้ใคร
 เป็นผู้ควบคุม ถ้าเราฝากไว้ในธนาคารประเทศไทย เราไม่คงไปลงทุน
 ทรอกกับ เราได้กำไรเหลือเฟือ แต่ทำประธานเขื่อนหรือไม้ครั้น ว่า
 คอลลาโรยร้อยละประเทศไทยเริ่มหายไปแล้ว มันขายไม่ทัน กระผม
 เสนอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยและรัฐบาลชุดนี้ทุกตัว เรื่องเอาเงินไปต่างประเทศนั้น
 เอาออกไปไม่ได้ ทำแต่ให้ไทยออกกระผม กระผมจะเอาออกไปให้ เพราะว่า
 ของงกคอกเบี้ยร้อยละ ๒๒ ถ้าถึงจะขึ้นเป็นร้อยละ ๒๔ เรื่องอะไรที่จะเอาเงิน
 มาลงทุนในประเทศไทยในอัตราคอกเบี้ยร้อยละ ๑๔ เงินเป็นพัน ๆ ล้าน

ท่านประธานที่เคารพ และกระผมเสียใจอีกอย่างหนึ่ง ที่กระผมไม่ทราบว่า
รัฐบาลจะไม่เข้าใจหรือเปล่า ธนาคารแห่งประเทศไทยบอกกับกระผมเมื่อเช้า
นี่บอกว่าได้ปล่อยเงินออกมา ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจะมาช่วยซื้อลิควิดใน
การเกษตรคือข้าวโพดและข้าวพาสลิ่งจะเก็บเกี่ยว และช่วยในการส่งออก
และช่วยในการพัฒนาอุตสาหกรรม กระผมไม่ใช่นักการคลัง แต่กระผมชอบ
อ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ กระผมเข้าใจว่าเงิน ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท
นั้น ได้อันตรธานไปเสียแล้วเพราะอะไร เพราะเงินนั้นเข้ามาในธนาคาร-
พาณิชย์ เรื่องอะไรธนาคารพาณิชย์จะเอาเงินจากแบงก์ชาติ ซึ่งมีโพรม์เรท
๑๔.๕ มาปล่อยให้คนกู้ในอัตรา ๑๔ เปอร์เซนต์ เงินที่ธนาคารพาณิชย์ก็
เงินที่รับไว้เงินทุนก็ได้ออกมาจากต่างประเทศนั่นเห็นอยู่ชัด ๆ ว่าทำไม
ถ้าไปฝั่งคีนอเมริกาก็ได้กำไรถึง ๒ เปอร์เซนต์ เงิน ๓๖,๐๐๐ ล้านบาท
เป็นเงินเท่าไร ท่านประธานที่เคารพ และถ้าหากว่า เขามีอำนาจธนาคารอยู่
ในประเทศใดเลย ไม่ต้องไปถอนหรือกลับ ที่ฮ่องกงนี่แหละ จาก ๑๔
เปอร์เซนต์ เราไปที่ฮ่องกง ๒๔ เปอร์เซนต์ ท่านประธานที่เคารพ ร้อยละ
เท่าไร ไม่ต้องลงทุน กระผมอยากจะฝากท่านประธาน ถึงท่านรัฐมนตรี-
ว่าการกระทรวงการคลัง ของไปพิจารณาว่าที่กระผมกราบเรียนมานี้ เป็น
การยืมเงินของชาติให้สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ และไม่ได้เกิดประโยชน์
กับโรงงานอุตสาหกรรมในประเทศไทยจริงหรือไม่ ที่กระผมบอกว่า จะต้องถึง
จุดจบในวันที่ ๓๐ ธันวาคมศกนี้นั้นเพราะอะไร เพราะว่าภายในวันที่ ๓๐
นั้นโดยคำสั่งของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น โรงงานอุตสาหกรรมที่มีสินเชื่อกับ
ธนาคารจะต้องมาทำสัญญาใหม่จะต้องมาเปิดเครดิต (Credit) กันใหม่
ถ้าหากว่าเปิดเครดิตกันใหม่ที่เคยได้ ๑๒ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕
เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕
เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕
เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕ เปอร์เซนต์ก็ ๑๒.๕

แล้ว ว่าเงินไม่อยู่ เงินหมุนไปต่างประเทศหมดแล้ว ๑๕ ก็ไม่มีอะไร
 หมายประธานที่เคารพครับ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลัง ท่านอาจจะไม่ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ ทางการ
 เงิน เจ้าหน้าที่ทางการคลัง แต่ไม่ใช่ว่าเจ้าหน้าที่ทางด้านเศรษฐกิจ กระทบ
 ถึงคำที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม อาจจะบอกท่าน ว่าถ้า
 ท่านไม่เอาเงินจำนวนนี้ออกมาหมดตลาด ออกมาช่วยเหลือภาวะเศรษฐกิจใน
 ปัจจุบันแล้ว เศรษฐกิจของประเทศไทยจะไม่รอดให้เอาเงิน ๓๖,๐๐๐
 ล้านบาทนี้ออกมาเออะ ถึงแม้หักเบี่ยงจะแพงขึ้นถึง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ พวก
 โรงงานอุตสาหกรรมก็จะอยู่ แต่ท่านประธานที่เคารพ ช่วยเหลือผู้ที่กระทบ
 กราบเรียนท่านประธานมา ๑๕ เปอร์เซ็นต์ก็จะมีเงินไหลล้นเงินเหลือให้กับ
 โรงงานอุตสาหกรรมแล้วยังไม่พอนั้นรัฐบาลได้ประกาศว่าจะขึ้นค่าไฟฟ้า ค่า
 ประปา ค่าโทรศัพท์ขึ้นไปแล้ว และค่าแรงงานก็จะขึ้นอีก ผลกระทบเกี่ยวกับ
 โรงงานอุตสาหกรรมนั้นมีมาก มีมากเพราะอะไร เพราะว่าค่าการผลิตที่จะ
 ผลิสินค้าทางอุตสาหกรรมขึ้นมานั้นราคาสูง เงินทุนในการผลิตที่จะผลิตต่อไป
 ไม่มี ที่กระทบทุกวันนี้ กระทบไม่ไต่หวงโรงงานอุตสาหกรรม แต่อย่างเช่น
 กระทบห่วงเศรษฐกิจของประเทศที่จะไปไม่รอด การผลิตจะไม่เกิดขึ้น หรือถ้า
 เกิดขึ้นก็จะเกิดขึ้นน้อยมาก และกระทบเป็นห่วงที่สุดก็คือ การจลาจลภายใน
 ประเทศอาจจะต้องเกิดขึ้น ถ้าหากว่าโรงงานอุตสาหกรรม ที่มีคนงานเป็น
 จำนวนพัน ๆ คนแล้วจะต้องไปปลดคนงาน แล้วจะต้องปิดงานไป คนงานที่
 ทำงานที่เลิกขึ้นนั้น บัญหาทางด้านอื่นก็จะเกิดขึ้นทันที นั่นคือเรื่องที่จะกระทบ
 เป็นห่วง ท่านประธานที่เคารพ คนที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ กระทบ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้นรับผิดชอบเต็มที่ เพราะท่านนั้นท่าน
 จะต้องรับแจ้งเหตุของความล้มเหลวในโพรม์เรทที่เกิดขึ้นในการผลิต ที่เกิดขึ้นกับ
 โรงงานอุตสาหกรรม เพราะโรงงานทั้งหมดมีถึง ๖๐,๐๐๐ ถ้าโรงงานเงิน

อยู่กับท่านแทนท่านไม่ได้รับผิดชอบเลยตรงกับท่านกับสนใจแต่ชื่อน้ำนั้น ท่าน
กลับสนใจจะไปขายของใน เมืองนอก ต้องการจะจ่ายเงินตราให้ออกไป
ต่างประเทศ แทนที่จะสร้างฐานเศรษฐกิจขึ้นภายในประเทศของเราเองอย่าง
ที่คณะกรรมการเห็นแล้วไม่เห็นดี แม้แต่การควบคุมการผลิตในโรงงานอุตสาหกรรม
อีก นี่เป็นกรรมของประธานอันที่ท่านประธานที่กองกรรมถึง ท่าน -
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ควรรีบอยู่ละกับท่าน เป็นเพื่อนกับหัวหน้าพรรค
กรรม กรรมก็รู้จักท่านก็พอสมควร เพราะกรรมโตเลยตั้งใจว่า
ท่านรัฐมนตรีท่านนี้อยู่ละกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นี้ ท่าน เป็น
ประธานหอการค้าระหว่างที่กรรมเป็นรัฐมนตรีว่าการเกษตรและสหกรณ์
กรรมเคยว่าท่านว่าเป็นเพื่อนกันชั่วโศก กรรมไม่อยากจะพูดว่าท่าน
ลองตลาดข้าวโพดมา เป็น เวลาหลายปี แต่กรรมนี้สะท้อนว่าแผนการที่จะ
หลายการ เป็น เพื่อนกันชั่วโศกในหอการค้า แต่กรรมนี้เองจะหลายการ
เป็นเพื่อนกันในการค้าข้าวของ ๕ บริษัทการค้าอีก ๕ เป็น ๑๐ บริษัท แต่
กรรมไม่พูดถึงรายละเอียด เพราะว่าท่านได้ถูกใจกันมากแล้ว ท่านบอก
ว่าท่านได้หาหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านบอกว่าท่านได้หาหรือ
กับทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์อยู่ตลอดเวลา ว่าท่านมีผลิตภัณฑ์อะไรบ้าง
ที่จะขายให้ ท่านจะขายให้ถึง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

ประธานรัฐสภา : ตอนนี้อาอกุศลสาธุกรรมกันไม่ใช่หรือครับ

นายอนุวรัตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) :

ครับ ถ้าถึงพูดอุตสาหกรรม ท่านประธานที่เคารพ ท่านจะขายอย่างเดียว
แต่ท่านไม่คิดบ้างถึงผลิตภัณฑ์ที่จะเข้าสู่โรงงานอุตสาหกรรม กรรมจะยก
ตัวอย่างให้ท่านประธานดู โรงงานหอผ้าที่กรรมทุกปีไม่ไปพูดถึงโรงงานหอผ้า
ของหัวหน้าพรรคของกรรม กรรมพูดถึงโรงงานหอผ้าที่มีอยู่ทั่วประเทศ ต้อง
สั่งย้ายเข้ามาภายในประเทศมีละไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท ปีนี้ ๓,๐๐๐

ล้านบาท กระผมก็กลัวจะระงับให้ท่านประธานฟัง การส่งเข้าเข้ามาใน
ประเทศซึ่งชาติ ท่านบอกว่าท่านคิดต่อกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อยู่ตลอด
เวลา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็จะทราบว่า โรงงานพอลิ
ภายในประเทศนั้นขาดผ้าไหมมูลค่าที่จะต้องนำมาวางกลางประเทศ ในปี
พ.ศ. ๒๕๑๔ ๒,๒๐๐ ล้านบาท ในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ๒,๔๔๐ ล้านบาท ในปี
พ.ศ. ๒๕๒๑ ๒,๑๑๕ ล้านบาท และในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ นี้ประมาณ ๓,๐๐๐
ล้านบาท อันนี้เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจะต้องหาวิธี
กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าเราจะต้องผลิตวัตถุดิบ ให้
พอลิโรงงาน นี้กระผมยกตัวอย่างเดียว ไม่ได้หมายความว่าเราจะขายอย่างเดียว
เราต้องมุ่งหน้าที่จะไม่ขอให้เสียเงินตราต่างประเทศ สำหรับวัตถุดิบที่จะป้อน
โรงงานภายในประเทศด้วย ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นก็มีเรื่องสร้าง
กระผมไม่อยากจะพูดมาก เพราะว่าเรื่องนั้นมีข้อมูลมากมาย แต่ว่าจาก
ความบกพร่องในการทำงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น จะ
อ้างว่าเพียงได้เข้ามาบริหารกระทรวงอุตสาหกรรมเพียง ๔ เดือนนั้น เห็นจะ
อ้างไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ เพราะได้เคยรวมเป็นรัฐบาลเกรียงศักดิ์ ๑
มาแล้ว ว่ามีความเล็ดร่อนต่าง ๆ นานาที่เกิดขึ้น ผู้ร้ายทุกคนที่เกิดขึ้นนั้น
เพราะอะไร กระผมไม่โทษกรมตำรวจ แต่เพราะว่า ภาวะเศรษฐกิจของ
ประเทศซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงอุตสาหกรรมและกระทรวงพาณิชย์
นั้นไม่ได้ทำให้ภาครัฐของขึ้นเลย ท่านได้พูดถึงรายได้ของประเทศ ได้พูด
ถึงค่าครองชีพ ท่านยกตัวอย่างมาว่าประการ กระผมก็อาจจะยกตัวอย่าง
ให้ท่านประธานได้เห็นเป็นเรื่องราวสุดท้าย มีนิดเดียวคือพูดถึงถึงเรื่องน้ำมัน
ซึ่งเราก็พูดถึงมานาน บอกว่าน้ำมันของประเทศไทยถ้าเทียบแล้วราคาไม่ได้
แพงอะไรมาจนมากนัก เรียกว่าถูกกว่าประเทศอื่นอีกหลายประเทศ ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผมขอยกตัวอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา ตัวอย่างที่

กรรมไคมันันส์ล ๖ ร้อน ๆ เมื่ออาทิตย์ที่แล่นเอง ขณะนั้นมันันใน
สหรัฐอเมริกาทำเต็มเองแกลลอนละ ๔๘ เซนส์ ตกสิตรละ ๔.๒๒ บาท ถ้า
หากว่าให้เขาเต็มให้ ๑๐๕ เซนส์หรือคอสลาร์ ๕ เซนส์ต่อแกลลอน กรรม
คิคกลลอนละ ๔.๕ สิตร ก็ ๔.๖๖ บาท แต่น้ำมันในประเทศไทยเราขาย
๘.๔๔ บาท ทานประธาน รายได้ของประธานในสหรัฐอเมริกา นั้น คอวัน
๑๐ เพรียญ ๒๐ บาท รายได้ของคนไทยขณะนี้ ๔๕ บาท ยังไม่ได้เลย
ทานประธานที่เคารพ นี่คือตัวเลขที่กระผมอยากจะเปรียบเทียบ ให้เห็น
กรรมไคบอกว่าการที่จะไปคิดราคาน้ำมันที่สิงคโปร์นั้น เป็นความผิดพลาดอย่าง
มหากาฬ กรรมละอาย ละอายเพราะอะไร เพราะว่ประเทศสิงคโปร์
นั้นเป็นประเทศเล็กนิดเดียวเท่ากับกรุงเพทมหานครก็ยังไม่ถึง มีประชากร
เพียง ๒.๒ ล้านคน เราไปเอาตัวอย่างประเทศสิงคโปร์ มาเป็นแบบฉบับ
บอกว่าการน้ำมันต้องขึ้นให้เท่ากับราคาสิงคโปร์ แต่รายได้ของประธาน
ชาวไทยนั้นไม่เกิน ๔๕ บาทคอวัน แต่สิงคโปร์นั้น ๖๐ บาท แท้จะเตี้ยนี้
จะเป็น ๔๐ บาท กรรมให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไป บอกว่าถ้าหากว่าให้
น้ำมันขึ้นราคาได้โดยดีอัตราฐานสิงคโปร์ ก็ให้ค่าแรงงานเท่ากับคนสิงคโปร์
คือ ๖๐ บาท อธิบตีกรมแรงงานมาบอกว่ากรรม เอะทำไมให้สัมภาษณ์
อย่างนั้น กรรมกับบอกว่าก็คุณอยากเอาค่าน้ำมันสิงคโปร์ และเอาแรงงาน
สิงคโปร์มาเทียบกับ กรรมกรก็เลยขอ ๖๐ บาท นี่คือพื้นฐานในการแก้ไข
ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งกรรมไม่จำเป็นต้องชี้แจงอีก ทานประธานครับด้วย
เหตุผลที่กรรมกรมาเรียนมาทั้งหมดนี้ กรรมเห็นว่าด้วยความสุจริตและ
ไม่ได้มีความรังเกียจเสียคนไหนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลย
แม่แต่มอบ แต่กรรมไม่สามารถที่จะไว้วางใจท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
อุตสาหกรรมใหม่บริหารงานเช่นนี้ต่อไปอีก กรรมขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา

ณหอประชุมท้องวันจันทร์เวลา

๙.๓๐ นาฬิกาครบ วันขึ้นปีใหม่ประชุม ทอชอมพระคุณครบ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

บัญชีรายงานกิจกรรมประชุม

กัญญา อารามศิลป์	สุจิตรา ทองมา
พรพรรณนา วิไลวงษ์	เนาวเรศ นวลสาธุ
อุษา ตั้งกิจวรชัย	ทิพรักษ์ สาคประสัย
ประเสริฐ ปันอิน	ประไพศรี แคงอินทวัฒน์
เรณู อรัญญิก	ฉันทา กันทิโกวิท
กรองกาญจน์ เบาจินทา	กฤษณา มิ่งสุวรรณ
ฉันทสิทธิ์ คงเลิศ	พัชรี ไชคำหา
วัชรณี เหมือนรัตน์	ศศิมา กุ่มมั่งคอง
รุจิรา เมธีกาญ	ชรรพสิริ อรรถาพิวงค์
อรสา เจียมเจริญ	ฉมชาบ การอุดม
นนท์ จ่าปึง	มาลี เก้าหาดี
ปราวณี เอกรัตนากุล	อาภรณ์ พงษ์นาค
เปรมจิต บุญหลอ	สรัญญา จันทะเวีย
อุทุมพร แก้วสดีทนต์	พัชนี กล่ายสุวรรณ
ฉมปอง วรภักดิ์	รัชนี ชันธิโชติ
สุภาภรณ์ มาลัยทัต	

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

พล.ท. เริงฤทธิ์ รุมาคม
พล.อ. เกरिकศิลป์ กัลยาณกุล
พล.ท. แสง จามรจันทร์
พล.ร.ท. สำอาง กรวิไล
น.ท. มนูญ อัมรานนท์
น.อ. ประหยัด กิมยะศรี
น.ท. สมรชัย อาจสิทธิ์
พล.อ. ประสาร อนาคตกุล

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๓

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๓ (สมัยสามัญ)

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๒๓

हरिन हंगुल

ประธานรัฐสภา